

Työpoliittinen aikakauskirja

Finnish Labour Review

Ministry of Economic Affairs and Employment

4/2019

Työ- ja elinkeinoministeriö
Arbets- och näringsministeriet

Työpoliittinen aikakauskirja

Finnish Labour Review

4/2019
vsk. 62. vol

Työ- ja elinkeinoministeriö
Ministry of Economic Affairs and Employment
HELSINKI FINLAND

PÄÄTOIMITTAJA • EDITOR-IN-CHIEF

Heikki Räisänen
puh./tel. 029 507 7118

TOIMITTAJA • EDITOR

Maija Lyly-Yrjänäinen
puh./tel. 029 504 7109

TOIMITUSSIHTEERI • EDITOR

Sirpa Kukkala
puh./tel. 029 506 3549
sähköposti: etunimi.sukunimi@tem.fi
e-mail:givenname.surname@tem.fi

**TOIMITUSNEUVOSTO • EDITING
COMMITTEE**

Tuija Oivo, puheenjohtaja
Johanna Alatalo
Hanna Hämäläinen
Päivi Järviemi
Martti Myllylä
Elise Ramstad
Santtu Sundvall
Petra Tarjanne
Tiina Tikka, varapuheenjohtaja
Sami Teräväinen
Heikki Räisänen, asiantuntija
Maija Lyly-Yrjänäinen, asiantuntija
Petri Syvänen, asiantuntija
Sirpa Kukkala, asiantuntija

TOIMITUKSEN OSOITE • ADDRESS

PL 32, 00023 VALTIONEUVOSTO

TILASTO-OSIO • STATISTICS

Petri Syvänen
puh./tel. 029 504 8050
Kaisa-Mari Kuusela
puh./tel. 029 504 8294
sähköposti/e-mail: etunimi.sukunimi@
tem.fi

JULKAISIJA • PUBLISHER

Työ- ja elinkeinoministeriö
Työpoliittinen aikakauskirja internetissä:
www.tem.fi/aikakauskirja

*Tähän julkaisuun sisältyvä aineisto on
tiedotusvälineiden vapaasti käytettävissä.
Lainattaessa on lähde kuitenkin mainit-
tava. Tekijän nimellä julkaistut artikkelit
edustavat kirjoittajien omia näkemyksiä,
jotka eivät välttämättä vastaa ministeriön
kantaa.*

**TILAUKSET JA
OSOITTEENMUUTOKSET**
TAK.tilaukset@grano.fi

IRTONUMEROMYYNTI
<http://julkaisutilaukset.valtioneuvosto.fi>

Vuositilaus 46 euroa/vuosi
Irttonumero 23 euroa/kpl

Sisällys

Pääkirjoitus

Väestökin muuttuu ja siihen voi vaikuttaa	9
Heikki Räisänen	

Artikkeleita

”Sopivasti on lyöty painetta työllisyystavoitteen osalta” Työministeri Timo Harakan haastattelu	11
Heikki Räisänen - Maija Lyly-Yrjänäinen	
Työttömyysturvan aktiivimallin vaikutus työkyvyttömyyseläkkeen hakemiseen ja työkyvyttömyyseläkkeelle siirtymiseen	17
Mikko Laaksonen - Juha Rantala - Janne Salonen	
Kuuden maan tarkastelu osoittaa: väestökehityksellä on syvällisiä työmarkkinavaikutuksia	28
Tallamaria Maunu - Heikki Räisänen	
Parantaako maahanmuutto taloudellista huoltosuhdetta?	37
Antti Kaihovaara - Liisa Larja	

Katsauksia ja keskusteluja

Miten arvioida yhteiskunnallisia kokeiluja? – Tapaustutkimus Turun alueellisesta työvoima- ja yrityspalvelukokeilusta	50
Minna Ylikännö - Päivi Naumanen	
ILO ja ihmiskeskeinen työn tulevaisuus muutosten pyörteissä	54
Antti Närhinen	
English summaries	62
Uutta työ- ja yrittäjyystutkimuksen alalta	64
Nytt inom arbets- och etreprenörskapsforskning	65
Recent employment and entrepreneurship studies	66
KUVIDOIDEN LUETTELO – LIST OF CHARTS	1*
TAULUKOIDEN LUETTELO – LIST OF TABLES	2*
KUVIOT – CHARTS	4*
TAULUKOT – TABLES	17*
TAULUKOIDEN SELITYKSIÄ – EXPLANATORY NOTES	58–63*

Väestökin muuttuu ja siihen voi vaikuttaa

Heikki Räisänen¹

Vuonna 1934 Tilastollisessa päätoimistossa (nyk. Tilastokeskus) tehdyn ensimmäisen väestöennusteen mukaan Suomen väestö ei koskaan ylittäisi neljän miljoonan ihmisen rajaa. Ennuste herätti tuolloin suurta huolta. Suomessa oli kuitenkin neljä miljoonaa asukasta vuonna 1950.

Kuluvana syksynä Tilastokeskus teki tuoreimman väestöennusteen, jonka mukaan Suomessa ei ole enää 15 vuoden kuluttua yhtään maakuntaa, jossa syntyy enemmän ihmisiä kuin kuolee. Tämä perustuu syntyvyyden pysymiseen nykytasollaan, joka on noin 1,35 lasta naista kohden. Väestön uusiutuminen edellyttäisi 2,1 lasta naista kohden.

Käytännössä Suomen ja monien muidenkin eurooppalaisten maiden väestökehitys perustuu muuttoliikkeeseen. Kannattaa huomata, ettei kyse ole vain maahanmuutosta, vaan muuttoliikkeestä. Vuosina 2000–18 Suomeen on muuttanut liki puoli miljoonaa henkilöä (495 000), mutta täältä on muuttanut pois vastaavana aikana yli neljännesmiljoona (264 000). Osa on tietysti samoja henkilöitä, mutta väestökehitys ei alhai-

sen syntyvyydenkään oloissa perustu vain maahanmuuttoon.

Mikäli muuttoliikettä ei olisi, Suomen väestömäärä tippuisi vuonna 2100 alle neljään miljoonaan. Länsimaissa ei ole perinteisesti harjoitettu väestöpolitiikkaa, johon kuuluu tietyn väestötavoitteen asettaminen siihen vaikuttavine politiikkakeinoineen. Pitäisikö sitten alkaa harjoittaa väestöpolitiikkaa? Miltä kuulostaisi? Asetettaisiin väestötavoitteet. Valittaisiin keinot, joilla vaikutetaan syntyvyyteen (ehkä valikoivasti), eliniän odotteeseen (ehkä terveydenhuollon valikoivuus tai ainakin kova priorisointi), asetettaisiin maahanmuuttotavoitteet ja -kiintiöt ja ohjattaisiin täällä syntyneiden ulkomaille menoa ja paluuta. Keinot eivät ehkä kuulosta sopivalta, vaikka juuri näin monet politiikat saattavatkin vaikuttaa.

Tietyllä tavoin useat maat harjoittavat todellisuudessa jonkinlaista väestöpolitiikkaa, ainakin maahanmuuton osalta. Käytännössä kyse on tietysti työikäisen osaavan väestön määrästä. Suomen ja monien muidenkaan harmaantuvien maiden ongelma ei ole väestön väheneminen tai

¹ Heikki Räisänen, VTT, työvoimapolitiikan dosentti, tutkimusjohtaja, työ- ja elinkeinoministeriö

ikäntyminen sinänsä, vaan ikäryhmien erilainen koko. Tulevat ongelmat ovat käänteisesti sukua suurten ikäluokkien kysymyksille. Ei löydy tekeviä käsiä ja uusien ideoiden kehittäjiä, ei maksajia kasvaville eläkkeille ja hoivalle. Tällainen maa näyttää myös ulospäin kehnolta investointikohteelta, vähintäänkin työvoiman saatavuus on merkittävä riski.

Todennäköisesti varsinaista väestöpolitiikkaa ei haluta jatkossakaan Suomen kaltaisissa yhteiskunnissa harjoittaa, vaikka sen osatekijöistä kyllä puhutaan ja niihin halutaan vaikuttaa. Vaikka väestö muuttuu hitaasti ja vaikuttaminen siihen on vaikeaa, se kuitenkin muuttuu ja siihen voi vaikuttaa. Ehkä perheystävälliselle politiikalle voisi kehittää uusia arkielämän ulottuvuuksia ja ulkosuomalaisten Suomeen paluuta kannustaa esimerkiksi asuntojärjestelyin samalla kun haetaan sujuvuutta ja uusia lähteitä työperäiselle maahanmuutolle.

Tämänkertaisessa numerossamme työministeri *Timo Harakka* esiintyy lehtemme perinteisessä uuden työministerin haastattelussa. Ministeri katsoo, että työllisyystavoitteen osalta painetta on sopivasti ja itse työllisyystavoite on yhteiskunnassa laajalti jaettu, mikä antaa hyvän pohjan ponnisteluille. Harakka avaa myös yksityiskohtaisesti näkemyksiään niin työvoimapolitiikan uudistamisesta kuin yrittäjyydestä, väestökehityksestä, työelämän laadusta ja näyttöön perustuvasta politiikasta.

Mikko Laaksosen, Juha Rantala ja Janne Salonen kirjoittavat työttömyysturvan aktiivimallin vaikutuksesta työkyvyttömyyseläkkeelle hakeutumiseen. Sekä työkyvyttömyyseläkettä hakeneiden että sille siirtyneiden määrät kasvoivat vuonna 2018. Tuolloin tuli voimaan myös työttömyysturvan aktiivimalli, jonka aktiivisuusehdon täyttäminen piti työttömänä jatkaneiden päivärahan ennallaan, kun päiväraha muilta aleni. Aktiivisuusehto ei kuitenkaan koske niitä, jotka ovat hakeneet työkyvyttömyyseläkettä ja odottavat siihen päätöstä. Laaksosen, Rantalan ja Salosen tulosten mukaan työkyvyttömyyseläkkeen hakeminen lisääntyi työttömillä huomattavasti.

Tutkijat arvioivat, että aktiivimallilla on ollut työkyvyttömyyseläkkeen hakemiseen ja sille siirtymiseen selvä vaikutus.

Tallamaria Maunu ja *Heikki Räisänen* tarkastelevat väestömuutosten ja työmarkkinoiden yhteyksiä kuudessa Euroopan maassa. Eräiden väestön ja työmarkkinoiden viimeaikaisen kehityspiirteiden perusteella Suomi on heikointa tasoa liki kaikilla ulottuvuuksilla kun vertailukohtana ovat Saksa, Alankomaat, Ruotsi, Latvia ja Viro. Etenkin Viro on mennyt kirkkaasti Suomen ohitse 2010-luvulla, mikä on ehkä jäänyt monelta huomaamatta.

Antti Kaihovaara ja *Liisa Larja* käsittelevät maahanmuuton vaikutusta taloudelliseen huoltosuhteeseen. He päätyvät skenaariolaskelmiensa pohjalta siihen, että maahanmuuton vaikutus jää lopulta melko pieneksi. Ulkomaalaistaustaisten työllisyysaste on suomalaistaustaisia matalampi, mutta ikärakenne suotuisampi, mitkä tekijät kompensoivat toisensa. 60 prosentin työllisyysasteella maahanmuuton vaikutus taloudelliseen huoltosuhteeseen on niukasti positiivinen. Paremmin työllistyvät työperäiset muuttajat vaikuttavat selvästi positiivisemmin, mutta väestötasolla tämä vaikutus jää pieneksi, he huomauttavat.

Hyviä lukuhetkiä!

Seuraavan numeromme 1/2020 aineistopäivä on **10.2.**

Vuoden 2020 muut aineistopäivät ovat 11.5. (nro 2), 7.9. (nro 3) ja 9.11. (nro 4).

”Sopivasti on lyöty painetta työllisyystavoitteen osalta” Työministeri Timo Harakan haastattelu

Heikki Räisänen - Maija Lyly-Yrjänäinen

Työministeri Timo Harakka on työskennellyt työministerinä puolisen vuotta. Harakka esittää näkemyksiään ja tunnelmiaan niin työllisyyspolitiikasta, työelämän kehittamisestä kuin koko työministerin laajasta tehtäväkentästä Työpoliittisen aikakauskirjan perinteisessä työministerin haastattelussa.

Olet nyt työskennellyt työministerinä puolisen vuotta. Mitkä ovat tunnelmat tällä hetkellä?

– Kyllä tässä on hyvin motivoitunut olo. On sopivasti lyöty painetta työllisyystavoitteen osalta. Se itse asiassa muistuttaa joka aamu siitä, että tehdään kansakunnan kannalta merkittävää tehtävää.

Mikä työministerin tehtäväkentässä on ollut yllättävintä? Monet varmaan tietävät, että työministeri on tällä hallituskaudella työ- ja elinkeinoministeriön päällikkö, mutta vastualueeseen kuuluvat kilpailu- ja kuluttaja-asiat, tekninen turvallisuus, huoltovarmuus tai puolustushankintojen teollinen yhteistyö ovat ehkä vähemmän tunnettuja, kun julkinen kuva muodostuu työllisyysasioista?

– Joo, ja päälle vielä EU-puheenjohtajuus. Yllättävintä on se, että tämänkin ministeriön työnjaossa on onnekas sattuma, että työministeri on sekä TSTK:n (työllisyys-, sosiaalipolitiikka-, terveys- ja kuluttaja-asiain neuvosto, toim. huom.) että kilpailukykyneuvoston jäsen. Epscoa (em. TSTK) ja Compettia (em. kilpailukykyneuvostoa) olen saanut olla molempia puheenjohtamassa. Eurooppalainen kilpailupolitiikka, sisämarkkinat, valtiontuki, kilpailusäännöt – tämä on äärimmäisen ajankohtainen ja kauaskantoinen keskustelu Euroopassa, on hyvä saada olla tämän linjanvedon ytimessä.

Hallitus asetti johtamasi työllisyystyöryhmän valmistelemaan työllisyys- ja työvoimapolitiikan uudistuksia. Miten kuvaisit ryhmän roolia suhteessa hallituksen työllisyystavoitteisiin?

– Työllisyyden edistämisen ministerityöryhmä on tietysti avainasemassa siinä, miten työllisyyden kasvattaminen etenee. Sen alla toimii seitsemän asiantuntijatyöryhmää, jotka ovat sitten työ- ja elinkeinoministeriövetoisia. Se viestittää, että TEM ja työministeri erityisesti on vastuussa työllisyyden edistämisestä ja se työ tehdään riip-

pumatta siitä, mitä työryhmissä saadaan aikaan. Jo nyt on kuitenkin käynyt ilmi, että työryhmistä on ollut erittäin paljon hyötyä.

Yksi paljon keskustelussa esillä ollut politiikkauudistus koskee palkkatukea ja sen käytön laajentamista. Miksi juuri palkkatuki on nousut näin paljon esille?

– Varmaan sen takia, että vähän yllättäen on uutta se, että Suomessa panostetaan niin voimakkaasti palkkatukeen. Se on hyvin keskeinen, suorastaan keskeisin työkalu Ruotsin työvoimapolitiikassa. Meillä on kieltäydytty uskomasta, että sen merkitys voi olla niin iso kuin se on. Ruotsissa on monia piirteitä, joita emme edes halua ottaa Suomeen, mutta se on ihan keskeinen työkalu sille määritellylle tavoitteelle, miten alityöllistettyjä ja työelämän ulkopuolisia ryhmiä saadaan mukaan työelämään. Tämä on vastaus myös siihen kysymykseen, että jos jollain hallituksella on ollut ajatuksena kannustaa matalapalkkatyöhön ja saada se suhteellisesti houkuttelevammaksi leikkaamalla sosiaalietuuksia, meillä ajatus on, että vähemmän tuottavaan työhön houkutellaan valtion mukaan tulolla. On vahva väite siitä, että palkkatuki syrjäyttää muutenkin työllistyviä ihmisiä markkinoilta. Meillä on sellainen ”bias” (vinoutuma, toim. huom.) työmarkkinoilla, joka syrjii yli 55-vuotiaita, vammaisia ja osatyökykyisiä. En suorastaan usko tähän syrjäytysvaikutukseen, vaan nykyisessä kysyntätilanteessa kun on ennätysmäärä työpaikkoja auki, voi palkkatuki olla se rohkaiseva keino, joka saa työvoimaa etsivän työnantajan ajattelemaan hieman inspiroituneemmin ja hakemaan tätä kautta, kun yhteiskunta tulee jakamaan riskiä, Timo Harakka toteaa.

Työllisyyspoliittisessa keskustelussa on argumentoitu mm. siitä, millaisilla keinoilla työllisyystavoitteet pyritään saavuttamaan. Onko tässä keskustelussa unohtunut se, että työvoimapolitiikka on myös rakennepolitiikkaa ja että sillä voi olla myös pitemmän aikavälin vaikutuksia?

– Kyllä se kieltämättä on vähän päässyt unohtumaan. Olen jossain sanonutkin, että niin tärkeitä kuin lyhyen aikavälin tavoitteet ovatkin, ne eivät saa vaarantaa pitkän aikavälin päämääriä. Tai metaforaa, että kyseessä on maraton ja ei ehkä ole mielekästä ottaa väliaikoja sadan metrin välein. Ennen kaikkea tämä liittyy siihen, että OECD:n mukaan koulutuspolitiikka on parasta työllisyyspolitiikkaa. Olen todennutkin, että oppivelvollisuuden pidentäminen on todennäköisesti tämän hallituksen merkittävimpin työllisyyden rakennetoimi. Se tulee näkyviin kaikissa ulottuvuuksissaan huomattavasti tämän hallituksen toimikauden jälkeen. Jos TKI-panostukset saadaan 4 %:iin bkt:stä, senkin rakenteelliset vaikutukset ovat merkittävät.

Viime aikoina rekrytointiongelmien ja työvoimapolitiikan olleet mittaushistorian ennätystasolla. Keskeisenä syynä on raportoitu osaamiseen liittyviä ongelmia. Miten saataisiin ihmisiä koulututtamaan aloille, joilla on työvoimapolitiikkaa?

– Tämä onkin tuhannen dollarin kysymys tässä tilanteessa, josta ei käsittääkseni ole paljon aikaisempia kokemuksia. Varsinkin suurimmissa kaupungeissa on suhteellisen korkea työttömyys ja enemmän avoimia paikkoja kuin työvoimatilastoinnin yli 100-vuotisessa historiassa. Tarvitaan koulutusjärjestelmän ja elinkeinoelämän entistä parempaa yhteistyötä. Kun tutkintoon johtava (työvoima)koulutus siirtyi opetus- ja kulttuuriministeriöön viime hallituskaudella, se vähän lisää vaikeuskerrointa, koska ideaalitalanne olisi se, että meillä olisi TE-toimistojen osaaminen nykytilanteesta ja työvoimatarpeiden ennakoinnista yhteistyössä yritysten kanssa ja samaan aikaan koulutuksen järjestäjien osaaminen käytössä. Olemme ministeri *Li Anderssonin* kanssa linjanneet niin, että pääsemme tekemään kunnollisia panostuksia tähän muunto-, täsmä- ja uudelleen koulutukseen ja tämä tehdään molempien osapuolten vahvuuksia hyödyntäen. Ehkä se on vähän uusi tapa ajaa tätä eteenpäin, hän katsoo.

Korkea osaaminen ja taidot ovat yksi työelämämme vahvuuksista. Osaamisen kehittäminen ja jatkuva oppiminen kuitenkin kasaantuvat Suomessa kansainvälisestikin tarkasteltuna hyvin voimakkaasti niille, joiden osaaminen ja taidot ovat hyvät muun muassa korkean koulutuksen, hyvän työmarkkina-aseman ja työtehtävien vuoksi. Esimerkiksi ne, joilla ei ole toisen asteen koulutusta tai tarvittavaa kielitaitoa, työntekijäammateissa toimivat, ikääntyneet sekä ne, joiden perustaidot eivät riitä tieto- ja digiyhteiskunnassa toimimiseen, kehittävät taitojaan liian harvoin. Millaisia keinoja on siihen, että jatkuva oppiminen olisi myös niiden aikuisten ulottuvilla, jotka nyt osallistuvat osaamisen kehittämiseen vähiten?

– Tämä on äärimmäisen tärkeä kysymys. Jatkuvan oppimisen uudistutusta miettimään on perustettu parlamentaarinen työryhmä, jota johtaa opetus- ja kulttuuriministeriö. Yksi vastaus kysymykseen yleisimmällä tasolla on, kun oppimisesta tulee normi eikä oppiminen tapahdu sekvensseittäin, ensin opiskelu ja sitten työelämä vaan lomittain, tämä vaikuttaa työntekijöiden ja työnantajien ymmärrykseen muutoksista ja osaamisen kehittämisen merkityksestä.

Toinen kysymys on, miten oppiminen kohdistuisi juuri niille, jotka oppimista eniten tarvitsevat. Samaan aikaan kun jatkuvan oppimisen uudistusta valmistellaan, tarkastellaan hieman lyhyemmällä jännteellä ja syvällisemmin aikuiskoulutustukea ja työttömyysturvalla opiskelemisen optimointia. Nyt tapahtuu aikuiskoulutustuen ehtojen pieniä muutoksia, mutta on tärkeää havaita vastuu siitä, kun työssä olevan väestön opintotuki on määrällisesti suurempi kuin opiskelijoiden opintotuki. Ei ole minkäänlaista systematiikkaa, että tukea hyödyntäisivät nimenomaan ne työssä olevat ihmiset, joiden työpaikka tai koko ammattiala on vaaranalainen. Yksi ajatus on, että pitäisi olla mekanismi, sellainen kuin ajokorttikin uudistetaan määrärajoin, jolla kesken työuran tehtäisiin

uran terveystarkastus ja sitä kautta löydetäisiin tapa, jolla saataisiin resurssit kohtaamaan oikean tarpeen. Resurssit käytetään nyt tavalla, joka ei ole paras mahdollinen.

Yksi aika herkkäkin asia työmarkkinoilla on työnantajien rekrytointiosaaminen. Erityisesti pienillä yrityksillä voi olla tässä haasteita. Miten julkinen työvoimapalvelu voi auttaa työnantajia rekrytointiprosessin läpiviennissä?

– Kannattaa aina muistaa, että TE:ssä on kaksi kirjainta ja asiakkaita ovat paitsi työnhakijat niin työnhakijoita rekrytoivat. Pitää tarjota myös HR-palveluita varsinkin pienyrityksille. Mikroyrityksissä tuskin on henkilöä, joka voi omistautua pelkästään henkilöstöhallintoon. TE-toimiston toimenkuvaan kuuluu rekrytointipalvelujen tarjoaminen. On esimerkiksi Työllistä taidolla -palvelu. Kävin Kouvolassa TE-toimistossa, joka oli tehnyt paikallisen ravintolan some-kanavaan rekrytointivideon. Monenlaista luovuuttakin kukkii alueilla, mutta rekrytointipalveluja voisi tarjota systemaattisemmin. Jos kuntakokeilu toimii ajatellulla tavalla, TE-toimistoissa resurssit voidaan suunnata ammattitaitoisimpaan tehtävään, siihen, joka vaatii nimenomaan työnvälityksen osaamista, johon kuuluu tietenkin yritysten auttaminen rekrytoinneissa ja rekrytointitarpeiden tunnistaminen.

Suomessa on aika niukalti voimakkaasti kasvuhakuisia yrityksiä. Mitä pitäisi tehdä?

– On useita tekijöitä, jotka tähän vaikuttavat, mutta maakuntakäynnit antavat syytä optimisimiinkin, koska yritykset vähät välittävät pääkaupungista. Siinä tapahtuu allegorinen siirtymä. Jos yritykset ajattelevat olevansa Suomessa syrjäseudulla, ne ymmärtävät, että Suomikin on syrjäseutu jossakin toisessa perspektiivissä. Sillä ei ole merkitystä, missä sijaitsee, voi suoraan ottaa markkinoikseen koko maailman. Rekrytoinneista ei saisi ainakaan jäädä yritysten kasvu kiinni.

On mielenkiintoinen kysymys, pitäisikö esimerkiksi Business Finlandin puolella olla instrumentti mestaruussarjaan siirtymiselle. Samalla lailla kuin joukkueurheilussa, jos piirikunnallinen joukkue nousee mestaruussarjaan, pitää löytää aika paljon isommat resurssit. Rovaniemen palloseuralla oli pitkään ongelma, että ei ollut varaa stadionin valaistukseen. Samalla tavalla yrityksillä tulee kohta, jossa pitäisi pienemmän yrityksen skaalautua isompaan sarjaan ja ottaa merkittäviä miljoonaluokan riskejä. Onko meillä yritysrahoituksen puolella, esimerkiksi Business Finlandissa, uskallusta sellaiseen rahastoon, joka ottaisi tämänkokoisia loikkia? Menestys asetetussa tehtävässä edellyttäisi, että takkiin tulisi suurimmassa osassa sijoituksista. Poliitikot eivät tietenkään ole iloisia, jos iltapäivälehdissä kerrotaan, että veronmaksajien rahaa hassattiin tammöiseen hullutukseen. Tämä on yksi asia. Onhan hallitusohjelmassa paljon kirjauksia, jotka rohkaisevat yrityksiä ja yrittäjyyttä.

Kun puhutaan lähivuosien työvoimapotentiaalista, on keskustelussa ollut paljon esillä muun muassa osatyökykyisten tilanne, ikääntyneiden ja etenkin ikääntyneiden miesten alhainen työllisyys ja monia muitakin ryhmiä on mainittu. Mitä ajattelet tästä?

– Saan päivittäin postia kokeneilta ikääntyneiltä työnhakijoilta. Kertomukset syrjinnästä ovat sydäntä särkevää luettavaa. Olen vakuuttunut, varsinkin kun ikääntyneiden työllisyyttä vertaa Ruotsin vastaavien ikäluokkien työllisyysprosentteihin, että tässä on merkittävä rakenteellinen ongelma. Toivottavasti palkkatuki on yksi keino, joka houkuttelee piilotyöttömien joukosta esiin ne, jotka ovat ikäsyrjinnän takia luopuneet toivosta tai ainakin osan heistä.

Osatyökykyisethän ovat olleet minulla painopisteenä ensimmäisestä päivästä alkaen. Konkreettisesti esimerkiksi työkykyohjelmaan on varattu merkittävä rahoitus. Ohjelma tehdään yhdessä sosiaali- ja terveysministeriön kanssa ja siinä pannaan toimeen myös kuntou-

tuskomitean esityksiä. Työkyvyn kartoittaminen pitäisi saada huomattavasti paremmalle tolalle alkaen lakisääteisistä terveystarkastuksista. Etuuspuolella sosiaali- ja terveysministeriössä on osatyökykyeläkkeen lineaarinen malli, johon vammaisjärjestöt ovat suhtautuneet erittäin myönteisesti. He haluaisivat huolehtia, että työkyvyttömyyseläkkeeltäkin olisi mahdollisuus osallistua työelämään. Se on iso harppaus ja pitäisi loiventaa jyrkkyyttä, joka on työn ja etuusjärjestelmän välillä. Jos esimerkiksi vahingossa tulee ansainneeksi liikaa työkyvyttömyyseläkkeellä, se pannaan lepäämään. Se, että joutuisi vaihtamaan järjestelmää, tuntuu hirveän pelottavalta henkilöstä, jolla on epävarmuutta oman jaksamisen ja voimavarojen suhteen.

Lisäksi työkykyohjelmasta on esimerkkinä, että toimistoihin tulee työkykykoordinaattoreita. Haluan, että osatyökykyisten ja vammaisten ihmisten työllistyminen tapahtuu normaalissa palvelutoiminnassa eikä erillisen hankkeen kautta. TE-toimistojen kyvykkyyttä osaamisen ja työkyvyn arvioinnissa vahvistetaan. Se on normaali tilanne, että joku tulee pyörätuolilla sisään. Jos osatyökykyisyyttä tai työkyvyn haittoja ajattelee laajasti, niin jollakin se on jokin vamma, jollakin se on yksinkertaisesti vanhentuneet tiedot ja taidot, jollakin muu osaamisen puute, esimerkiksi puutteellinen kielitaito. Tämä sisältää käsitteellisellä tasolla myös maahanmuuttajat osana kokonaisuutta eikä niin, että tämä on erityinen ja erotettava, segregoitava asiakasryhmä.

Uusimman väestöennusteen mukaan Suomen väkiluku kääntyy laskuun vuonna 2031, jos kehitys jatkuu samanlaisena kuin nyt. Millä toimenpiteillä voidaan varmistaa, että huoltosuhde pysyy riittävällä tasolla? Mikä on esimerkiksi työllisyyspolitiikan, perhepolitiikan sekä maahanmuuttopolitiikan ja kotouttamisen rooli tässä?

– Miten sen varmistaisi? En ole varma, pystyykö valtio sellaista varmistamaan, kun kyse on yksilöllisistä päätöksistä lapsiluvun ja lasten hankin-

nan osalta. Tietenkin tavoitteena on lapsiystävällinen yhteiskunta, jossa pitää vahvistaa edelleen äitien osallistumista työelämään. Tämä on erityisesti haasteena maahanmuuttajanaisten osalta, jotka Suomessa ovat melko lailla työelämän ulkopuolella. Ruotsissa on päästy erittäin hyvin tuloksiin. Puhuin kollegani *Ylva Johanssonin* kanssa, joka nyt on komissaari, ja hän kertoi, että heillä on päästy tuloksiin, jossa maahanmuuttajien työllisyys kasvaa Ruotsissa syntyneiden työllisyyttä nopeammin ja maahanmuuttajanaisten työllisyysaste on korkeampi kuin maahanmuuttajien keskimäärin Euroopassa. Siinä on hyviä tavoitteita. Tämä liittyy myös perhevapaiden jakautumiseen sukupuolten kesken ja vähintään asenne- ja esimerkkitasolla haluan olla sitä edistämässä.

Jatkossa työelämään tarvitaan yhä moninaisempi joukko ihmisiä. Millaiset ovat suomalaisen työelämän valmiudet ottaa vastaan työntekijöitä, joiden elämäntilanteet, työkyky ja kulttuuritausta ovat erilaisia? Mitä pitäisi tehdä, jotta työelämä on kestäväällä pohjalla myös työurien kannalta?

– Kun korkeaa työllisyyttä tavoitellaan, työntekijöiden joukko moninaistuu. Silloin on löydettävä työpaikoilla kykyjä ottaa vastaan ihmisiä, joiden elämäntilanne, taustat, kulttuurit, iät ja työkyvyt ovat erilaisia. Tässä on vielä paljon tekemistä työelämässä. Olen käynyt hyviä keskusteluja työntantajien kanssa, jotka eivät ehkä ole heränneet ajattelemaan, että monimuotoisuus on ehdoton valtti millä tahansa työpaikalla. Voisi sanoa, että se on lähes välttämätöntä mihinkään vientiin tai kansainväliseen toimintaan orientoituneessa yrityksessä.

Ulkomalaisista opiskelijoista on suurempi osa valmistuttuaan poistunut maasta kuin on Suomessa töissä. Se tuntuu järkyttävältä, että meillä on varaa sellaiseen tuhlaukseen. Kun olemme saaneet jonkun houkuteltua tänne ilmasto- ja kielihaasteita huolimatta, joku on löytänyt kaverinkin vahingossa, ja sitten hän haluaa vielä jäädä, niin ensi alkuun kahden vuoden auto-

maattinen oleskelulupa valmistuneille on apuna. Saan hieman työntantajia haastaa, että he aktiivisemmin hakisivat osaavaa ulkomaista työvoimaa, joka on integroitunut Suomeen. Sitten laajennetaan tätä koskemaan koko moninaisuutta.

Työministeriössä ja työ- ja elinkeinoministeriössä on 1990-luvulta lähtien kehitetty samanaikaisesti työelämän laatua ja tuottavuutta ohjelmien ja hankkeiden avulla. Työelämän murroksesta ja digitalisaatioista puhutaan nyt paljon. Miten tulevaisuuden työelämää pitäisi kehittää ja mihin pitäisi erityisesti kiinnittää huomiota? Millaisena näet hallituksen roolin tässä työssä?

– Työelämän kehittäminen on edelleen merkittävissä roolissa, pitää kiinnittää huomiota työelämän laatuun, työntekijöiden jaksamiseen, hyvään johtamiseen ja tasa-arvoon. Varsinkin ikäjohtamisessa tarvitaan kovasti panostuksia.

Ohjelmien rinnalle mietin kouriintuntuvia kannustimia, millä tavalla työelämän laatua voidaan parantaa. On esimerkiksi selvää, että vähentyneet sairauspoissaolot ja liian varhaisten eläköitymisten ehkäiseminen ovat jokaiselle yritykselle rahanarvoinen asia - aikaansaannoksia, jotka näkyvät viivan alla. Muun muassa Lassila & Tikanoja on yksi parhaita ikäjohtamisen yrityksiä Suomessa. Kuulemani mukaan jonain vuonna yritys teki paremman tuloksen työkykyjohtamisella kuin varsinaisella liiketoiminnalla. Tämä on firmoille liikevoittoa. Siitä huolimatta työelämän kehittäminen ei ole läpileikkaava asia. Potentiaalista kertoo paljon, että Pohjois-Karjalassa Abloy onnistui lyhyessä ajassa myöhentämään keskimääräistä eläkkeelle jäämisen ikää seitsemän vuotta. Miksi esimerkiksi parhaat ikäjohtamisen käytännöt eivät ole yleistyneet työpaikoilla? Kannustimia puuttuu, kun edes se, että työelämän laadun parantaminen tuottaa yritykselle tulosta, ei tunnu riittävän.

Hallitusohjelmassa viitataan myös vastasykliseen politiikkaan. Työvoimapolitiikassa tätä on eri aikoina yritetty, mutta ongelmana on

tainnut aina olla se, että muutokset tehdään liian vaimeina ja myöhässä, kumpaankin suuntaan. Onko tähän nyt löydettävissä jotain uutta lähestymistapaa?

– Hallitusohjelman talouspoliittinen viritys on selkeän vastasyklinen. On avoimesti kirjattu auki, että ”hallitus toteuttaa aktiivista ja vastuullista finanssipolitiikkaa, joka mitoitetaan suhdannetilanteen edellyttämällä tavalla”. Erikseen todetaan, että ”aktiivisen työvoimapolitiikan resurssit mitoitetaan suhdannetilanteen edellyttämällä tavalla”. Tämä lähestymistapa on mielestäni puolustamisen arvoinen ja voi olla, että tulee suhdannenäkymät huomioden vielä käyttöön, ministeri Harakka arvioi.

Työttömien työnhakijoiden määrä laskee nyt kuukausi kuukaudelta hitaammin ja lomautusten määrä kääntyi jo loppukesällä kasvuun. Mitä pitää tehdä?

– Kuntakokeilut käyntiin, lisää räätälöityjä palveluja TE-toimistoissa työnhakijoille, työvoimakoulutusta yritysten tarpeisiin, lisää koulutuspanoksia koko väestön käyttöön. Kansainvälisen rekrytoinnin malli otetaan käyttöön, lisää aktiivista elinkeino- ja yrittäjyyspolitiikkaa. Tietysti palkkatuen uudistaminen, paikallisen sopimisen lisääminen, työttömyysturvan uudistaminen työllistymissopimuksen idean pohjalta ja monta muuta asiaa. Vaikka suhdanne viilenee, ei jäädä ihmettelemään, vaan viedään päätettyjä toimia eteenpäin ja valmistellaan samalla uusia seuraavan vuoden päätöksentekofoorumeille.

Hallitusohjelmassa on myös nostettu esille pyrkimys näyttöön perustuvaan politiikkaan ja tutkimustiedon hyödyntämiseen. Tätähän on eri tavoin edistetty ainakin tämän vuosituhannen alusta. Onko tässä nyt jotain uutta, mitä aiotaan konkreettisesti tehdä?

– Tämä on läpileikkaava tema ja koskee kaikkia hallinnonaloja. Johtava periaate on, että hallitus asettaa tavoitteita, mutta keinojen valinnassa hyödynnetään tutkimustietoa. Jos mahdollista, annetaan valmistelulle sen edellyttämä aika ja

resurssit ja osapuolilla on selkeät roolit. Viime vuosilta on SOTE-uudistuksesta huonoja esimerkkejä siitä, että on vahva ideologinen tahto saada aikaan asioita, joiden valmistelussa ei ole riittävästi kunnioitettu tutkimusta ja asiantuntemusta ja lopputulos on kaikkien tiedossa. Haluan, että tämä hallitus pystyy parempaan, kunnioittaa tutkimusta ja näyttöä, analysoi vaikuttavuutta ja kustannus-hyötysuhteita. Ei mekaanisesti, ekonomistien työkalupakki on aika rajallinen vaikutusarvioiden tekemisessä. Ei orjallisesti noudateta jokaisen ekonomistin vähän yksioikoisia näkemyksiä, vaan kunnioitetaan kuullaan asiantuntijoita joka käänneessä ja tehdään informoituja ratkaisuja. Uskon todella vahvasti tutkimuksen voimaan ja välttämättömyyteen, ministeri painottaa.

Miten työllisyystavoitteen kanssa käy?

– Uskon, että hyvin. Tavoitteet ovat laajalti jaettu yhteiskunnassa, se antaa hyvän pohjan ponnisteluille. Lisäksi olemme osallistaneet sidosryhmiä, erityisesti työmarkkinaosapuolia. Meillä on työ- ja elinkeinoministeriössä osaava virkakunta. Suurin haaste liittyy siihen, millä ajankänteellä mikäkin reformi saadaan toteutumaan, mutta käyn tuleviin päiviin optimistisin mielin, Timo Harakka päättää.

Työttömyysturvan aktiivimallin vaikutus työkyvyttömyyseläkkeen hakemiseen ja työkyvyttömyyseläkkeelle siirtymiseen

Mikko Laaksonen¹ - Juha Rantala² - Janne Salonen³

Johdanto

Työkyvyttömyyseläkettä hakeneiden ja työkyvyttömyyseläkkeelle siirtyneiden määrä on 2000-luvun alun jälkeen selvästi vähentynyt (ETK 2019a, ETK 2019b). Vuonna 2018 työkyvyttömyyseläkettä hakeneiden määrä kuitenkin kasvoi 8,2 prosenttia. Työkyvyttömyyseläkkeelle siirtyneiden määrä puolestaan lisääntyi lähes 10 prosenttia. Lisääntyminen kohdistui erityisesti täysiin työkyvyttömyyseläkkeisiin, kun taas osatyökyvyttömyyseläkkeelle siirtymisessä muutokset olivat vähäisiä. Lisääntymistä tapahtui molemmilla sukupuolilla, kaikissa ikäryhmissä ja sekä mielenterveysongelmien että somaattisten sairauksien perusteella työkyvyttömyyseläkettä hakeneilla (Laaksonen 2019).

Vuoden 2018 alusta tuli voimaan työttömyysturvan aktiivimalli, jonka tavoitteena on ehkäistä työttömyyden pitkittymistä ja lisätä työllisyyttä. Aktiivimallin keskeisenä piirteenä on, että työt-

tömän päivärahaa alennetaan 4,65 prosentilla, jos hän ei noin kolmen kuukauden pituisen tarkastelujakson aikana täytä jotakin aktiivisuusehtoa. Lain voimaantulon alkuvaiheessa aktiivisuusehdon pystyi täyttämään työskentelemällä vähintään 18 tuntia, osallistumalla työllistymistä edistäviin palveluihin vähintään viiden päivän ajan tai hankkimalla pienen määrän yrittäjätuloa. Myöhemmin aktiivisuuehdon täyttäviä toimia on laajennettu. Jos henkilö täyttää ehdot, päiväraha palautuu jälleen normaalin suuruiseksi seuraavan tarkastelujakson aikana (HE 127/2017).

Aktiivisuusehto ei kuitenkaan koske niitä, jotka saavat työkyvyttömyyden tai vamman perusteella myönnettyä etuutta tai jotka ovat hakeneet työkyvyttömyyseläkettä ja odottavat siihen päätöstä. Aktiivimallin voimaantulo on siis voinut vaikuttaa työkyvyttömyyseläkkeen aikaisempaa aktiivisempaan hakemiseen ja sitä

¹ Mikko Laaksonen, FT, erikoistutkija, Eläketurvakeskus

² Juha Rantala, KTL, ekonomisti, Eläketurvakeskus

³ Janne Salonen, YTM, ekonomisti, Eläketurvakeskus

kautta työkyvyttömyyseläkkeelle siirtymiseen. Aikaisemmissa tarkasteluissa työkyvyttömyyseläkkeelle siirtyneiden työttömyystaustassa vuosien 2017 ja 2018 välillä ei havaittu juuriakaan muutosta. Ainoastaan vanhimmissa ikäryhmässä työkyvyttömyyseläkkeelle siirtyneillä oli vuonna 2018 edellistä vuotta useammin työttömyystaustaa. Työttömyyden määrittely oli kuitenkin melko karkea perustuen siihen, oliko työkyvyttömyyseläkkeelle siirtyneellä ollut vähintään yksi työttömyyspäivä edellisen kalenterivuoden aikana (Laaksonen 2019). Kun myös otetaan huomioon, että työttömyyttä kokeiden määrä on kaiken kaikkiaan vähentynyt vuosien 2017 ja 2018 välillä, suhteellisesti työttömyystaustaisten työkyvyttömyyseläkkeelle siirtyneiden osuus kasvoi. Työeläkevakuuttajat TELA teetti keväällä 2019 kyselyn vakuutuslääkärin näkemyksistä työkyvyttömyyseläkkeiden lisääntymisen syistä, ja kyselyn mukaan aktiivimallilla oli vakuutuslääkärin arvion mukaan selvä vaikutus työkyvyttömyyseläkkeen hakesaktiivisuuden lisääntymiseen (Laavi 2019).

Aktiivimallin vaikutuksia työllisyyteen, työttömyyteen ja TE-palveluihin osallistumiseen on tarkasteltu Valtion taloudellisen tutkimuskeskuksen raportissa (Kyyrä ym. 2019). Raportin tulosten mukaan aktiivimalli leikkasi työttömyysetuutta yli kolmannekselta työttömistä. Erityisen usein työttömyysetuutta leikattiin vanhimmilta työttömiltä. Työttömyyden aikainen työnteko ja TE-palveluihin osallistuminen lisääntyivät aktiivimallin käyttöönoton jälkeen. Aikaisempaa useammin työttömyys päättyi kolmen kuukauden sisällä sen alkamisesta. Osittain näihin tuloksiin on kuitenkin voinut vaikuttaa työllisyystilanteen yleinen paraneminen, sillä samansuuntaisia muutoksia työttömyyden päätymisessä ja palveluihin osallistumisessa tapahtui jo edellisen vuoden aikana.

Tarkastelemme tässä artikkelissa aktiivimallin vaikutusta työkyvyttömyyseläkkeen hakemisen lisääntymiseen vuosien 2017 ja 2018 välillä. Jaamme lisäksi työkyvyttömyyseläkettä hakenneet kahteen ryhmään sen mukaan, onko hake-

mus johtanut myönteiseen vai kielteiseen eläkepäätökseen. Tarkastelemme erikseen ansio-päivärahaa, peruspäivärahaa ja työmarkkina-tukea saaneita. Koska työkyvyttömyyseläkkeen hakemisessa ja yleisessä työllisyystilanteessa on tapahtunut muutoksia jo aikaisempien vuosien aikana, huomioimme myös aikaisemman trendin muutaman vuoden ajalta. Lisäksi tarkastelemme, onko työkyvyttömyyseläkkeen hakemisen lisääntynyt erityisesti joissakin työttömien osaryhmissä.

Aineisto

Työttömyyttä koskevat tiedot saatiin Finanssivalvonnasta (ansiosidonnainen päiväraha) ja Kelasta (peruspäiväraha ja työmarkkinatuki). Väestöä ja työkyvyttömyyseläkkeen hakemista koskevat tiedot perustuvat Eläketurvakeskuksen rekisteihin. Työkyvyttömyyseläkkeen hakemista koskevat tiedot sisältävät ainoastaan työeläkkeitä koskevat hakemukset. Kansaneläkkeenä työkyvyttömyyseläkettä hakeneista ei aineistossa ole tietoa.

Aktiivimalli tuli voimaan vuoden 2018 alusta, ja niiden osalta, jotka olivat tällöin työttömänä, aktiivisuuden seuranta alkoi 1.1.2018. Vuoden 2018 aikana työttömäksi tulleilla aktiivisuuden seuranta alkoi työttömyyden alusta lukien. Luokittelimme tässä tutkimuksessa työttömiksi sekä vuoden alussa työttömänä olleet että vuoden aikana työttömäksi tulleet. Ansiosidonnaista päivärahaa vuoden aikana saaneista noin puolet ja Kelan työttömyysturvaetua saaneista kaksi kolmasosaa oli työttömänä vuoden alussa. Jos työttömyysturvan laji muuttui esimerkiksi ansiosidonnaisesta päivarahasta peruspäivarahaksi, luokiteltiin työttömät ensimmäisen työttömyyslajin mukaan. Tarkastelussa ovat mukana ainoastaan kokonaan työttömänä olleet. Lomautettuja (joilla aktiivisuuden seuranta alkaa, kun lomautus on kestänyt yhtäjaksoisesti 64 päivää) ei tässä huomioida.

Tarkastelimme työkyvyttömyyseläkettä vuoden aikana hakeneiden lukumääriä ja työttömien ja ei-työttömien määrään suhteutettua hake-

misosuutta työikäisessä väestössä (18–63-vuotiaat). Edellisen vuoden lopussa eläkkeellä olleet ja omais- tai perhehoitajana toimivat, joita aktiivimalli ei myöskään koske, jätettiin tarkastelujen ulkopuolelle. Tarkastelussa ovat mukana kaikki (pääasiallisen laitoksen tai Vilma-laitoksen) työkyvyttömyyseläkehakemukset. Koska tutkimusväestöstä rajattiin pois eläkkeellä jo olevat (edellisen vuoden lopun tilanteen mukaan) karsiutuvat kuntoutustukien jatkohakemukset ja eläkelajia koskevat muutoshakemukset pois. Hylättyjen päätösten osalta mukana ovat kuitenkin kaikki hakemukset, riippumatta siitä, onko hakemus uusi vai toistuva. Jaoimme lisäksi hakemukset sen mukaan, oliko hakemus johtanut myönteiseen vai kielteiseen päätökseen. Tämän tarkastelun tarkoitus oli arvioida, missä määrin lisääntynyt hakuaktiivisuus voisi johtaa myös työkyvyttömyyseläkkeelle siirtymisen lisääntymiseen.

Rajasimme tarkastelun vain ensimmäiseen työkyvyttömyyseläkehakemukseen tarkasteluvuoden aikana. Jos eläkehakemus johtaa työkyvyttömyyseläkkeen tai kuntoutustuen myöntämiseen, ei aktiivisuusehtoa tarvitse enää täyttää. Jos työkyvyttömyyseläkkeen hakija saa hylkäävän päätöksen, aktiivisuuden tarkastelu jatkuu päätöstä seuraavan kuukauden alusta. Työkyvyttömyyseläkkeen hakija on aktiivimallin

piirissä myös, jos työkyvyttömyyseläkehakemus hylätään ja hän hakee siihen muutosta.

Tulokset

Työkyvyttömyyseläkkeelle siirtyminen ja työttömyys vuosina 2017 ja 2018

Työkyvyttömyyseläkettä hakeneita oli tämän tutkimuksen aineistossa vuonna 2017 noin 27 000 ja vuonna 2018 29 600 (taulukko 1). Työkyvyttömyyseläkkeen hakijoita on enemmän kuin tilastoissa, koska hakijoita ei ole rajattu vain uusiin hakijoihin (ei eläkettä eikä aikaisempaa hakemusta neljään vuoteen). Koska tutkimuksessa ovat mukana vain ne, jotka eivät saaneet työkyvyttömyyseläkettä edellisen vuoden lopussa, rajautuvat hakijoista kuitenkin pois kuntoutustuelle jatkoa hakeneet. Tässä tutkimuksessa hakeneiden määrä lisääntyi vuosien 2017 ja 2018 välillä hieman enemmän kuin tilastojen mukaan. Hylkäykseen johtaneet hakemukset lisääntyivät suhteessa selvästi enemmän kuin myöntöön johtaneet hakemukset.

Taulukossa on lisäksi esitetty tutkimuksen väestö työttömyystaustan mukaisissa luokissa. Taulukosta nähdään, että erityisesti ansiosidonnaista päivärahaa mutta myös peruspäivärahaa tai työmarkkinatukea saaneiden määrä väheni vuosien 2017 ja 2018 välillä.

Taulukko 1. Työkyvyttömyyseläkehakemukset ja työttömyys vuosina 2017 ja 2018

	2017	2018	Muutos	Muutos %
Työkyvyttömyyseläkettä hakeneet				
Kaikki hakeneet	27 198	29 600	+2 402	+8,8
Myöntöön johtaneet	19 310	20 487	+1 177	+6,1
Hylkäykseen johtaneet	7 888	9 113	+1 225	+15,5
Työttömyys vuoden aikana				
Ei työttömyyttä	2 378 718	2 406 601	+27 883	+1,2
Ansiosidonnaista päivärahaa	204 649	178 262	-26 387	-12,9
Peruspäiväraha	63 675	57 091	-6 584	-10,3
Työmarkkinatuki	264 011	254 620	-9 391	-3,6
Yhteensä	2 911 053	2 896 574	-14 479	-0,5

Työkyvyttömyyseläkkeen hakemisen muutos työttömyystaustan mukaan

Taulukossa 2 on esitetty työkyvyttömyyseläkettä hakeneiden määrä ja osuus työttömyystaustan mukaan vuosina 2017 ja 2018. Työkyvyttömyyseläkkeen hakeminen lisääntyi työttömällä selvästi enemmän kuin ei-työttömällä. Ansiosidonnaista päivärahaa ja työmarkkinatukea saaneilla työkyvyttömyyseläkettä hakeneiden lukumäärä lisääntyi yli neljänneksen. Väestöosuuksia tarkasteltaessa työkyvyttömyyseläkkeen hakeminen lisääntyi työttömyystaustaisilla hieman enemmän kuin lukumääriä tarkasteltaessa, koska erityisesti ansiosidonnaista päivärahaa ja peruspäivärahaa saaneiden määrät vähenivät vuosien 2017 ja 2018 välillä. Sen sijaan ei-työttömällä kasvu oli väestöosuutta tarkasteltaessa pienempi. Kokonaisuutena työkyvyttömyyseläkettä hakeneiden osuus väestöön suhteutettuna kasvoi 9,4 prosenttia.

Sekä myöntöön että hylkäykseen johtaneet työkyvyttömyyseläkehakemukset lisääntyivät työttömällä enemmän kuin ei-työttömällä. Erityisesti ansiosidonnaista päivärahaa saaneilla hylkäykseen johtaneet hakemukset lisääntyivät voimakkaasti. Koska työkyvyttömyyseläkehakemus johtaa työttömällä selvästi useammin hylkävään päätökseen kuin ei-työttömällä, työttömyystaustaisilla hakijoilla valtaosa lisääntyneistä hakemuksista johti hylkäykseen, kun taas ei-työttömällä myöntö oli selvästi yleisempi lopputulos. Lukumääräisesti tarkasteltuna noin kaksi kolmasosaa hakemusten lisäyksestä tuli työttömyystaustaisilta hakijoilta. Myönteiseen päätökseen johtaneiden hakemusten lisäyksestä vajaa puolet ja hylkäykseen johtaneista lähes 90 prosenttia oli peräisin työttömyystaustaisilta hakijoilta.

Taulukko 2. Työkyvyttömyyseläkettä hakeneiden lukumäärä ja osuus (%) työttömyystaustan mukaan vuosina 2017 ja 2018

	Hakeneiden määrä				Hakeneiden osuus (%)			
	2017	2018	Muutos	Muutos %	2017	2018	Muutos	Muutos %
Kaikki hakeneet								
Ei työttömyyttä	20 757	21 522	+765	+3,7	0,87	0,89	+0,02	+2,5
Ansiopäiväraha	2 351	2 942	+591	+25,1	1,15	1,65	+0,50	+43,7
Peruspäiväraha	518	563	+45	+8,7	0,81	0,99	+0,17	+21,2
Työmarkkinatuki	3 572	4 573	+1 001	+28,0	1,35	1,80	+0,44	+32,7
Yhteensä	27 198	29 600	+2 402	+8,8	0,93	1,02	+0,09	+9,4
Myöntöön johtaneet								
Ei työttömyyttä	16 659	17 276	+617	+3,7	0,70	0,72	+0,02	+2,5
Ansiopäiväraha	1 259	1 471	+212	+16,8	0,62	0,83	+0,21	+34,1
Peruspäiväraha	174	185	+11	+6,3	0,27	0,32	+0,05	+18,6
Työmarkkinatuki	1 218	1 555	+337	+27,7	0,46	0,61	+0,15	+32,4
Yhteensä	19 310	20 487	+1 177	+6,1	0,66	0,71	+0,04	+6,6
Hylkäykseen johtaneet								
Ei työttömyyttä	4 098	4 246	+148	+3,6	0,17	0,18	+0,00	+2,4
Ansiopäiväraha	1 092	1 471	+379	+34,7	0,53	0,83	+0,29	+54,6
Peruspäiväraha	344	378	+34	+9,9	0,54	0,66	+0,12	+22,6
Työmarkkinatuki	2 354	3 018	+664	+28,2	0,89	1,19	+0,29	+32,9
Yhteensä	7 888	9 113	+1 225	+15,5	0,27	0,31	+0,04	+16,1

Heijastaako työkyvyttömyyseläkkeiden hakemisosuuden kasvu aikaisempaa kehitystä?

Edellä havaitut muutokset voivat kuitenkin heijastaa myös aikaisempaa kehitystä työkyvyttömyyseläkkeen hakemisessa. Kuviossa 1 on esitetty työkyvyttömyyseläkettä hakeneiden osuudet työttömyystaustan mukaan vuosina 2015–2018. Erityisesti ansiosidonnaista päivärahaa ja peruspäivärahaa saaneilla työttömällä työkyvyttömyyseläkettä hakeneiden osuus lisääntyi jo vuosien 2016 ja 2017 välillä. Kasvu oli kuitenkin selvästi vähäisempää kuin vuosien 2017 ja 2018 välillä. Ei-työttömällä muutokset olivat vähäisiä.

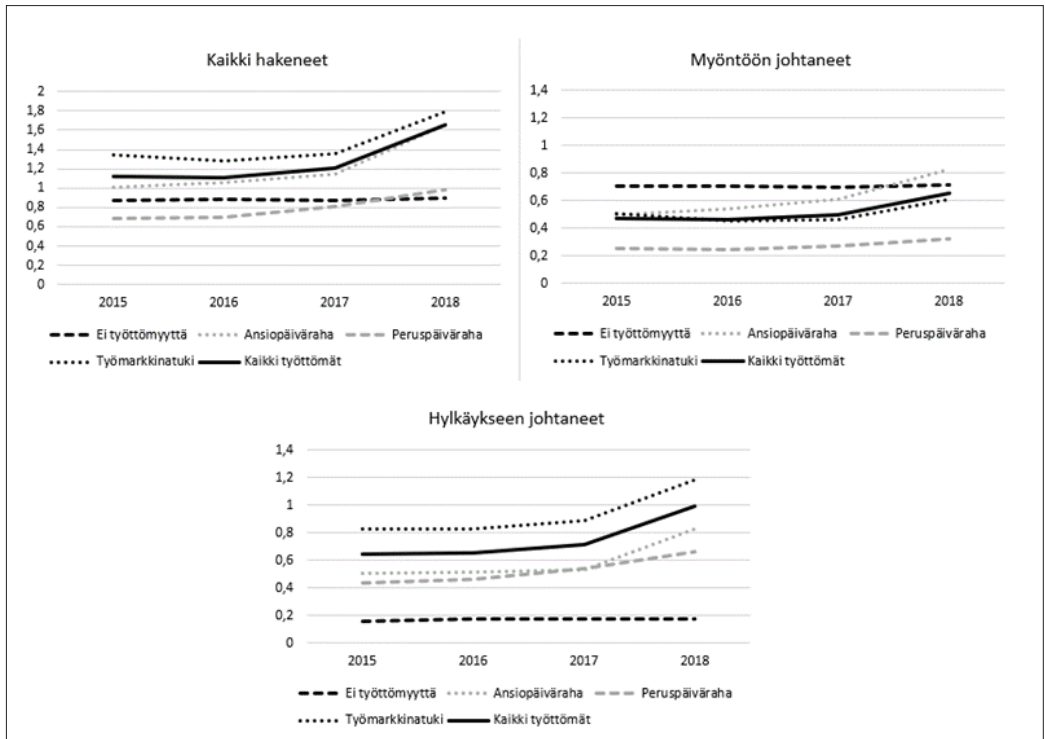
Tilanne on samanlainen myöntöön johtaneita ja hylkäykseen johtaneita työkyvyttömyyseläkehakemuksia tarkasteltaessa. Aikaisempaan kehitykseen verrattuna työkyvyttömyyseläkkeen hakeminen lisääntyi vuosien 2017 ja 2018

välillä enemmän hylkäykseen johtaneissa työkyvyttömyyseläkehakemuksissa kuin myöntöön johtaneissa hakemuksissa. Kaikista suurin kasvu oli ansiosidonnaista päivärahaa saaneiden hylkäykseen johtaneissa hakemuksissa (kts. myös taulukko 3).

Mihin väestöryhmiin työkyvyttömyyseläkkeiden hakemisen lisääntyminen kohdistui?

Tarkastelimme seuraavaksi työkyvyttömyyseläkkeen hakemisalttiuden muutosta vuosien 2017 ja 2018 välillä eri väestöryhmissä (taulukko 3). Koska työkyvyttömyyseläkkeen hakeminen lisääntyi työttömällä hieman jo ennen vuotta 2017, huomioimme analyysissä myös aikaisemman trendin. Työttömyyslajit on taulukossa yhdistetty. Taulukossa esitetty arvo ilmaisee kertoimen (odds ratio -asteikolla), kuinka paljon enemmän työkyvyttömyyseläkkeen hake-

Kuvio 1. Työkyvyttömyyseläkettä hakeneiden osuus työttömyystaustan mukaan 2015–2018 (%)

misriski kasvoi työttömillä verrattuna ei-työttömiin kussakin osaryhmässä. Kyseessä on siis työttömyysmuuttujan ja työkyvyttömyyseläkkeen hakemisvuoden välinen interaktio.

Työkyvyttömyyseläkkeen hakeminen lisääntyi vuosien 2017 ja 2018 välillä työttömillä 1,32 kertaisesti ei-työttömiin verrattuna. Hylkäykseen johtaneet hakemukset lisääntyivät työttömillä suhteessa hieman enemmän kuin myöntöön johtaneet hakemuk-

set. Pääsääntöisesti työkyvyttömyyseläkkeen hakeminen lisääntyi työttömyyttä kokeneilla enemmän kuin ei-työttömien vastaavissa väestöryhmissä. Verrattuna ei-työttömiin, työttömyystaustaisilla miehillä kasvu oli suurempaa kuin työttömyystaustaisilla naisilla, erityisesti hylkävään päätökseen johtaneiden hakemusten kohdalla. Nuorimmissa ikäryhmissä työkyvyttömyyseläkkeen hakemisen lisääntyminen työttömyystaustaisilla verrattuna ei-työttömiin

Taulukko 3. Työkyvyttömyyseläkkeen hakemisen muutos vuosien 2017 ja 2018 välillä työttömillä verrattuna ei-työttömiin. Kerroin ilmaisee kuinka paljon enemmän työkyvyttömyyseläkkeen hakeminen lisääntyi kussakin osaryhmässä työttömillä verrattuna ei-työttömiin aikaisempi hakemustrendi ja ikä- ja sukupuoli erojen muutos vakioituna

	Kaikki hakeneet	Myöntöön johtaneet	Hylkäykseen johtaneet
Kaikki	1,32 ***	1,27 ***	1,35 ***
Sukupuoli			
Miehet	1,35 ***	1,25 ***	1,47 ***
Naiset	1,29 ***	1,29 ***	1,26 ***
Ikä			
18–24	1,19 ns.	1,31 ns.	1,15 ns.
25–34	1,18 ns.	1,11 ns.	1,26 *
35–44	1,22 ***	1,21 *	1,25 **
45–54	1,30 ***	1,23 ***	1,27 ***
55–62	1,43 ***	1,32 ***	1,62 ***
Työskentelysektori			
Yksityinen	1,32 ***	1,27 ***	1,39 ***
Julkinen	1,28 ***	1,10 ns.	1,50 ***
Ei työssä	1,25 ***	1,23 ***	1,26 ***
Edellisen vuoden työttömyys			
Ei työttömyyttä	1,35 ***	1,32 ***	1,37 ***
1–90 päivää	1,09 ns.	0,95 ns.	1,16 ns.
91–360 päivää	1,22 ***	1,25 ***	1,10 ns*
Koko vuosi	1,33 *	1,29 ns	1,28 ns.
Työttömyyslaji			
Ansiopäiväraha	1,39 ***	1,29 ***	1,51 ***
Peruspäiväraha	1,18 *	1,15 ns.	1,19 *
Työmarkkinatuki	1,26 ***	1,24 ***	1,28 ***
Päätöksen diagnoosi			
Mielenterveyden ongelma	1,19 ***	1,20 ***	1,17 **
Somaattinen sairaus	1,33 ***	1,30 ***	1,37 ***

Muutoksen p-arvo työttömillä verrattuna ei-työttömiin ***p<0,001, **p<0,01, *p<0,05, ns. = ei merkitsevä

ei ollut tilastollisesti merkitsevää, ja kasvu oli voimakkainta vanhimmassa ikäryhmässä, erityisesti hylkäykseen johtaneissa hakemuksissa. Yksityisen ja julkisen sektorin (edellisen 2 vuoden ajalta tarkasteltuna) väliset erot olivat pieniä. Työkyvyttömyyseläkkeen hakemisen lisääntyminen oli suurinta toisaalta niillä, jotka eivät olleet olleet työttöminä lainkaan edellisen kalenterivuoden aikana, ja toisaalta niillä, jotka olivat olleet työttöminä koko vuoden. Ansiopäivärahaa saaneilla työkyvyttömyyseläkehakemusten lisääntyminen oli suurinta. Työkyvyttömyyseläkkeen hakeminen lisääntyi työttömillä enemmän kuin ei-työttömillä voimakkaammin somaattisten sairauksien kuin mielenterveyden häiriöiden perusteella.

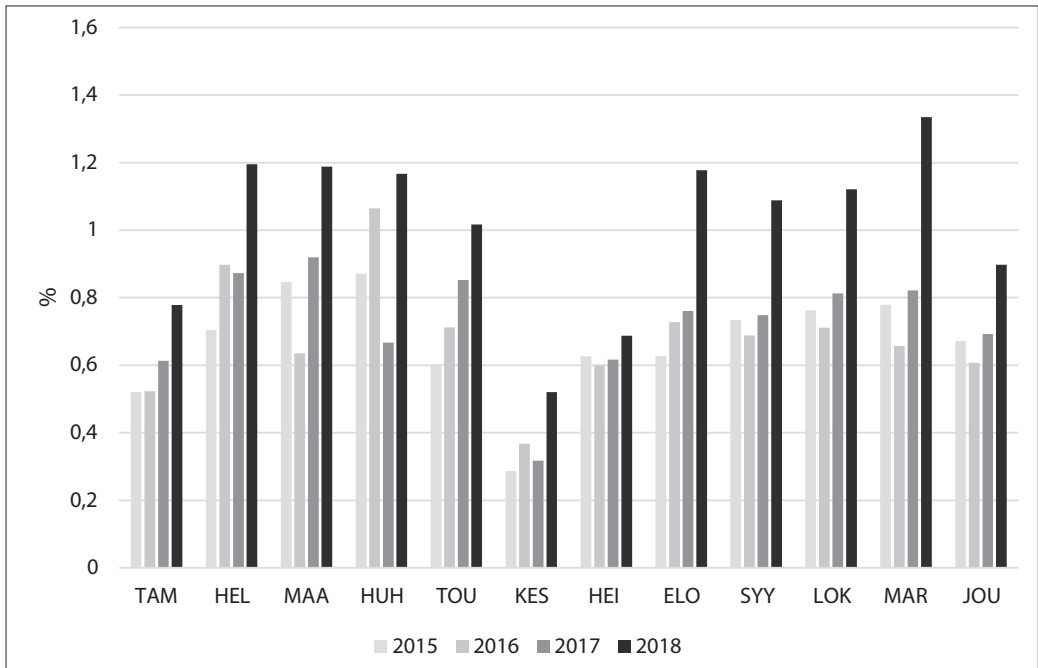
Kuukausitason tarkastelu työttömillä

Aktiivimallin aktiivisuusehto pitää täyttää noin 65 etuuspäivän eli noin kolmen kuukauden sisällä työttömyyden alkamisesta, jotta työttömyys-

päivärahaa ei leikata. Työkyvyttömyyseläkkeen hakemisen lisääntyminen erityisesti tämän määräajan sisällä ja muutoksen ajoittuminen vuoden 2018 alkuun voisi antaa lisää tukea aktiivimallin vaikutuksesta. Kuviossa 2 on esitetty niiden työttömien osuus, jotka hakivat työkyvyttömyyseläkettä kolmen kuukauden sisällä työttömyyden alkamisesta kuukausittain vuosina 2015–2018. Työttömyyden alkaminen on määritelty niin, että henkilö ei ole ollut työttömänä kolmeen kuukauteen.

Tulokset antavat lisätukea sille, aktiivimalli on voinut vaikuttaa työkyvyttömyyseläkkeelle hakeutumisen lisääntymiseen. Työkyvyttömyyseläkettä kolmen kuukauden sisällä työttömyyden alkamisesta hakevien työttömien osuus oli vuonna 2018 jokaisena kuukautena suurempi kuin vuonna 2017. Kuitenkin työkyvyttömyyseläkkeen hakeminen kolmen kuukauden sisällä lisääntyi hieman jo loppuvuonna 2017 edellisen vuoden vastaavaan ajankohtaan

Kuvio 2. Kolmen kuukauden sisällä työttömyyden alkamisesta työkyvyttömyyseläkettä hakeneiden työttömien osuus kuukausittain 2015–2018 (%)

verrattuna. Alkuvuoden 2017 osalta muutokset olivat epäsystemaattisia. Vuosien 2017 ja 2018 välillä kuukausittaiset muutokset olivat kuitenkin selvästi suurempia kuin vuosien 2016 ja 2017 välillä.

Vaikka työkyvyttömyyseläkkeen hakeminen lisääntyi kolmen kuukauden sisällä työttömyyden alkamisesta, se saattoi lisääntyä myös kolmen kuukauden jälkeen. Aktiivimallin ehdot pitää täyttää jokaisella 65 päivän etuusjaksolla erikseen. Voi siis olla niin, että työtön täytti aktiivisuusvelvoitteen ehdot ensimmäisellä kerralla, mutta on sen jälkeen katsonut parhaimmaksi vaihtoehdoksi laittaa työkyvyttömyyseläkehakemuksen vireille, jos sopivaa työtä, koulutusta tai palvelua ei ole tarjolla. Työkyvyttömyyseläkkeen hakeminen myös keskeyttää työttömyysturvan leikkauksen jo meneillään olevalta tarkastelujaksolta. Työttömällä on täten kannustin työkyvyttömyyseläkkeen hakemiseen myös kolmen kuukauden jälkeen.

Pohdinta

Aktiivimallin vaikutus työkyvyttömyyseläkkeen hakemiseen

Työkyvyttömyyseläkettä hakeneiden osuus lisääntyi vuosien 2017 ja 2018 välillä selvästi enemmän työttömillä kuin ei-työttömillä. Muutos oli merkittävä, vaikka aikaisempien vuosien kehitys huomioitiin. Tämä viittaa siihen, että aktiivimalli on voinut vaikuttaa työkyvyttömyyseläkkeelle hakeutumisen lisääntymiseen. Työttömien lisääntynyt työkyvyttömyyseläkkeen hakeminen on voinut johtua yrityksestä välttää työttömyysturvan leikkaaminen. Työkyvyttömyyseläkkeen hakeminen on voinut lisääntyä myös sen saaman huomion vuoksi aktiivimallin oltua paljon esillä julkisuudessa. Voi myös olla, että aktiivisuuden tarkastelu on tuonut työkyvyn ongelmat paremmin esiin, mikä on johtanut työkyvyttömyyseläkkeen hakemiseen.

On kuitenkin mahdollista, että myös muut työttömyysturvaa koskeneet muutokset ovat

vaikuttaneet työkyvyttömyyseläkkeen hakemisen muutoksiin. Työttömien määräaikaishaastatteluja on vuoden 2017 alun jälkeen tehostettu. Ansiosidonnaisena maksettavan työttömyyspäivärahan enimmäiskesto lyheni samana vuonna 400 päivään. Vuoden 2017 kesäkuun jälkeen joukko ikääntyneitä pitkäaikaistyöttömiä siirtyi eläketuelle (Lex Lindstöm) mikä on voinut vaikuttaa työkyvyttömyyseläkkeen hakemisen tarpeeseen vanhimmissa ikäryhmässä. Myös työllisyystilanne on viime vuosina kehittynyt suotuisasti, mikä on saattanut johtaa muutoksiin työttömänä olevien ominaisuuksissa. Nämä muutokset eivät kuitenkaan kohdistu erityisesti vuoteen 2018.

Vaikutukset eri väestöryhmissä

Työkyvyttömyyseläkkeen hakeminen lisääntyi työttömillä lähes kaikissa väestöryhmissä. Ei-työttömiin verrattuna erityisesti hylkäykseen johtaneet hakemukset lisääntyivät työttömyystaustaisilla miehillä enemmän kuin työttömyystaustaisilla naisilla. Työkyvyttömyyseläkkeen hakeminen lisääntyi enemmän vanhemmilla kuin nuoremmilla työttömillä. Koska työkyvyttömyyseläkkeen hakeminen muutenkin painottuu vanhimpiin ikäryhmiin (kts. liitetäulukko), tulee valtaosa lisääntyneistä työkyvyttömyyseläkkeen hakijoista vanhimmissa ikäryhmistä. Osasyynä työkyvyttömyyseläkkeen hakemisen lisääntymiseen vanhimmissa ikäryhmässä voi olla työttömyysturvan lisäpäiväoikeuden piirissä olevien muita vähäisempi halukkuus osallistua työllistymistoimiin.

Työkyvyttömyyseläkkeen hakeminen lisääntyi vuonna 2018 eniten toisaalta vain lyhyen aikaa työttömänä olleilla ja toisaalta koko edeltäneen kalenterivuoden ajan työttömänä olleilla. Työkyvyttömyyseläkettä haetaan usein pitkän sairauspäivärahaikauden jälkeen, mikä on voinut sotkea etuuksien saamiseen perustuvaa työttömyyden mittaamista. Ansiopäivärahaa ja työmarkkinatukea saaneilla työkyvyttömyyseläkkeen hakeminen lisääntyi enemmän kuin peruspäivärahaa saaneilla. Ansiosidonnaista

päivärahaa saavilla voitaisiin ajatella olevan muita paremmat mahdollisuudet täyttää aktiivimallin ehdot esimerkiksi lyhytaikaisesti työllistymällä. Toisaalta he voivat myös olla muita työttömiä paremmin tietoisia mahdollisuudesta välttää päivärahan leikkaaminen työkyvyttömyyseläkettä hakemalla. Voi myös olla, että työkyvyttömyyseläkettä lähdetään hakemaan siinä vaiheessa, kun ansiosidonnainen päiväraha on loppumassa.

Verrattuna ei-työttömiin, lisääntyi työttömien työkyvyttömyyseläkkeen hakeminen tässä tutkimuksessa enemmän somaattisista syistä kuin mielenterveysongelmien perusteella eläkettä hakeneilla. Ero korostui hylkäykseen johtaneissa hakemuksissa. Aikaisemmissa tarkasteluissa on havaittu, että työkyvyttömyyseläkkeelle siirtyminen lisääntyi vuonna 2018 kaikissa sairausryhmissä. Mielenterveyden perusteella myönnetyissä eläkkeissä kasvu oli suhteellisesti ottaen suurempaa, mutta lukumääräisesti tarkasteltuna kasvu oli suurempaa somaattisissa sairausryhmissä (Laaksonen 2019). Tässä tehdyt lisätarkastelut osoittivat, että työttömillä valtaosa hakemisen lisäyksestä perustui somaattisiin sairauksiin, kun taas ei-työttömillä valtaosa lisääntyneistä hakemuksista perustui mielen-terveyden häiriöihin.

Vaikuttiko aktiivimalli työkyvyttömyyseläkkeelle siirtymisen lisääntymiseen?

Työttömillä työkyvyttömyyseläkehakemus johtaa selvästi useammin hylkäävään päätökseen kuin ei-työttömillä (Laaksonen ja Nyman 2018). Työkyvyttömyyseläkkeiden hylkäysosuus on kasvanut selvästi enemmän työttömillä kuin työssä olevilla jo 2000-luvun alkupuolelta lähtien, mutta työttömyystaustaisten hakijoiden osuus kaikista työkyvyttömyyseläkkeen hakijoista ei kuitenkaan ole lisääntynyt. Vaikka työkyvyttömyyseläkkeen hakeminen lisääntyi työttömillä selvästi vuonna 2018, vain pieni osa työttömistä hakee työkyvyttömyyseläkettä.

Myös myönteiseen päätökseen johtaneet työkyvyttömyyseläkehakemukset lisääntyivät aktiivimallin voimaantulon jälkeen työttömillä selvästi enemmän kuin ei-työttömillä. Aktiivimalli voi siis selittää osin myös työkyvyttömyyseläkkeelle siirtymisen lisääntymistä vuosien 2017 ja 2018 välillä. Tässä tarkasteltavana olleet myönteiseen päätökseen johtaneet työkyvyttömyyseläkkeet eivät täysin vastaa kyseisenä vuonna eläkkeelle siirtyneitä, koska hakemispäivä ja eläkkeelle siirtymispäivä eivät välttämättä osu samalle vuodelle. Kuitenkin myönteiseen päätökseen johtaneista eläkehakemuksista noin puolet tuli sellaisilta hakijoilta, jotka eivät olleet lainkaan kokeneet työttömyyttä vuoden aikana. Työkyvyttömyyseläkkeelle siirtymisen lisääntymiselle vuonna 2018 täytyy siis olla myös muita kuin aktiivimalliin liittyviä syitä.

Tulosten luotettavuuden arviointia

Työttömyysturvan aktiivimallin aktiivisuusehto pitää täyttää erikseen jokaisen 65 etuuspäivän tarkastelujakson aikana. Maksupäivät voivat kertyä joko yhtäjaksoisesti tai osissa, jos työttömyysetuuden maksaminen keskeytyy esimerkiksi sairastumisen tai tilapäisen työllistymisen takia. Työkyvyttömyyseläkkeen vireilläolo keskeyttää aktiivisuuden tarkastelun päätöstä seuraavan kuukauden alkuun saakka. Olemme tässä tutkimuksessa tehneet monia yksinkertaistuksia työttömyyden mittaamiseen. Emme ole yrittäneet laskea täsmällisiä 65 etuuspäivän jaksoja vaan otimme tarkasteluun vain kalenterivuoden ensimmäisen alkavan työttömyysjakson. Emme myöskään yrittäneet tarkistaa päätykö alkanut työttömyys esimerkiksi työllistymiseen ennen kolmen kuukauden täyttymistä, jolloin työkyvyttömyyseläkettä ei olisi tarpeen päivärahan leikkauksen välttämiseksi hakea. Päätelmät aktiivimallin mahdollisesta vaikutuksesta perustuvat työttömien ja ei-työttömien vertailuun, eikä aineistossa ole tietoa aktiivisuustoimenpiteisiin osallistumisesta.

Työttömiksi määriteltiin vuoden alussa työttömänä olleet ja vuoden aikana työttömäksi

tulevat. Työkyvyttömyyseläkkeen hakemista seurattiin vuoden ensimmäisen työttömyyspäivän jälkeen. Tämän ratkaisun seurauksena on, että loppuvuodesta työttömäksi tulevilla työkyvyttömyyseläkkeen hakemisen seuranta-aika jää lyhyeksi. Tämä määrittely vastaa kuitenkin paremmin aktiivimallin periaatetta kuin esimerkiksi se, että työttömyystilanne olisi määritelty vuoden alun tilanteen mukaan, jolloin vuoden aikana työttömäksi tulleet olisivat tulleet luokitelluksi ei-työttömiin. Teimme lisätarkasteluja, joissa työkyvyttömyyseläkkeen hakemisen seuranta-aikaa jatkettiin kolme kuukautta seuraavan vuoden puolelle, jolloin myös loppuvuodesta työttömäksi tulevat ehtivät hakemaan työkyvyttömyyseläkettä ennen kuin tulevat ensimmäisen kerran aktiivisuuden tarkastelun piiriin. Hakeneiden osuus lisääntyi jonkin verran, mutta suhteellinen lisäys työttömillä ja ei-työttömillä kuitenkin pysyi samanlaisena eikä tämä lisätarkastelu muuta tutkimuksen päätuloksia.

Aktiivimallin vaikutuksen voidaan ajatella näkyvän erityisesti täysissä työkyvyttömyyseläkkeissä, koska osatyökyvyttömyyseläkettä hakevat tulevat yleensä työelämästä (ennakko-päätösmenettelyn kautta) ja jatkavat työntekoa osa-aikaisesti eläkkeen rinnalla. Vuonna 2018 erityisesti täydelle työkyvyttömyyseläkkeelle siirtyneiden määrä lisääntyi. Lisätarkasteluna tarkastelimme myös erikseen täyttä työkyvyttömyyseläkettä ja osatyökyvyttömyyseläkettä hakeneita. Sekä täyden että osatyökyvyttömyyseläkkeen hakeminen lisääntyivät työttömillä suhteellisesti selvästi enemmän kuin ei-työttömyyttä kokeneilla. Ei-työttömillä osatyökyvyttömyyseläkkeet lisääntyivät enemmän kuin täydet työkyvyttömyyseläkkeet. Täysiä työkyvyttömyyseläkkeitä koskevat tulokset ovat kuitenkin kaiken kaikkiaan hyvin samanlaiset kuin kaikkia työkyvyttömyyseläkkeitä koskevat tulokset.

Johtopäätökset

Vuonna 2018 työkyvyttömyyseläkkeen hakemisen lisääntyi työttömillä huomattavasti edelli-

seen vuoteen verrattuna. Työttömyyden ja työllisyyden kannalta työkyvyttömyyseläkkeen hakemisen lisääntymisellä ei ole juuri merkitystä. Vain pieni osuus työttömistä haki työkyvyttömyyseläkettä, ja vaikka tällaisten työttömien määrä on aktiivimallin voimaantulon jälkeen kasvanut, oli heidän osuutensa kaikista työttömistä edelleen pieni.

Työkyvyttömyyseläkkeen hakemisen kannalta työttömien lisääntyneellä työkyvyttömyyseläkkeen hakemisella on kuitenkin merkitystä. Vaikka työttömien hakijoiden työkyvyttömyyseläke-hakemukset usein johtavat hylkäävään päätökseen, heijastuu hakemisaktiivisuuden kasvu myös myönnettyjen työkyvyttömyyseläkkeiden kasvuun. Lukumääräisesti hieman yli puolet myönteiseen päätökseen johtaneiden hakemusten lisääntymisestä vuosien 2017 ja 2018 välillä tuli työttömyyttä kokeneilta. Työttömien työkyvyttömyyseläkkeen hakeminen lisääntyi hieman jo vuonna 2017, ja lisääntyneeseen hakuaktiivisuuteen aktiivimallin voimaantulon jälkeen ovat voineet vaikuttaa myös muut tekijät, mutta näyttäisi siltä, että aktiivimallilla on ollut työkyvyttömyyseläkkeen hakemiseen ja työkyvyttömyyseläkkeelle siirtymiseen selvä vaikutus.

Lähteet

ETK (2019a). Suomen työeläkkeensaajat. Kuukausitilasto. <https://www.etk.fi/tutkimus-tilastot-ennusteet/tilastot/elakkeensaajat/tyoelakkeensaajat/kuukausitilastot/>

ETK (2019b). Työeläkehakemukset. <https://www.etk.fi/tutkimus-tilastot-ennusteet/tilastot/tyoelakehakemukset/>

HE 127/2017. Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi työttömyysturvalain ja eräiden muiden lakien muuttamisesta. Saatavilla: https://www.eduskunta.fi/FI/vaski/HallituksenEsitys/Sivut/HE_124+2017.aspx (luettu 8.11.2019).

Kyyrä T, Naumanen P, Pesola H, Uusitalo R, Ylikännö M (2019). Aktiivimallin vaikutukset työttömiin ja TE-toimistojen toimintaan. VATT Tutkimukset 189, Helsinki 2019

Laaksonen M (2019).

Työkyvyttömyyseläkkeelle siirtyneiden määrä kääntyi kasvuun 2018. Etk.fi blogi 28.1.2019. <https://www.etk.fi/blogit/tyokyvyttömyyseläkkeelle-siirtyneiden-maara-kaantyi-kasvuun-2018/>

Laaksonen M, Nyman H (2018).

Työkyvyttömyyseläkkeiden hylkäysosuuden kasvu 2007–2016. Yhteiskuntapolitiikka 83(5–6):544–554

Laavi E (2019). Vakuutuslääkäreiden näkökulmia työkyvyttömyyseläkkeiden kasvua selittäviin syihin. Julkaisematon selvitys. TELA, 2019

Liitetaulukko. Taustamuuttujien jakaumat työttömyyden mukaan hakeneilla ja ei hakeneilla vuonna 2018 (%)

	Työttömyyttä		Ei työttömyyttä	
	Hakenut	Ei hakenut	Hakenut	Ei hakenut
Sukupuoli				
Miehet	52	50	43	51
Naiset	48	50	57	49
Ikä				
18-24	2	16	5	14
25-34	8	27	10	23
35-44	16	20	13	23
45-54	32	19	26	23
55-62	41	18	46	16
Työskentelysektori				
Yksityinen	22	36	43	66
Julkinen	7	10	30	22
Ei työssä	71	55	27	11
Edellisen vuoden työttömyys				
Ei työttömyyttä	10	19	79	92
1-90 päivää	13	11	6	4
91-360 päivää	43	40	14	4
Koko vuosi	34	30	0	0
Työttömyyslaji				
Ansiopäiväraha	36	36		
Peruspäiväraha	7	12		
Työmarkkinatuki	57	52		
Päätöksen diagnoosi				
Mielenterveyden ongelma	31		33	
Somaattinen sairaus	69		67	
N	8 078	481 895	21 522	2 385 079

Kuuden maan tarkastelu osoittaa: väestökehityksellä on syvällisiä työmarkkinavaikutuksia

Tallamaria Maunu¹ - Heikki Räisänen²

Johdanto

Tämä artikkeli käsittelee väestömuutosten vaikutuksia työmarkkinoihin kuudessa eurooppalaisessa maassa. Maat ovat Suomi, Ruotsi, Saksa, Viro, Latvia ja Alankomaat. Artikkelin perustuu kyseisten maiden tutkimuslaitoksissa, julkisen työvoimaviranomaisen palveluksessa ja ministeriöissä työskentelevien kansainvälisen työmarkkinaennusteverkoston jäsenten kirjoittamiin maaraportteihin (ks. van den Berg – de Vries (2019), Klinger – Fuchs (2019), Larja (2019), Löwing – Nyberg (2019), Paulus – Luhavee (2019), Skuja – Ozols (2019)). Raportit ja niiden pohjalta laadittu yhteenveto on julkaistu työ- ja elinkeinoministeriön julkaisusarjassa (Räisänen – Maunu 2019).

Verkosto kokoontuu vuosittain ja keväällä 2019 kokouksen teemana oli juuri väestömuutosten vaikutus työmarkkinoihin. Maaraportit perustuvat kokouksen esitykseen ja siellä käytyyn keskusteluun.

Kaikissa tarkastelemissamme maissa väestömuutosten vaikutus työmarkkinoihin on merkittävä, vaikka maiden välillä on myös eroja. Virossa ja Latviassa väestön määrä on laske-

massa. Ruotsissa ja Suomessa väestön määrä kasvaa ainoastaan maahanmuuton vuoksi, mutta alueelliset erot ovat suuria molemmissa maissa. Saksassa puolestaan väestön määrä kasvaa ja vuonna 2018 väestön määrä oli suurimmillaan koskaan. Alankomaissa maahanmuutto selittää neljä viidesosaa väestönkasvusta. Kaikissa tarkastelun kohteena olevissa maissa työkäisten osuus koko väestöstä on laskusuunnassa.

Työvoimapula ja ongelmat osaavan työvoiman saatavuudessa joko ovat ongelma tai niiden oletetaan muodostuvan ongelmaksi kaikissa tarkastelemissamme maissa. Virossa 25–28 % työnantajista ilmoittaa, että työvoimapula hidastaa tuotantoa. Latviassa eräillä sektoreilla suuri osuus työntekijöistä on jäämässä eläkkeelle lähitulevaisuudessa. Saksassa työnantajat ovat pyrkineet varautumaan rekrytointiongelmiin vähentämällä irtisanomisia ja rekrytoimalla ennakoivasti. Ruotsissa tulevaa työvoiman tarvetta ei voida kattaa Ruotsissa syntyneillä, vaan maahanmuuttoa tarvitaan. Suomessa rekrytointiongelmat nousivat vuonna 2018 mittaushistorian korkeimmalle tasolle, ja tilanteen odotetaan vaikeutuvan edelleen.

¹ Tallamaria Maunu, VTL, erityisasiantuntija, työ- ja elinkeinoministeriö

² Heikki Räisänen, VTT, dosentti, tutkimusjohtaja, työ- ja elinkeinoministeriö

Kun työikäinen väestö pienenee, osaamisen, koulutustason noston ja taitojen kehittämisen roolit nousevat entistä tärkeämmiksi. Saksassa pyritään parantamaan työn tuottavuutta uuden teknologian avulla. Latviassa työvoiman taitojen ja työmarkkinoiden tarpeiden yhteensovitus vaatii panoksia. Suomessa on otettu käyttöön politiikkatoimia, joiden tavoitteena on taitotason nostaminen ja ulkomaisen koulutetun työvoiman houkuttelevuus maahan.

Väestökehityksen ongelmat ovat samoja – maahanmuutolla on tärkeä, mutta monimutkainen rooli

Kaikissa maissa kamppaillaan samojen ongelmien kanssa, vaikka maiden tilanteet poikkeavat toisistaan. Väestö ikääntyy ja syntyvyys alenee kaikissa maissa. Maahanmuutto voi helpottaa väestön vähenemistä, mutta se ei ole yksinkertainen ratkaisu. Työttömyys ja työvoiman ulkopuolella olevien suuri osuus ovat yhä suurempi ongelma oloissa, joissa työikäinen väestö pienenee ja kaikki kynnelle kykenevät tarvittaisiin rahoittamaan julkisia palveluita, joiden kysyntä lisääntyy. Eläkejärjestelmien kestävyys ja mahdolliset muutokset eläkeikään ovat pohdinnassa monessa maassa.

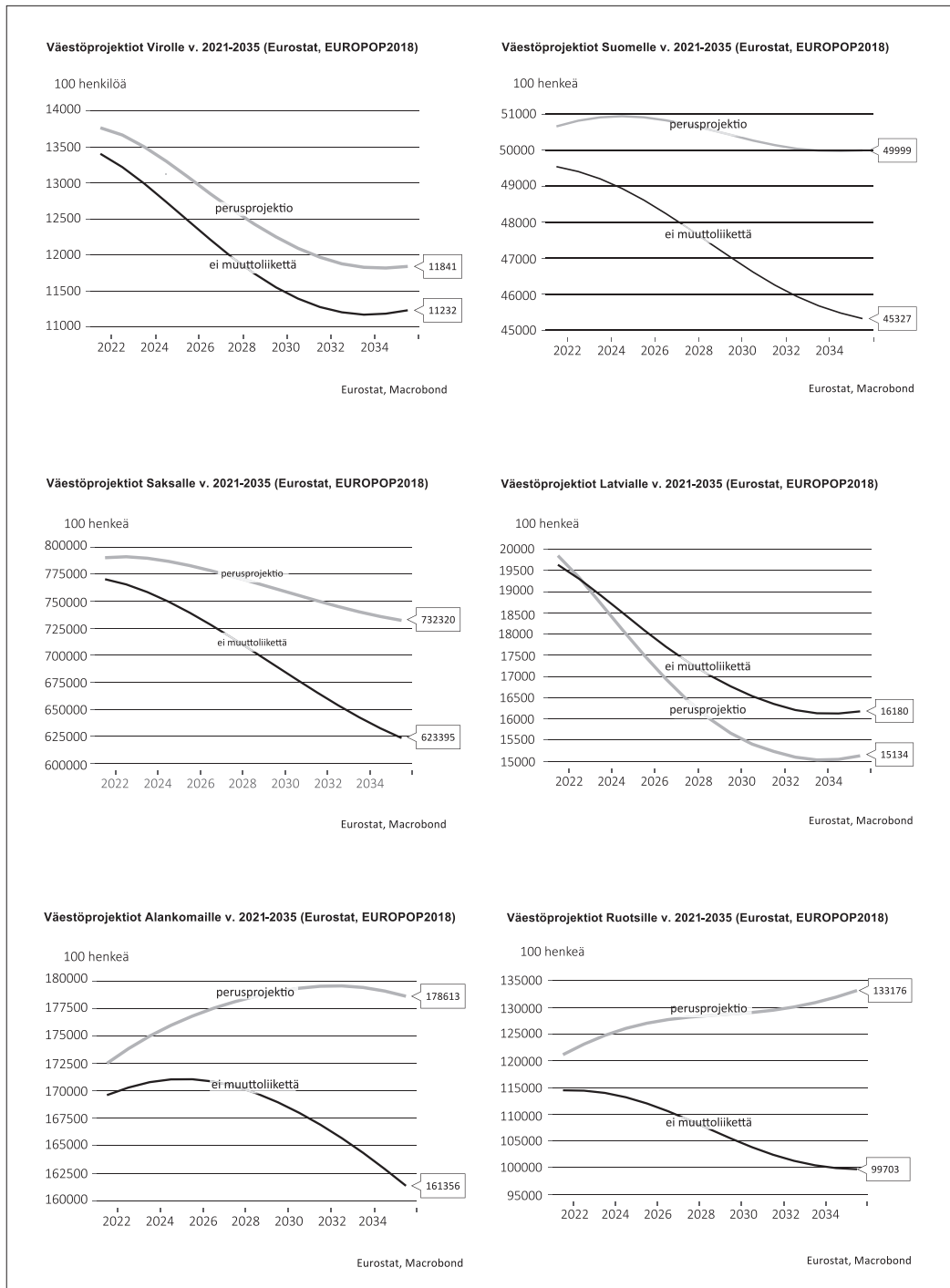
Maahanmuuton rooli on kaikissa tarkastelemme olevissa maissa väestökehityksen

kannalta keskeinen, mutta ilmiön mittaluokka vaihtelee maittain. Eurostat on tuottanut maille väestöennusteet vuoteen 2035 saakka. Tarkastelemme kullekin maalle kahta väestöskenaariota: perusskenaariota ja skenaariota, jossa ei ole mukana lainkaan maahanmuuttoa.

Perusskenaarioissa kaikissa tarkastelemissamme maissa, Ruotsia ja Alankomaita lukuun ottamatta, väestön määrä laskee. Ilman maahanmuuttoa lasketuissa skenaarioissa väestökehityksen trendi on jokaisessa maassa laskeva. Tosin Alankomaissa muutamat ensimmäiset vuodet väestön määrä nousee ja kääntyy sitten laskuun. Suhteellisesti suurin vaikutus väestökehitykseen maahanmuutolla on Suomessa, Alankomaissa ja Ruotsissa. Absoluuttiset luvut ovat suurimmat Saksassa.

Latviassa tilanne on erilainen kuin muissa tarkastelemissamme maissa. Latviassa maahanmuuton vaikutuksen poistaminen tuottaa suuremman väestöennusteen, kun kaikissa muissa maissa maahanmuuton poistaminen pienentää väestöennustetta. Tämä johtuu siitä, että Latviassa nettomaahanmuutto on negatiivinen. Mutta vaikka maahan- ja maastamuuttoa ei huomioitaisi, Latvian väestöennuste näyttää väestön määrän pienenemistä.

Kuvio 1 a-f. Väestöprojektiot vuosille 2021–2035 Virolle (ylin, vas.), Suomelle (ylin, oik.), Saksalle (keskellä, vas.), Latvialle, (keskellä, oik.), Alankomaille (alin, vas.) ja Ruotsille (alin, oik.). Kuvioissa on esitetty perusprojektio ja projektio, jossa kansainvälistä muuttoliikettä ei ole.

Politiikkavastaukset väestökehityksen haasteisiin

Maat ovat vastanneet väestökehityksen haasteisiin kukin tavallaan. Katsauksemme ei ole kattava luettelo kaikista käsitellyissä maissa toteutetuista politiikkatoimista, vaan kunkin maanraportin kirjoittaja on nostanut esiin mielenkiintoisia esimerkkejä toteutetuista politiikkavastauksista. Pääpiirteissään raporteissa esitellyt politiikkavastaukset voidaan jakaa kolmeen luokkaan: eläkeikään liittyvät toimet; osaamiseen, tuottavuuteen, työkykyyn ja työaikoihin liittyvät toimet sekä maahanmuuttoon ja maahanmuuttajien integroimiseen liittyvät toimet.

Pienenevän työikäisen väestön oloissa monet maat pohtivat eläkeiän nostamista. Kannusteita jatkaa työtä voidaan myös parantaa, jotta työllisyys pysyisi riittävällä tasolla.

Virossa eläkeikää ollaan nostamassa 63 vuodesta 6 kuukaudesta 65 vuoteen. Eliniänodote otetaan huomioon eläkejärjestelmän suunnittelussa ja kehittämisessä vuodesta 2021 alkaen. Suomessa alin eläkeikä on myös nousemassa 63:sta 65 vuoteen ja nuoremmilla ikäluokilla se perustuu eliniänodotteeseen. Suomessa työuran pidentämiseen kannustetaan myös taloudellisesti.

Saksassa eläkeikää on jo nostettu ja nostot jatkuvat, kunnes eläkeikä on 67 vuotta vuonna 2029. Myös 70 vuoden eläkeiästä on keskusteltu. Samaan aikaan kehitetään erilaisia joustavia eläkkeellä olemisen muotoja. Myös Latviassa eläkejärjestelmän taloudellinen paine on huomattava ja sielläkin ollaan nostamassa eläkeikää 63 vuodesta 3 kuukaudesta 65 vuoteen.

Alankomaissa eläkeikää on nostettu ja nostot jatkuvat, kunnes vuonna 2024 eläkeikä on 67 vuotta. Sen jälkeen eläkeikä kytketään eliniänodotteeseen. Ruotsissa on tällä hetkellä mahdollista jäädä eläkkeelle jo 61-vuotiaana, mutta eläkeikä nousee 64 vuoteen vuonna 2024. Myös Ruotsissa eliniänodote huomioidaan eläkeiästä päätettäessä.

Eläkeikä on vain yksi monista työuran pituuteen vaikuttavista tekijöistä eikä sinällään kerro

siitä, missä iässä ihmiset todellisuudessa poistuvat työmarkkinoilta. Korkeimmat eläkeiät tarkastelemissamme maissa ovat (tai tulevat olemaan) Saksassa ja Alankomaissa. Useimmissa maissa eliniänodotteella on rooli eläkeiän määrittämisessä.

Osaamiseen, tuottavuuteen, työkykyyn ja työaikoihin liittyviä toimia oli toteutettu useissa maissa. Virossa on toteutettu työkykyuudistus, jonka tavoitteena on lisätä työkyvyttömyysetuuksien saajien työllisyyttä. Toisaalta Virossa on parannettu perhe-etuuksia, mikä lyhyellä tähtäimellä lisää pienten lasten vanhempien kannustimia olla poissa työmarkkinoilta. Myös Suomessa keskustellaan perhe-etuuksista ja niiden vaikutuksista työllisyyteen. Toinen Suomen raportissa mainittu osaamiseen liittyvä politiikkatoimi on valmisteilla oleva oppivelvollisuuden nosto.

Saksassa on toteutettu työaikaan liittyviä uudistuksia. Eräiden uudistusten tavoitteena on alityöllisten työtuntien lisääminen. Toisaalta eläkeikää lähestyviä pyritään kannustamaan jatamaan työssä mahdollistamalla lyhyempi ja joustavampi työaika. Latviassa on lisätty panoksia aikuiskoulutukseen ja perustettu työllisyyslautakunta, joka koordinoi hallinnonalojen välisiä työllisyyskysymyksiä. Latviassa on myös tuettu vuokra-asuntojen rakentamista tavoitteena tarjota ulkomailta palaaville latvialaisille ja muille keskituloisille asumista.

Suomen raportissa mainitaan myös kilpailukyky sopimus, jonka tavoitteena oli pienentää työn kustannuksia siirtämällä osa työnantajan kannettavina olleista maksuista työntekijöille ja kasvattamalla työaika ilman, että palkka nousi. Myös kansainvälisestäikin suurta mielenkiintoa saanut perustulokokeilu mainitaan Suomen raportissa. Perustulokokeilussa selvitetään muun muassa, parantaako perustulon käyttöön otto kannusteita ottaa vastaan työtä.

Maahanmuuttoon liittyviä politiikkatoimia on tehty kaikissa tarkastelemissamme maissa, mutta toimien painopisteet ovat erilaisia eri maissa. Virossa ja Latviassa monet toimet keskit-

tyvät ulkomaille muuttaneiden virolaisten ja latvialaisten houkuttelemiseen takaisin. Suomessa pyritään ohjelmilla, joista esimerkkinä mainittakoon ”TalentBoost”, houkuttelemaan erityisesti koulutettua työvoimaa muuttamaan Suomeen. Samoin Saksassa toimilla pyritään houkuttelemaan joko akateemisen tai ammatillisen tutkinnon suorittaneita muuttamaan maahan.

Ruotsissa on yhtäältä rajoitettu turvapaikanhakijoiden maahantuloa. Toisaalta Ruotsissa panostetaan maassa olevien maahanmuuttajien parempaan integroitumiseen yhteiskuntaan ja työmarkkinoille. Latviassa pyritään paitsi houkuttelemaan ulkomaille muuttaneita latvialaisia palaamaan, myös tukemaan maan sisäistä muuttoliikettä. Asuntorakentamisen tuki palvelee sekä maan sisäistä muuttoliikettä että helpottaa ulkomailta palaavien asettumista takaisin Latviaan.

Suomi on monessa suhteessa peränpitäjänä

Miten Suomen tilanne vertautuu muiden tarkastelemiemme maiden tilanteisiin? Käymme läpi maiden vanhushuoltosuhteen, syntyvyyden, maahanmuuton, työllisyyden ja työttömyyden sekä työn tuottavuuden. Nämä ilmiöt ovat työmarkkinoiden ja väestökehityksen kannalta hyvin keskeisiä, vaikka eivät tietenkään ainoita mahdollisia selittäjiä.

Suomen tilanne osoittautuu heikoksi vertailussa muihin tarkasteltaviin maihin. Viidellä ulottuvuudella kuudesta Suomi on heikointa luokkaa. Toiseksi huonoiten menee Latvialla, joka on heikointa luokkaa kolmella ulottuvuudella kuudesta. Myös äskettäisen pohjoismaisen vertailun perusteella Suomi oli peränpitäjänä eri ryhmien työllisyysasteissa, mutta pärjasi paremmin työmarkkinainstituutioiden piirteissä (Alatalo – Larja – Räisänen 2019).

Paras tilanne on Alankomaissa, joka on vahvinta luokkaa kolmella ulottuvuudella kuudesta. Alankomaiden tilanne ei ole heikko millään kuudesta ulottuvuudesta. Toiseksi paras tilanne on Ruotsissa, joka on vahvinta luokkaa samaten kol-

mella ulottuvuudella kuudesta, ja vain yhdellä ulottuvuudella tilanne on heikko.

Vanhushuoltosuhteella tarkoitetaan 65 vuotta täyttäneen väestön suhdetta 15–64-vuotiaaseen väestöön. Vanhushuoltosuhte on nousussa kaikissa tarkastelussamme olevissa maissa. Pääsyyt on kaksi. Ensinnäkin kehitys lääketieteessä ja monilla muilla modernin yhteiskunnan alueilla on mahdollistanut sen, että elämme pitempään kuin aiemmin. Toisaalta syntyvyys laskee ja nuoret ikäluokat ovat aiempaa pienempiä. Ongelmaksi muodostuu yhteiskunnan ikärakenne, kun työikäistä väestöä on suhteessa vähemmän ja julkisten palveluiden rahoitus yhä kapeammilla harteilla.

Vanhushuoltosuhte on korkein Suomessa ja matalin Alankomaissa. Suomessa vanhushuoltosuhteen kasvu on viime vuosina ollut nopeampaa kuin muissa tarkastelussamme olevissa maissa.

Vielä vuoden 2010 tienoilla vanhushuoltosuhteen taso oli korkein Saksassa, mutta kuluvan vuosikymmenen aikana kehitys on tasaantunut siellä eikä vanhushuoltosuhte ole enää juurikaan kasvanut – joskaan tilanne ei ole parantunutkaan. Myös Ruotsissa on merkkejä siitä, että vanhushuoltosuhte kasvaa hitaammin kuin ennen. Muissa tarkasteltavissa maissa, Suomen lisäksi siis Latviassa, Virossa ja Alankomaissa, vanhushuoltosuhteen trendi on kasvava.

Väestön määrä pysyy ennallaan, jos lapsia syntyy 2,1 per nainen. Mikään tarkastelussamme olevista maista ei ole saavuttanut tätä syntyvyyttä vuosina 2000–2018. Uusimpien tietojen mukaan syntyvyys on korkein Ruotsissa ja matalin Suomessa. Suomessa syntyvyyden lasku on ollut muita maita nopeampaa; vielä vuoden 2010 tienoilla Suomessa syntyvyys oli heti Ruotsin jälkeen toiseksi korkein. Kaikissa kuudessa maassa syntyvyys per nainen vaihtelee välillä 1,5–1,8, joten erot syntyvyyden tasossa eivät ole suuria. Sen sijaan syntyvyyden muutoksissa eroja maiden välillä on.

Latviassa ja Saksassa syntyvyyden trendi on ollut nouseva, joskin aivan viimeisimmät luvut ovat aiempaa alempia. Nähtäväksi jää, onko

kyse lyhytaikaisesta pudotuksesta, jonka jälkeä positiivinen trendi jatkuu, vai onko trendi kääntymässä laskuun. Ruotsissa ja Alankomaissa syntyvyys on laskussa, mutta ei niin nopeassa kuin Suomessa. Virossa syntyvyys on vaihdellut, mutta viime aikaiset luvut viittaisivat siihen, että se olisi tasaantumassa.

Nettomaahanmuutto on positiivinen, kun maahan muuttaa enemmän ihmisiä kuin sieltä muuttaa pois. Tällainen tilanne on muissa tarkastelemissamme maissa Latviaa lukuun ottamatta. Tällä hetkellä nettomaahanmuutto on suurinta Ruotsissa, mutta vielä muutama vuosi sitten korkeimmalla oli Saksa. Saksa on uusimpien lukujen mukaan samalla nettomaahanmuuton tasolla Viron ja Alankomaiden kanssa. Suomessa nettomaahanmuutto on hieman näitä kolmea maata vähäisempää, mutta kuitenkin nollan yläpuolella.

Nettomaahanmuutto vaihtelee vuosittain runsaasti, mutta trendi on positiivinen kaikissa tarkastelemissamme maissa. Kasvu on ollut nopeinta Latviassa, jossa siis edelleen maasta muuttaa pois enemmän ihmisiä kuin sinne muuttaa. Maasta muuttaneiden enemmisyys pienenee kovaa vauhtia ja näyttää siltä, että Latviassakin nettomaahanmuutto voi pian kääntyä positiiviseksi. Nettomaahanmuutossa keskeinen kysymys on, millaisia ihmisiä maasta

lähtee ja millaisia maahan saapuu. On olennaista, miten nopeasti tulijat integroituvat yhteiskuntaan ja työmarkkinoille.

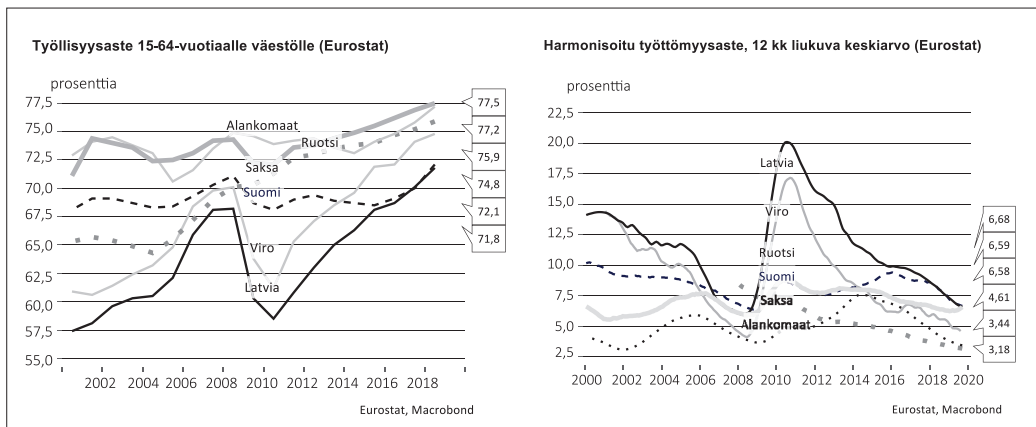
Työllisyysaste on kasvanut kaikissa tarkastelemissamme maissa finanssikriisin jälkeen, joskin sekä työllisyysasteen tasossa että muutosnopeudessa on suuria eroja. Osin työllisyysasteen nousua selittää työikäisen väestön pieneneminen, joten kehityksen voi odottaa jatkuvan.

Korkein työllisyysaste on Ruotsissa ja hyvin pienellä erolla toisena on Alankomaat. Heikoimmin menee Suomella ja Latvialla, joiden työllisyysasteet ovat käytännössä samat.

Nopeinta työllisyysasteen kasvu finanssikriisin jälkeen on ollut Virossa ja Latviassa. Näissä maissa myös työllisyysasteen lasku kriisin seurauksena oli voimakas. Alankomaissa ja Ruotsissa kasvu on ollut hitaampaa, mutta toisaalta lähtötaso oli korkeampi kuin muissa maissa. Suomessa kasvu on viime vuosina ollut nopeaa, mutta taso on edelleen heikompi kuin muissa maissa, Latviaa lukuun ottamatta.

Työttömyysasteet nousivat kaikissa tarkastelemissamme maissa finanssikriisin yhteydessä, mutta kuten työllisyysasteissa, myös työttömyysasteissa erot sekä tasossa että muutosvauhdissa maiden välillä ovat suuret. Tällä hetkellä pienin työttömyys on Saksassa ja toiseksi paras tilanne on Alankomaissa. Korkeimmat työttömyysasteet

Kuvio 2 a ja b. Työllisyysasteet (vasen) ja työttömyysasteet (oikea) v. 2000–2019

teet ovat Suomessa ja Latviassa. Myös Ruotsi on viime vuosina heikentänyt suhteellista tilannettaan työttömyyden suhteen. Työttömyys on laskenut myös Ruotsissa, mutta hitaammin kuin muissa maissa.

Nopeimmin työttömyys laski finanssikriisin jälkeen Virossa ja Latviassa, joissa se myös nousi finanssikriisin yhteydessä huomattavasti korkeammaksi kuin muissa maissa. Kun työllisyys kasvaa kaikissa tarkastelemissamme maissa, on luontevaa, että työttömyys laskee. Työttömät ovat usein ensimmäinen työvoimaresurssi, joka on nopeimmin otettavissa käyttöön.

Työn tuottavuus on tärkeä mittari, ja tuottavuuden rooli korostuu entisestään pienenevän työikäisen väestön oloissa, joissa pienemmällä työikäisellä väestöllä tulee rahoittaa julkiset palvelut. Kaikissa tarkastelemissamme maissa työn tuottavuus on ainakin hieman parempi kuin vuonna 2010. Kaikkein nopeimmin tuottavuus on kasvanut Latviassa, toiseksi nopeimmin Virossa. Saksassa, Hollannissa ja Alankomaissa tuottavuus on parantunut suunnilleen yhtä paljon suhteessa vuoteen 2010. Suomi on peränpitäjänä: tuottavuuden kasvu vuodesta 2010 on juuri ja juuri nollan yläpuolella.

Taulukko 1. Maiden välinen tilavertailu viime vuosilta

	Viro	Suomi	Saksa	Latvia	Alankomaat	Ruotsi
vanhushuoltosuhte	+	--	-	+/-	++	+/-
hedelmällisyysaste	-	--	-	+	+/-	++
nettomuutto	+	-	+	--	+	++
työllisyysaste 15–64-vuotiaat	+/-	--	+	--	++	++
työttömyysaste 15–64-vuotiaat	+	--	++	--	++	-
työn tuottavuus	+	--	+/-	++	+/-	+/-

”++”=paras havaittu tila, ”-”=heikoin havaittu tila, ”+/-”=keskimääräinen havaittu tila

Suomessa tilanne on siis näillä mittareilla heikoin tarkastelemistamme maista. Maiden välisen vertailun lisäksi on mahdollista tarkastella kunkin maan sisäistä kehitystä: onko

viime vuosien kehitys erilaista kuin pitemmän ajan trendi kyseisessä maassa? Näin tarkasteltuna maiden välillä osoittautuu olevan mielenkiintoisia eroja.

Taulukko 2. Maiden sisäisen viime vuosien kehitystrendin vertailu aiempaan trendiin sekä viime vuosien yleinen kehitystrendi

	Viro	Suomi	Saksa	Latvia	Alankomaat	Ruotsi	yleinen kehitys
vanhushuoltosuhte	-	--	+/-	-	-	+/-	--
hedelmällisyysaste	+/-	--	+	+	-	-	-
nettomuutto	++	+/-	+/-	+	+	+	+
työllisyysaste 15–64-vuotiaat	++	++	+	++	++	+	++
työttömyysaste 15–64-vuotiaat	+	+	+	++	++	+	+
työn tuottavuus	+	+/-	+/-	++	+/-	+/-	+

”++”=parantunut kehitys, ”-”=heikentynyt kehitys, ”+/-”=muuttumaton kehitys

Työllisyys ja työttömyys ovat kaikissa tarkastelemissamme maissa kehittyneet myönteiseen suuntaan, mutta joissain maissa työllisyyden kasvu ja työttömyyden lasku ovat olleet nopeampia kuin toisissa. Yleistrendi on kuitenkin kaikkialla positiivinen.

Myös nettomaahanmuutto ja työn tuottavuus ovat kehittyneet myönteisesti tai ainakin neutraalisti kaikissa tarkastelemissamme maissa. Yhdessäkään maassa tilanne ei ole huonontunut, joissakin se on parantunut selvemmin kuin toisissa.

Vanhushuoltosuhde puolestaan on joko heikentynyt tai pysynyt ennallaan kaikissa tarkastelemissamme maissa. Joissakin maissa heikentyminen on ollut voimakkaampaa kuin toisissa, mutta missään maassa kehitys ei ole ollut myönteistä.

Syntyvyyden suhteen havaitaan sekä maita, joissa kehitys on ollut myönteistä, että maita, joissa trendi on negatiivinen. Yleiskuva on, että syntyvyys on laskussa, mutta syntyvyytrendin vaihtelu maiden välillä on suurta – vaikka syntyvyyden tasoissa ei ole suuria eroja maiden välillä.

Nettomaahanmuutto ja syntyvyys vaikuttavat molemmat väestön määrään, mutta työmarkkinoiden kannalta niiden vaikutuksen ajoitus on erilainen. Nettomaahanmuutolla voidaan parhaimmillaan vastata työmarkkinoiden akuutteihin tarpeisiin, kun syntyvyyden vaikutus näkyy vasta pitemmällä aikavälillä.

Kaikkiaan väestökehityksen työmarkkina-vaikutukset ovat syvällisiä. Väestön ikääntyminen koettelee kaikkia kuutta maata. Myös ratkaisuvaihtoehdot ovat paljolti saman tyyppisiä. Työvoimaresursseja pyritään saamaan tehokkaasti käyttöön, maahanmuuttoa edistämään ja alinta vanhuseläkeikää nostamaan. Suomen tilanne suhteessa näihin vertailumaihin on monessa suhteessa heikko, kuuden maan vertailun heikoin. Tilanne muuttuu jonkin verran valoisammaksi tarkasteltaessa viimeaikaisia kehitystrendejä suhteessa aiempaan kehitykseen. Työllisyyden ja työttömyyden kehitys on ollut myönteistä, mutta vanhushuoltosuhde

ja hedelmällisyysaste ovat edelleen heikkenevässä. Katsetta kannattaisi Suomessa kääntää tavanomaisten ilmansuuntien lisäksi myös etelään: naapurimme Viro on mennyt 2010-luvun työllisyys- ja työttömyyskehityksessä kirukkaasti Suomen ohi ja väestöllisissäkin asioissa virolaiset ovat pärjänneet meitä paremmin.

Lähteet

Alatalo, Johanna – Larja, Liisa – Räisänen, Heikki (2019); Työllisyysaste-erot Pohjoismaissa ja eräitä taustatekijöitä niille. TEM-analyyseja 91/2019, <https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/handle/10024/161573>

Berg, Jeroen van den – Vries, Menno de (2019); Country report: the Netherlands. In: Effects of population changes in the labour market: an analysis of six European countries. Publications of the Ministry of Economic Affairs and Employment. Working Life 2019:59. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-327-470-9>

Eurostat; Population scenarios & labour force survey statistics

Larja, Liisa (2019); Country report: Finland. In: Effects of population changes in the labour market: an analysis of six European countries. Publications of the Ministry of Economic Affairs and Employment. Working Life 2019:59. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-327-470-9>

Klinger, Sabine – Fuchs, Johann (2019); Country report: Germany. In: Effects of population changes in the labour market: an analysis of six European countries. Publications of the Ministry of Economic Affairs and Employment. Working Life 2019:59. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-327-470-9>

Löwing, Marcus – Nyberg, Petra (2019); Country report: Sweden. In: Effects of population changes in the labour market: an analysis of six European countries. Publications of the Ministry of Economic Affairs and Employment. Working Life 2019:59. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-327-470-9>

Paulus, Margit – Luhavee, Teele (2019);

Country report: Estonia. In: Effects of population changes in the labour market: an analysis of six European countries. Publications of the Ministry of Economic Affairs and Employment. Working Life 2019:59. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-327-470-9>

Räisänen, Heikki – Maunu, Tallamaria

eds. (2019); Effects of population changes in the labour market: an analysis of six European countries. Publications of the Ministry of Economic Affairs and Employment. Working Life 2019:59. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-327-470-9>

Skuja, Vita – Ozols, Normunds (2019);

Country report: Latvia. In: Effects of population changes in the labour market: an analysis of six European countries. Publications of the Ministry of Economic Affairs and Employment. Working Life 2019:59. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-327-470-9>

Parantaako maahanmuutto taloudellista huoltosuhdetta?

Antti Kaihovaara¹ – Liisa Larja²

Johdanto

Suomen työikäisen väestön määrä vähenee tulevina vuosikymmeninä sekä suhteellisesti että absoluuttisesti, mikä luo merkittäviä paineita julkistaloudelle. Tilastokeskuksen väestöennusteen (Tilastokeskus 2019a) mukaan työikäisen väestön määrän ennustetaan vähenevän 100 000 henkilöllä vuoteen 2040 mennessä. Samaan aikaan yli 65-vuotiaiden määrä ja osuus väestöstä kasvaa voimakkaasti. Väestökehitys johtuu syntyvyyden laskusta. Kun nuorten pienenevät kohortit eivät riitä korvaamaan työiästä eläkkeelle poistuvia suurempia ikäluokkia, väestö rakenne painottuu vanhusväestöön, kunnes suuret kohortit poistuvat väestöstä kokonaan.

Yhtenä keinona vastata väestön ikääntymisen aiheuttamiin haasteisiin on esitetty (erityisesti työperusteisen) maahanmuuton lisäämistä. Tässä artikkelissa pohdimme, mikä vaikutus maahanmuuton lisäyksellä olisi julkisen

talouden kestävyyyteen ja kuinka suuri merkitys maahanmuutolla ylipäänsä on julkistalouden kannalta.

Maahanmuuton taloudelliset vaikutukset

Keskeinen maahanmuuton taloudellisia vaikutuksia koskeva erottelu on jako julkistaloudellisiin ja kokonaistaloudellisiin vaikutuksiin (ks. Päivinen 2017). Julkistaloudellisilla vaikutuksilla tarkoitetaan yleisimmin maahanmuuttajien maksamien verojen ja veroluontoisten maksujen sekä heidän saamiensa tulonsiirtojen ja käyttämiensä julkisesti tuotettujen palveluiden välistä erotusta. Kokonaistaloudelliset vaikutukset ovat selvästi julkistaloudellisia vaikutuksia laajemmat. Niihin sisältyvät esimerkiksi vaikutukset hyödyke- ja palvelumarkkinoihin, yritysten tuottavuuteen ja kansainvälistymiseen, innovaatioihin sekä valtaväestön ammattirakenteeseen.

¹ Antti Kaihovaara, VTM, erityisasiantuntija, työ- ja elinkeinoministeriö

² Liisa Larja, VTM, erityisasiantuntija, työ- ja elinkeinoministeriö

Koska kokonaistaloudellisten vaikutusten mallintaminen on käytännössä lähes mahdollonta, keskittyvät useimmat maahanmuuton taloudellisia vaikutuksia tarkastelevat tutkimukset julkistalouteen. Tästä huolimatta yksittäisten tutkimusten tulokset vaihtelevat suuresti, sillä myös julkistaloudellinen vaikutus muodostuu hyvin monesta ajasta ja paikasta riippuvaisesta tekijästä: esimerkiksi maahantulon syystä, muuttajien iästä ja koulutuksesta, kohdemaan väestörakenteesta, sosiaaliturvan anteliaisuudesta ja työmarkkinoiden vastaanottavuudesta. Kansainvälisten tutkimusten perusteella vaikuttaa kuitenkin siltä, että vaikutukset ovat hyvin todennäköisesti pieniä (ks. yhteenveto tuloksista OECD 2013).

Valtion taloudellisen tutkimuskeskuksen työryhmän raportin mukaan julkistaloudellinen vaikutus muodostuu neljän asian yhteispeleistä. Ensimmäinen ja hyvin todennäköisesti merkittävin on, miten hyvin maahanmuuttajat ja heidän lapsensa työllistyvät. Toiseksi, suurin osa maahanmuuttajista on työkäisiä, jolloin elinkaaren alkuvaiheeseen liittyvät kustannukset kohdistuvat lähtömaahan. Kolmanneksi, maahanmuutto luo skaalaetuja, sillä monia julkishyödykkeitä pystytään tarjoamaan lähes samoilla kustannuksilla riippumatta väestön koosta. Neljänneksi, aiemmin mainitut kokonaistaloudelliset vaikutukset heijastuvat (todennäköisesti positiivisesti) myös julkistalouteen. (VATT 2014.)

Siihen, onko maahanmuuttaja nettomaksaja vai nettosaaja, vaikuttaa ennen kaikkea hänen maksamansa verot ja saamansa tulonsiirrot. Kokopäivätyötä tekevät korkeapalkkaiset maahanmuuttajat maksavat keskimäärin enemmän veroja ja saavat vähemmän tulonsiirtoja kuin osa-aikatyötä tekevät matalapalkkaiset maahanmuuttajat. Suorien julkistaloudellisten vaikutusten tarkastelu on kuitenkin monella tavalla harhaanjohtavaa. Jos tarkastellaan ainoastaan elinkaaren aikaisia veroja ja tulonsiirtoja, aiheuttavat myös monet matalapalkka-aloilla työskentelevät syntyperäiset suomalaiset kus-

tannuksia julkistaloudelle. Suomalaistaustaisten julkistaloudellista rasitetta lisää myös se, että toisin kuin ulkomaalaistaustaisilla, näiden henkilöiden elinkaaren alkuvaiheen kustannukset kohdistuvat Suomeen.

Kokonaistaloudellisessa tarkastelussa matalapalkka-alojen työntekijöiden työpanoksella on suorien positiivisten vaikutusten ohella myös epäsuoria positiivisia vaikutuksia. Esimerkiksi lastenhoitajien ja siivoojien työ vapauttaa muiden ihmisten työpanosta tuottavampaan työhön. Vastaava ilmiö on havaittu myös maahanmuuttajien kohdalla. Pidemmällä aikavälillä matalapalkka-aloille kohdistuvan työperusteisen maahanmuuton on havaittu johtavan ammattirakenteen muutokseen. Esimerkiksi Foged ja Peri (2016) havaitsivat kausaaliasetelmaan perustuvassa tutkimuksessaan valtaväestön matalasti koulutettujen työntekijöiden siirtyvän maahanmuuton seurauksena manuaalisista töistä monimutkaisempiin ja paremmin palkattuihin töihin. Signorellin (2019) tutkimus puolestaan osoittaa, että työperusteisen maahanmuuton rajoituksesta luopuminen tietyillä toimialoilla johti kolmen vuoden kuluessa parempaan työllisyyteen laskematta palkkoja.

Julkistaloudellisten vaikutusten näkökulmasta Suomessa on rakenteellisia tekijöitä, joiden perusteella maahanmuuton voidaan olettaa lisäävän julkistalouden painetta. Näitä ovat esimerkiksi kansainvälisessä vertailussa antelias pohjoismainen sosiaaliturva sekä keskimääräistä suurempi ero valtaväestön ja ulkomaalaistaustaisten työllisyysasteissa. Tätä eroa saattavat tosin selittää tekijät, joiden voidaan ajatella muuttuvan ajan myötä. Laajamittainen maahanmuutto on maailmansotien jälkeisessä Suomessa varsin tuore ilmiö, mikä saattaa näkyä asenteissa maahanmuuttajia kohtaan. Ulkomaalaistaustaiset esimerkiksi kohtaavat Suomessa huomattavaa syrjintää työmarkkinoilla (Larja ym. 2012; Ahmad 2019).

Toisaalta Suomessa on myös voimistuva työvoimapula, joka jatkuessaan rajoittaa talouden kasvua. Avoimien työpaikkojen määrä ja rekry-

tointiongelmat ovat tätä kirjoittaessa ennätystasolla, kun työvoimaa etsineistä toimipakoista 42 prosenttia on kokenut rekrytointiongelmia ja 18 prosenttia ei ole saanut kaikkea hakemaansa työvoimaa (Avoimet työpaikat -tilasto, 2019). Samaan aikaan viimeisen neljän neljänneksen aikana ulkomaan kansalaisten työllisyys on kasvanut 7 000 henkilöllä kun Suomen kansalaisten on vähentynyt 2 000 henkilöllä (Eurostat, 2019). Edellisen kymmenen vuoden ajalta ulkomaalaisten työllisyys on kasvanut 45 000 henkilöllä, kun suomalaisilla kasvu on niukasti miinusmerkkinen. Työllisyyskasvu on siis paljolti maahanmuuton varassa.

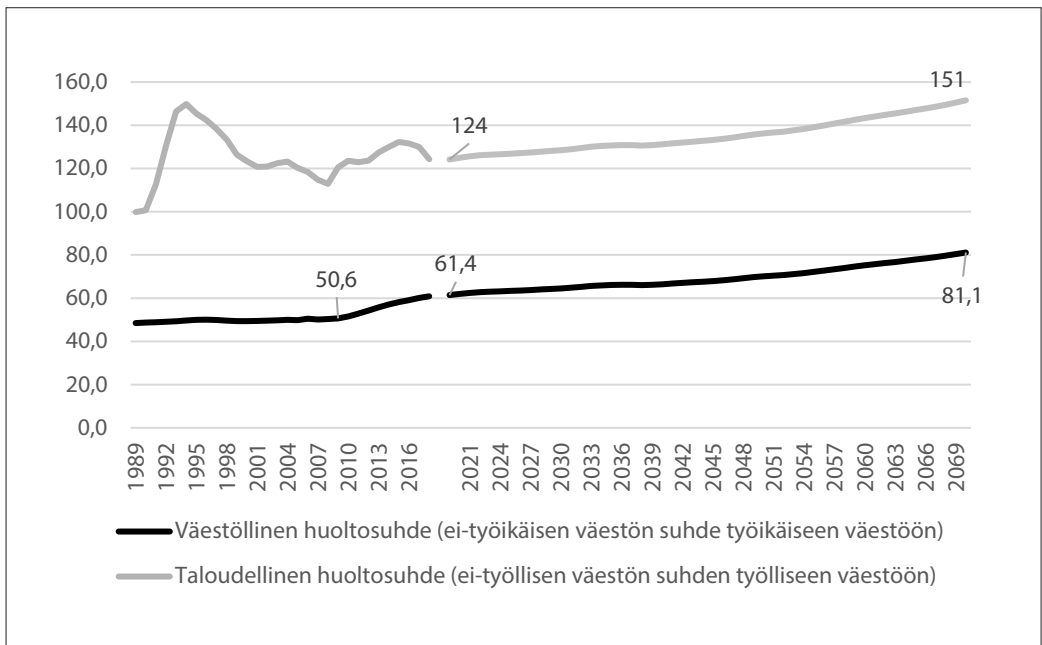
Taloudellinen huoltosuhde heikkenee maahanmuutosta huolimatta

Erittäin merkittävä tekijä maahanmuuton julkistaloudellisten vaikutusten näkökulmasta on Suomen väestön ikärakenne ja ennusteet

sen kehityksestä tulevana vuosikymmeninä. Kuten muuallakin länsimaissa, myös Suomessa väestö ikääntyy, mikä aiheuttaa julkistaloudelle ongelmia lisääntyneiden ikäsidonnaisten menojen ja heikkenevän huoltosuhteen vuoksi. *Väestöllisellä huoltosuhteella* kuvattuna vielä kymmenen vuotta sitten Suomessa oli sataa työkäistä (15–64-vuotiaat) kohden vain 50 ei-työkäistä, mutta nyt määrä on jo yli 60 ja 2070 mennessä se kohoaa yli 80:een (kuvio 1).

Viimeisen kymmenen vuoden aikana (2009–2018) Suomeen tulleista ulkomaan kansalaisista yli 80 prosenttia oli työkäisiä, kun koko väestön keskiarvo oli samalla aikavälillä 64 prosenttia (Tilastokeskus, 2019b). Maahanmuutto on siis vaikuttanut erittäin positiivisesti väestön ikärakenteeseen ja ilman maahanmuuttoa Suomen ikärakenne ja väestöllinen huoltosuhde olisikin paljon nykyistä huonompi. Nykyinen väestöennuste sisältää oletuksen noin 15 000 henkilön

Kuvio 1. Väestöllinen ja taloudellinen huoltosuhde. Toteutunut kehitys ja ennuste. Ennuste perustuu väestöennusteeseen ja taloudellisen huoltosuhteen osalta 72 prosentin työllisyysasteeseen

nettomahanmuutosta. Ilman maahanmuuttoa, työikäisen väestön määrä vähenisi ennustetta voimakkaammin.

Väestön ikärakenne vaikuttaa suoraan moniin julkistalouden menoihin (eläkkeet, terveydenhuolto), mutta tulopuolen korjaaminen maahanmuutolla perustuu ajatukseen, että työikäiset maahanmuuttajat myös työllistyvät ja maksavat veroja. Koska maahanmuuttajien *työllisyysaste* on muuta väestöä matalampi, vaikuttaa maahanmuutto työllisyysasteeseen laskevasti³.

Julkistalouden näkökulmasta työllisyysastetta tärkeämpi mittari on kuitenkin *taloudellinen huoltosuhde*, eli työssäkävien suhde ei-työlliseen väestöön. Verrattuna väestölliseen huoltosuhteeseen, taloudellinen huoltosuhde riippuu siis paitsi väestön ikärakenteesta, myös työllisyysasteesta. Kun 1989 Suomessa vielä oli 100 työllistä kohden myös 100 ei-työllistä ”huollettavaa”, niin tällä hetkellä sadalla työllisellä on huollettavia jo 125 (kuvio 1). Ennustejakson⁴ lopussa vuonna 2070 ei-työllisiä huollettavia olisi 72 prosentin työllisyysasteoletuksella jo 152, mikä on korkeampi luku kuin 1990-luvun lamavuosina.

Optimaalisen ikärakenteen takia maahanmuuton merkitys ja sen potentiaalinen positiivinen vaikutus julkistalouteen voi olla merkittävä, vaikka maahan muuttaneiden työllisyysaste ei nousisi erityisen korkeaksi. Kiinnostava kysymys onkin, **kuinka korkea maahanmuuttajien työllisyysasteen pitäisi olla, jotta vaikutus julkistalouteen olisi positiivinen.** Tähän pyrimme tässä artikkelissa vastaamaan.

Taloudellinen huoltosuhde on varsin yksinkertainen julkisen talouden kestävyysmittari. Julkisen talouden kestävyyttä arvioidaan tyypillisesti *bruttokansantuotteeseen (BKT) suhteutetulla kestävyysvajeella*, jossa otetaan huomioon ikäraken-

teen ja työllisyyden lisäksi paljon oletuksia mm. tuottavuuskehityksestä, inflaatiosta ja korkotasosta. Laskelma ei ole aivan yksiselitteinen ja esimerkiksi 2018 lopulla Valtiovarainministeriö (VM, 2018a) arvioi kestävyysvajeen neljään prosenttiin BKT:sta ja Suomen Pankki (Kivistö, 2018) kolmeen prosenttiin. Syksyllä 2019 VM nosti arvion 4,5 prosenttiin (VM, 2019).

Maahanmuuton julkistaloudellisen vaikutuksen arviointiin kestävyysvajeindikaattori onkin tarpeettoman monimutkainen ja vie helposti huomion pois demografian ja työllisyyden vaikutuksista laskelman taustaoletuksiin mm. korkotasosta. Työllisyys on kuitenkin keskeinen tekijä myös kestävyysvajeindikaattorille. Yhden prosenttiyksikön korkeampi työllisyysaste (15–74-vuotiaat) 2030-luvulta lähtien pienentäisi kestävyysvajetta noin puoli prosenttiyksikköä sekä Suomen Pankin (Kivistö, 2018) että valtiovarainministeriön (2018b) mukaan. Näin ollen kestävyysvajeen kurominen umpeen työllisyyskasvulla edellyttäisi 6–10 prosenttiyksikön kasvua työllisyysasteessa.

Paljon yksinkertaisemmalla taloudellisen huoltosuhteen mittarilla päästään suurin piirtein saman mittaluokan arvioihin: taloudellisen huoltosuhteen vakiinnuttaminen 2018 tasolle edellyttäisi työllisyysasteen nostoa kolmella prosenttiyksiköllä 2046 mennessä ja kahdeksalla prosenttiyksiköllä 2068 mennessä (kuvio 2). Näin ollen tässä artikkelissa hyödynnetään taloudellisen huoltosuhteen käsitettä maahanmuuton vaikutuksen arvioinnissa julkisen talouden kestävyteen.

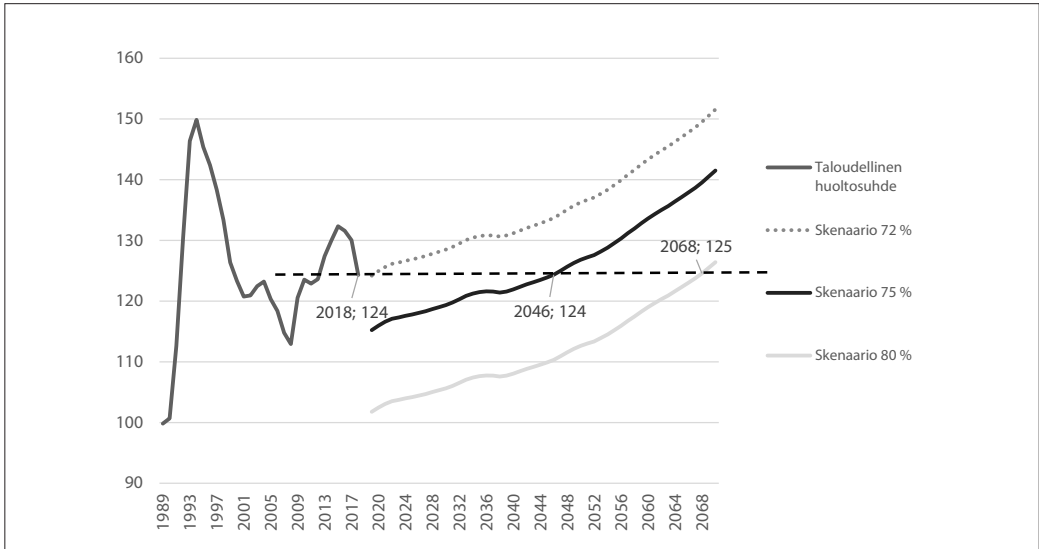
Maahanmuuttajat työmarkkinoilla

Kuten yllä tuotiin esiin, työllisyysaste on keskeinen taloudelliseen huoltosuhteeseen vaikut-

³ Vaikka kaikki maahanmuuttajat työllistyisivät, eivätkä koskaan jäisi työttömiksi, olisi vaikutus työllisyysasteeseen varsin maltillinen, sillä maahan muuttava työllinen kasvattaa paitsi työllisten määrää, niin myös koko väestön määrää, jolloin työllisyysasteen jakaja sekä jaettava kasvavat yhtä aikaa.

⁴ Koska taloudellisen huoltosuhteen indikaattori on riippuvainen työllisyysasteesta, se on hyvin suhdanneherkkä. Taloudellisen huoltosuhteen ennusteeseen pitääkin siis suhtautua pikemminkin laskuharjoituksena, koska kymmenien vuosien päähän ulottuvan työllisyysennusteen tekeminen ei ole mahdollista.

Kuvio 2. Taloudellinen huoltosuhte, eli ei-työllisen väestön suhde työlliseen väestöön (*100) ja ennuste eri työllisyysasteen oletuksilla

tava oletus. Maahanmuuttajien työllisyysaste ei kuitenkaan ole aivan yksiselitteisesti tiedossa. Ensinnäkin, kuka on maahanmuuttaja: tarkoitetaanko ulkomaan kansalaisia, ulkomailla syntyneitä, vieraskielisiä vai ehkä ulkomaalaistaustaisia? Tarkoitetaanko perhesyistä-, pakolaisuuden takia vai työperusteisia muuttajia? Ymmärrettävästi työllisyysasteet vaihtelevat laajasti riippuen siitä, mikä määritelmä valitaan.

Siinä missä Suomessa syntyneen väestön työllisyysaste oli 72,8 prosenttia vuonna 2018, ulkomailla syntyneiden työllisyysaste oli 62,2 prosenttia ja ulkomaan kansalaisten 57,7 prosenttia (Eurostat, 2019). Ero johtuu siitä, että ulkomaan kansalaisista suurempi osa on vasta vähän aikaa sitten muuttaneita, kun taas ulkomailla syntyneiden joukossa on myös niitä, jotka ovat jo asettuneet Suomeen (ja suomalaisille työmarkkinoille) ja saaneet Suomen kansalaisuuden. Asumisaika parantaa työllisyysastetta, joten on hyvä kysymys, miten taloudellisen huoltosuhteen laskelmissa tulisi huomioida maahanmuuttajaväestön ”kotoutuminen”. Voi myös olla, että suomalaisten työmarkkinoiden vastaanottamiskyky paranee ajan myötä, kun maahanmuuton

volyymit kasvavat. Tällä hetkellä ainakin näyttää siltä, että myöhemmin maahan tulleiden ulkomaalaistaustaisten työllisyysaste ja ansiot ovat aiemmin tulleita kohortteja korkeammat (Busk ym. 2016).

Maahanmuuton syyn perusteella työn ja opiskelun takia muuttaneet työllistyvät jopa paremmin kuin suomalaistaustaiset, mutta perhesyistä ja erityisesti pakolaisuuden takia muuttaneiden työmarkkina-asema on erittäin huono (Larja & Sutela, 2015). Tästä syystä julkistalouden tasapainottamiseen tähtäävän politiikan tavoitteena yleensä onkin työperusteisen maahanmuuton lisääminen.

Eroja on myös tilastolähteillä. Kun ulkomailla syntyneiden työllisyysaste on työvoimatutkimuksen mukaan 12 prosenttiyksikköä Suomessa syntyneiden työllisyysastetta matalampi, on ero työssäkäyntitilaston mukaan 18 prosenttiyksikköä. Tyypillisesti työllisyysaste lasketaan kansainvälisiin standardeihin perustuvasta työvoimatutkimuksesta, mutta maahanmuuttajien kohdalla kyselytutkimuksen vastauskaton valikoituminen johtaa ehkä liian korkeisiin estimaatteihin. Vaihtoehtoisen rekis-

terilähteen, työssäkäyntitilaston, pohjalta lasketut luvut taas lienevät hieman liian pessimistisiä, sillä rekisteripohjaisen aineiston ongelmana on väestörekisteriin syntyvä ylipite, kun maahan muuttaneet muuttavat Suomesta pois ja jättävät muuttoilmoituksen tekemättä. Tällöin he näkyvät tilastossa työvoiman ulkopuolisina ja laskevat työllisyysastetta (ks. tarkemmin Larja, painossa).

Työllisyysasteet siis vaihtelevat työssäkäyntitilaston ulkomaan kansalaisten 50 prosentista survey-lähteiden työperäisten muuttajien 89 prosenttiin. Taloudellisen huoltosuhteen kannalta ei ole perusteltua tarkkailla vain juuri maahan tulneiden työllisyysasteita, vaan pyrkiä ottamaan kotoutuminen huomioon laskelmassa työllisyysasteen parantumisena elinkaaren aikana. Koska ennusteessa vuotuisen nettomaahanmuuton oletetaan pysyvän vakiona, ulkomaalaistaustaisten keskimääräinen maasaoloaika kasvaa ennusteessa joka vuosi. Tästä syystä ulkomaalaistaustaisten työllisyysasteen suhteessa suomalaistaustaisiin voidaan olettaa tulevaisuudessa paranevan suhteessa nykytilanteeseen. Niin ikään maahanmuuttopolitiikka kohdistuu työ- ja opiskeluperusteisiin muuttajiin, mikä niin ikään ohjaa käyttämään pikeminkin jakauman keski- ja loppupään arvioita.

Toisaalta, työllisyysaste parantaa julkisen talouden kestävyttä huonommin, mikäli maahanmuuttajat työllistyvät osa-aika- tai matalapalkkatöihin, joiden verokertymä on keskimääräistä työsuhdetta pienempi. Onkin havaittu, että epätyypilliset työsuhteet ovat maahanmuuttajataustaisille yleisempiä ja myös korkeakoulutetuista maahanmuuttajista suurempi osuus työskentelee osaamistaan vastaamattomissa tehtävissä (Larja & Sutela, 2015).

Menetelmät

Tässä artikkelissa tarkastelemme maahanmuuton potentiaalisia vaikutuksia Suomen taloudelliseen huoltosuhteeseen eli ei-työssäkävien suhteesta työssäkävään väestöön. Artikkelin laskelmat perustuvat Tilastokeskuksen tuoreimpaan väes-

töennusteeseen (2019), joka on syntyvyyteen, kuolleisuuteen ja muuttoliikkeeseen perustuva trendilaskelma. Laskelma sisältää sekä maassa olevan ulkomaalaistaustaisen väestön, että aiempaan kehitykseen perustuvan ennusteen muuttoliikkeen volyymin. Näin ollen tämän artikkelin laskelmat ennustavat sitä, millaisia taloudellisia vaikutuksia olisi nettomaahanmuuton kasvulla muiden keskeisten parametrien pysyessä ennallaan.

Mallinsimme tätä analyysia varten maahanmuuttajien ikärakenteen kehitystä vuosina 2020–2070. Uusien maahanmuuttajien lisäksi huomioimme myös näiden lapset, lapsenlapset ja lapsenlapsenlapset aina neljälänteen sukupolveen asti. Ikärakenteiden mallintamiseen käytimme Tilastokeskuksen väestöennusteiden tapaan toteutunutta maahanmuuttoa, ikäluokittaisia hedelmällisyyslukuja sekä ikäluokan ja sukupuolen perusteella laskettuja kuolemanvaaralukuja. Laskelmat ovat luonteeltaan trendilaskelmia ja ne perustuvat kaikkien muuttajien kohdalla edellisten kymmenen vuoden keskiarvoihin.

Maahanmuuttajien ikärakenteen mallintamiseen käytimme maahan muuttaneiden ulkomaan kansalaisten keskiarvoa vuosilta 2009–2018. Tämä on muuttujistamme luotettavin, sillä maahanmuuttajat ovat historiallisesti olleet pääasiallisesti työikäisiä riippumatta maahanmuuton syistä tai kohdemaasta. Trendilaskelmassa odotamme maahanmuuttajien ikärakenteen ja määrän pysyvän samana joka vuosi.

Kuolemanvaaraluku perustuu iän ja sukupuolen perusteella laskettuun ikäluokittaiseen kymmenen vuoden keskiarvoon (2008–2017). Luku ilmaisee promilleina todennäköisyyden sille, että tietyn iän saavuttanut henkilö kuolee tuon ikävuoden aikana. Mallissa ei ole eroteltu suomalaisistaustaisten ja ulkomaalaistaustaisten kuolemanvaaraa, sillä aiheesta ei löydy julkisista lähteistä luotettavaa tietoa. Lisäksi mallissa on oletettu kaikkien maahan tulneiden poistuvan väestöstä viimeistään 100-vuotiaana, sillä Tilastokeskuksen datasta ei löydy kuolleisuuskertoimia yli 99-vuotiaille. Tällä ei ole käytännössä merkitystä laskel-

man kannalta, sillä mallissa 99-vuotiaita on enimmillään promillen sadasosia suhteessa kaikkiin vuosien 2020–2070 aikana muuttaneisiin ja heidän lapsiinsa.

Hedelmällisyysluvut ilmaisevat, kuinka monta lasta vuoden aikana syntyy tuhatta ikäluokan naista kohden. Mallissa on käytetty vuosien 2009–2018 toteutuneita koko maan keskiarvoja. Koska maahanmuuttajat saavat keskimäärin enemmän lapsia kuin kantaväestö, korjasimme arviota hedelmällisyysluvuista vuosien 2013–2016 kokonaishedelmällisyyslukujen perusteella. Tällä aikavälillä ulkomailla syntyneiden ulkomaalaistaustaisten kokonaishedelmällisyysluku oli 2 ja koko väestöllä 1,7. Erot kokonaishedelmällisyydessä ovat pysyneet melko samanlaisina koko 2010-luvun (Tilastokeskus, 2019c).

Maahanmuuttajat saavat mallissamme noin 1,18 kertaa enemmän lapsia ikäluokkaa kohden koko väestöön verrattuna. Todellisuudessa ulkomaalaistaustaisten hedelmällisyysluvut vaihtelevat suuresti taustamaittain, mutta koska syntyvyyden ennustaminen on joka tapauksessa äärimmäisen epävarmaa, ei tarkempi mallintaminen olisi välttämättä tarjonnut uskottavampia oletuksia. Suurempi arvio maahanmuuttajien ikäluokittaiseksi hedelmällisyyslukuksi suhteessa koko väestöön heikentäisi taloudellista huoltosuhdetta lyhyellä aikavälillä, mutta parantaisi sitä pitkällä aikavälillä – ja päinvastoin.

Mallissa ei ole huomioitu sitä, että todellisuudessa maahanmuuttajien työllisyysaste on maahan saapuessa alhainen, mutta kasvaa maassa vietetyn ajan myötä (mm. Busk ym. 2016). Maassaoloaikaan perustuvia muutoksia työllisyysasteeseen ei ole sisällytetty malliin siitä syystä, että kohortti- ja suhdannevaikutukset näyttävät olevan suuria ja arvio olisi hyvin epävarmalla pohjalla. Käytännössä työllisyysasteen muutosten huomioiminen muuttaisi maahanmuuton vaikutusta kielteisemmäksi trendilaskeleman alkuvuosina, mutta parantaisi sitä loppupäästä.

Laskelmissa ei ole myöskään huomioitu sitä, että monet maahanmuuttajat muuttavat pois

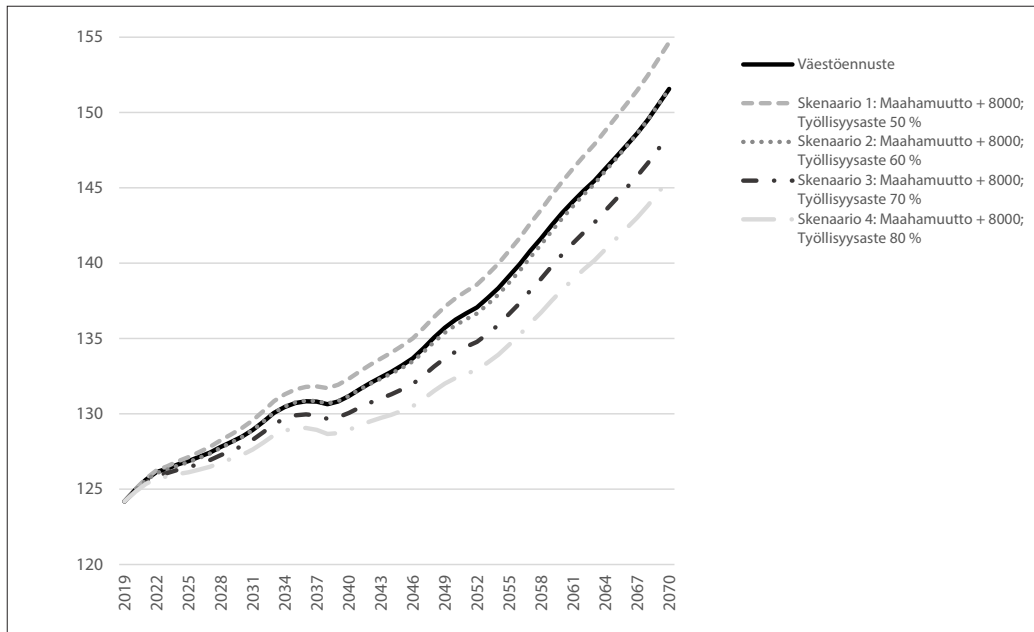
maasta jo muutaman maassaolovuoden jälkeen. Esimerkiksi Ahon ja Mäkiähon (2017) mukaan maahanmuuttajista 86 prosenttia asui maassa viiden vuoden kuluttua maahan saapumisesta. Monet poismuuttaneista ovat työikäisiä, mutta joukossa on myös niitä, jotka palaavat lähtömaahansa eläkepäiviään viettämään. Viimeisen kymmenen vuoden aikana Suomesta pois muuttaneista ulkomaan kansalaisista hieman useampi oli työikäinen (85 %) kuin maahan tulleista (82 %). Lukumääräisesti pois muuttaneita oli kuitenkin yli neljä kertaa vähemmän kuin maahan tulleita.

Tulokset

Kuviossa 3 tarkastellaan, miten 8 000 nettomaahanmuuttajan vuotuinen lisäys vaikuttaisi taloudelliseen huoltosuhteeseen riippuen siitä miten uudet maahanmuuttajat työllistyisivät (työllisyysaste joko 50 %, 60 %, 70 % tai 80 %). Nykyisellään nettomaahanmuutto on ollut n. 15 000 vuodessa, joten skenaario 1 tarkoittaisi maahanmuuton kasvamista reilulla 50 prosentilla nykyisestä. Vertailu-urana (musta viiva) käytetään nykyisen väestöennusteen ja 72 prosentin työllisyysasteen mukaista kehitystä, mikä siis sisältää väestöennusteen oletuksen 15 000 henkilön nettomaahanmuuton jatkumisesta.

Skenaariossa 1 maahanmuuttajien työllisyysaste jää 50 prosenttiin, jolloin sen vaikutus taloudelliselle huoltosuhteelle on negatiivinen. Skenaariossa 2 maahanmuuttajien työllisyysaste on 60 prosenttia ja taloudellinen huoltosuhde pienenee (eli parantuu), mutta hyvin vaatimatomasti. Skenaariossa 3 maahanmuuttajien työllisyysaste on 70 prosenttia, jolloin taloudellinen huoltosuhde pienenee selvästi, mutta vaikutukset alkavat näkyä vasta 2030-luvun vaihteessa. 80 prosentin työllisyysasteella maahanmuuton vaikutus on melko suuri ja positiivinen. Skenaariota 4 ei voi pitää kovin realistisena, sillä se olettaa maahanmuuttajien työllistyvän selkeästi suomalaistaustaisia paremmin. Skenaarion kautta voi kuitenkin hahmottaa karkeasti työperusteisen maahanmuuton potentiaalisesti suurta merkitystä julkistaloudelle.

Kuvio 3. Taloudellinen huoltosuhde maahanmuuttajien eri työllisyysasteilla. Väestöennuste ja skenaariot, jos nettomuutto kasvaa 8000 hengellä vuodessa verrattuna väestöennusteeseen

Kuvion 3 skenaarioiden perusteella maahanmuutto parantaa taloudellista huoltosuhdetta, jos muuttaneiden työllisyysaste on noin 60 prosenttia tai sen yli. Koska uusien maahanmuuttajien osuus väestöstä ei nouse skenaariossa erityisen suureksi, ovat myös vaikutukset taloudelliseen huoltosuhteeseen maltillisia.

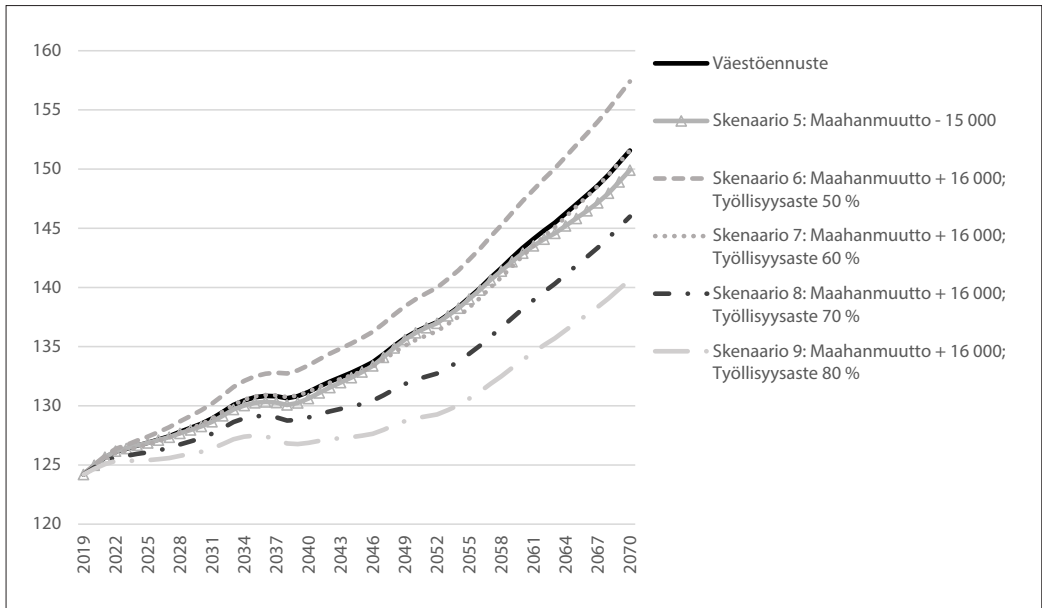
Kuviossa 4 mallinnetaan maahanmuuton vaikutusta taloudelliseen huoltosuhteeseen suuremmalla vuotuisella nettomuutolla. Kuviossa nettomaahanmuuton oletetaan kasvavan nykyisestä (+15 000) tasosta 16 000 henkilöllä, eli noin kaksinkertaistuvan väestöennusteen nykyisiin oletuksiin verrattuna. Lisäksi kuviossa tarkastellaan taloudellisen huoltosuhteen muutosta tilanteessa, jossa nettomaahanmuuton oletetaan olevan nolla. Nolla-skenaariossa väestöennusteesta vähennetään vuosittain 15 000 ihmistä samojen väestörakenteoletusten mukaisesti kuin muissa skenaariossa. Vähennetyt populaation työllisyysasteeksi oletetaan 57,7 prosenttia, joka oli työvoimatutkimuksen mukaan

ulkomaan kansalaisten työllisyysaste Suomessa vuoden 2018 lopulla.

Kuviossa 4 maahanmuuton vaikutus taloudelliseen huoltosuhteeseen eri työllisyysasteilla on etumerkiltään luonnollisesti sama kuin kuviossa 3, sillä maahanmuuttajien ikärakenne pysyy muuttumattomana. Volyymien kasvaessa, erot väestöennusteeseen tulevat kuitenkin selvemmin esiin. Vuotuisen maahanmuuton kasvaessa merkittävästi, kielteinen vaikutus taloudelliseen huoltosuhteeseen näkyy selvästi skenaariossa 6 (työllisyysaste 50 %) ja myönteinen vaikutus selvästi skenaariossa 8 (työllisyysaste 70 %). Mielenkiintoinen havainto on myös se, että nettomuuton ollessa nolla (skenaario 5, ”rajat kiinni”), ero väestöennusteeseen on hyvin pieni. Tämä viittaa siihen, että ulkomaan kansalaisten tämänhetkisillä työllisyysasteilla mitattuna maahanmuuton vaikutus taloudelliseen huoltosuhteeseen on hyvin neutraali.

Kuviot 3 ja 4 oletettavat maahanmuuttajien työllisyysasteen pysyvän samana riippumatta

Kuvio 4. Taloudellinen huoltosuhte maahanmuuttajien eri työllisyysasteilla. Väestöennuste ja skenaariot, jos nettomuutto vähenee 15 000 hengellä vuodessa (skenaario 5) ja kasvaa 16 000 hengellä vuodessa (skenaariot 6–9) verrattuna väestöennusteeseen

siitä, onko henkilö syntynyt Suomessa vai ulkomailla. Toisin sanoen laskelmassa oletetaan myös maahanmuuttajien lasten työllistyvän vanhempiensa tavoin, vaikka todellisuudessa monet niin sanottuun toiseen sukupolveen kuuluvat Suomessa syntyneet ulkomaalaistaustaiset osallistuvat suomalaisen varhaiskasvatukseen, suorittavat suomalaisen peruskoulun, puhuvat suomen kieltä ja ovat siksi vanhempiaan paremmissa asemassa suomalaisilla työmarkkinoilla. Toisen sukupolven voidaan siis olettaa työllistyvän selvästi vanhempiaan paremmin. Aiheesta ei ole kuitenkaan toistaiseksi olemassa kattavaa tilastotietoa, sillä kyseisen väestöryhmän koko on Suomessa erittäin pieni. Vuonna 2017 maahanmuuttajien lapsista ainoastaan noin 3 000 henkilöä oli yli 25-vuotiaita (Tilastokeskus, 2019d).

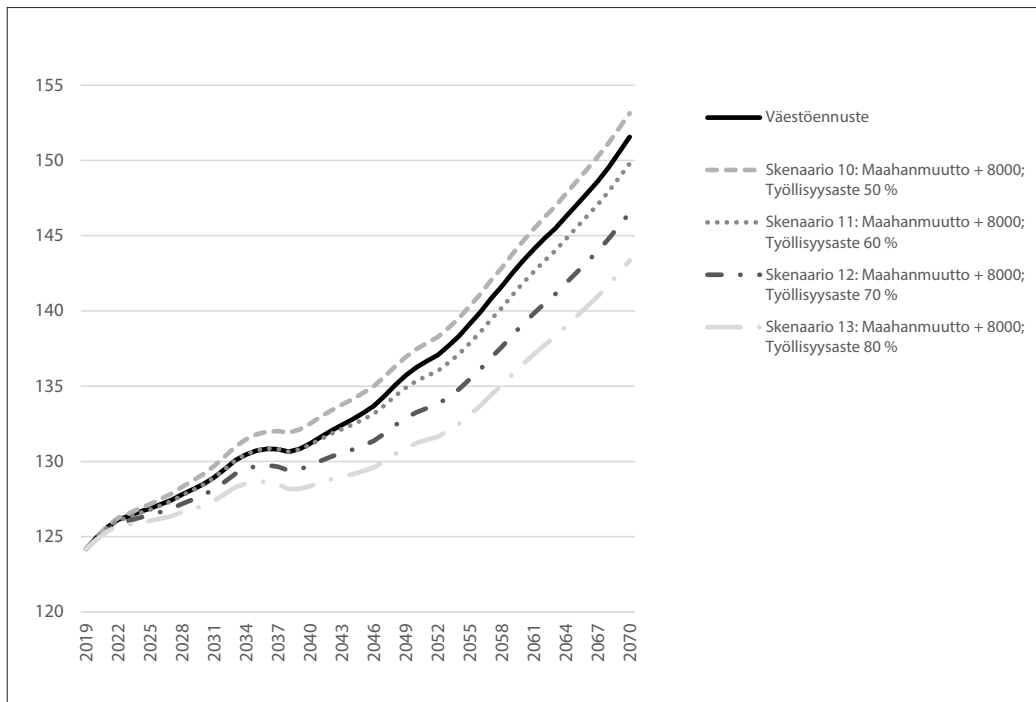
Kuviossa 5 on oletettu toisen, kolmannen ja neljännen sukupolven työllisyysasteiden vastaavan koko väestön työllisyysastetta. Ensimmäisen sukupolven maahanmuuttajille on puolestaan

laskettu skenaariot eri työllisyysasteilla aiempien kuvioiden mukaisesti. Oletus maahanmuuttajien lapsien työllistymisestä vanhempiaan paremmin ei muuta aiempien kuvioiden päätelmiä merkittävästi, mutta vaikutukset muuttuvat myönteisemmiksi. Huomionarvoista on kuitenkin se, että jos maahanmuuttajien lapset integroituvat hyvin suomalaisille työmarkkinoille, on maahanmuutolla positiivinen vaikutus taloudelliseen huoltosuhteeseen, vaikka ensimmäisen sukupolven työllisyysaste jäisi alle 60 prosenttiin.

Maahanmuutto merkitsee, mutta työllisyysaste ratkaisee

Työperusteista maahanmuuttoa pidetään usein ratkaisuna Suomen ikääntymisen tuottamiin ongelmiin. Edellä esitetyt analyysit osoittavat, että maahanmuutolla on edullisia vaikutuksia taloudelliselle huoltosuhteelle, mikäli maahanmuuttajien työllisyysaste on yli 60 prosenttia. Mitä korkeampi työllisyysaste on, ja mitä suurempi on maahanmuuton volyymi, sitä edulli-

Kuvio 5. Taloudellinen huoltosuhte maahanmuuttajien eri työllisyysasteilla. Väestöennuste ja skenaariot, jos netto-muutto kasvaa 8000 hengellä vuodessa verrattuna väestöennusteeseen ja toisen sukupolven työllisyysaste on sama kuin koko väestön

sempi on vaikutus taloudelliseen huoltosuhteeseen.

Työperusteisen maahanmuuton osalta työllisyysasteiden voi odottaa olevan 70 – jopa 80 prosentin tuntumassa, joten työperäisen maahanmuuton vaikutus taloudelliseen huoltosuhteeseen on selvästi positiivinen. Tällä hetkellä maahanmuuton volyyymi on Suomessa kuitenkin vielä varsin pieni (+15 000 vuodessa), joten vaikutukset väestötason ongelmiin jäävät pieniksi. Toisaalta volyymin nostaminen radikaalisti (+8 000 tai +16 000) olisi erittäin haastava tavoite muuttajien houkuttelun ja kotouttamisen näkökulmasta – ainakin lyhyellä tähtäimellä.

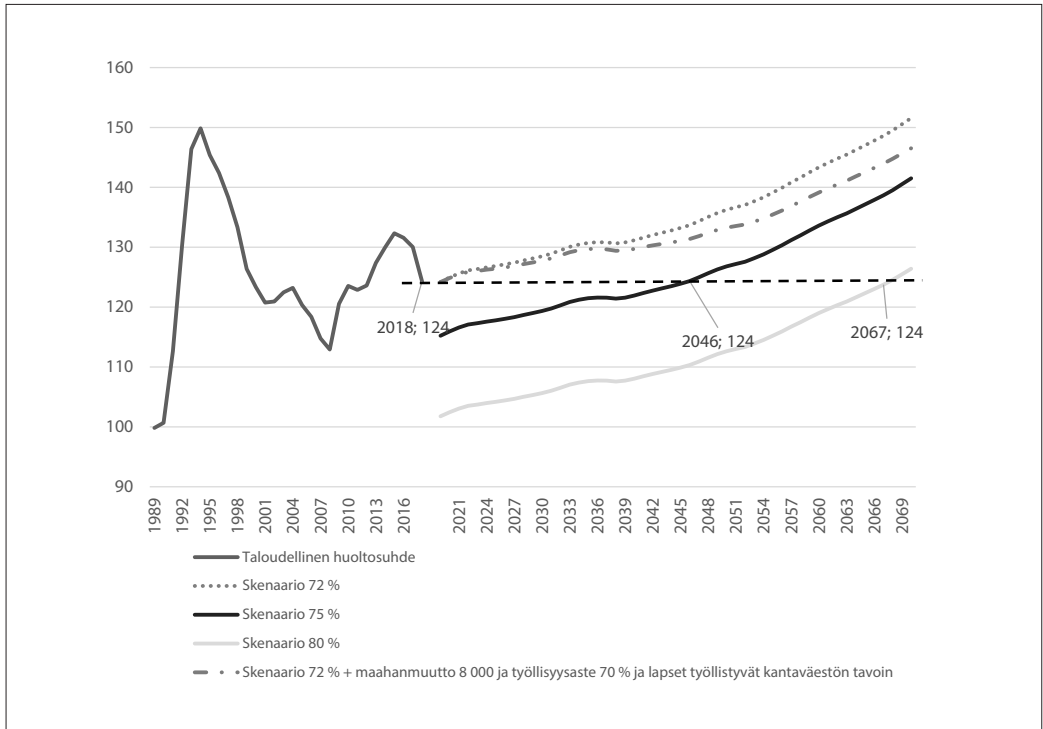
Kun työperusteisen maahanmuuton vaikutuksia (esim. +8 000 muuttajaa, 70 % työllisyysaste ja lapset työllistyvät kuten suomalaiset) vertaa koko väestön työllisyysasteen nostamiseen, maahanmuuton vaikutukset lyhyellä tähtäimellä (ennen

2040) ovat erittäin pieniä ja pidemmälläkin aikavälillä 2070 mennessä jäävät volyymiltaan vain puoleen siitä, mitä työllisyysasteen nosto kolmella prosenttiyksiköllä 75 prosenttiin tuottaisi.

Johtopäätökset

Olemme tässä artikkelissa tarkastelleet maahanmuuton vaikutusta taloudelliselle huoltosuhteelle erilaisilla työllisyysasteoletuksilla. Tulosten perusteella voidaan todeta maahanmuuton taloudellisen vaikutuksen jäävän todennäköisesti pieneksi. Tämä johtuu siitä, että viimeaikaisesta kasvusta huolimatta maahanmuuton vuotuinen volyyymi ei ole riittävän suuri vaikuttaakseen merkittävästi taloudellisen huoltosuhteen kaltaiseen koko väestöä koskevaan mittariin. Ulkomaalaistaustaisten työllisyysaste on suomalaistaustaisia matalampi, mutta ikärakenne suotuisampi. Taloudellisen

Kuvio 6. Taloudellinen huoltosuhte (ei-työllisen väestön suhde työlliseen väestöön *100) eri työllisyysaste skenaarioilla ja maahanmuuttoskenaariolla

huoltosuhteen näkökulmasta nämä tekijät käytännössä kompensoivat toisensa.

Laskelmamme osoittavat, että noin 60 prosentin työllisyysasteella maahanmuuton vaikutus taloudelliseen huoltosuhteeseen on hyvin niukasti positiivinen. Tämä vastaa karkeasti nykytilannetta: vuoden 2018 lopussa ulkomaan kansalaisten työllisyysaste Suomessa oli 57,7 prosenttia ja ulkomaalaistaustaisten työllisyysaste 62,2 prosenttia (Eurostat 2019). Työperäiset maahanmuuttajat työllistyvät huomattavasti paremmin (70–80 %), joten työperäisen muuton vaikutus huoltosuhteeseen on selvästi positiivinen. Koska muuttajien määrä (nykyisellään) on kuitenkin pieni, väestötasolla vaikutuksetkin jäävät pieneksi.

On myös syytä korostaa, että laskelmat on tehty oletuksella, jossa koko väestön työllisyysaste on 72 prosenttia. Jos koko väestön työllis-

suysaste nousee, on myös maahanmuuttajien työllistyttävä paremmin, jotta vaikutus taloudelliseen huoltosuhteeseen pysyisi muuttumatomana. Toistaiseksi maahanmuuttajien työllisyysasteen kehitys onkin seurannut varsin hyvin koko väestön työllisyysasteen kehitystä.

Tuloksemme ovat linjassa maahanmuuton taloudellisia vaikutuksia tarkastelevan kansainvälisen tutkimuksen kanssa. Useimmat maahanmuuton julkistaloudellisia ja työmarkkinoihin kohdistuvia vaikutuksia käsittelevät tutkimukset (esim. Rowthorn 2008; OECD 2013; Ruist 2014) ovat havainneet vaikutusten olevan pieniä. Työllisyysasteita tarkastelevista tutkimuksista vastaaviin tuloksiin on päätyntä Storesletten (2003), joka arvioi, että 27-vuotiaana Ruotsiin tuleva maahanmuuttaja on julkistaloudelle kustannusneutraali 60 prosentin työllisyysasteella ja miespuolinen maahanmuuttaja jo 50 prosen-

tin työllisyysasteella. Vaikka tässä artikkelissa tarkastelemme maahanmuuttoa hieman eri näkökulmasta, on lopputulos hyvin samankaltainen Storeslettenin arvion kanssa.

Vaikka maahanmuuton *julkistaloudelliset* vaikutukset ovat useimpien tutkimusten mukaan pienet, on todennäköistä, että maahanmuuton *kokonaistaloudelliset* vaikutukset ovat positiiviset, sillä väestön ikärakenteella (esim. Aksoy ym. 2019) ja yritysten monimuotoisuudella (esim. Alesina ym. 2016) on yhteys investointeihin ja innovaatioihin: vähenevä työikäinen väestö ei houkuttele investointeja. Suomen työikäisen väestön ennustetaan vähenevän tulevana vuosikymmeninä nettomaahanmuutosta huolimatta ja jo tällä hetkellä työvoimapula rajoittaa yritysten kasvua ja viimeisen kymmenen vuoden aikana työllisyyskasvu on ollut täysin maahanmuuttajien varassa. Tästä näkökulmasta erityisesti työperusteisen maahanmuuton kokonaistaloudellinen merkitys Suomelle on suuri. Maahanmuutto ei kuitenkaan ratkaise Suomen kestävyysvajetta vaan voi korkeintaan olla pieni osa kokonaisratkaisua.

Lähteet

Ahmad, Akhlaq (2019). When the Name Matters: An Experimental Investigation of Ethnic Discrimination in the Finnish Labour Market. *Sociol Inq.* doi:10.1111/soin.12276

Aho, Simo & Mäkiäho, Ari (2017). Maahanmuuttajat ja työvoimapolitiittisen toimenpiteiden vaikuttavuus. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja 26/2017.

Aksoy, Yunus; Basso, Henrique; Smith, Ron; Grasl, Tobias (2019). Demographic Structure and Macroeconomic Trends. *American Economic Journal: Macroeconomics*, vol. 11, no. 1, January 2019.

Alesina, Alberto; Harnoss, Johan; and Rapoport, Hillel (2016). Birthplace diversity and economic prosperity. *Journal of Economic Growth* (2016) 21: 101.

Avoimet työpaikat -tilasto (2019). Tilastokeskuksen TEM:lle tuottama mikroaineisto.

Busk, Henna; Jauhiainen, Signe; Kekäläinen, Antti; Nivalainen, Satu; Tähtinen, Tuuli (2016). Maahanmuuttajat työmarkkinoilla – tutkimus Suomeen eri vuosina muuttaneiden työurista. Eläketurvakeskuksen tutkimuksia 6/2016.

Eurostat (2019). Labour Force Survey (työvoimatutkimus). Database id:lfsq_egan. <https://ec.europa.eu/eurostat/data/database>

Foged, Mette & Peri, Giovanni (2016). Immigrants' Effect on Native Workers: New Analysis on Longitudinal Data. *American Economic Journal: Applied Economics*, 8 (2): 1-34.

Kivistö, Jarkko (2018). Suomen julkisen talouden kestävyys. *Euro & talous* 5/2018. <https://www.eurojatalous.fi/fi/2018/5/suomen-julkisen-talouden-kestavyys/>

Larja, Liisa (painossa). Maahanmuuttajanaiset työmarkkinoilla ja työmarkkinoiden ulkopuolella. Teoksessa *Kotoutumisen kokonaiskatsaus 2019*. Työ- ja elinkeinoministeriö; Muut julkaisut -julkaisusarja.

Larja, Liisa; Warius, Johanna; Sundbäck, Liselott; Liebkind, Karmela; Kandolin, Irja; Jasinskaja-Lahti, Inga (2012). Discrimination in the Finnish Labor Market. An Overview and a Field Experiment on Recruitment. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja 16/2012.

Larja, Liisa & Sutela, Hanna (2015).

Ulkomaailaistaustaisten miesten työllisyysaste lähes samalla tasolla kuin suomalaistaustaisella – naisilla enemmän vaikeuksia työllistyä. Tilastokeskus, 17.12.2015 https://www.stat.fi/tup/maahanmuutto/art_2015-12-17_001.html

OECD (2013). International Migration Outlook 2013. https://www.oecd-ilibrary.org/social-issues-migration-health/international-migration-outlook-2013_migr_outlook-2013-en

Päivinen, Jere (2017). Mitä tiedämme maahanmuuton taloudellisista vaikutuksista? Selvitys maahanmuuton taloudellisten vaikutusten kokonaisuudesta. Sosiaali- ja terveysministeriön raportteja ja julkaisuja 2017:27.

Rowthorn, Robert (2008). The Fiscal Impact of Immigration in Advanced Countries. Oxford Review of Economic Policy, 24:(3) 560-580.

Ruist, Joakim (2014). Free Immigration and Welfare Access: The Swedish Experience. Fiscal Studies, 35: 19-39.

Signorelli, Sara (2019). Do Skilled Migrants Compete with Native Workers? Analysis of a Selective Immigration Policy. doi: <https://halshs.archives-ouvertes.fr/halshs-01983071v2>

Storesletten, Kjetil (2003). Fiscal Implications of Immigration. A Net Present Value Calculation. Scandinavian Journal of Economics, 105:(3) 487-506.

Tilastokeskus (2019a). Syntyvyyden lasku heijastuu alueen tulevaan väestökehitykseen. doi: https://www.stat.fi/til/vaenn/2019/vaenn_2019_2019-09-30_tie_001_fi.html

Tilastokeskus (2019b). Muuttoliike. 11aa -- Maahan- ja maastamuutto muuttomaan, ikäryhmän ja kansalaisuuden mukaan, 1990-2018. doi: http://pxnet2.stat.fi/PXWeb/pxweb/fi/StatFin/StatFin_vrm_muutl/statfin_muutl_pxt_11aa.px/

Tilastokeskus (2019c). Maahanmuuttajat ja kotoutuminen -teemasivu. Syntyvyys. doi: <http://stat.fi/tup/maahanmuutto/perheet/syntyvyys.html>

Tilastokeskus (2019d). Väestörakenne. 11rs -- Syntyperä ja taustamaa kielen, iän (1-v.) ja sukupuolen mukaan, 1990-2018 http://pxnet2.stat.fi/PXWeb/pxweb/fi/StatFin/StatFin_vrm_vaerak/statfin_vaerak_pxt_11rs.px/

VM (2019). Taloudellinen katsaus, syksy 2019. Valtiovarainministeriön julkaisuja 2019:48.

VM (2018a). Taloudellinen katsaus, Talvi 2018. Valtiovarainministeriön julkaisuja 33A/2018.

VM (2018b). Valtiovarainministeriön kestävyysvajelaskelmien menetelmäkuvaus. 17.12.2018.

VATT (2014). Maahanmuuttajien integroituminen Suomeen. VATT-Analyysi 1-2014.

Miten arvioida yhteiskunnallisia kokeiluja? – Tapaustutkimus Turun alueellisesta työvoima- ja yrityspalvelukokeilusta

Minna Ylikännö¹ – Päivi Naumanen²

Kokeilukulttuuri on rantautunut myös Suomeen. Osana Sipilän hallituksen (2015–2019) yhteiskunnallisten uudistusten ohjelmaa toteutettiin eri hallinnonaloilla kokeiluja, joiden tavoitteena oli tuottaa tietoa uudistuksia varten. Näihin kokeiluihin lukeutuivat myös alueelliset työvoima- ja yrityspalvelukokeilut.

Jos uudistustyön tavoitteet ovat selkeät, mutta ei olla ihan varmoja siitä, miten tavoitteisiin päästään, voi olla kannattavaa edetä yritysten ja erehdysten kautta. Kokeiluissa kirjaimellisesti kokeillaan asioita ilman, että on varmuutta kokeiltavien asioiden toimivuudesta. Joko yritetään ja onnistutaan tai yritetään ja erehdytään, jonka jälkeen kokeillaan jotakin muuta. Harvoin kokeilut onnistuvat tai epäonnistuvat täysin. Ja onnistumisista on tavallaan myös se, jos epäonnistumisista opitaan jotakin.

Uusien toimintamallien kokeileminen ei sinänsä ole mitään uutta. Peruskoulua kokeiltiin jo 1960-luvulla ja ammattikorkeakoulua 1990-luvulla, ja näiden jälkeenkin kokeiluja on hyödynnetty runsaasti uudistustyössä. Koulujärjestelmäkokeilut olivat hyvin laajamittaisia ja koskivat suuria joukkoja lapsia ja nuoria. Usein kokeilut ovat kuitenkin olleet pienimuotoisia, paikallisia ja projektiluonteisia, eikä niiden jatkuvuutta ole pystytty varmistamaan laadukkaalla tutkimuksella tai muulla tiedon keruulla.

Yhteiskunnallisia kokeiluja toteuttavat viranomaiset, asiantuntijat ja palveluyöntekijät, joiden perustyö vie jo itsessään paljon voimavaroja. Kokeilut tietävät heille yleensä lisätyötä ja siksi on tärkeää, että kokeilut suunnitellaan hyvin. Ennen kuin kokeiluihin päädytään, pitäisi niille

¹ Minna Ylikännö, VTT, ryhmäpäällikkö, KELA

² Päivi Naumanen, VTT, dosentti, erikoistutkija, Turun yliopisto

asettaa selkeät tavoitteet ja arvioida myös sitä, onko kokeileminen kussakin tapauksessa järkevää ottaen huomioon sen tarvitsemat resurssit ja odotetut hyödyt. Jotta kokeiluiden hyötyä voidaan punnita, tulisi niiden vaikutukset pystyä arvioimaan luotettavasti. Tähän tarvitaan tutkittua tietoa.

Alueelliset työllisyyskokeilut kokeilukulttuurin airuina?

Suomen hallitus päätti alueellisista työllisyyskokeiluista kesän kynnyksellä 2017. Suunnittelun alkuvaiheessa useampi Turun alueen kunta oli kiinnostunut lähtemään mukaan kokeiluun. Valmistelun edetessä osa kunnista jättäytyi kuitenkin syystä tai toisesta sen ulkopuolelle. Loppujen lopuksi kokeiluun lähtivät mukaan Turun lisäksi Naantali, Paimio ja Raisio. Näistä Turussa oli työttömien työnhakijoiden osuus kokeilun alkaessa 14,0 %, Raisiossa 9,6 %, Naantalissa 7,9 % ja Paimiossa 6,3 %. Työttömien työnhakijoiden keskimääräinen osuus oli Varsinais-Suomessa vastaavaan aikaan 10,8 %. (TEM 2018.)

Alueellisten kokeilujen tavoitteeksi asetettiin nuoriso- ja pitkäaikaistyöttömyyden vähentäminen palvelujen uudelleen organisoinnin avulla. Lisäksi tavoitteena oli antaa kunnille eväitä siihen, miten työllisyyspalveluita voitaisiin tuottaa siirryttäessä suunnitteilla olleeseen maakuntamalliin. Maakuntaudistuksen yhteydessä oli tarkoitus lakkauttaa alueelliset TE-toimistot ja ELY-keskukset, ja alueellisessa työllisyyskokeilussa niiden tehtäviä siirrettiin kokeiluluonteisesti kuntiin. Tämä lähtökohta asetti ensimmäisen haasteen sekä kokeilulle että sen arvioinnille: työn jatkuvuuden epävarmuus, määräaikaisten työsuhteet ja epävarma kuva tulevasta näkyivät työntekijöiden suurena vaihtuvuutena ja heikkona sitoutumisena kokeilun toimeenpanoon.

Valtakunnallisesti kokeilualueita perustettiin viisi. Kokeilulaissa määriteltiin jokaiselle kokeilualueelle omat työttömien työnhakijoiden kohderyhmät. Turun alueella kokeiluun siirrettiin kaikki alle 25-vuotiaat ja yli vuoden

yltäjaksoisesti työttömänä olleet työnhakijat. Tämäkin lähtökohta hankaloitti osaltaan kokeilun toimeenpanoa, mutta erityisesti sen arviointia. Kun tutkitaan yhteiskunnallisten kokeilujen vaikutuksia, koeasetelman tulisi olla huolellisesti suunniteltu niin, että kokeiluun mukaan tuleville henkilöille on olemassa luonnollinen vertailuryhmä. Kokonaisen väestöryhmän siirtäminen kokeilun piiriin voi palvella kokeilussa mukana olevia organisaatioita, mutta vaikutusten luotettavan arvioinnin se tekee lähestulkoon mahdottomaksi.

Turun alueellinen kokeilu ja sen arviointi

Laki alueellisista kokeiluista astui voimaan 1. elokuuta 2017. Tällöin kokeilualueiden tuli olla valmiita aloittamaan toimintansa kokeilulain mukaisesti. Turussa asianmukaisten tilojen saaminen kokeilun ja laajemmin työllisyyspalveluiden käyttöön varmistui vasta juuri ennen kokeilun alkamista. Turun Työpiste avasi ovensa kyllä elokuun alussa, mutta puutteellisin työvälinein. Tämä hankaloitti ymmärrettävästi kokeilun toimeenpanoa sen alkuvaiheessa, mutta myös kokeilun arviointia, sillä keskenkäisy ja merkittävästi kasvanut asiakasmäärä näkyivät kiireenä ja mahdottomuutena keskittyä täysipainoisesti kokeilumallin luomiseen ja kehittämiseen. Kokeilulain mukaisia prosesseja kehitettiin koko syksyn 2017 ajan ja vielä vuoden 2018 aikana. Tällainen prosessien jatkuva kehittäminen voi toki olla osa kokeiluja, mutta tällöin puhutaan erityyppisestä kokeilemisestä ja ennemminkin kehittävästä työstä, jossa tutkijoidenkin rooli on erilainen.

Samaan aikaan alueellisten työllisyyskokeilujen kanssa toimeenpantiin muitakin työvoimapolitiittisia uudistuksia. Vuoden 2018 alussa voimaan tullut työttömyysturvan aktiivimalli oli näistä yksi. Vaikka uudistus kohdistui työttömyysturvaetuksiin, oli sillä vaikutuksia myös TE-toimistojen toimintaan ja palveluiden järjestämiseen. Aktiivimallin toimeenpanon seurauksena palveluiden kysyntä kasvoi ja aiempaa

enemmän aikaa meni asiakkaiden ohjaamiseen ja neuvontaan. (Kyyrä ym. 2019.) Kokeilussa keskiössä olleen asiakaslähtöisemmän palvelumallin kehittämistä oli vaikea toteuttaa asiakasmäärän kasvaessa entisestään aktiivimallin myötä. Myös kokeilun arviointi vaikeutui, kun palveluja kehitettiin kokeilun lisäksi osana aktiivimallia.

Pitkin vuotta 2018 käytiin eri tahoilla keskusteluja siitä, tulisiko kokeilua jatkaa vuoden 2019 ajan. Kokeilujen pidentämistä perusteltiin sillä, että maakuntauudistus oli siirtynyt vuodelle eteenpäin eli vuoden 2020 alkuun. Turun kaupunki osallistui näihin keskusteluihin ja pyrki osaltaan vaikuttamaan siihen, että kokeiluja jatkettaisiin. Työ- ja elinkeinoministeri oli jo keskustelujen alkuvaiheessa linjannut, ettei kokeiluja tulla jatkamaan. Kokeilualueiden toimijoilla oli kuitenkin vahva intressi pidentää kokeiluja, ja he pyrkivät myötävaikuttamaan siihen sekä julkisissa että viranomaiskeskusteluissa. Myös tutkijoiden odotettiin tuottavan tuloksia tähän keskusteluun, vaikka kokeilut olivat yhä kesken.

Kokeilukulttuuria kokeilemassa

Edellä kuvatut alueellisen työllisyyskokeilun piirteet, prosessin vaiheet ja erilaiset haasteet kuvastavat hyvin sitä, miten uusi ja tuntematonkin asia kokeilukulttuuri Suomessa on. Kun suunnitellaan yhteiskunnallisia kokeiluja, niiden lainsäädäntövaiheessa ja toimeenpanossa tulisi olla riittävästi osaamista kokeilujen suunnittelusta, toimeenpanosta ja myös vaikutusten arvioinnista. Hyvänä esimerkkinä suunnittelusta kokeilusta on Suomessa vuosina 2017–2018 toteutettu perustulokokeilu. Sen valmistelussa oli mukana eri alojen tutkijoita, mutta myös vahvaa lainsäädäntöosaamista (Kangas & Pulkka 2016). Tällä pyrittiin siihen, että suunnitelma oli toteutettavissa perustuslain ja muiden toimeentuloturvan toimeenpanoa ohjaavien lakien mukaisesti.

Perustulokokeilun vaikutusten luotettavan arvioinnin kannalta keskeistä on, että kokeilu perustui satunnaistettuun koeasetelmaan (Randomized Controlled Trial eli RCT) (Kangas

ym. 2019). Tämän edellytyksenä oli, että kokeiluun valitut henkilöt pakotettiin lain nojalla olemaan mukana kokeilussa koko sen toimeenpanon ajan. He eivät voineet jättäytyä kokeilun ulkopuolelle, eikä kokeiluun voinut tulla mukaan sen aikana. Vain tietyistä hyväksytyistä syistä (esim. asepalvelukseen siirtyminen) perustulon maksatus lakkautettiin kokeilun aikana. Tällä koeasetelmalla varmistettiin se, että arvioinnin tulokset ovat luotettavia ja niiden pohjalta voidaan tehdä edelleen luotettavia johtopäätöksiä sosiaaliturvan uudistamistyötä ajatellen.

Perustulokokeilu kohdistui ainoastaan etuusjärjestelmään, ja sellaisenaan se oli helpompi toteuttaa kuin palvelujärjestelmään tehtävä kokeilu. Palveluiden uudelleen organisointi muutaman vuoden kokeilua varten on työlästä, ja siinä pitää ottaa huomioon asiakkaiden oikeuksien lisäksi operatiivisen johtamisen ja päivittäisen palvelutyön reunaehdot koeasetelmille. Turun alueellinen työllisyyskokeilu oli monessa mielessä kokeilun kokeilemista ja sen arvioinnissa tärkeäksi tuli tarkastella myös kokeilemista, ei yksin kokeilua ja sen vaikutuksia.

Kattavan ja monipuolisen arviointitiedon keräämiseen

Tätä artikkelia kirjoitettaessa Suomen hallitus on valmistelemassa uusia työllisyyden kunta-kokeiluja. Tutkijoita on kuultu jo suunnittelun alkuvaiheessa, ja heidän viestinsä on ollut selkeä: osallistumisen kokeiluun tulee perustua lakiin, ja sen pitää olla pakollista, kuten oli jo päättyneissä alueellisissa työllisyyskokeiluissakin. Lisäksi kokeilujen pitää perustua koeasetelmaan siten, että mukaan tulevat henkilöt on valittu satunnaisesti kohderyhmästä. Muutoin kokeilun vaikutuksia ei voida luotettavasti arvioida.

Jos kokeiluissa ei mahdollisteta laadukasta tieteellistä arviointia, ei niiden vaikutuksista tulla vastaisuudessakaan saamaan luotettavaa tutkittua tietoa. Kokeiluilla voidaan edistää alueellisia tai paikallisia toimintamalleja ja palveluja, mutta niiden hyödyt jäävät yhtä lailla pai-

kalliselle tasolle, eikä niillä voida olettaa olevan relevanssia työllisyyspolitiikan kehittämisessä yhteiskunnan tasolla.

Kokeiluista voidaan ja niistä pitää kerätä toki myös muunlaista tietoa kuin satunnaistettuun koeasetelmaan perustuvaa tietoa. Kyselyiden ja haastatteluiden avulla saadaan avuttua työ- ja muidenkin politiikkojen ”mustia laatikoita”. Kokeilun toimeenpanon ja lopputulosten välissä tapahtuu yleensä paljon sellaista, jota ei pystytä selvittämään tilastojen ja rekistereiden avulla. Erilaisia aineistoja ja analyysimenetelmiä yhdistelemällä saadaan paras lopputulos, kun halutaan perustaa yhteiskunnallinen kehittäminen tutkittuun tietoon.

Suomalaisessa työvoimapolitiikan tutkimuksessa on jo jonkin verran hyödynnetty tällaista aineistotriangulaatiota. Esimerkiksi vuoden 2006 työmarkkinatuen uudistusta arvioitaessa hyödynnettiin sekä rekisteriaineistoja että asiantuntijoiden ja työttömien kanssa tehtyjä haastatteluaineistoja uudistuksen vaikutusten selvittämiseksi (Hämäläinen ym. 2009). Sittemmin erityyppisiä aineistoja ja menetelmiä on hyödynnetty muun muassa Paltamon täystyöllisyysmallin arviointitutkimuksessa (Kokko ym. 2013), Turun alueellisen työllisyyskokeilun arviointitutkimuksessa (Ylikännö ym. 2019) ja aktiivimallin vaikutusten arviointitutkimuksessa (Kyyrä ym. 2019). Aktiivimallin vaikutuksia arvioitaessa rekisteriaineistoja käytettiin työllisyysvaikutusten tutkimukseen ja kysely- ja haastatteluaineistoja hyödynnettiin puolestaan arvioitaessa mallin vaikutuksia palveluiden järjestämiseen ja TE-toimistossa tehtävään asiakastyöhön. Jälkimmäisillä aineistoilla pyrittiin avaamaan sitä, miksi mallilla ei välttämättä saavutettu sellaisia työllisyysvaikutuksia, joita sillä alun perin haettiin. (Kyyrä ym. 2019.)

Kokeiluja kannattaa tulevaisuudessakin hyödyntää työvoimapolitiikan kehittämisessä ja laajemmin yhteiskunnallisten uudistusten toteuttamisen tukena. Kokeilun suunnittelijoilta ja toimeenpanijoilta tämä edellyttää kuitenkin selkeiden tavoitteiden ja reunaehtojen asettamista

sekä suunnittelua yhdessä tutkijoiden kanssa. Suunnitteluun ja toteutukseen tulee antaa myös riittävästi aikaa, jotta kokeilu ja sen arviointi eivät olisi lähtökohtaisesti ”mission impossible”. Jos kokeiluilla halutaan lisäksi olevan vaikutusta laajemmin yhteiskunnan tasolla esimerkiksi työvoimapolitiikan kehittämiseen, keskiössä tulisi olla ennen kaikkea monipuolisen, kattavan ja laadukkaan tiedon kerääminen.

Lähteet

Hämäläinen, K. & Tuomala, J. & Ylikännö, M. (2009). Työmarkkinatuen aktivoinnin vaikutukset. Helsinki: TEM.

Kangas, O. & Pulkka, V.-V. (2016) (toim.). Ideasta kokeiluun? Esiselvitys perustulokokeilun toteuttamisvaihtoehdoista. Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan julkaisusarja 13/2016. Helsinki: Valtioneuvoston kanslia.

Kangas, O., Jauhiainen, S., Simanainen, M., & Ylikännö, M. (2019). Perustulokokeilun työllisyys- ja hyvinvointivaikutukset. Alustavia tuloksia Suomen perustulokokeilusta 2017–2018. Helsinki: STM.

Kokko, R. L., Nenonen, T., Martelin, T., & Koskinen, S. (2013). Työllisyys, terveys ja hyvinvointi-Paltamon työllistämismallin vaikutusten arviointitutkimus 2009–2013: Hankkeen loppuraportti. Helsinki: THL.

Kyyrä, T., Naumanen, P., Pesola, H., Uusitalo, R. & Ylikännö, M. (2019). Aktiivimallin vaikutukset työttömiin ja TE-toimistojen toimintaan. VATT-tutkimukset 189. Helsinki: Valtion taloudellinen tutkimuskeskus.

TEM 2018. Varsinais-Suomen työllisyyskatsaus elokuu 2018. Saatavilla: https://www.elv-keskus.fi/documents/10191/29899936/Tyollisyyskatsaus+2018+08_FI.pdf/8d44f9fb-48e3-4b49-aa30-28c1764b1bfb. Luettu 11.11.2019

Ylikännö, M., Naumanen, P., Jonker-Hoffrén, P., Retulainen, O., Viljanen, M. (2019). Se on kyl mission impossible – Alueellisella työvoima- ja yrityspalvelukokeilulla hallinnonrajat ylittäviä, kustannusvaikuttavia ja asiakaslähtöisempiä työllisyyspalveluja. Turun kaupunkitutkimusohjelma raportteja 2/2019. Turku: Turun kaupunki.

ILO ja ihmiskeskeinen työn tulevaisuus muutosten pyörteissä

Antti Närhinen¹

Johdanto

Satavuotista taivaltaan tänä vuonna juhlistava kansainvälinen työjärjestö ILO sai kesäkuussa 2019 aikaiseksi

vuosisatajulistuksen *työn tulevaisuudesta*². Julistuksessa ILO:n kolmikantaiset toimijat uudistavat sitoutumisensa järjestön peruseriaatteisiin - sosiaalisen oikeudenmukaisuuden, demokratian ja rauhan edistämiseen. Päätarkoituksena on kääntää katseet eteenpäin ja laittaa ihminen kaiken toiminnan keskiöön kuljettaessa kohti työn tulevaisuutta.

Tässä katsauksessa keskitytään työn teon uusiin muotoihin, lähinnä alustatyöhön, ILO-toiminnan näkökulmasta. Kolmikantaisena järjestönä – hallitukset ja työmarkkinajärjestöt yhdessä – ILOa kiinnostavat varsinkin täl-

laisissa ammateissa toimivien järjestäytymis- ja neuvotteluoikeudet, sekä työolosuhteisiin että työntekijöiden turvaan liittyvät asiat.

Muutosajureista teemaa katsotaan varsinkin digitalisaation ja teknologian kehittymisen kannalta. Lopullista vastausta esimerkiksi siihen, onko alustatyössä kyseessä työsuhteessa työnantajaan oleva työntekijä vai itsenäinen ammatinharjoittaja, ei ole vielä saatu. Se, kumpaan kategoriaan työntekijä luokitellaan, vaikuttaa myös henkilön sosiaaliturvaan ja sen kattavuuteen.

Lopuksi pohditaan ILO:n toimintaa osana laajempaa kansainvälistä yhteistyökenttää. Keskeinen kysymys on kuinka järjestö voisi parhaiten edistää ihmisarvoisen ja tuottavan työelämän aikaansaamista.

¹ Antti Närhinen, FM, erityisasiantuntija, ILO-asiat, ulkoasiainministeriö, Geneven edustusto

² ILOsta ja vuosisatajulistuksen taustoista lisää TAK 4/2018 ss. 62–69 ja TAK 3/2019 ss. 43–48.

Katsaus pohjautuu ILO:n vuosisatajulistuksen puitteissa ILOssa käytyyn keskusteluun ja muutama viime aikaiseen tutkimukseen ja selvitykseen. Aloitetaan kuitenkin hyppäämällä ajassa hieman taakse päin.

Globalisaation vaikutukset ILO:n lainsäädäntötyöhön

1990-luvun taitteen ja kylmän sodan päättyminen jälkeen kiihtynyt talouden globalisaatio avasi pääomalle uusia markkinoita Itä-Euroopassa, mutta myös kehitysmaissa. Talousreformoja tehtiin, valtion omaisuutta yksityistettiin ja ulkomaisten suorien sijoitusten saamisesta kilpailtiin. Tässä kontekstissa kansainväliset työnormit nähtiin pikemminkin kasvua haittaavina, varsinkin kehittyvissä talouksissa ja kehitysmaissa. (Edström 2015.)

Tavara- ja pääomamarkkinoiden laajentamisen ja tehostumisen kautta myös kansalliset työmarkkinat ja niiden rakenteet (tuotanto ja työelämän suhteet) joutuivat globaalien haasteiden eteen. ILO:n työelämän normistoa ja siihen liittyviä järjestelmiä oli pyrittävä päivittämään ja muutenkin muokkaamaan kehitystä vastaaviksi. (Edström 2015.)

ILOssa valmisteltiin uutta normistoa jatkossa vain tilanteen niin edellyttäessä. Uuden normiston oli oltava niin yleisellä tasolla, että liiallinen yksityiskohtaisuus ei haittaisi sen kansallista ratifointia ja toimeenpanoa. Vanhoja, olemassa olevia sopimuksia ryhdyttiin käymään läpi ja päivittämään. Päivitystyö on yhä käynnissä, ja varmasti tarpeen tulevaisuudessa työelämän globaalien muutosten jatkuessa. ILO:n vuosisatajulistuksessa (kohta IV A) korostetaan ajantasaisen kansavälisen työnormiston tärkeää merkitystä nyt ja tulevaisuudessa.

Uusien työn teon muotojen määrittelyä

Uusia työn teon muotoja on useita. Sana *uusi* on myös osin harhaanjohtava tässä yhdessä, ja usein rinnalla käytetään termiä *epätavallinen työllisyys* (non-standard forms of employment). Tällöin määrittelyyn sisältyvät eri määräaikaiset

työt, kuten vuokratyö, keikkatyö, freelance-työ, jne. Kentän laajuuden vuoksi lähemmässä käsitelyssä tällä kertaa on pääosin *alustatyö*.

Alustatalous kuvaa alustojen välityksellä tapahtuvaan vaihdantaan perustuvaa taloutta. On myös hyvä muistaa, että ei ole tiettyä yhtä ja samanlaista alustataloutta. Sen vuoksi määrittely olisi tehtävä aina tapauskohtaisesti.

Alustatyöllä tarkoitetaan työllistämisen muotoa, jossa organisaatiot tai yksilöt jakavat digitaalisen alustan kautta kertaluonteisia tehtäviä tai palveluita (työpanos) aineellista palkkiota vastaan joukolle muita organisaatioita tai yksilöitä. Alustatyö voidaan suorittaa joko verkon välityksellä tai paikan päällä fyysisenä työnä. Töitä on hyvin monenlaisia ja erityyppisiä, niin sisällöltään kuin laajuudeltaan ja vaatimuudeltaan osaamisen suhteen. (esim. (Alasoini 2018, 68; Eurofound 2019.)

Teknologisten muutosten vaikutukset työpaikkojen määrään ja laatuun

Teknologian kehittymisen, digitalisaation ja tekoälyn vaikutuksista varsinkin työpaikkojen määrään on keskusteltu paljon ja pitkään. Työmarkkinoihin vaikuttaa moni muukin makrotaloudellinen asia. On vaikea tietää tarkasti, mitkä alat ovat eniten vaarassa hävitä ja millä aikavälillä. Tietty työ koostuu myös aina useista eri tehtävistä, ja uutta teknologiaa voidaan ehkä hyödyntää vain osaan tehtävistä tai laajentaa työnkuvaa uusilla tehtävillä. Lisäksi, jos työ voidaan automatisoida kokonaan, ainakin sen valvontaan tarvitaan yhä ihmisosaamista.

Gloaalitrendi työllisyydessä tällä vuosituhannella on ollut, että työpaikkojen määrä on kasvanut ennen kaikkea palvelusektorilla. Työpaikkoja oli palvelusektorilla runsas 1600 miljoonaa vuonna 2018. Maataloudessa (935 milj.) on ollut pienoista laskua. Teollisuudessa (758 milj.) on puolestaan ollut pienoista nousua, mutta se on määrällisesti näistä sektoreista pienin työllistäjä. (ILO 2019.)

Teknologian kehittymisen ja automaation hyödyntämisen vaikutuksen työpaikkojen mää-

rään on arvioitu Euroopan Unionissa olevan kasvava, lisää työpaikkoja luova. (Petropoulos et al. 2019.)

Kun töitä ja työpaikkoja häviää, samalla uusia ja uutta osaamista vaativia töitä syntyy niin työpaikkojen välillä kuin niiden sisällä. Tuottavuuden kehittyminen automaation edistämisen kautta voi myös lisätä työvoiman tarvetta. Kun tällainen teknologia ja siihen liittyvät sovelukset leviävät laajalle ja ovat siten helpommin muiden käytettävissä, tarkoittaa se samalla ko. teknologiaa osaavan työvoiman tarvetta siihen liittyviin erilaisiin kehittämis- ja ylläpitotoimintoihin. Vastaavan skaalautumisen kautta ko. teknologia (innovaatio) voi usein alkaa kiinnostaa myös pääomaa/pääomasijoittajia, mikä monesti edistää työvoiman kysyntää.

Yllä on puhuttu työpaikkojen määrällisestä kehityksestä, ei laadullisesta. Alasoini (2018, 48–50) hahmottelee neljä vaihtoehtoista skenaariota työn muutoksesta. Kussakin skenaariossa on arvio tarjolla olevan työn määrällisestä ja laadullisesta kehityksestä, sekä miten ne vaikuttavat eriarvoisuuteen (lisääntyä, vähenee).

On todennäköistä, että alustatyön kaltaiset työn teon muodot jatkavat perinteisempien työn teon kategorioiden haastamista. Ja kun näin käy, olisi tavoiteltavaa, että työolot olisivat alustatyössä hyvät ja ihmisarvoiset.

Polarisaatio ja osaamisen kehittäminen

Työn murroksen osalta on keskusteltu paljon työn polarisaatiosta. Keskitason osaamista vaativia töitä häviää, ja työpaikat keskittyvät joko korkeaa osaamista tai vain vähän osaamista vaativiin töihin. Tehdyillä työtunneilla mitattuna monesta muusta EU-maasta poiketen Suomen osalta ainoastaan korkean palkkatason (ja siis usein myös korkean osaamistason) töissä tehty työ näyttäisi kasvaneen vuosina 1993–2010. (Petropoulos et al. 2019.)

OECD-maissa työllisyyden kasvusta vuosien 2010 ja 2016 välillä ovat pitkälti vastanneet pk-yritykset. Useimmat uudet yritykset ja niiden luomat uudet työpaikat ovat kuitenkin syn-

tyneet keskimääräistä alhaisemman tuottavuuden aloille, eli syntyneet työpaikat ovat pääosin matalan palkkatason työpaikkoja. (OECD 2019.)

Työn polarisaatiosta tulee mieleen myös Suomessa työpoliittisessa keskustelussa käytetty *luovan tuhon* käsite. Siinä työt ja työntekijät siirtyvät tuhoutuvista työpaikoista parhaimmillaan kohti enemmän tuottavia töitä. Toisaalta yllä mainittujen OECD-lukujen pohjalta näyttäisi, että polarisaation aikakaudella uudet työpaikat eivät läheskään aina syntyisi korkeamman osaamisen aloille. Tuho kohdistuu nyt myös työvaltaisille aloille kuten kauppaan, opetukseen ja terveydenhuoltoon, jotka ovat aiemmin pitkälti säästyneet teknologian työtä syrjäyttäviltä vai- kutuksilta (Alasoini 2018, 36–37).

Osaamisen kehittäminen liittyy vahvasti luovan tuhon ajatteluun. On mielenkiintoista nähdä, millainen vaikutus mahdollisella polarisaation kiihtymisellä on siihen - kasvaako osaamisen kehittämisen jo nyt nähtävissä oleva eriarvoisuus, ja koulutusta saavat lähinnä korkeamman koulutuksen omaavat henkilöt?

Osaamisen kehittäminen ja sen keskeinen rooli työn tulevaisuuden kannalta on joka tapauksessa teema, jonka merkityksestä on helppo olla yhtä mieltä, niin kansallisessa kuin globaalissa työpoliittisessa diskurssissa.

Työelämässä tarvittavien taitojen ja osaamisen edistäminen on vahvasti mukana ILO:n vuosisatajulistuksessa. Erityisen hienoa julistuksessa on, että osaamisen edistämisen todetaan olevan niin hallitusten kuin työmarkkinajärjestöjen yhteisellä vastuulla. Hallituksen perinteisen koulutuspolitiikan ohella julistus painottaa niin työntekijän omaa vastuuta osaamisensa jatkuvasta kehittämisestä kuin työnantajan roolia työntekijöidensä koulutuksessa.

Alustatyön ja muiden uusien työn teon muotojen voi katsoa olevan seuraava kehitysaskel ja jatkumoa ainakin kolmekymmentä vuotta vanhaan työn joustavuuden edistämiseen liittyvään suuntaukseen. Yritykset alkoivat tuolloin entistä aktiivisemmin hakea (ja hakevat yhä) tuottavuushyötyjä joustoista. Talouden muutokset nopeutui-

vat, mikä aiheutti epävakautta markkinoille ja sitä kautta korosti yritysten jatkuvaa tarvetta sopeuttaa henkilöstöään muutosten tahdissa. Teknologian kehityksen myötä kasvoi myös yritysten tarve pitää henkilöstönsä osaaminen kehityksen aallonharjalla. (Petropoulos et al. 2019.) Se on usein helpommin sanottu kuin tehty, ja normaalisti yritysten henkilöstön osaamisen kehittyminen laahaa aina tarvittavan teknologisen ja muun osaamisen perässä.

Deloitte (2017) tutki millaisella viiveellä yksilöt, elinkeinoelämä ja julkinen hallinto omaksuvat ja oppivat hyödyntämään teknologian muutosta. Järjestys on juuri edellä mainittu, eli yksilöt oppivat nopeimmin, sitten elinkeinoelämä ja lopulta julkinen sektori. Sinällään tämäkin ajattelu tukee elinikäisen oppimisen merkityksen ohella ihmisarvoisen lähestymistavan merkitystä. Mitä paremmin yritykset pystyvät ammentamaan yksilöiden osaamisen kehittymisestä tai mitä paremmin ihminen otetaan huomioon eri politiikkavalmisteluissa, sitä paremmin saadaan kurotuksi umpeen kuvattua teknologian 'kehitysmiskuilua'. Ainakin yrityksillä ja valtiovallalla pitäisi olla suuri intressi ottaa roolia ja vastuuta ihmisten/työntekijöiden osaamisen kehittämisestä, sillä tietotaitojen päivittäminen edesauttaa ihmisten liikkumista ammatin sisällä ja työpaikasta toiseen.

Alasoini (2018, 46) viittaa omassa raportissaan Maailman talousfoorumien vuoden 2018 Työpaikkojen tulevaisuus -raporttiin, ja siinä esitettyyn laajaan globaalien suuryritysten johtajille osoitettuun kyselyyn, jonka mukaan vuoteen 2022 mennessä runsas puolet näiden yritysten henkilöstöstä tarvitsisi lisä- tai uudelleen koulutusta merkittävässä määrin. Joka kymmenes työntekijä tarvitsisi yritysjohtajan arvion mukaan osaamisensa kehittämiseen vähintään vuoden mittaisen jakson.

Nykyisin yritykset ulkoistavat eri toimintojaan ja hyödyntävät työvoimaa erilaisilla joustavilla tavoilla, kuten vuokratyövoima, osa-aikaiset, määräaikaikaiset, tuettu työvoima, jne. Mitä heikompi ja vähemmän kiinteä suhde työvoimi-

malla on yritykseen, sitä epätodennäköisempää on yrityksen panostaminen henkilöstön kouluttamiseen. Kun tätä peilataan alustatyön tekijän statukseen – onko henkilö työsuhteessa yritykseen, jolle hän tarjoaa palveluitaan vai itsenäinen ammatinharjoittaja – herää kysymys kuka vastaa työvoiman osaamisen kehittämisestä tulevaisuudessa ja miten? Halukkuuteen panostaa alustatyöntekijän osaamiseen vaikuttaa myös se, millaisesta ja millaista osaamista vaativasta alustatyöstä on kyse.

Keskeistä työnantajan näkökulmasta on, millaista osaamista se ylipäättänsä tarvitsee. Teknistä osaamista tarvitaan varmasti jatkosakin. Se ei tarkoita, että kaikkien pitäisi osata kehittää uutta teknologiaa, mutta ainakin käyttää sitä hyödyksi työssään. Ernst et al. (2018) arvioivat, että teknisen osaamisen ohella tulevaisuudessa kasvaa sosiaalisen ja empaattisen osaamisen tarve. Vuorovaikutukseen ja toisten huomioon ottamiseen liittyvä osaaminen sopii hyvin osaksi ILO:n ihmiskeskeistä agenda.

Uudet työn muodot ja sääntelyn rooli

Globalisaation rinnalle on tullut uusia työelämään vahvasti vaikuttavia muutosajureita. Näistä ehkä läheisimmin työn teon uusiin muotoihin liittyvät teknologian kehittyminen ja digitalisaatio. Automaatio on jo pitkään vaikuttanut työpaikkojen määrään ja tapoihin tehdä työtä, kuten edellä on mainittu. Nykyinen tietoteknologia on myös tehnyt monesta asiantuntijatyöstä ajasta ja paikasta riippumatonta sekä aikaansaanut uutta ja kirjavaa yrittäjyyttä. Yrittämistyyppisen toiminnan käynnistäminen ja asiakkaiden tavoittaminen on koko ajan helpompaa eri mobiilien ja muiden teknisten välineiden avulla.

Samalla kuitenkin palkansaajan ja yrittäjyyden välimaastoon on syntynyt uusi luokka, jonka määrittely näihin perinteisiin kategorioihin on haastavaa. Tyypillisin esimerkki näistä on itsensä työllistävä henkilö, joka tekee töitä vain yhdelle tai muutamalle asiakkaalle/yritykselle. Henkilön ja yrityksen välillä ei ole virallista

työsopimusta, mutta johtuen henkilön elinkeinon riippuvuussuhteesta yritykseen, jälkimmäinen voi pitkälti määrittää miten ja milloin työ on tehtävä.

Alustatalouden parissa toimivien henkilöiden luokittelun vaikeuteen (palkansaaja vai yrittäjä vai siltä väliltä) liittyy vahvasti kysymys työelämän oikeuksista. Jos esimerkiksi henkilön katsotaan olevan itsensä työllistäjä, ei hänellä välttämättä ole kollektiivista neuvottelu-oikeutta. Työn teon tavalla on omat vaikutuksensa myös järjestäytymisvapaudelle. Digitaalisen teknologian parissa työskentelevät toimivat alueellisesti hyvin hajanaisesti ja yhteistyö ei ole rutiniinomaista, mikä osaltaan haittaa yhteisten intressien edellytysten täyttymistä. Usein tietyillä alustoilla palvelutuottajat kilpailevat myös keskenään. Lisäksi alustoihin sisältyy yleensä arviointi- ja palautejärjestelmiä, ja joissakin alustatyöissä järjestäytyminen voidaan kokea mainehaitaksi. (Petropoulos et al. 2019, 128.)

Työelämän muutokset aiheuttavat paljon pohdintaa ILO:n sopimusjärjestelmän parissa työskenteleville. Järjestäytymisoikeutta ja kollektiivista neuvottelu-oikeutta koskevat sopimukset kuuluvat ILO:n kahdeksaan keskeisimpään sopimukseen. ILOlla on myös lukuisia sopimuksia työolosuhteista (työajat, työterveys- ja turvallisuus, loma, lepo, minimi-ikä, korvaus, yhdenvertainen kohtelu, jne.) sekä työntekijän turvasta (sosiaaliturva, kuten esimerkiksi sairaus-, invaliditeetti-, palkka-, äitiys-, jne.). Näitä sopimuksia on paljon myös alakohtaisina.

Toisaalta nähdään tarvetta vahvistaa alustatyöntekijöiden kollektiivisia työelämän oikeuksia päivittämällä tai uudistamalla sääntelyä. Toisaalta koetaan, että nykyinen lainsäädäntö mahdollistaa jo vastaavien oikeuksien huomioon ottamisen. Esimerkiksi asiaan liittyvässä kansallisessa työmarkkinakeskustelussa työnantajapuolen mielestä uutta lainsäädäntöä ei välttämättä tarvita, sillä työsopimuslaki jo nyky muodossaan antaa mahdollisuuden arvioida myös uuden tyyppisiä työn tekemistilanteita joustavasti peruskriteerien pohjalta. Yritykset

tuntuvat olevan koko ajan halukkaampia sopimaan työehdoista yritys- ja työpaikkatasolla. Työntekijäpuolella puolestaan on arvioitu, että vakinaisen työsuhteen ja yrittäjäyden välimaastoon on kehittynyt erilaisia työn tekemisen ja teettämisen muotoja, joissa työsuhte verhoetaan usein toimeksiannoiksi ja vältetään näin työnantajavelvollisuudet. On esimerkiksi esitetty työnantajavelvoitteen lisäämistä työsopimuslakiin. Sen mukaan työsuorituksen vastaanottaja olisi aina lähtökohtaisesti työnantaja, ja näyttötaakka poikkeuksesta olisi myös työnantajalla.

Uudet työn teon muodot ja sosiaaliturva

Sosiaaliturvaa lienee mahdoton pohtia ilman että miettisi, kuka sen maksaa ja kenellä on siihen oikeutus. Sillä, onko esimerkiksi kyseessä universaali vai työntekoon perustuva sosiaaliturvajärjestelmä, on luonnollisesti omat vaikutuksensa. Lisäksi sosiaaliturvan rahoituksesta vastaa usein valtion ohella niin työnantaja kuin työntekijä. Tällöin alustatyön tekijän määrittelyllä – työntekijä vai itsensä työllistäjä – on jälleen iso merkitys.

Petropoulos et al. (2019) mukaan alustatyön yksi suurin haaste on, että se tarjoaa usein työtä ilman kunnollista työsopimusta tai riittävää (sosiaali-)turvaa. Alustatyöntekijöistä suurimmalla osalla keskimääräiset ansiot ovat myös pienet, mikä ei juuri tuo eläkekeritymää tai mahdollista säästämistä eläkeikää varten (eläkejärjestelmästä riippuen). Alustatyöntekijöillä ei myöskään välttämättä ole aina pääsyä muun sosiaaliturvan piiriin, kuten esimerkiksi invaliditeettiin, työtapaturmaan, vanhemmuuteen tai työttömyyteen liittyvä turva.

Multilateraali, kansainvälinen yhteistyö

ILO ei ole ainoa globaali toimija, jonka toimilla on vaikutus ihmisarvoisen ja tuottavan työn aikaansaamisessa. Visionsa toteuttamiseksi ILO:n olisi entisestään tehostettava yhteistyötään myös eri kansainvälisten organisaatioiden

kanssa, kuten esimerkiksi sosiaali-, kauppaa-, rahoitus-, talous- ja ympäristöpolitiikkojen parissa toimivien tahojen kanssa. Tämä tarve on tiedostettu myös ILO:n vuosisatajulistuksessa (osio IV F).

Vaikka ILO vuosisatajulistuksen kautta sai vahvistuksen mandaatilleen ja sitä kautta työntekijöiden sosiaalisten oikeuksien edistämiseksi, on sen koko ajan enemmän otettava toiminnassaan huomioon myös työnantajien ja yritysten liiketaloudelliset intressit. Tällöin katseet kansainvälisessä yhteistyössä kääntyvät ainakin Bretton Woods instituutioihin (Maailman Pankki ja Kansainvälinen valuuttarahasto IMF) sekä maailman kauppajärjestö WTO:hon. Yhteistyön tehostaminen näiden kanssa on ollut tiivis osa ILO:n viime aikojen työn tulevaisuuskeskustelua.

ILO:n ja kauppapuolen välinen yhteistyökeskustelu ei kuitenkaan ole uutta. Kun maailman kauppajärjestö WTO perustettiin 1990-luvun alkupuolella, työntekijäjärjestöt tekivät ehdotuksen ottaa sosiaalilausekkeet mukaan ja huomioon osana kansainvälistä kaupankäyntijärjestelmää. Ehdotus herätti niin ILO:n kuin WTO:n puolella huolta, varsinkin kehitysmaissa. Kehitysmaat pelkäsivät lausekkeiden käyttämistä niitä vastaan suunnattavaan protektionistiseen toimintaan. Toinen huoli oli, että niiden kautta olisi alettu puuttua tehokkaammin kehitysmaissa vallitsevaan, kehittyneitä maita matalampaan palkkatasoon, minkä kehitysmaat kokivat itselleen kilpailueduksi. (Edström 2015, 28–30.)

ILO:n deklaraatioon työn keskeisistä periaatteista ja oikeuksista vuodelta 1998 tuli kirjaus, jossa todetaan, ettei työelämää koskevaa normistoa saisi käyttää protektionistisia kaupankäynnin tarkoituksia varten. Keskustelu kuitenkin jatkui, ja vastaava toteutus tuli mukaan myös ILO:n vuoden 2008 deklaraatioon sosiaalisesti oikeudenmukaisesta globalisaatiosta. Ja nyt siis osana tuoretta, tänä vuonna hyväksyttyä vuosisatajulistustaan ILO on jälleen nostanut esille tarpeen päästä eteenpäin tässä keskustelussa.

Teknologiaan nojaava, internet-pohjainen työ on globaalia, helposti maiden rajat ylittävää. Sekä ILOlla että WTOlla on omat intressinsä tässä. Hieman kulumisesta esimerkkinä kuita kateytettynä WTOlla on muun muassa elektroniikkaan ja informaatioteknologiaan liittyviä julistuksia ja sopimuksia, ILO puolestaan edistää näillä aloilla toimivien työolosuhteita. Joka tapauksessa yhteisiä nimittäjiä enenevälle, molempia hyödyttävälle yhteistyölle näyttäisi olevan. Käynnissä oleva, kauppasodaksikin kutsuttu ajankohta korostaa entisestään tarvetta ILO:n ja WTO:n yhteistoiminnalle.

Yhteenveto

Tässä katsauksessa olen peilannut ILO:n ihmiskeskeistä toimintatapaa ja normistoa osana koko ajan muuttuvaa ja digitalisoituvaa työn maailmaa.

Parhaimmillaan uudet työn teon tavat ja niihin liittyvä joustavuus tuovat hyötyä yrityksille ja työtä suorittaville. Mahdollisten lisäansioiden lisäksi alustatyö voi tuoda kaivattua joustoa työn tekoon ja mahdollistaa itseään motivoivan ja innostavan työn tekemisen. Ilman tätä mahdollisuutta henkilö voisi olla työtön tai alityöllistetty. Lisäksi yrittämistoiminnan käynnistäminen tai aloittaminen on aikaisempaa helpompaa, koska digitaalinen teknologia on useimpien ulottuvilla eikä yrityksen perustaminen välttämättä vaadi valtavia pääomia. (Sangeet 2018, Petropoulos et al. 2019.)

Alustatyön negatiivisia puolia voivat esimerkiksi olla matala ansiotaso, ajoittaiset tulot, se, että työ ei tarjoa turvaa, epävarmat uranäkymät tai rutiininomainen työ. Joustavuuteen liittyvä mahdollisuus vaikuttaa omiin työaikoihin ei välttämättä aina toteudu, esimerkiksi jos alustatyön liiketaloudellinen menestyminen on kiinni vain yhdestä tilaajasta tai asiakkaasta.

Tutkimusten mukaan suuri osa alustatyön tekijöistä työskentelee keskimäärin vähemmän kuin perinteisemmissä töissä olevat. Arviolta vain noin 15 prosenttia alustatyöntekijöistä tekee 40 tunnin työviikkoa, ja työ voi

sisältää muutakin kuin suoranaista alustatyötä. (Petropoulos et al. 2019.)

On mielenkiintoista nähdä, miten mahdollinen alustatyön lisääntyminen tulevaisuudessa vaikuttaa tehtyjen työtuntien määrään. Kasvaako alustatyöhön liittyvä liiketoiminta ja lisääkö kasvava kilpailu sekä vastaavaa työtä tekevien liiketoimintamahdollisuuksia, että näiden työntunteja? Vai kasvaako alustatyön tekeminen ja teettäminen nyky muodossaan, lisäten tällöin mahdollisesti alustojen kautta työtä tekevien määrää, mutta niin että työntuntien määrä (per henkilö) pysyy melko ennallaan ja sitä kautta ansiot pysyvät vähäisinä? Jälkimmäinen skenaario olisi omiaan lisäämään polarisaatiota ja eriarvoisuutta.

Lopullista vastausta teknologian kehittymisen vaikutuksista työpaikkojen määrään ja laatuun saamme vielä odottaa. Vaikutukset säädöspohjaan, työelämän suhteisiin ja sosiaaliturvaan ovat jo nyt näkyvissä, ja tähän ajoittain nopeasti liikkuvaan junaan valtioiden ja työmarkkinajärjestöjen olisi pystyttävä hyppäämään ennen kuin on liian myöhäistä. Uusien työn muotojen niin määrälliset kuin laadulliset vaikutukset ovat usein hankalasti ennakoitavissa, sen vuoksi niin ILO:n kuin kansallisen valtiovallan sääntelypuolen on jatkossakin hyvä olla varpaillaan ja pyrittävä päivittämään normistoa aina tarpeen tullen.

Eikä päivitys rajoitu pelkästään valtioiden tasolle. Niin yritysten kuin työntekijöiden on pysyttävä tietoteknisen kehityksen ja sen mukanaan tuomien muutosten virrassa. Tällöin puhutaan uuden omaksumisesta, oppimisesta ja opitun hyödyntämisestä. Kuten Alasoini (2018, 46) toteaa, koulutuksen ja osaamisen lisäämisen ohella olisi oltava realistinen käsitys siitä, millaista osaamista ei jatkossakaan pystytä helposti korvaamaan tai ei ole muuten perusteltua korvata teknologialla.

Työelämän oikeuksien osalta keskustelua käydään parhaillaan alustatalouden parissa toimivien henkilöiden ja heidän työpanostaan hyödyntävien tahojen luokittelusta, ja millaisia oikeuksia ja vastuita itse kullekin määrittelyn

pohjalta kuuluu. Tämä on ILO:n kannalta merkittävä keskustelu, missä sillä on iso intressi olla vahvasti mukana vaikuttamassa.

Yksi keskeinen oikeuksiin ja vastuisiin liittyvä, ja uudistamista vaativa kenttä on sosiaaliturva. Jos asiaa katsoo ILO-silmälasiensa läpi, sosiaaliturvan osalta keskeistä olisi varmistaa sen mahdollisimman hyvä kattavuus ja siirrettävyys (niin töistä kuin maasta toiseen).

Lisäksi olisi varmistettava ja vahvistettava alustatyöntekijöiden kollektiivisia neuvotte-luoikeuksia ja oikeutta järjestäytyä, eli pyrkiä takaamaan työelämän perusoikeuksien toteutuminen. Tämä edellyttää Petropouloksen et al. (2019) mukaan olemassa olevien työmarkkinainstituutioiden uudistamista, varsinkin niiden, jotka osallistuvat asiaan liittyvään työmarkkinakeskusteluun.

ILO ei toimi tyhjiössä. Eri politiikka-alueiden kesken on vahvoja ja moninaisia yhteyksiä. Ilman riittävää yhteistyötä ja koherenssia eri toimijoiden kesken ihmisarvoinen ja tuottava työn tulevaisuus jää haaveeksi. Suomen kannalta katsauksessa pohditun ILO:n ja WTO:n välisen yhteistyön tiivistyminen voisi olla hyvä asia. Suomi on ratifoinut suuren osan ILO:n sopimuksia ja yhteisten sääntöjen noudattaminen maailmankaupassa olisi varmasti pienelle, viennistä riippuvalle taloudellemme eduksi.

Lopuksi

Jo 1900-luvun alkupuolelta asti tutkijoita on kiinnostanut koneiden kyky ajatella. Nyt tekoälyn aikakaudella vastaava keskustelu on kiihtynyt. Jopa ihmisälyn ohittavaa, itseään koko ajan kehittävää koneellisen tekoälyn (*superintelligence*) syntymistä pidetään mahdollisena.

Tekoäly on jo täällä, mutta sen saaminen empaattiseksi ihmisen korvaajaksi monessa työssä on vielä kaukana. Toisaalta voisi olla mielenkiintoista nähdä, millainen vaikutus vastaavalla ”empaattisella” tekoälyllä olisi ILO:n hahmottelemaan ihmiskeskeiseen työn tulevaisuuteen, syntyisikö meille jopa itseämme inhimillisempiä koneita ja laitteita, ja millaiset

vaikutukset näillä olisi työoloihin ja työn teon tapoihin?

Työelämän tulevaisuus rakentuu askel askeleelta. Keskeistä on, että otettavat askeleet vievät aina kohti aikaisempaa parempaa työelämää. Yhden hyvän ohjenuoran sille tarjoaa mainittu ILO:n vuosisatajulistus. Sitä siteeraten tavoitteena olisi oltava sosiaalisesti oikeudenmukainen, reilu ja turvallinen työ, missä ihmiset työkentelisivät vapaasti valitsemissaan tuottavissa ja ihmisarvoisissa töissä.

Lähteet

Alasoini Tuomo (2018). Digitalisaatiolla työn uudelleen ajatteluun. Millaista tutkimusta tarvitaan? Työterveyslaitos.

Choudary Sangeet Paul (2018). The architecture of digital labour platforms: Policy recommendations on platform design for worker well-being. ILO future of work research paper series 3. ILO.

Deloitte Global Human Capital Trends 2017 (2017). Rewriting the rules for the digital age. Deloitte University Press.

Edström Ulf (2015). International Labour Standards after the end of the Cold War. Study-paper, ILO Century Project, March 2015.

Ernst Ekkehard, Merola Rosana, Samaan Daniel (2018). The Economics of Artificial Intelligence: Implications for the Future of Work. ILO Future of Work Research Paper Series 5. Geneva.

Eurofound (2019), työelämän suhteiden online-sanakirja <https://www.eurofound.europa.eu/observatories/eurwork/industrial-relations-dictionary/platform-work>

ILO Centenary Declaration for the Future of Work (2019). ILO, 21.6.2019.

OECD (2019). SME and Entrepreneurship Outlook 2019. OECD.

Petropoulos Georgios, Marcus J. Scott, Moës Nicolas, Bergamini Enrico (2019). Digitalisation and European welfare states. Bruegel Blueprint Series, Volume 30.

World Employment and Social Outlook (2019). ILO.

English summaries

Did the Activation Model for Unemployment Security affect applying for and receiving a disability pension?

Mikko Laaksonen, Ph.D., Senior Researcher, Finnish Centre for Pensions

Juha Rantala, Lic.Sc. (Econ.), Economist, Finnish Centre for Pensions

Janne Salonen, M.Soc.S., Economist, Finnish Centre for Pensions

Applications for a disability pension as well as actual retirement increased markedly between 2017 and 2018. At the beginning of 2018, the Activation Model for Unemployment Security came into effect, cutting the unemployment benefits by 4.65 per cent if the unemployed jobseeker does not fulfil certain activity requirements. However, the requirements do not have to be met if the unemployed jobseeker has applied for a disability pension and is awaiting a decision. This can be expected to increase disability pension applications and thereby disability retirement. This study shows that the applications for disability pension, especially from those receiving earnings-related unemployment allowance or labour market subsidy, increased significantly in 2018 compared to the employed, controlling for earlier trends. Although the increase in disability pension applications leading to a rejection were overrepresented among the unemployed applicants, also the approved applications increased. Two thirds of increased disability pension applications and almost half of the increased applications leading to a positive

decision came from applicants with an unemployment background. Although the disability pension applications among the unemployed increased slightly already over the previous year, and other factors may have contributed to the increased application rate, it seems that the Activation Model has had a clear impact on applying for and retiring on disability pension. **Review of the impact of active labour market policy measures**

Analysis of six countries proves: population development has deep labour market impacts

Tallamaria Maunu, Lic. Pol.Sc., Senior Specialist

Heikki Räisänen, Dr. Pol. Sc., Adjunct Professor, Research Director, Ministry for Economic Affairs and Employment (both authors)

We discuss the impacts of population changes in the labour market in six European countries: Estonia, Finland, Germany, Latvia, the Netherlands and Sweden. The analysis are based on country reports and summary worked out within the work of the International Labour Market Forecasting Network.

In all countries under review the impact of population changes is remarkable in the labour market, however, there is also variation between countries. In Estonia and Latvia the population is shrinking. In Sweden and in Finland the population growth is based solely on immigration, but regional differences are

great in both countries. In Germany the population is growing, in the Netherlands immigration explains four fifths of the growth. The share of the working-age population is, however going downwards in all countries. Migration has a role, but it is still a complicated issue. In Latvia, net migration is negative, but stabilizing.

Comparing the recent state of affairs between the six countries in terms of old-age dependency rate, fertility rate, net immigration, employment rate, unemployment rate and labour productivity, Sweden and the Netherlands are performing well. Finland stands at the other end with worst state of affairs among these countries in five out of six phenomena. When comparing the same phenomena within countries, i.e. the recent trend developments in relation to the earlier trend, all countries have positive developments in employment rates and unemployment rates. Also, net immigration and labour productivity are either positive or unchanged in all countries. The recent developments in Latvia and Estonia are good, based on several criteria. Also the recent Finnish developments are better than previously.

Ageing of the population and scarcity of workforce covers all these countries. Also the solutions are very much of similar type. Labour resources should be taken efficiently into use, immigration will be fostered and the lowest old-age pensionable age limit will be raised.

From the Finnish point of view, it could be beneficial to look also to the South: Estonia has clearly gone ahead of Finland in 2010s in terms of employment and unemployment and the population developments are also more favourable in Estonia.

Does immigration improve economic dependency ratio?

Antti Kaihovaara, M.Pol.Sc., Senior Specialist

Liisa Larja, M.Pol.Sc., Senior Specialist,
Ministry of Economic Affairs and
Employment (both authors)

The working age population in Finland is expected to decrease both in relative and absolute terms because of the low birth rate and aging population. The weakening economic dependency ratio has raised concerns over the sustainability of public finances of the country. One of the proposed solutions is to increase (labour) immigration.

The fiscal impact of immigration is to a large degree determined by the employment rate and age structure of the immigrants. In this paper, we aim to analyse how high the employment rate of the immigrants should be, to have a positive impact on the economic dependency ratio. Based on the assumptions of the population projection of Statistics Finland, we find that impact is neutral when the employment rate of the immigrants is approximately 60 percent and positive with higher values. This corresponds roughly to the current state of affairs. Our results are in line with previous research on the fiscal impact of immigration, which estimates the impact to be generally small.

Uutta työ- ja yrittäjyystutkimuksen alalta

Työolobarometri 2018 (2019),

Maija Lyly-Yrjänäinen

Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisu
51/2019

Palkansaajien näkemykset työllisyyden kehityksestä ja oman työpaikan taloustilanteesta ovat viime vuosina olleet myönteisiä. Useampi uskoo työllisyyden ja oman työpaikan taloustilanteen kehittyvän parempaan kuin huonompaan suuntaan ja monilla työpaikoilla on lisätty henkilöstön määrää. Oman työllisyystilanteensa palkansaajat näkevät myönteisemmin kuin pitkään aikaan. Irtisanomis- ja lomautusuhkat ovat väistyneet ja usko siihen, että löytäisi tarvittaessa uuden omaa työkokemusta ja osaamista vastaavan työn on vahva.

Palkansaajilla on aiempaa enemmän mahdollisuuksia oppia ja osallistua työpaikan toiminnan kehittämiseen. Uusi teknologia ja sen mahdollistamat työtavat ovat monille työn teon arkea. Vuoden 2018 työolobarometrissa selvitettiin tarkemmin osaamisen kehittämisen mahdollisuuksia. Niiltä, jotka olivat vuoden aikana olleet palkallisessa koulutuksessa, kysyttiin, mitä taitoja koulutuksessa oli opiskeltu. Yleisimmin koulutus on liittynyt tiettyyn alaan tai ammattiin. Myös vuorovaikutus- ja yhteistyötaitoja sekä työturvallisuuteen ja terveyteen liittyviä asioita on opiskeltu paljon. Osaamisen kehittäminen työssä on moninaistunut ja tapahtuu usein myös itsenäi-

sesti ja työtehtävien lomassa. Osallistumisessa ja osaamisen kehittämisessä sosioekonomisen aseman tuomat erot ovat suuria.

Vaikuttaminen työpaikkojen turvallisuuteen ja työntekijöiden terveyteen on selvästi edistynyt 2000-luvun alkuun verrattuna. Työn ja työurien kestävyyttä heikentää muun muassa asiakkaiden tahoilta tuleva häirintä ja väkivalta sekä sen uhka, joita muun muassa kunta-alalla työskentelevät kokevat huomattavan usein. Vaikka nuorten palkansaajien työkyky on useimmiten hyvä, työn koetaan rasittavan fyysisesti ja henkisesti aiempaa enemmän. Ikääntyneillä muutos on päinvastaiseen, myönteiseen, suuntaan. Palkansaajien itse raportoimat sairauspoissaolot ovat aivan viime aikoina lisääntyneet.

Vuoden 2018 työolobarometrin tiedot perustuvat Tilastokeskuksen elo- ja syyskuun aikana tekemiin 1650 puhelinhaastatteluun. Tiedot voidaan luotettavasti yleistää koskemaan työssä olevia palkansaajia koko Suomessa ja kaikilla sektoreilla

Nytt inom arbets- och entreprenörskapsforskning

Arbetslivsbarometern 2018 (2019),

Maija Lyly-Yrjänäinen

Arbets- och näringsministeriet
publikationer 51/2019

Under de senaste åren har löntagarnas syn på sysselsättningsutvecklingen och den ekonomiska situationen för den egna arbetsplatsen varit positiv. Flera löntagare tror att sysselsättningen och den ekonomiska situationen för den egna arbetsplatsen utvecklas hellre i en positiv än en negativ riktning. På många arbetsplatser har man också anställt mer personal. Löntagarnas syn på sin egen arbetssituation är positivare än på länge. Uppsägnings- och permitteringshoten har skingrats och tron på att man vid behov hittar nytt jobb som motsvarar ens arbetserfarenhet och kompetens är stark.

Löntagarna har fler möjligheter än tidigare att lära sig och delta i utvecklingen av verksamheten på arbetsplatsen. Ny teknik och de arbetsmetoder som den möjliggör hör till vardagen för många arbetstagare. I 2018 års arbetslivsbarometer gjordes en noggrannare utredning av möjligheterna att utveckla kompetensen. De som under året hade deltagit i utbildning med lön tillfrågades vilka färdigheter de hade lärt sig under utbildningen. I de flesta fallen har utbildningen haft samband med en viss bransch eller ett visst yrke. Också social kompetens och samarbetsförmåga samt frågor som rör arbetarskyd-

det och hälsan har varit populära studieämnen. Utveckling av kompetensen i arbetet har tagit sig varierande former, och den sker ofta också självständigt vid sidan av arbetsuppgifterna. När det gäller deltagande och kompetensutveckling förekommer det stora skillnader som beror på den socioekonomiska ställningen.

Arbetet med att påverka säkerheten på arbetsplatserna och arbetstagarnas hälsa har klart gått framåt jämfört med början av 2000-talet. Tiden i arbete och arbetskarriären försämras av bland annat trakasserier och våld från klienter och det hot som bland annat kommunalt anställda upplever väldigt ofta. Trots att arbetsförmågan hos unga löntagare oftast är bra, upplever de att arbetet både fysiskt och psykiskt är mer ansträngande än tidigare. Hos äldre personer går utvecklingen i motsatt riktning, mot det positiva. Löntagarnas självrapporterade sjukdagar har ökat under den allra senaste tiden.

Resultaten från 2018 års arbetslivsbarometer baserar sig på 1 650 telefonintervjuer som Statistikcentralen gjort under augusti–september. Uppgifterna kan på ett tillförlitligt sätt generaliseras till att gälla löntagare i hela landet och inom alla sektorer.

Recent employment and entrepreneurship studies

Working Life Barometer 2018 (2019),

Maija Lyly-Yrjänäinen

Publications of the Ministry of Economic
Affairs and Employment 51/2019

Employees' perspectives on the development of the labour market and the financial situation at their own workplace have been positive in recent years. Increasingly many believe that employment and the financial situation in their own workplace will show positive rather than negative development, and the number of employees has grown in many workplaces. Employees are more positive about their own employment situation than they have been for a long time. Fears of termination of employment or temporary lay-off have subsided, and employees believe strongly in their ability to find a new job that meets their work experience and competence, if necessary.

Employees now have more opportunities to learn and participate in developing the activities at the workplace. New technology and the working methods enabled by it are part of the daily work routine for many employees. The Working Life Barometer 2018 examined the opportunities for competence development in more detail. Those who had participated in paid training over the past 12 months were asked which skills they had learned. Most of the training was related to a specific field or an occupation. Other common areas of study included communication and cooper-

ation skills, and occupational health and safety. Competence development at work has become more diversified, and often takes place independently, and alongside regular duties. The differences in participation and competence development associated with the person's socio-economic group were significant.

Clearly more attention is now being paid to workplace safety and workers' health than in the early 2000s. Factors with a negative effect on the sustainability of work and careers include harassment and actual or threat of violence from customers, which is experienced particularly frequently by employees in the municipal sector. Although the working capacity of young wage earners is generally good, work is considered physically and mentally more stressful than before. In elderly people, there has been a change in the opposite, positive, direction. Sick leave reported by employees themselves has recently increased.

The data used in the Working Life Barometer 2018 is based on 1,650 telephone interviews conducted by Statistics Finland during August and September. The data can reliably be generalised to apply to employees everywhere in Finland and in all sectors.

Kuvioiden luettelo	sivu	List of charts	Page
1. Työvoima ja työvoimaosuudet	5*	1. Labour force and labour force participation rates	5*
2. Työvoimaosuudet sukupuolen mukaan ..	5*	2. Labour force participation rates by sex...	5*
3. Työlliset ja työllisyysasteet	6*	3. Employed persons and employment rates.	6*
4. Työllisyysasteet sukupuolen mukaan	6*	4. Employment rates by sex.....	6*
5. Työllisyysasteet ELY-keskuksittain	7*	5. Employment rates by administrative district.....	7*
6. Työlliset toimialoittain	8*	6. Employed persons by industry	8*
7. Työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan	9*	7. Unemployment rates by Labour Force Survey	9*
8. Työttömät työvoimatutkimuksen sekä työnvälitystilaston mukaan. Kausipuhdistetut neljännesvuosiluvut.....	9*	8. Unemployed persons according to the Labour Force Survey and Employment Service Statistics. Seasonally adjusted quarterly figures	9*
9. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain	10*	9. Unemployed persons seeking work at the Employment Service. Original monthly figures.....	10*
10. Työttömät työvoimatutkimuksen mukaan kuukausittain	10*	10. Unemployed persons according to the Labour Force Survey. Original monthly figures.....	10*
11. Työttömät työnhakijat ja avoimet paikat työnvälityksessä kuukausittain ja kausitasoitettuina	11*	11. Unemployed persons seeking work and unfilled vacancies at the Employment Service, orig. monthly figures and seasonally adjusted fig.....	11*
12. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain sukupuolen mukaan.....	11*	12. Unemployed persons seeking work at the Employment Service by sex, monthly figures.....	11*
13. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä ikäryhmittäin, neljännesvuosittain.....	12*	13. Unemployed jobseekers at the Employment Service by age, quart.fig.	12*
14. Työttömät työnhakijat työttömyyden keston mukaan, kesto viikkoina	12*	14. Unemployed persons seeking jobs at the Employment Service by duration of unemployment (in weeks)	12*
15. Kuukauden uudet työnhakijat ja uudet työttömät työnvälityksessä neljännesvuosittain	13*	15. New jobseekers and new unemployed during a month at the Employment Service, quarterly figures	13*
16. Avoimet työpaikat kuukauden aikana sekä näistä uudet avoimet työpaikat työnvälityksessä neljännesvuosittain	13*	16. Vacancies during a month and of these new vacancies at the Employment Service, quarterly figures	13*
17. Palveluissa olevat	14*	17. Participants in different services	14*
18. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten alueet	15*	18. Administrative districts of Ministry of Economic Affairs and Employment	15*
19. Työttömyysasteet ELY-keskusalueittain vuonna 2017, työvoimatutkimuksen mukaan	16*	19. Unemployment rates by administrative districts in the year 2017, according to the Labour Force Survey.....	16*

Taulukoiden luettelo	Sivu	List of tables	Page
VÄESTÖ JA TYÖVOIMA		POPULATION AND LABOUR FORCE	
1. 15–74-vuotias väestö iän ja sukupuolen mukaan	18*	1. Population from 15 to 74 years by age and sex	18*
2. 15–74-vuotias väestö työvoimaan kuulumisen mukaan	19*	2. Population from 15 to 74 years by activity	19*
3. Työvoima iän ja sukupuolen mukaan	20*	3. Labour force by age and sex	20*
4. Työvoimaosuudet iän ja sukupuolen mukaan	21*	4. Labour force participation by age and sex	21*
TYÖLLISET		EMPLOYED PERSONS	
5. Työlliset toimialoittain, molemmat sukupuolet (supistettu luokitus)	22*	5. Employed persons by industry, both sexes (condensed classification)	22*
6. Työlliset toimialoittain, miehet (supistettu luokitus)	23*	6. Employed persons by industry, males (condensed classification)	23*
7. Työlliset toimialoittain, naiset (supistettu luokitus)	24*	7. Employed persons by industry, females (condensed classification)	24*
8. Työlliset toimialoittain	25*	8. Employed persons by industry	25*
9. Työlliset ammattiaseman mukaan	27*	9. Employed persons by industrial status ..	27*
10. Työlliset normaalin työajan mukaan	28*	10. Employed persons by normal hours of work	28*
TYÖTTÖMYYS		UNEMPLOYMENT	
11. Työttömyys ja työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan	29*	11. Unemployment and unemployment rates according to the Labour Force Survey	29*
12. Työttömyysasteet iän ja sukupuolen mukaan, työvoimatutkimuksen perusteella ..	30*	12. Unemployment rates by age and sex according to the Labour Force Survey ...	30*
13. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä sukupuolen mukaan sekä lomautetut ja lyhennetyllä työviikolla olevat	31*	13. Unemployed jobseekers at the Employment Service by sex, and persons laid off and on reduced working week.....	31*
14. Työttömät työnhakijat iän ja sukupuolen mukaan	32*	14. Unemployed jobseekers at the Employment Service by age and sex	32*
15. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä ammattiteittain	33*	15. Unemployed jobseekers at the Employment Service by occupation.....	33*
16. Työttömät työnhakijat työttömyyden keston mukaan	36*	16. Unemployed jobseekers at the Employment Service by duration of unemployment.....	36*
17. Päättyneiden työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto iän ja sukupuolen mukaan	37*	17. Average duration of the completed spells of unemployment by age and sex	37*

TYÖNVÄLITYSTOIMINTA

Sivu

18. Avoimet työpaikat työnvälityksessä
ammateittain..... 38*
19. Työnvälitystoiminta: työnhakijat.....41*
20. Työnvälitystoiminta: avoimet työpaikat...42*

TYÖVOIMAPOLITIikka

21. Palveluissa olevat 43*
22. Työvoimakoulutus 44*
23. Työttömien toimeentuloturva..... 45*

KANSAINVÄLISTÄ TILASTOA

24. Siirtolaisuus.....46*
25. Työttömyysasteet eräissä OECD-maissa..47*

ALUEELLISET TAULUKOT

26. Työvoima ELY-keskusalueittain 48*
27. Työlliset ELY-keskusalueittain 49*
28. Työllisyysasteet ELY-keskusalueittain
työvoimatutkimuksen perusteella 50*
29. Avoimet työpaikat työnvälityksessä
ELY-keskusalueittain51*
30. Työttömyysasteet ELY-keskusalueittain
työvoimatutkimuksen perusteella 53*
31. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä
ELY-keskusalueittain 54*
32. Työttömyyden kesto keskimäärin
ELY-keskusalueittain 56*
33. Yli vuoden työttömänä olleiden osuus
kaikista työttömistä
ELY-keskusalueittain 57*

EMPLOYMENT SERVICE,

Page

18. Vacancies at the Employment Service
by occupation 38*
19. Employment Service: jobseekers.....41*
20. Employment Service: vacancies..... 42*

LABOUR MARKET POLICY

21. Participants in different services 43*
22. Labour market training..... 44*
23. Unemployment security 45*

INTERNATIONAL STATISTICS

24. Migrations to and from Finland..... 46*
25. Unemployment rates in some OECD
countries..... 47*

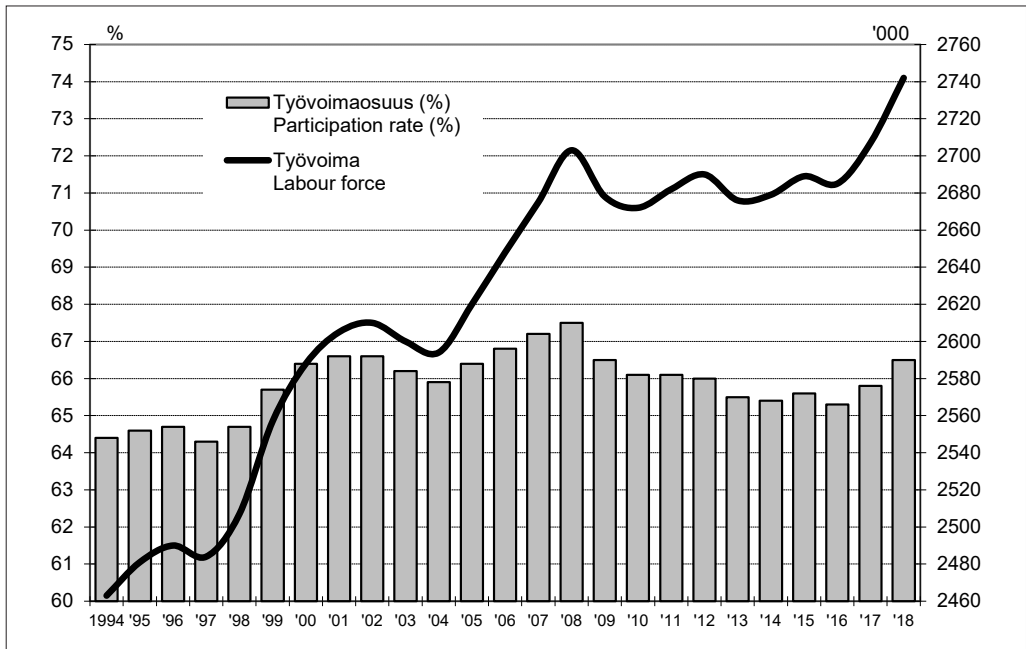
TABLES BY DISTRICT

26. Labour force by administrative district .. 48*
27. Employed persons by administrative
district.....49*
28. Employment rates by administrative
district according to the Labour Force
Survey 50*
29. Vacancies at the Employment Service
by administrative district51*
30. Unemployment rates by administrative
district according to the Labour Force
Survey 53*
31. Unemployed jobseekers at the
Employment Service by administrative
district..... 54*
32. The average duration of unemployment
by administrative district 56*
33. Jobseekers unemployed over a year,
proportion of all unemployed, by
administrative district..... 57*

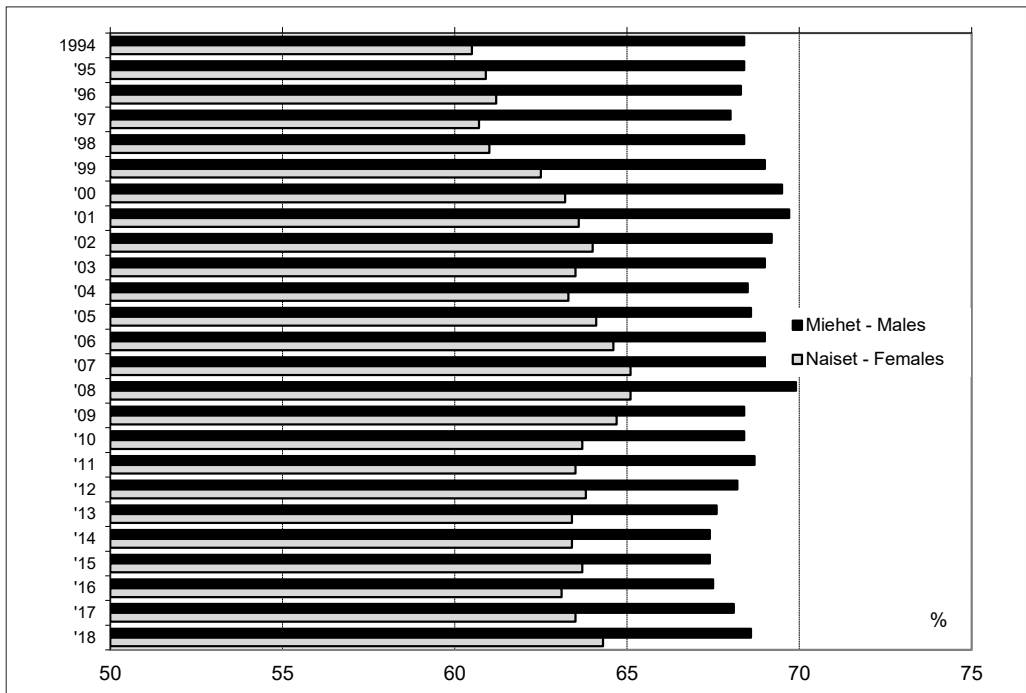
Kuviot

Figures

Kuvio 1. Työvoima ja työvoimaosuudet
Chart 1. Labour force and labour force participation rates

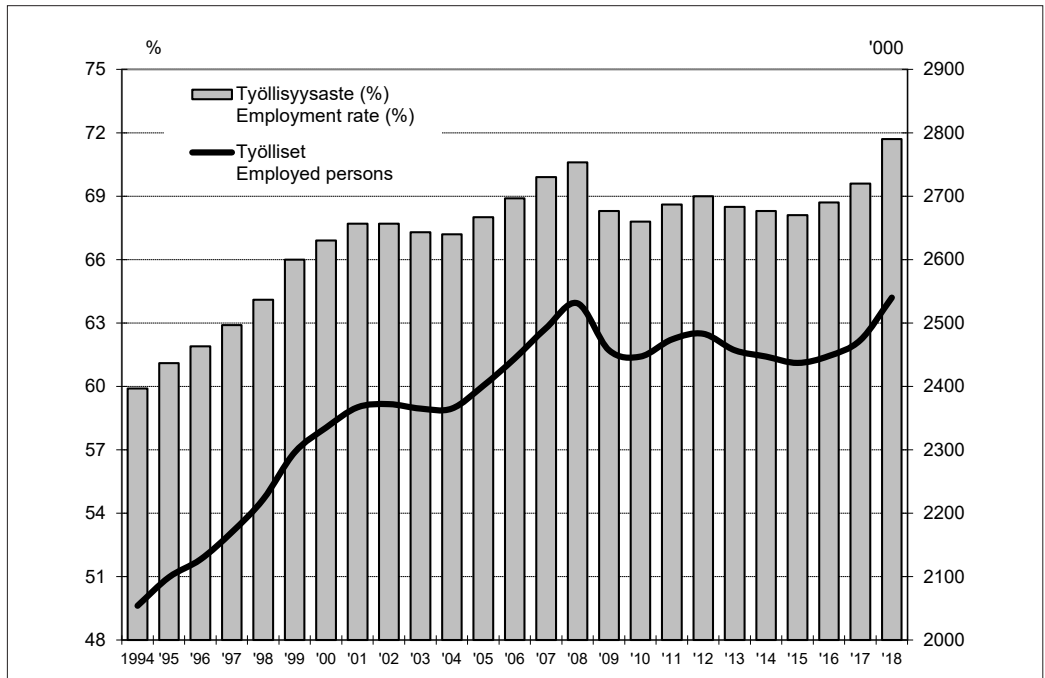
Kuvio 2. Työvoimaosuudet sukupuolen mukaan
Chart 2. Labour force participation rates by sex

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

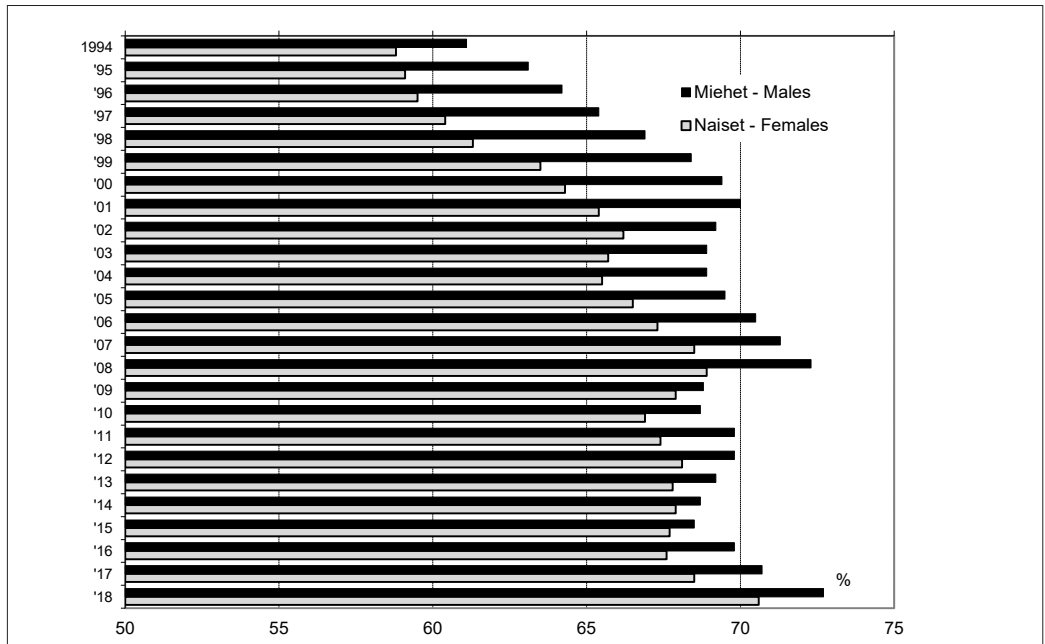
Kuvio 3. Työlliset ja työllisyysasteet

Chart 3. Employed persons and employment rates

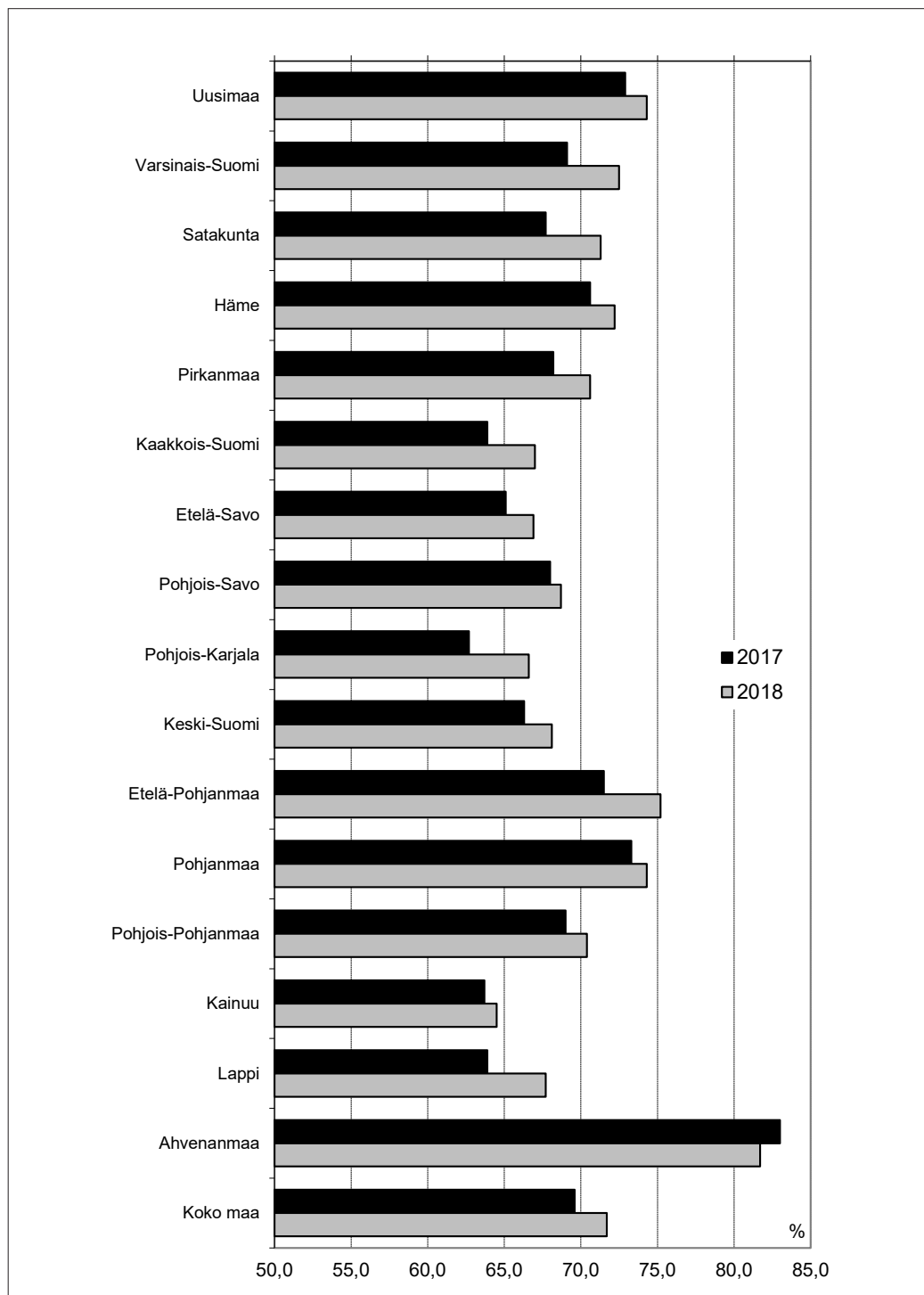

Kuvio 4. Työllisyysasteet sukupuolen mukaan

Chart 4. Employment rates by sex

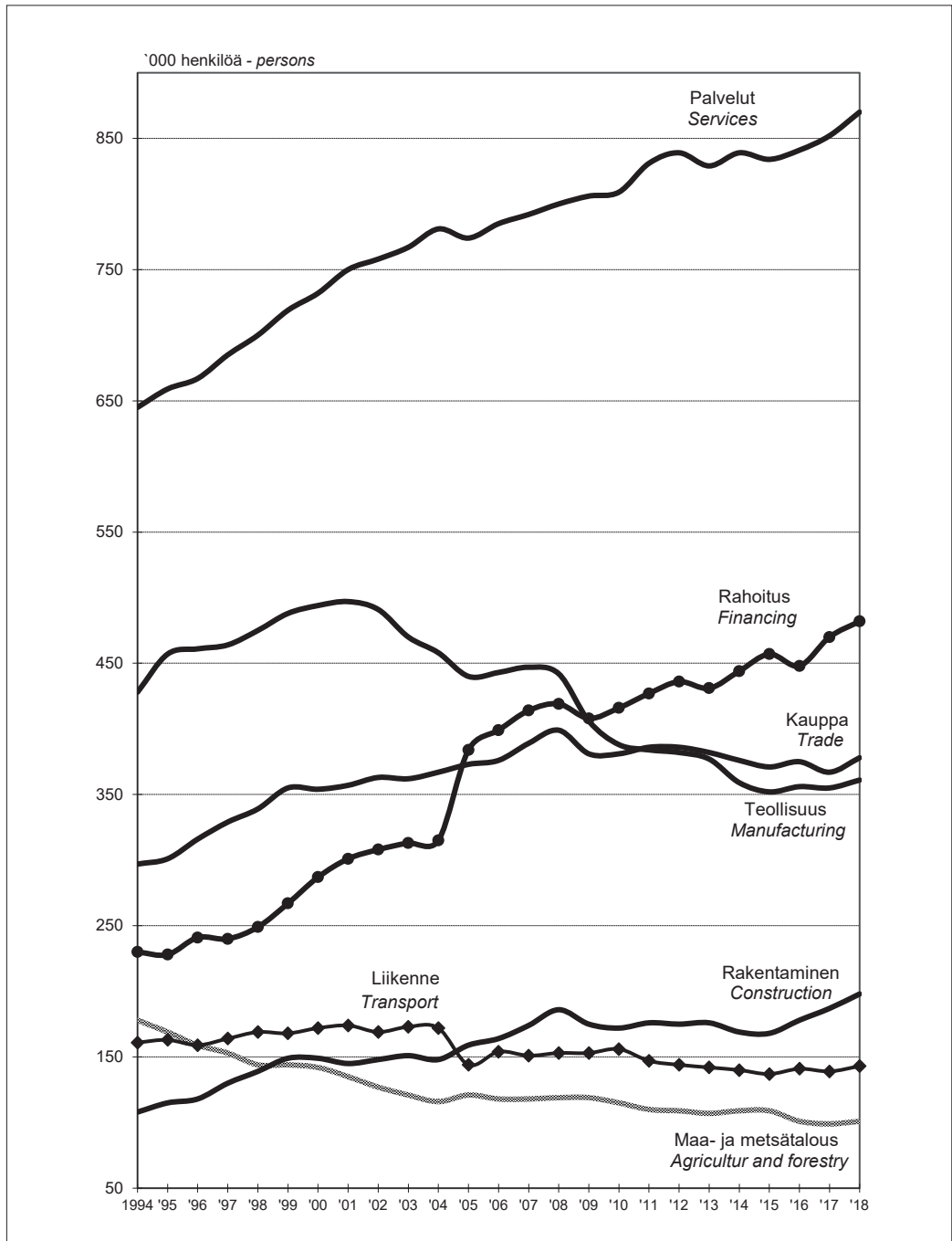

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 5. Työllisyysasteet ELY-keskuksittain**Chart 5.** Employment rates by administrative district

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 6. Työlliset toimialoittain
Chart 6. Employed persons by industry

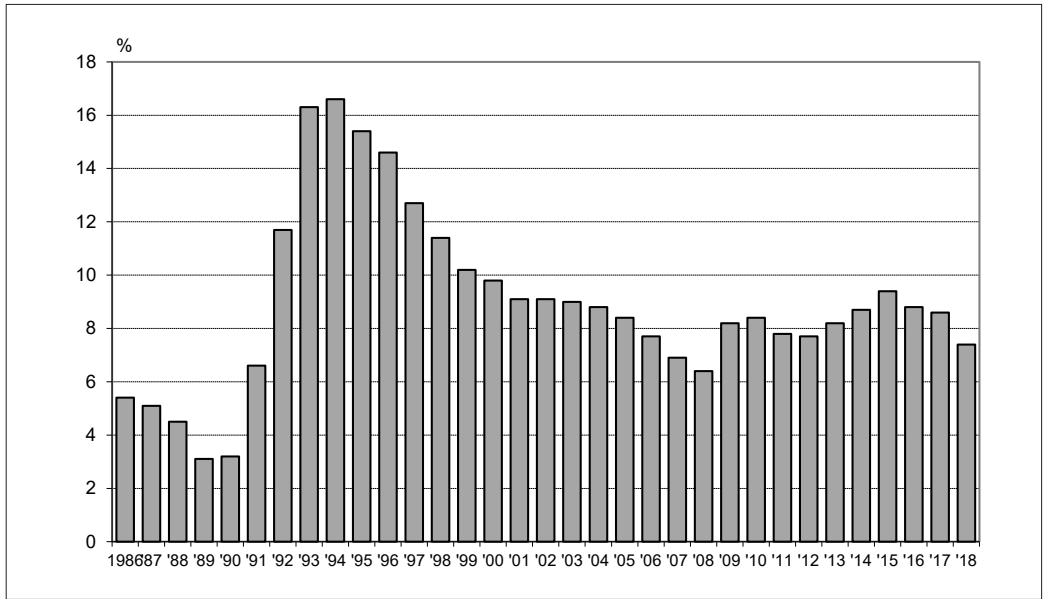

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Vuodesta 2005 lähtien uuden TOL2008 toimialaluokituksen mukaan, joka aiheuttaa tasamuutoksen.
 From 2005 based on new TOL2008 industrial classification which cause break in series.

Kuvio 7. Työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan. Vuodesta 1989 alkaen ILO/EU-määritelmän mukaan

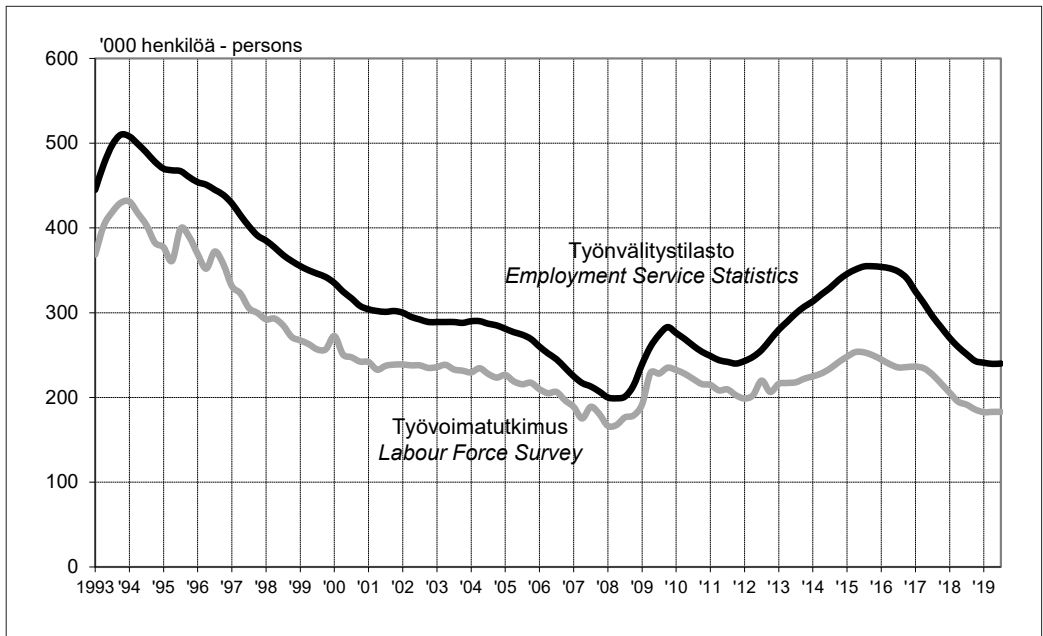
Chart 7. Unemployment rates by Labour Force Survey. From 1989, according to ILO/EU definition

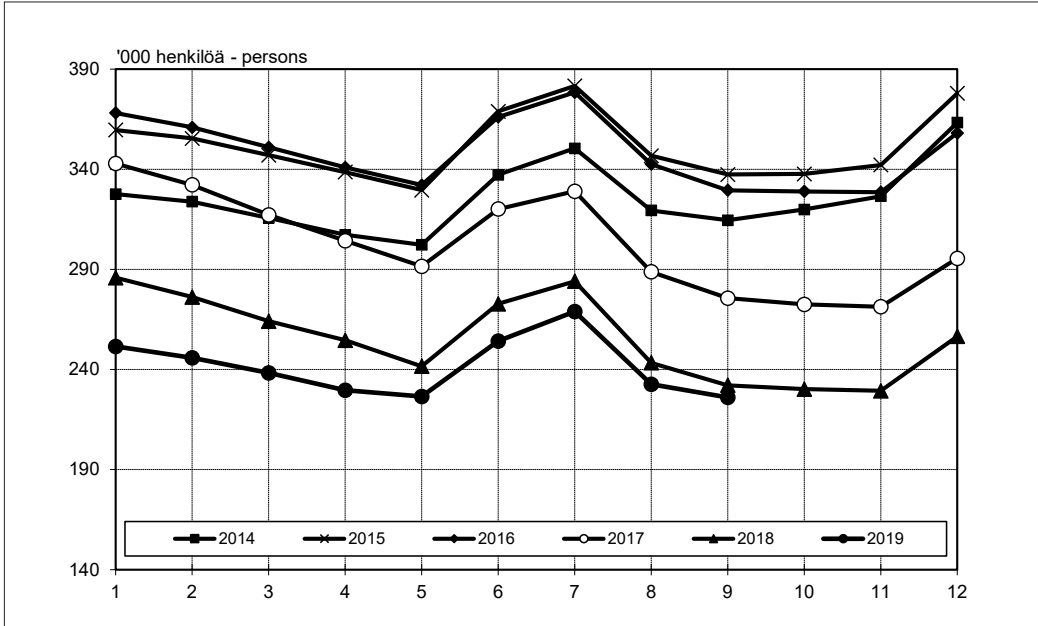

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 8. Työttömät työvoimatutkimuksen sekä työnvälitystilaston mukaan. Kausipuhdistetut neljännesvuosiluvut

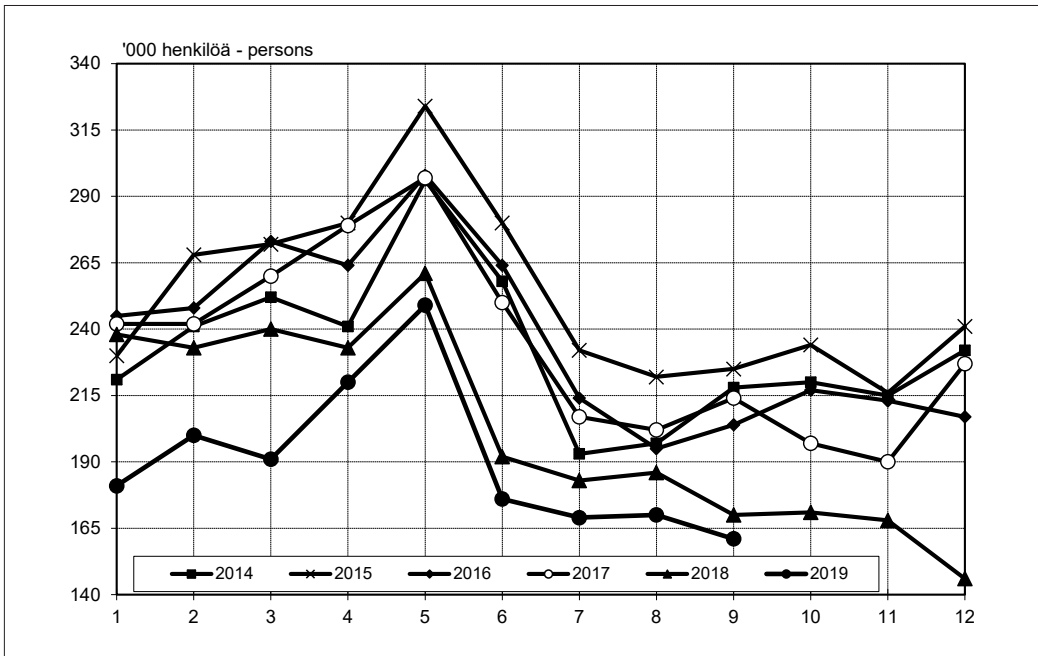
Chart 8. Unemployed persons according to the Labour Force Survey and according to the Employment Service Statistics. Seasonally adjusted quarterly figures

Kuvio 9. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain**Chart 9.** Unemployed persons seeking work at the Employment Service. Original monthly figures

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

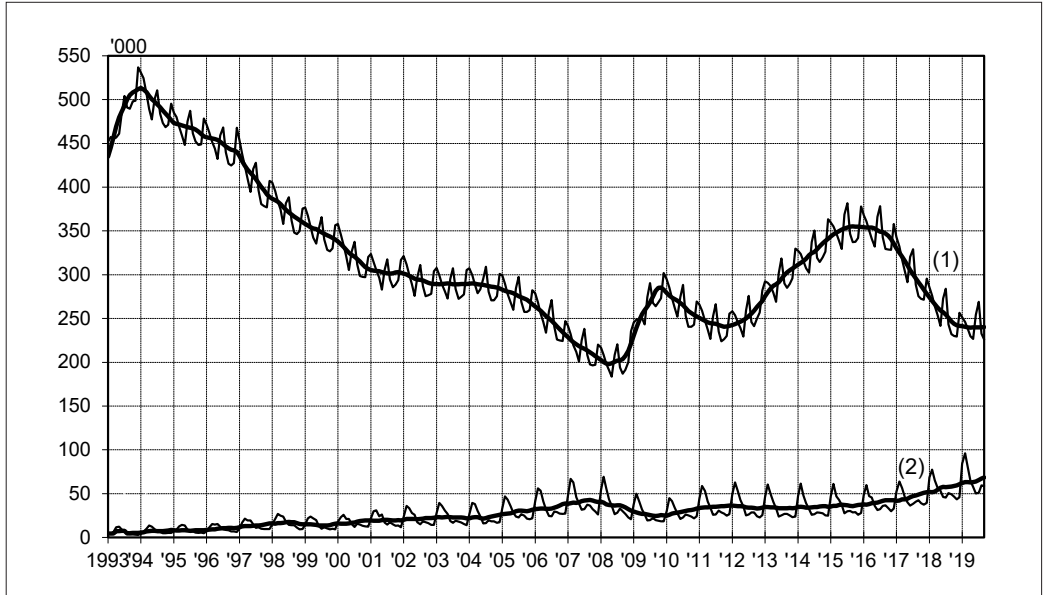
Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

Kuvio 10. Työttömät työvoimatutkimuksen mukaan kuukausittain**Chart 10.** Unemployed persons according to the Labour Force Survey. Original monthly figures

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

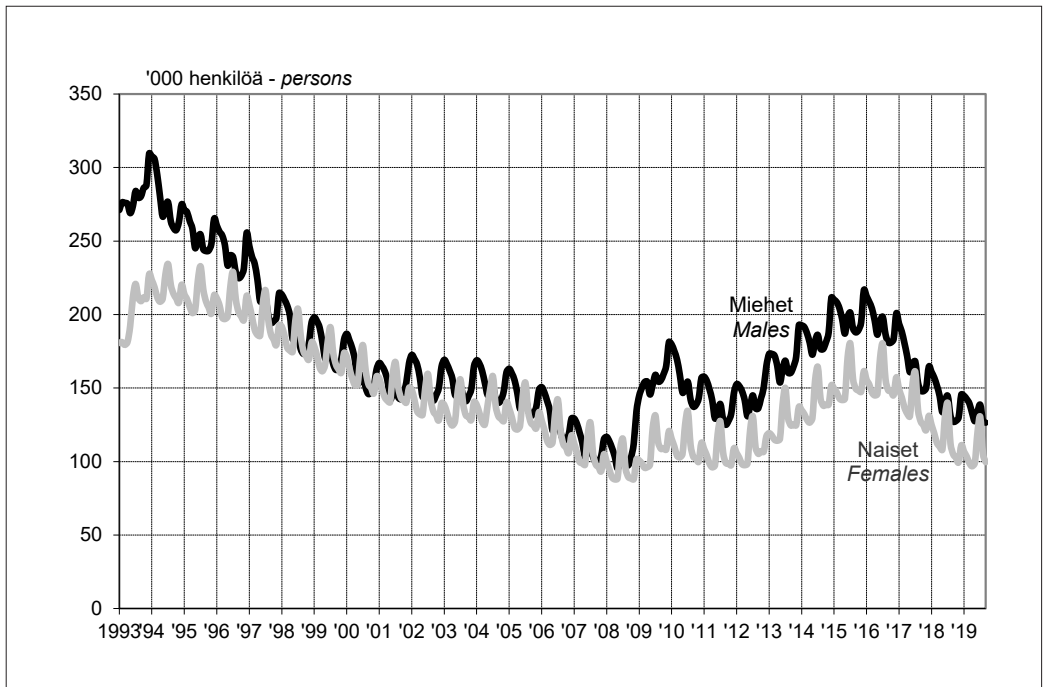
Kuvio 11. Työttömät työnhakijat (1) ja avoimet työpaikat (2) työnvälityksessä kuukausittain ja kausitasoitettuina

Chart 11. Unemployed persons seeking work (1) and unfilled vacancies (2) at the Employment Service, original monthly figures and seasonally adjusted figures

Kuvio 12. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain sukupuolen mukaan

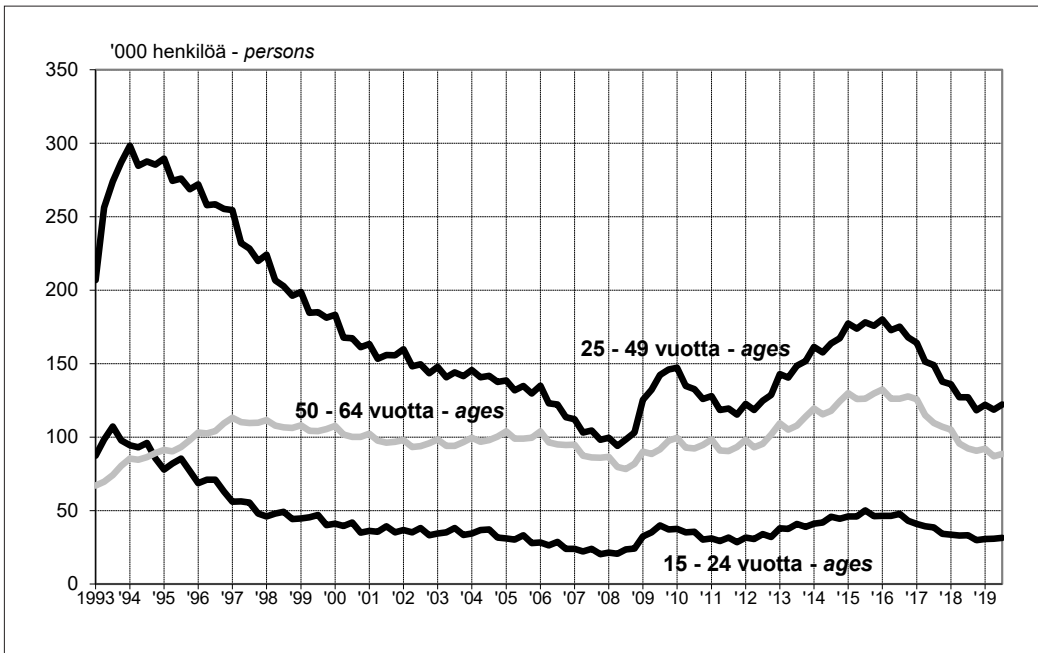
Chart 12. Unemployed persons seeking work at the Employment Service by sex, monthly figures

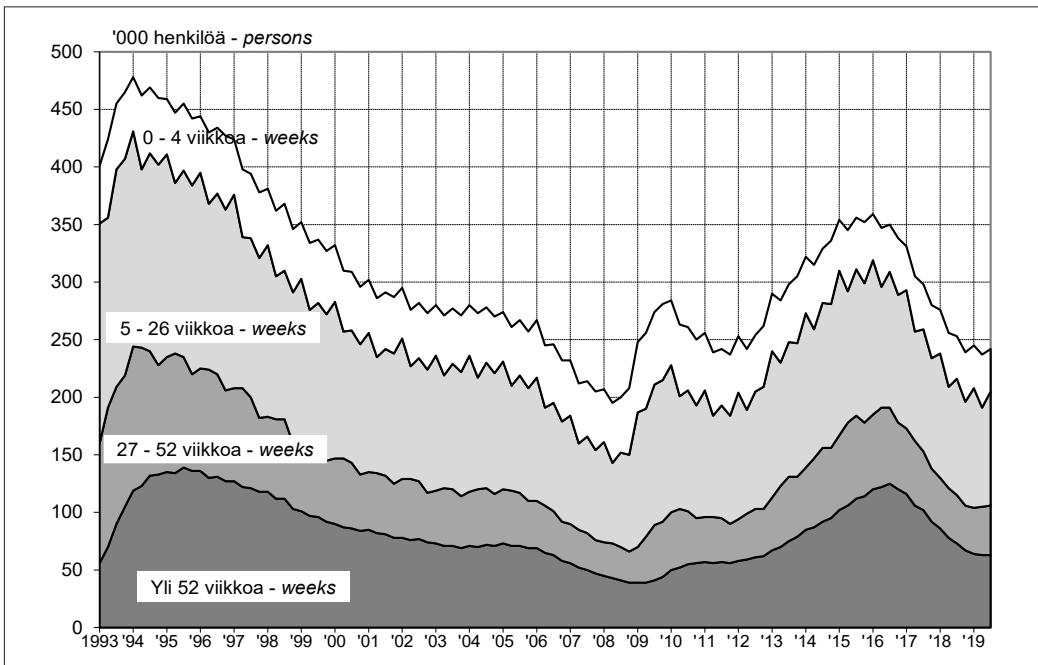
Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

Kuvio 13. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä ikäryhmittäin, neljännesvuosittain
Chart 13. Unemployed jobseekers at the Employment Service by age, quarterly figures

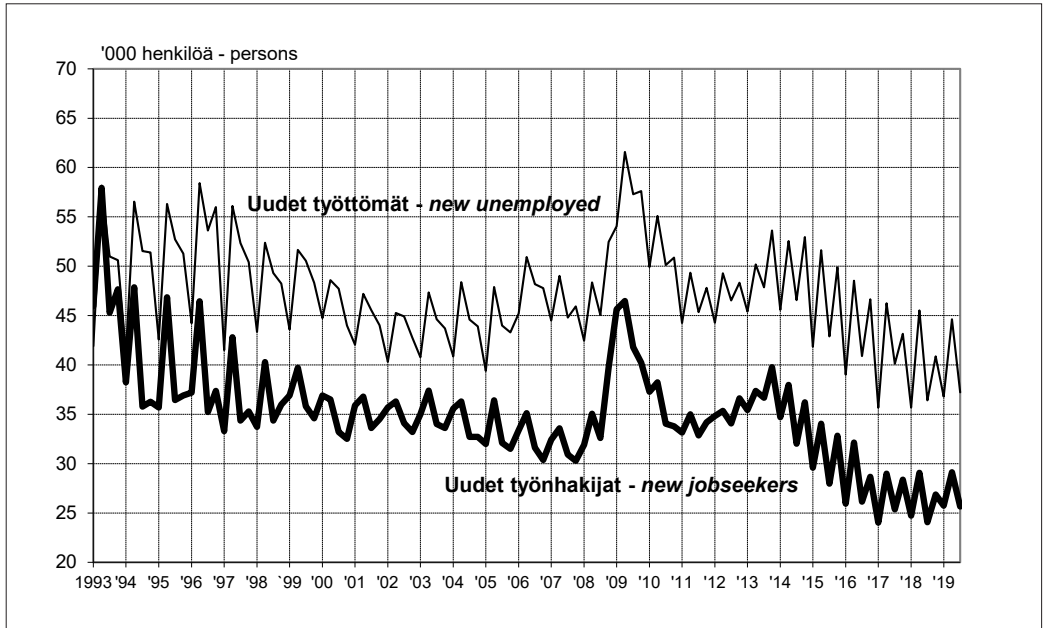
Kuvio 14. Työttömät työnhakijat työttömyyden keston mukaan, kesto viikkoina
Chart 14. Unemployed persons seeking jobs at the Employment Service by duration of unemployment, duration in weeks

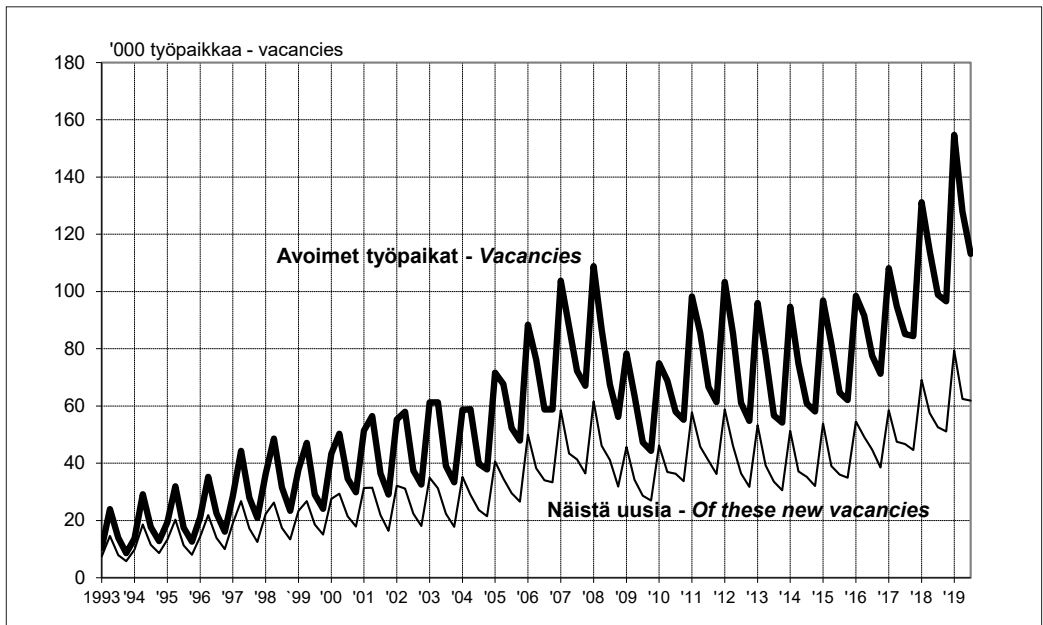
Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

Kuvio 15. Kuukauden uudet työnhakijat ja uudet työttömät työnvälityksessä neljännesvuosittain
Chart 15. New jobseekers and new unemployed during a month at the Employment Service, quarterly figures

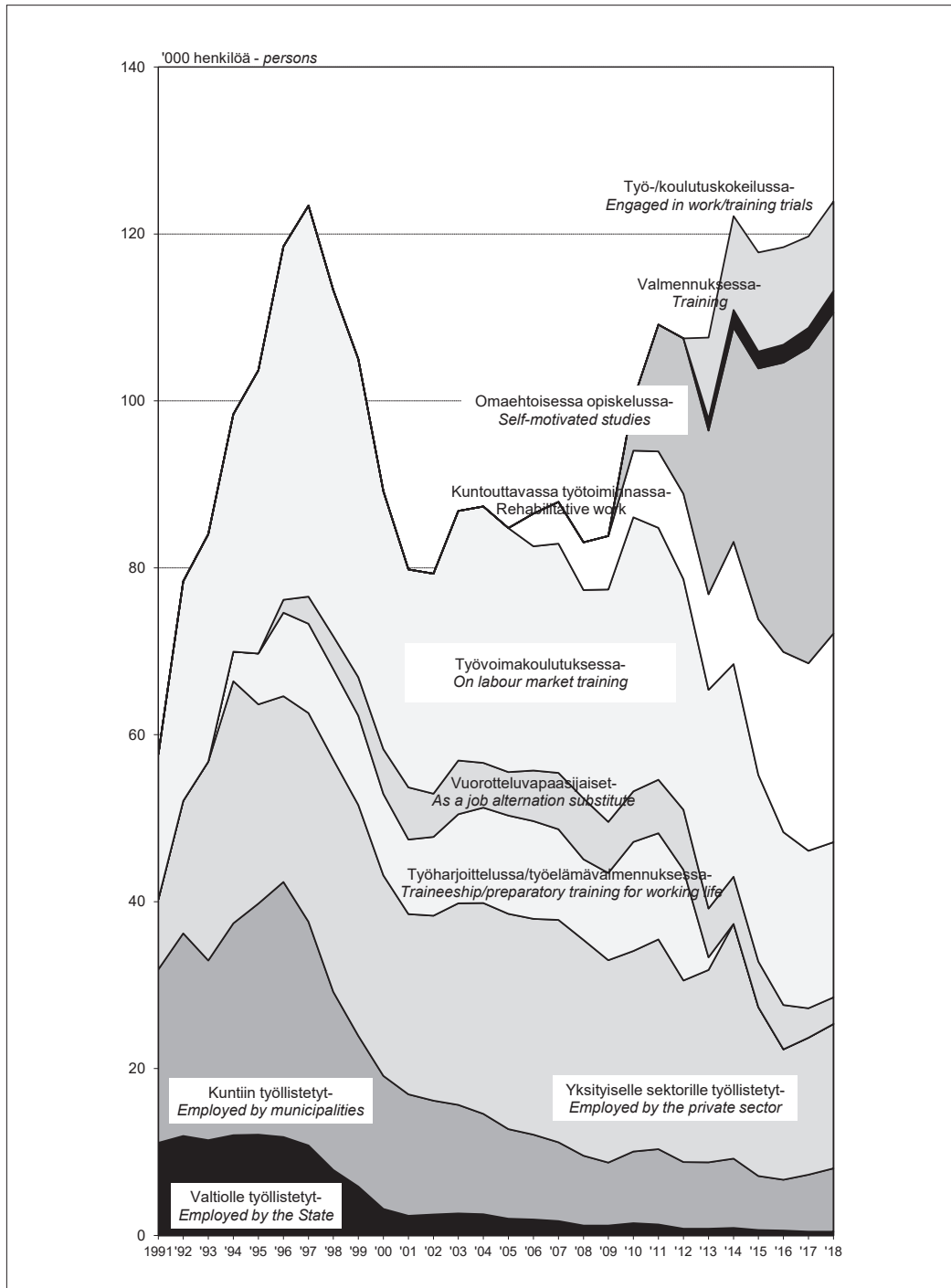
Kuvio 16. Avoimet työpaikat kuukauden aikana sekä näistä uudet avoimet työpaikat työnvälityksessä neljännesvuosittain
Chart 16. Vacancies during a month and of these new vacancies at the Employment Service, quarterly figures

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

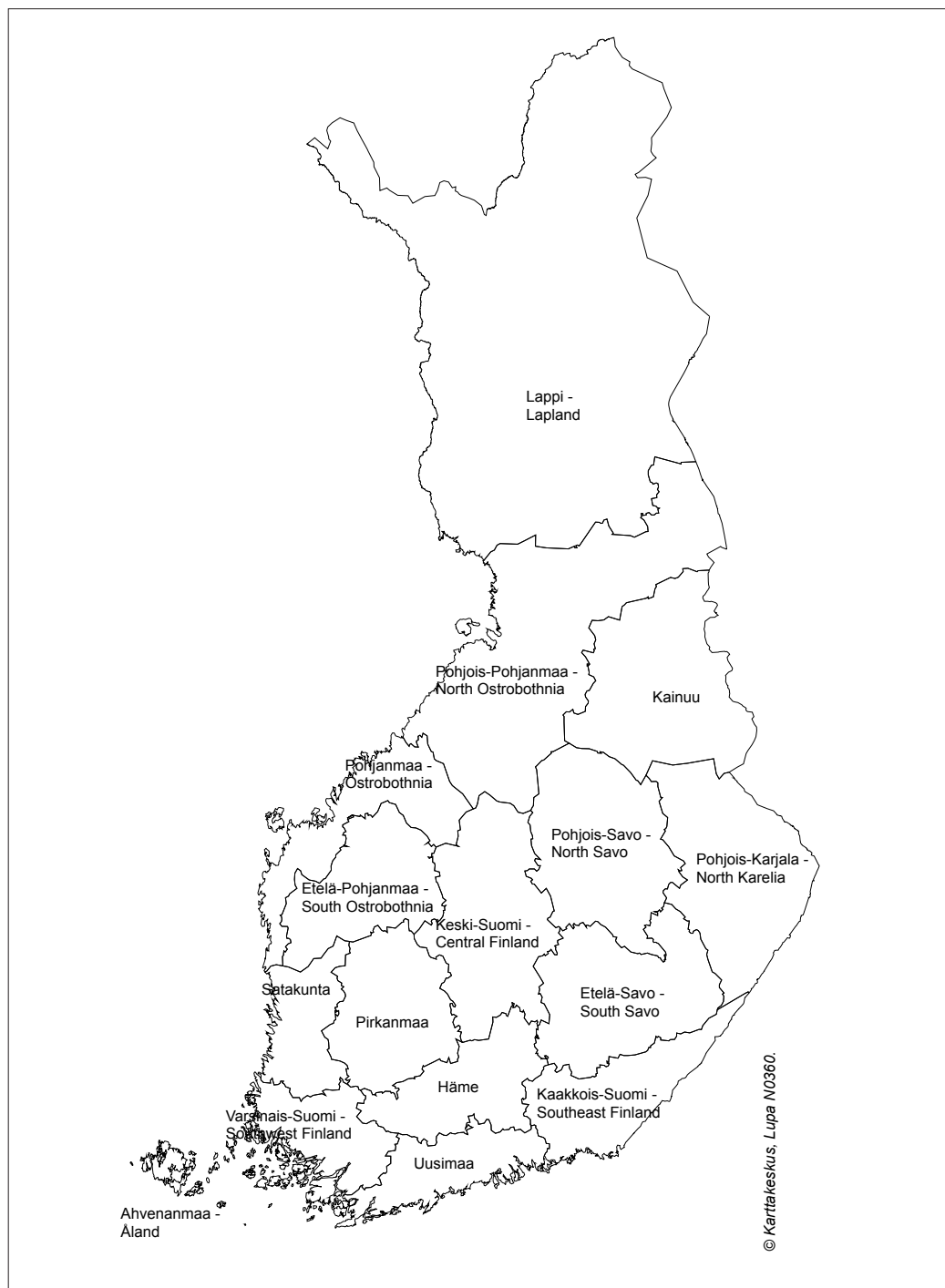
Kuvio 17. Aktivointiasteeseen laskettavissa palveluissa olevat
Chart 17. Number of persons participating services included in the activation rate

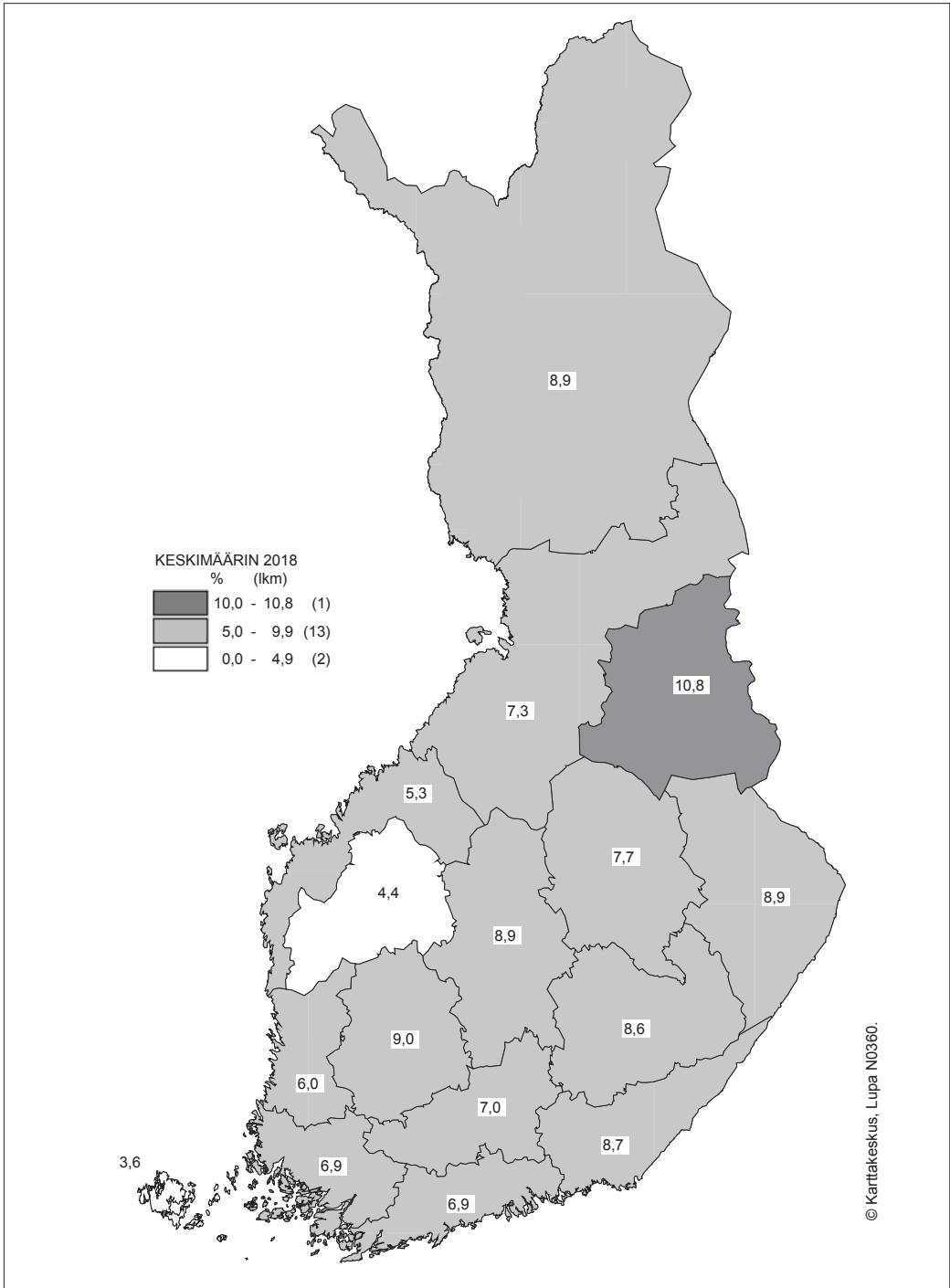
Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto
 Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

Kuvio 18. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten alueet

Chart 18. Administrative districts of Ministry of Economic Affairs and Employment

Kuvio 19. Työttömyysasteet elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalueittain vuonna 2018
Chart 19. Unemployment rates by administrative districts in the year 2018

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Taulukot

Tables

1. 15 - 74-VUOTIAS VÄESTÖ IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
POPULATION FROM 15 TO 74 YEARS BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age										Yhteensä	
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64		65-74
Year and quarter	1 000 henkilöä - persons										Total	
Molemmat sukupuolet - Both sexes												
1998	329	322	314	372	380	394	417	387	280	246	437	3 878
1999	331	327	305	364	381	389	408	412	283	255	435	3 890
2000	332	328	305	353	380	385	402	432	288	261	436	3 901
2001	331	326	309	341	378	380	399	425	317	265	437	3 909
2002	326	326	315	329	375	378	396	418	343	272	439	3 918
2003	322	329	324	315	371	378	390	410	377	269	442	3 926
2004	318	332	329	307	363	380	385	401	401	272	447	3 935
2005	319	333	331	307	353	379	381	395	421	276	452	3 948
2006	323	333	331	312	342	377	377	392	414	305	456	3 963
2007	328	330	332	319	331	375	375	390	407	330	464	3 981
2008	333	326	337	329	318	372	376	384	400	362	468	4 004
2009	334	324	342	336	311	364	378	390	391	366	478	4 025
2010	334	326	342	339	312	355	378	376	386	405	488	4 043
2011	330	330	346	339	317	345	377	373	384	399	520	4 059
2012	325	336	343	342	325	334	375	371	381	393	550	4 075
2013	317	341	340	348	335	321	371	373	377	386	578	4 087
2014	310	342	339	353	342	315	365	375	372	378	604	4 095
2015	304	341	341	356	345	316	355	375	370	373	626	4 102
2016	300	337	344	357	346	321	345	374	367	372	647	4 109
2017	297	332	350	355	348	328	335	372	365	370	663	4 114
2018	296	324	355	352	353	338	322	368	367	365	686	4 124
2018 I	296	327	355	352	352	334	327	370	365	367	679	4 124
2018 II	296	324	355	352	353	336	323	369	366	366	683	4 122
2018 III	296	322	355	351	354	339	320	367	367	364	688	4 124
2018 IV	296	321	355	351	356	342	317	366	368	362	692	4 127
2019 I	296	320	355	351	357	343	316	364	369	362	694	4 127
2019 II	296	318	355	350	357	344	314	362	369	361	698	4 125
2019 III	296	316	356	350	358	345	314	360	369	361	702	4 128
Miehet - Male												
1998	167	166	162	188	194	200	215	192	138	118	188	1 927
1999	169	168	158	183	192	200	211	204	141	120	189	1 935
2000	171	166	157	179	194	195	207	214	141	127	192	1 942
2001	170	166	162	170	196	189	202	214	154	131	193	1 948
2002	167	167	163	166	195	187	198	213	166	136	195	1 954
2003	163	170	170	156	184	193	190	206	201	131	202	1 965
2004	165	169	173	154	180	192	190	200	210	135	205	1 972
2005	168	168	173	156	172	194	189	198	208	148	208	1 981
2006	172	164	173	161	169	190	192	192	206	159	213	1 990
2007	173	164	175	167	165	186	190	192	201	176	215	2 003
2008	169	165	176	172	158	185	191	189	196	188	220	2 014
2009	167	171	179	172	155	184	191	188	192	198	227	2 024
2010	167	170	182	170	162	176	190	187	191	195	243	2 032
2011	164	174	176	176	167	170	189	186	186	195	258	2 041
2012	159	178	177	177	168	167	189	185	182	193	272	2 047
2013	155	178	176	179	171	165	186	187	184	186	285	2 052
2014	154	175	174	183	179	160	177	191	182	184	297	2 056
2015	149	177	176	184	180	162	174	189	180	184	306	2 061
2016	152	171	185	179	179	168	186	182	190	171	314	2 066
2017	152	163	185	179	183	171	162	187	183	179	326	2 072
2018	156	164	183	181	184	168	162	190	182	179	322	2 072
2018 I	155	162	187	178	183	170	158	190	184	178	325	2 071
2018 II	153	165	186	177	183	172	161	186	182	179	326	2 072
2018 III	156	161	182	181	182	175	165	181	182	179	329	2 074
2019 I	152	165	177	186	182	178	158	186	180	181	330	2 074
2019 II	149	168	184	179	183	177	159	183	180	181	331	2 073
2019 III	145	170	186	177	184	177	164	177	183	177	333	2 075
Naiset - Female												
1998	161	156	151	184	186	194	202	195	143	129	249	1 951
1999	162	160	147	180	189	189	198	208	142	135	245	1 955
2000	161	161	148	174	186	190	194	218	147	134	244	1 958
2001	161	160	147	171	182	191	197	211	163	134	244	1 961
2002	160	159	152	163	180	190	198	205	177	136	244	1 964
2003	159	159	158	153	180	188	196	200	189	139	244	1 967
2004	156	162	160	151	179	187	195	196	200	141	245	1 970
2005	154	165	159	153	173	187	190	195	211	142	247	1 975
2006	155	166	157	156	171	183	188	195	206	157	248	1 982
2007	156	166	159	158	162	185	183	198	201	171	251	1 990
2008	160	162	162	162	153	186	187	192	198	187	252	2 001
2009	165	157	166	164	153	179	197	190	185	198	257	2 011
2010	167	155	166	167	157	171	187	188	194	207	262	2 020
2011	163	159	164	169	155	169	187	185	193	204	277	2 027
2012	160	162	167	166	158	164	186	185	195	197	292	2 034
2013	158	162	164	171	167	154	183	188	194	193	307	2 039
2014	155	163	163	174	171	150	179	189	188	192	319	2 043
2015	149	166	166	173	167	156	178	185	188	189	329	2 046
2016	150	160	169	172	166	159	171	185	187	188	339	2 047
2017	145	161	165	169	169	169	164	186	183	190	348	2 048
2018	141	161	170	172	170	166	160	181	184	186	359	2 052
2018 I	140	163	172	171	168	165	165	180	183	188	356	2 052
2018 II	141	162	168	174	169	166	164	178	182	188	358	2 051
2018 III	143	158	169	174	171	167	158	181	185	185	360	2 052
2018 IV	140	161	173	170	173	166	152	186	186	183	362	2 053
2019 I	144	155	179	164	175	165	157	179	189	181	364	2 053
2019 II	147	150	171	171	175	167	155	180	189	180	367	2 052
2019 III	150	146	170	173	174	168	150	183	186	183	370	2 053

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

2. 15 - 74-VUOTIAS VÄESTÖ TYÖVOIMAAN KUULUMISEN MUKAAN
POPULATION FROM 15 TO 74 YEARS BY ACTIVITY

Vuosi ja neljännes	15 -74- vuotias väestö	Työvoima - <i>Labour force</i>			Työvoimaan kuulumattomat - <i>Persons not in labour force</i>		
		Yhteensä	Työlliset	Työttömät	Yhteensä	Koululaiset, opiskelijat	Kotitaloustyötä tekevät
<i>Year and quarter</i>	<i>Population from 15 to 74 years</i>	<i>Total</i>	<i>Employed</i>	<i>Unemployed</i>	<i>Total</i>	<i>Students</i>	<i>Performing domestic work</i>
1 000 henkilöä - <i>persons</i>							
1961	3 133	2 147	2 121	26	986
1962	3 187	2 160	2 132	28	1 027
1963	3 240	2 158	2 126	32	1 082
1964	<u>3 291</u>	<u>2 186</u>	<u>2 153</u>	<u>33</u>	<u>1 105</u>
1965 ¹	3 215	2 185	2 155	30	1 030
1966	3 249	2 192	2 159	33	1 057
1967	3 288	2 177	2 114	63	1 111
1968	3 324	2 158	2 073	85	1 166
1969	<u>3 341</u>	<u>2 158</u>	<u>2 097</u>	<u>61</u>	<u>1 183</u>
1970 ¹	3 349	2 263	2 217	46	1 086
1971	3 379	2 270	2 215	55	1 109	298	328
1972	3 422	2 277	2 215	62	1 145	310	310
1973	3 461	2 322	2 265	57	1 139	316	272
1974	3 495	2 370	2 326	44	1 125	329	231
1975	3 522	2 374	2 312	62	1 148	339	213
1976	3 542	2 370	2 278	92	1 172	303	225
1977	3 560	2 371	2 232	140	1 189	311	206
1978	3 579	2 372	2 200	172	1 207	311	207
1979	3 597	2 399	2 256	143	1 198	318	192
1980	3 616	2 442	2 328	114	1 174	310	181
1981	3 636	2 474	2 353	121	1 162	313	169
1982	3 659	2 512	2 377	135	1 147	324	149
1983	3 681	2 528	2 390	138	1 153	326	149
1984	3 697	2 546	2 413	133	1 152	319	141
1985	3 708	2 566	2 437	129	1 142	308	130
1986	3 716	2 569	2 431	138	1 148	304	119
1987	3 720	2 554	2 423	130	1 167	300	106
1988	<u>3 720</u>	<u>2 546</u>	<u>2 431</u>	<u>116</u>	<u>1 174</u>	<u>298</u>	<u>104</u>
1989 ¹	3 725	2 588	2 507	80	1 138	273	105
1990	3 737	2 586	2 504	82	1 151	282	107
1991	3 761	2 544	2 375	169	1 217	308	114
1992	3 784	2 499	2 206	292	1 285	349	117
1993	3 802	2 476	2 071	405	1 326	366	117
1994	3 825	2 463	2 054	408	1 362	384	117
1995	3 839	2 481	2 099	382	1 358	375	116
1996	3 850	2 490	2 127	363	1 360	383	113
1997	3 862	2 484	2 170	314	1 379	358	105
1998	3 878	2 507	2 222	285	1 370	354	109
1999	3 890	2 557	2 296	261	1 333	325	100
2000	3 901	2 588	2 335	253	1 312	316	97
2001	3 909	2 605	2 367	238	1 304	318	95
2002	3 918	2 610	2 372	237	1 308	324	84
2003	3 926	2 600	2 365	235	1 327	332	88
2004	3 935	2 594	2 365	229	1 342	334	96
2005	3 948	2 620	2 401	220	1 327	332	91
2006	3 963	2 648	2 444	204	1 315	325	93
2007	3 981	2 675	2 492	183	1 306	318	91
2008	4 004	2 703	2 531	172	1 301
2009	4 025	2 678	2 457	221	1 247
2010	4 043	2 672	2 447	224	1 372
2011	4 059	2 682	2 474	209	1 376
2012	4 075	2 690	2 483	207	1 385
2013	4 087	2 676	2 457	219	1 411
2014	4 095	2 679	2 447	232	1 416
2015	4 102	2 689	2 437	252	1 413
2016	4 109	2 685	2 448	237	1 424
2017	4 114	2 707	2 473	234	1 407
2018	4 124	2 742	2 540	202	1 382
2016 I	4 110	2 651	2 396	255	1 459
2016 II	4 108	2 752	2 477	275	1 357
2016 III	4 108	2 697	2 493	204	1 410
2016 IV	4 109	2 639	2 427	212	1 470
2017 I	4 109	2 655	2 407	248	1 454
2017 II	4 111	2 769	2 494	275	1 342
2017 III	4 116	2 714	2 506	208	1 402
2017 IV	4 119	2 690	2 486	205	1 429
2018 I	4 124	2 706	2 469	237	1 418
2018 II	4 122	2 802	2 573	229	1 320
2018 III	4 124	2 757	2 577	180	1 367
2018 IV	4 127	2 702	2 541	162	1 424
2019 I	4 127	2 704	2 513	191	1 423
2019 II	4 125	2 808	2 593	215	1 317
2019 III	4 128	2 766	2 600	166	1 362

1. Luvut eivät ole vertailukelpoisia aikaisempien vuosien kanssa työvoimatutkimuksessa tapahtuneiden menetelmämuidosten ja aikasarjojen korjausten vuoksi. - *Due to changes in method and corrections of timeseries in the labour force survey, the figures are not comparable with the figures for earlier years.*

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - *Source: Statistics Finland, Labour Force Survey*

3. TYÖVOIMA IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
LABOUR FORCE BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age											Yhteensä
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	65-74	
Year and quarter	1 000 henkilöä - persons											Total
Molemmat sukupuolet - Both sexes												
1998	93	206	255	321	342	356	373	327	169	52	15	2 507
1999	108	217	253	317	343	353	364	351	177	59	15	2 557
2000	111	224	253	307	341	350	362	370	190	64	17	2 588
2001	108	223	258	298	341	345	356	366	222	71	17	2 605
2002	106	220	268	288	337	341	353	358	246	75	18	2 610
2003	99	221	270	274	329	342	347	350	270	77	20	2 600
2004	95	217	273	267	321	345	346	341	286	83	20	2 594
2005	96	225	279	265	313	341	345	339	298	96	23	2 620
2006	99	229	277	270	303	343	340	338	302	119	28	2 648
2007	107	234	280	278	295	341	338	336	298	135	33	2 675
2008	108	232	286	287	286	337	341	336	300	155	34	2 703
2009	100	222	285	294	279	332	341	331	300	159	34	2 678
2010	96	221	286	289	276	322	341	329	301	175	38	2 672
2011	97	226	287	288	282	313	341	326	300	177	45	2 682
2012	100	231	282	287	287	302	342	323	302	180	53	2 690
2013	99	231	281	289	291	289	336	326	298	182	54	2 676
2014	98	232	275	294	299	283	330	329	298	181	62	2 679
2015	94	232	277	298	299	284	321	330	301	183	70	2 689
2016	95	228	280	294	300	288	310	331	301	190	70	2 685
2017	97	229	284	294	301	296	304	333	300	199	72	2 707
2018	97	222	290	299	313	307	290	333	309	206	77	2 742
2018 I	82	214	287	297	307	303	292	334	307	212	70	2 706
2018 II	136	245	293	300	310	309	288	333	309	204	77	2 802
2018 III	94	235	291	300	316	307	290	332	307	204	80	2 757
2018 IV	77	195	288	299	319	310	291	331	311	202	79	2 702
2019 I	84	213	283	299	315	309	288	324	307	205	75	2 704
2019 II	142	237	298	298	312	308	288	322	314	207	82	2 808
2019 III	101	225	294	301	317	314	286	320	313	214	80	2 766
Miehet - Male												
1998	44	111	143	174	182	184	194	162	85	29	11	1 317
1999	52	115	142	171	180	185	188	173	89	30	11	1 336
2000	52	118	140	168	181	180	187	184	92	36	12	1 350
2001	50	117	146	160	186	174	180	185	107	39	13	1 357
2002	47	116	147	156	182	173	177	182	118	42	13	1 352
2003	45	116	147	151	176	175	173	177	133	42	15	1 351
2004	44	113	153	144	172	178	170	172	141	43	15	1 346
2005	45	115	155	143	167	176	172	169	145	51	15	1 353
2006	47	118	155	145	159	180	170	168	148	61	17	1 367
2007	50	119	154	151	158	176	173	163	147	69	22	1 380
2008	50	119	157	157	155	172	172	166	149	79	24	1 400
2009	43	115	155	160	149	171	173	163	147	79	22	1 377
2010	41	117	158	160	144	170	173	164	146	88	25	1 385
2011	43	117	160	158	151	163	172	165	147	90	29	1 395
2012	42	121	153	161	156	156	174	161	143	92	34	1 392
2013	41	120	155	161	156	153	171	161	139	92	34	1 383
2014	43	120	151	162	158	151	167	163	142	87	39	1 383
2015	41	117	151	166	163	146	160	167	143	89	43	1 386
2016	41	118	151	166	164	148	158	168	145	92	42	1 392
2017	42	118	158	159	163	154	157	167	149	96	45	1 407
2018	45	110	160	164	170	158	147	168	152	100	47	1 422
2018 I	35	108	156	165	168	154	146	170	150	101	42	1 395
2018 II	65	118	163	162	170	157	145	171	154	98	48	1 450
2018 III	44	116	163	164	173	159	147	168	151	101	50	1 437
2018 IV	36	98	157	166	171	163	152	162	152	101	48	1 406
2019 I	37	111	149	170	169	162	146	164	146	103	48	1 404
2019 II	65	128	162	163	170	161	146	162	150	103	52	1 463
2019 III	44	124	159	160	174	164	150	157	154	103	50	1 439
Naiset - Female												
1998	48	95	112	147	160	173	179	165	85	23	4	1 190
1999	56	102	112	146	164	168	176	177	88	29	5	1 221
2000	59	105	112	139	160	170	175	186	98	29	5	1 239
2001	58	105	112	138	155	171	176	182	115	32	5	1 248
2002	59	104	122	133	155	168	176	176	127	33	5	1 258
2003	54	104	123	123	153	167	174	172	137	35	5	1 248
2004	51	104	120	122	149	167	175	169	145	40	5	1 247
2005	51	110	124	122	146	165	173	170	153	46	8	1 267
2006	52	112	122	125	144	164	170	170	154	57	11	1 281
2007	58	115	126	127	137	166	165	173	151	66	11	1 295
2008	59	114	129	130	131	165	169	170	151	76	10	1 303
2009	57	107	130	133	130	160	169	168	154	80	12	1 301
2010	55	104	128	129	132	152	168	165	155	87	13	1 287
2011	54	109	126	130	131	150	169	162	153	87	16	1 287
2012	58	110	129	126	131	147	169	162	159	87	19	1 298
2013	58	111	126	128	135	135	165	165	159	90	20	1 293
2014	55	112	124	132	140	132	163	166	156	94	23	1 296
2015	52	115	126	132	136	138	161	163	159	94	27	1 303
2016	54	110	128	128	135	140	152	162	156	98	28	1 293
2017	54	111	126	135	137	142	147	166	151	103	26	1 300
2018	52	112	130	135	142	149	143	165	157	105	29	1 319
2018 I	47	106	131	132	139	149	147	164	157	112	27	1 311
2018 II	71	127	130	138	140	152	143	162	155	105	29	1 352
2018 III	50	119	128	136	142	148	143	164	156	103	29	1 319
2018 IV	41	98	131	132	148	147	139	169	159	101	31	1 296
2019 I	47	101	134	130	146	148	143	160	161	102	27	1 300
2019 II	77	109	136	136	141	147	142	160	163	104	31	1 345
2019 III	57	102	135	141	143	150	136	163	160	111	30	1 327

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

4. TYÖVOIMAOSUUDET IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
LABOUR FORCE PARTICIPATION BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age												
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	15-64	15-74	
Year and quarter	1 000 henkilöä - persons												
Molemmat sukupuolet - Both sexes													
1998	28.2	63.9	81.2	86.2	90.0	90.5	89.2	84.5	60.5	20.9	72.4	64.7	
1999	32.6	66.2	83.0	87.3	90.0	90.9	89.2	85.0	62.4	23.1	73.6	65.7	
2000	33.3	68.2	82.9	87.0	89.8	91.1	90.0	85.6	66.2	24.7	74.2	66.4	
2001	32.7	68.4	83.4	87.2	90.2	90.7	89.3	86.2	70.0	26.8	74.5	66.6	
2002	32.4	67.5	85.0	87.6	89.9	90.3	89.1	85.7	71.6	27.5	74.5	66.6	
2003	30.8	67.1	83.6	87.1	88.6	90.5	89.1	85.2	71.7	28.5	74.0	66.2	
2004	29.9	65.5	82.9	86.9	88.2	90.8	89.8	85.0	71.4	30.5	73.8	65.9	
2005	29.9	67.5	84.1	86.3	88.7	91.0	90.5	85.8	70.9	34.9	74.3	66.4	
2006	30.7	68.7	83.7	86.5	88.5	91.0	90.3	86.1	73.0	38.9	74.7	66.8	
2007	32.7	70.9	84.3	87.1	89.1	91.1	90.2	86.2	73.3	40.8	75.1	67.2	
2008	32.6	71.2	84.7	87.5	90.1	90.8	90.6	87.4	75.0	42.8	75.5	67.5	
2009	30.0	68.5	83.4	87.4	89.8	91.0	90.3	87.2	76.8	41.2	74.5	66.5	
2010	28.7	67.8	82.8	85.3	88.4	90.8	90.1	87.3	78.1	43.1	74.1	66.1	
2011	29.3	68.7	83.0	84.9	88.9	90.8	90.6	87.5	78.1	44.3	74.5	66.1	
2012	30.8	68.7	82.1	84.0	88.5	90.5	91.4	87.0	79.3	45.7	74.8	66.0	
2013	31.4	68.0	82.4	83.2	87.0	89.9	90.4	87.5	79.2	47.0	74.7	65.5	
2014	31.5	67.8	81.0	83.4	87.3	89.8	90.4	87.7	79.9	47.8	75.0	65.4	
2015	30.9	68.1	81.3	83.6	86.6	89.9	90.4	88.0	81.5	49.1	75.4	65.6	
2016	31.6	67.7	81.2	82.4	86.6	89.7	89.7	88.4	82.0	51.0	75.5	65.3	
2017	32.5	69.0	81.2	82.8	86.5	90.0	90.6	89.6	82.1	53.7	76.4	65.8	
2018	32.8	68.7	81.6	85.0	88.5	90.9	90.3	90.3	84.1	56.3	77.5	66.5	
2018	I	27.7	65.6	80.9	84.4	87.2	90.7	89.4	90.3	84.0	57.9	76.5	65.6
	II	45.8	75.7	82.7	85.3	88.0	91.7	89.2	90.3	84.3	55.6	79.3	68.0
	III	31.9	72.8	81.9	85.4	89.1	90.4	90.8	90.4	83.7	56.1	77.9	66.8
	IV	25.9	60.8	81.1	85.0	89.7	90.7	91.8	90.4	84.5	55.8	76.4	65.5
2019	I	28.5	66.5	79.6	85.3	88.2	90.2	91.4	88.8	83.3	56.7	76.6	65.5
	II	48.1	74.7	83.8	85.3	87.3	89.7	91.5	88.8	85.0	57.2	79.5	68.1
	III	34.2	71.2	82.6	85.9	88.4	90.9	90.9	88.9	85.0	59.3	78.4	67.0
Miehet - Male													
1998	26.5	67.1	88.0	92.5	94.0	92.1	90.0	84.0	61.5	24.2	75.1	68.4	
1999	30.9	68.5	89.9	93.5	93.5	92.7	89.5	84.9	62.6	24.9	75.9	69.0	
2000	30.3	71.0	89.5	94.0	93.6	92.1	90.1	85.7	65.8	28.1	76.4	69.5	
2001	29.7	70.9	89.7	94.0	94.6	92.1	89.4	86.2	69.4	30.0	76.6	69.7	
2002	28.2	69.9	89.6	93.7	93.0	92.3	89.4	85.5	71.4	30.5	76.2	69.2	
2003	27.5	68.4	89.2	93.7	92.3	92.1	89.4	84.8	71.3	32.3	75.9	69.0	
2004	27.2	66.7	90.0	92.8	93.2	92.3	89.7	83.6	70.4	32.8	75.5	68.5	
2005	27.1	68.3	89.6	92.6	93.2	91.8	90.3	84.8	69.3	37.6	75.7	68.6	
2006	28.1	70.2	89.3	92.9	92.9	92.4	90.0	84.8	71.2	41.5	76.2	69.0	
2007	28.8	72.5	88.7	94.0	93.3	92.5	90.2	84.6	71.3	43.2	76.4	69.3	
2008	28.8	72.5	89.9	94.4	94.0	92.7	90.7	86.2	74.1	45.1	77.0	69.9	
2009	25.5	68.6	88.1	93.3	94.1	92.4	90.3	86.2	74.9	41.9	75.6	68.4	
2010	24.6	68.6	88.1	93.0	92.5	92.4	90.3	87.1	76.2	44.4	75.7	68.4	
2011	25.7	69.0	88.9	93.1	93.5	92.3	90.9	87.8	77.1	46.0	76.3	68.7	
2012	25.8	69.5	86.8	91.7	93.6	91.7	92.1	86.6	76.7	47.2	76.2	68.2	
2013	26.0	67.5	87.7	90.9	92.8	91.7	90.6	87.0	76.2	47.6	76.0	67.6	
2014	27.6	67.2	85.6	90.4	92.5	91.3	89.9	87.5	77.0	47.0	76.0	67.4	
2015	26.8	66.7	86.6	90.5	91.1	91.3	90.2	87.8	78.3	48.2	76.3	67.4	
2016	27.1	66.5	86.1	89.9	91.1	91.3	90.6	89.2	80.5	50.1	76.9	67.5	
2017	27.8	69.1	85.4	89.4	91.1	91.6	91.9	89.7	81.6	53.2	77.8	68.1	
2018	28.9	67.6	86.5	91.7	93.1	92.1	91.2	89.9	83.1	56.1	78.7	68.6	
2018	I	22.4	66.0	85.3	91.3	91.4	91.1	90.0	89.4	82.4	56.1	77.3	67.3
	II	41.6	72.9	87.0	90.9	92.7	92.2	91.5	89.9	83.7	55.3	80.3	70.0
	III	28.7	70.4	87.6	92.8	94.4	92.3	91.0	90.3	83.0	56.5	79.5	69.4
	IV	22.9	60.8	86.1	91.8	93.9	92.9	92.1	89.8	83.2	56.5	77.8	67.8
2019	I	24.4	67.5	84.2	91.1	93.2	91.1	92.0	88.1	81.4	56.9	77.8	67.7
	II	43.8	76.6	88.1	91.1	93.2	90.8	91.6	88.7	83.6	57.0	81.0	70.6
	III	30.5	72.6	85.6	90.1	94.2	92.6	91.3	88.8	84.0	58.2	79.7	69.3
Naiset - Female													
1998	29.8	60.5	74.0	79.8	85.8	88.8	88.4	84.9	59.5	17.9	69.7	61.0	
1999	34.4	63.8	75.6	80.9	86.4	89.0	89.0	85.1	62.3	21.4	71.2	62.5	
2000	36.5	65.3	76.0	79.8	85.8	89.9	89.9	85.5	66.6	21.5	72.0	63.2	
2001	35.9	65.7	76.4	80.5	85.5	89.3	89.2	86.3	70.6	23.6	72.4	63.6	
2002	36.7	65.0	79.9	81.3	86.4	88.4	88.9	85.9	71.8	24.5	72.8	64.0	
2003	34.1	65.8	77.8	80.2	84.8	88.9	88.8	85.9	72.2	25.0	72.1	63.5	
2004	32.8	64.2	75.4	80.8	83.1	89.1	89.9	86.4	72.4	28.5	72.0	63.3	
2005	32.9	66.8	78.3	79.9	84.2	88.2	90.7	86.9	72.5	32.4	72.8	64.1	
2006	33.6	67.3	77.5	80.2	84.0	89.6	90.6	87.4	74.8	36.4	73.3	64.6	
2007	36.9	69.2	79.4	80.1	84.7	89.6	90.2	87.7	75.3	38.6	73.8	65.1	
2008	36.7	69.9	79.2	80.3	86.0	88.9	90.5	88.5	75.9	40.6	73.9	65.1	
2009	34.6	68.5	78.3	81.2	85.3	89.6	90.3	89.3	78.7	40.6	73.5	64.7	
2010	32.9	66.9	77.1	77.5	84.4	89.1	89.9	87.5	79.9	41.9	72.5	63.7	
2011	33.0	68.3	77.1	76.7	84.0	89.2	90.4	87.3	79.1	42.7	72.6	63.5	
2012	35.9	67.9	77.2	75.8	83.1	89.3	90.8	87.4	81.8	44.3	73.4	63.8	
2013	36.8	68.5	76.7	75.2	81.1	87.9	90.1	88.0	81.9	46.5	73.4	63.4	
2014	35.5	68.5	75.9	76.2	82.0	88.2	90.9	87.9	82.8	48.6	73.9	63.4	
2015	35.0	69.5	75.8	76.3	81.8	88.4	90.6	88.3	84.6	49.9	74.4	63.7	
2016	36.0	69.1	76.0	74.5	81.7	88.1	88.7	87.5	83.4	52.0	74.1	63.1	
2017	37.5	69.0	76.5	76.2	81.7	88.5	89.3	89.4	82.6	54.3	74.9	63.5	
2018	37.1	69.9	76.3	78.1	83.6	89.6	89.4	90.8	85.2	56.6	76.2	64.0	
2018	I	33.5	65.1	76.1	77.1	82.7	90.3	88.9	91.2	85.7	59.6	75.7	63.9
	II	50.5	78.4	77.8	79.5	82.9	91.3	86.9	90.6	84.9	55.9	78.2	65.9
	III	35.2	75.3	75.7	77.9	83.5	88.5	90.7	90.6	84.3	55.6	76.3	64.3
	IV	29.3	60.7	75.7	77.8	85.3	88.4	91.3	91.0	85.7	55.1	74.8	63.1
2019	I	32.8	65.5	75.1	78.8	83.1	89.2	90.8	89.5	85.2	56.5	75.3	63.3
	II	52.3	72.6	79.2	79.3	81.1	88.4	91.4	88.9	86.3	57.5	78.0	65.6
	III	37.8	69.6	79.4	81.6	82.3	89.2	90.5	89.1	86.1	60.4	77.0	64.7

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

5. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN, MOLEMMAT SUKUPUOLET (Supistettu luokitus)
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, BOTH SEXES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot
Year and quarter	All industries ¹	Primary industries	Secondary industries	Tertiary industries
1 000 henkilöä - persons				
1966	2 159	623	725	811
1967	2 114	567	725	822
1968	2 073	532	705	836
1969	<u>2 097</u>	<u>505</u>	<u>728</u>	<u>864</u>
1970 ²	2 217	538	752	928
1971	2 215	508	765	942
1972	2 215	461	772	982
1973	2 265	432	793	1 041
1974	2 326	424	822	1 079
1975	2 312	391	812	1 104
1976	2 278	367	790	1 109
1977	2 232	336	775	1 113
1978	2 200	316	757	1 121
1979	2 256	309	779	1 159
1980	2 328	314	803	1 201
1981	2 353	305	821	1 221
1982	2 377	312	801	1 258
1983	2 390	302	789	1 295
1984	2 413	293	784	1 335
1985	2 437	279	776	1 378
1986	2 431	266	774	1 388
1987	2 423	251	753	1 417
1988	2 431	238	741	1 450
1989 ²	2 507	233	760	1 512
1990	2 504	222	757	1 522
1991	2 375	210	681	1 481
1992	2 206	197	603	1 403
1993	2 071	183	548	1 334
1994	2 054	178	536	1 333
1995	2 099	170	572	1 351
1996	2 127	159	579	1 383
1997	2 170	153	594	1 417
1998	2 222	144	613	1 457
1999	2 296	144	637	1 509
2000	2 335	144	642	1 544
2001	2 367	135	642	1 583
2002	2 372	127	639	1 599
2003	2 365	120	620	1 616
2004	2 365	<u>116</u>	<u>606</u>	<u>1 635</u>
2005	2 401	121	599	1 675
2006	2 444	118	607	1 714
2007	2 492	118	621	1 746
2008	2 531	119	628	1 771
2009	2 457	119	581	1 748
2010	2 447	115	560	1 762
2011	2 474	110	560	1 792
2012	2 483	109	557	1 805
2013	2 457	107	553	1 784
2014	2 447	109	528	1 798
2015	2 437	109	520	1 798
2016	2 448	101	534	1 804
2017	2 473	99	542	1 828
2018	2 540	101	559	1 873
2016 I	2 396	97	507	1 784
2016 II	2 477	109	542	1 817
2016 III	2 493	106	543	1 834
2016 IV	2 427	91	544	1 786
2017 I	2 407	92	510	1 800
2017 II	2 494	101	545	1 846
2017 III	2 506	105	565	1 832
2017 IV	2 486	96	546	1 838
2018 I	2 469	92	541	1 831
2018 II	2 573	104	559	1 902
2018 III	2 577	108	577	1 883
2018 IV	2 541	98	559	1 875
2019 I	2 513	99	524	1 883
2019 II	2 593	106	567	1 913
2019 III	2 600	109	560	1 923

1. Ryhmä "tuntematon" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
 From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

6. TYÖLLISET TOIMIALOITAIN, MIEHET (Supistettu luokitus)
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, MALES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot
<i>Year and quarter</i>	<i>All industries¹</i>	<i>Primary industries</i>	<i>Secondary industries</i>	<i>Tertiary industries</i>
1 000 henkilöä - persons				
1966	1 221	344	530	347
1967	1 193	310	535	348
1968	1 152	293	509	350
1969	<u>1 173</u>	<u>279</u>	<u>532</u>	<u>361</u>
1970 ²	1 236	307	514	415
1971	1 228	290	527	410
1972	1 217	261	531	427
1973	1 240	249	543	447
1974	1 266	244	562	461
1975	1 247	220	559	469
1976	1 220	215	535	459
1977	1 181	198	528	450
1978	1 164	188	519	453
1979	1 197	182	539	469
1980	1 240	186	555	492
1981	1 244	184	569	487
1982	1 248	193	556	494
1983	1 249	185	554	507
1984	1 262	179	552	528
1985	1 264	173	547	542
1986	1 263	169	546	547
1987	1 260	161	534	564
1988	<u>1 264</u>	<u>153</u>	<u>532</u>	<u>578</u>
1989 ²	1 311	153	553	604
1990	1 308	143	553	611
1991	1 224	134	497	591
1992	1 130	130	439	560
1993	1 063	123	401	536
1994	1 059	117	397	541
1995	1 096	112	430	551
1996	1 116	106	439	568
1997	1 143	103	451	584
1998	1 174	97	465	608
1999	1 206	98	481	623
2000	1 228	99	489	637
2001	1 240	93	487	657
2002	1 229	85	486	654
2003	1 227	83	478	662
2004	1 229	<u>82</u>	<u>466</u>	<u>676</u>
2005	1 243	86	468	687
2006	1 266	85	478	702
2007	1 290	86	492	708
2008	1 315	86	502	720
2009	1 255	84	461	703
2010	1 259	82	444	729
2011	1 278	81	450	742
2012	1 277	81	449	743
2013	1 261	80	445	732
2014	1 254	81	426	742
2015	1 249	82	417	744
2016	1 267	75	431	756
2017	1 282	72	440	767
2018	1 317	75	450	787
2016 I	1 227	75	407	743
2016 II	1 288	83	439	761
2016 III	1 291	77	439	770
2016 IV	1 260	67	440	751
2017 I	1 236	71	414	748
2017 II	1 294	73	440	778
2017 III	1 311	75	459	775
2017 IV	1 288	70	446	768
2018 I	1 273	67	438	764
2018 II	1 328	76	454	795
2018 III	1 348	81	462	799
2018 IV	1 317	75	448	788
2019 I	1 295	75	423	793
2019 II	1 343	80	455	805
2019 III	1 350	82	443	822

1. Ryhmä "tuntematon" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
 From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

7. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN, NAISET (Supistettu luokitus)
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, FEMALES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot
	All industries ¹	Primary industries	Secondary industries	Tertiary industries
1 000 henkilöä - persons				
1966	938	278	195	465
1967	921	257	190	474
1968	921	238	197	486
1969	924	225	198	501
1970 ²	980	230	238	513
1971	986	219	237	530
1972	997	200	242	556
1973	1 025	184	243	597
1974	1 059	180	261	617
1975	1 065	171	260	634
1976	1 059	152	253	649
1977	1 050	138	248	662
1978	1 035	128	237	668
1979	1 058	126	241	689
1980	1 088	127	249	708
1981	1 109	121	253	734
1982	1 129	119	245	762
1983	1 141	117	234	787
1984	1 152	114	230	806
1985	1 173	106	230	836
1986	1 167	97	228	841
1987	1 163	90	219	853
1988	1 166	84	209	871
1989 ²	1 196	80	208	907
1990	1 196	79	204	912
1991	1 151	76	184	890
1992	1 077	68	164	844
1993	1 008	60	147	798
1994	996	61	140	792
1995	1 003	57	142	801
1996	1 011	53	140	815
1997	1 028	50	142	833
1998	1 048	47	148	850
1999	1 090	46	156	886
2000	1 108	43	154	908
2001	1 127	42	155	926
2002	1 144	41	154	946
2003	1 138	38	142	954
2004	1 136	34	141	958
2005	1 158	34	132	988
2006	1 178	33	129	1 014
2007	1 202	32	128	1 039
2008	1 216	33	126	1 052
2009	1 202	35	119	1 044
2010	1 188	33	117	1 033
2011	1 196	29	110	1 051
2012	1 206	29	108	1 083
2013	1 195	27	108	1 056
2014	1 193	28	101	1 058
2015	1 188	27	103	1 054
2016	1 182	25	103	1 049
2017	1 191	26	101	1 061
2018	1 223	26	109	1 087
2015	I 1 172	24	99	1 044
	II 1 200	30	96	1 067
	III 1 205	28	110	1 063
	IV 1 175	24	107	1 038
2016	I 1 169	22	100	1 043
	II 1 189	26	104	1 057
	III 1 202	30	104	1 063
	IV 1 166	24	104	1 034
2017	I 1 171	21	96	1 051
	II 1 200	28	104	1 067
	III 1 195	30	105	1 060
	IV 1 198	26	99	1 069
2018	I 1 196	25	103	1 065
	II 1 245	28	106	1 108
	III 1 228	27	114	1 085
	IV 1 224	23	110	1 086
2019	I 1 218	25	101	1 092
	II 1 250	26	112	1 108
	III 1 250	27	117	1 103

1. Ryhmä "tuntematon" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
 From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

8. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Maatalous	Metsätalous	Teollisuus	Talonrakennus	
	<i>Agriculture</i>	<i>Forestry</i>	<i>Manufacturing</i>	<i>Construction of buildings</i>	
	Employed persons total				
1 000 henkilöä - persons					
1966	2 159	526	96	526	127
1967	2 114	485	82	528	123
1968	2 073	449	82	522	112
1969	2 097	425	79	541	122
1970 ¹	2 217	451	91	552	143
1971	2 215	424	88	568	145
1972	2 215	389	74	579	140
1973	2 265	354	79	594	145
1974	2 326	353	73	622	145
1975	2 312	327	66	616	145
1976	2 278	306	61	602	130
1977	2 232	278	57	595	127
1978	2 200	261	55	579	125
1979	2 256	251	58	601	124
1980	2 328	251	63	627	128
1981	2 353	250	55	636	133
1982	2 377	255	57	618	133
1983	2 390	246	56	606	140
1984	2 413	242	52	601	143
1985	2 437	228	52	598	137
1986	2 431	218	47	589	142
1987	2 423	206	45	569	143
1988	2 431	197	41	553	145
1989 ¹	2 507	192	41	563	155
1990	2 504	183	39	556	161
1991	2 375	177	33	505	137
1992	2 206	166	31	456	111
1993	2 071	154	29	426	89
1994	2 054	153	25	428	80
1995	2 099	141	28	457	87
1996	2 127	133	26	461	88
1997	2 170	130	23	464	101
1998	2 222	120	24	475	107
1999	2 296	121	23	488	117
2000	2 335	118	24	494	122
2001	2 367	112	23	497	115
2002	2 372	106	21	491	117
2003	2 365	99	22	470	118
2004	2 365	93	23	458	115
2005	2 401	91	30	440	141
2006	2 444	90	28	443	146
2007	2 492	87	31	447	155
2008	2 531	88	31	442	165
2009	2 457	88	31	406	152
2010	2 447	84	31	388	152
2011	2 474	80	31	384	157
2012	2 483	78	31	382	155
2013	2 457	76	31	377	156
2014	2 447	76	33	359	150
2015	2 437	75	34	352	151
2016	2 448	71	30	356	163
2017	2 473	71	28	355	167
2018	2 540	72	29	361	177
2016 I	2 396	68	29	340	154
2016 II	2 477	76	33	361	164
2016 III	2 493	76	30	361	166
2016 IV	2 427	65	26	362	166
2017 I	2 407	64	28	337	156
2017 II	2 494	75	26	356	169
2017 III	2 506	77	28	370	173
2017 IV	2 486	68	28	356	169
2018 I	2 469	66	26	354	172
2018 II	2 573	76	28	363	174
2018 III	2 577	78	30	368	184
2018 IV	2 541	68	30	360	179
2019 I	2 513	67	32	336	167
2019 II	2 593	70	36	366	180
2019 III	2 600	73	36	362	176

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

8. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY

Jatkoa -Continued

Vuosi ja neljännes	Maa- ja vesirakennus	Kauppa	Liikenne	Rahoitus- ja vakuutus	Palvelut	
Year and quarter	Other construction	Trade	Transport	Financing, insurance	Services	
1 000 henkilöä - persons						
1966	72	300	143	..	369	
1967	74	303	140	..	379	
1968	72	306	141	..	389	
1969	67	305	146	..	412	
1970 ¹	58	294 ²	165	84 ²	385	
1971	53	298	160	84	400	
1972	54	305	166	90	421	
1973	54	326	167	99	449	
1974	56	334	170	109	466	
1975	58	329	177	118	480	
1976	57	333	173	117	486	
1977	54	320	170	117	506	
1978	52	313	174	117	517	
1979	53	318	179	120	542	
1980	48	328	184	127	562	
1981	51	326	184	130	581	
1982	50	326	180	136	616	
1983	43	337	177	135	646	
1984	40	343	180	148	664	
1985	41	355	186	156	681	
1986	43	355	183	160	690	
1987	41	348	182	177	710	
1988	43	354	182	190	724	
1989 ¹	42	388	178	262	684	
1990	39	395	179	268	681	
1991	39	364	175	263	679	
1992	36	325	165	250	663	
1993	33	305	158	234	637	
1994	28	297	161	230	645	
1995	28	301	163	228	659	
1996	30	316	159	241	667	
1997	29	329	164	240	685	
1998	32	339	169	249	700	
1999	32	355	168	267	719	
2000	27	354	172	287	732	
2001	30	357	174	301	750	
2002	31	363	169	308	758	
2003	33	362	173	313	767	
2004	33	367	172	315	781	
2005	18	373	144	384	774	
2006	18	376	154	399	785	
2007	19	389	151	414	792	
2008	21	399	153	419	800	
2009	23	381	153	408	806	
2010	20	381	156	416	809	
2011	19	386	147	427	832	
2012	20	386	144	436	839	
2013	20	382	142	431	830	
2014	19	376	140	444	839	
2015	17	371	137	457	834	
2016	15	375	141	448	841	
2017	20	367	139	471	853	
2018	21	378	143	482	870	
2016	I	13	359	143	449	833
	II	18	385	144	449	839
	III	16	396	139	446	853
	IV	16	363	137	446	840
2017	I	18	356	136	465	843
	II	20	377	138	475	856
	III	22	373	142	472	846
	IV	21	360	143	466	871
2018	I	16	359	136	464	872
	II	22	389	147	481	884
	III	24	394	144	495	850
	IV	20	372	143	487	874
2019	I	20	373	140	487	883
	II	21	398	145	489	881
	III	22	388	147	517	871

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

2. Vuosina 1961 - 1969 "rahoitus- ja vakuutus toiminnan" luvut sisältyvät "kaupan" lukuun. -
In the years 1961 - 1969 the figures for "financing and insurance" include in the figures for "trade".

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
From 2005 based on new industrial classification TOL2008

9. TYÖLLISET AMMATTIASEMAN MUKAAN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRIAL STATUS

Vuosi ja neljännes	Työlliset yhteensä	Palkansaajat - <i>Salary and wage earners</i>			Yrittäjät ja yrittäjäperheenjäsenet
		Yhteensä	Työntekijät	Toimihenkilöt	
<i>Year and quarter</i>	<i>Employed total</i>	<i>Total</i>	<i>Wage earners</i>	<i>Salaried employees</i>	<i>Employers and unpaid family workers</i>
1 000 henkilöä - <i>persons</i>					
1966	2 159	1 524	896	628	635
1967	2 114	1 533	883	650	581
1968	2 073	1 529	888	641	544
1969	2 097	1 569	905	664	528
1970	2 126	1 626	930	696	500
1971	2 123	1 639	916	723	484
1972	2 118	1 672	906	766	446
1973	2 164	1 750	938	812	414
1974	2 229	1 826	967	859	403
1975	<u>2 221</u>	<u>1 846</u>	<u>939</u>	<u>907</u>	<u>375</u>
1976 ¹	2 278	1 819	947	856	437
1977	2 232	1 823	925	886	395
1978	2 200	1 812	921	880	374
1979	2 256	1 865	953	901	375
1980	2 328	1 930	991	928	379
1981	2 353	1 962	988	966	375
1982	2 377	1 990	968	1 014	377
1983	2 390	2 004	961	1 040	386
1984	2 413	2 035	960	1 073	378
1985	2 437	2 077	957	1 117	360
1986	2 431	2 071	941	1 127	359
1987	2 423	2 051	919	1 130	372
1988	<u>2 431</u>	<u>2 062</u>	<u>912</u>	<u>1 148</u>	<u>368</u>
1989 ¹	2 507	2 112	932	1 177	395
1990	2 504	2 116	914	1 199	388
1991	2 375	2 012	832	1 177	363
1992	2 206	1 862	738	1 120	344
1993	2 071	1 742	679	1 054	329
1994	2 054	1 722	671	1 041	332
1995	2 099	1 773	696	1 068	325
1996	2 127	1 803	692	1 098	324
1997	2 170	1 845	695	1 141	323
1998	2 222	1 905	727	1 170	317
1999	2 296	1 975	745	1 225	321
2000	2 335	2 016	749	1 264	319
2001	2 367	2 060	767	1 289	307
2002	2 372	2 068	758	1 307	304
2003	2 365	2 061	748	1 310	304
2004	2 365	2 064	733	1 328	301
2005	2 401	2 098	736	1 360	303
2006	2 444	2 129	746	1 382	314
2007	2 492	2 178	761	1 413	314
2008	2 531	2 207	764	1 437	324
2009	2 457	2 123	697	1 419	334
2010	2 447	2 120	682	1 431	328
2011	2 474	2 143	695	1 439	331
2012	2 483	2 146	697	1 442	337
2013	2 457	2 127	678	1 443	330
2014	2 447	2 105	654	1 445	343
2015	2 437	2 090	649	1 437	346
2016	2 448	2 105	650	1 450	344
2017	2 473	2 147	662	1 482	326
2018	2 540	2 204	672	1 530	335
2016 I	2 396	2 053	614	1 436	343
2016 II	2 477	2 128	679	1 445	349
2016 III	2 493	2 143	672	1 465	350
2016 IV	2 427	2 094	635	1 455	333
2017 I	2 407	2 082	622	1 456	325
2017 II	2 494	2 161	670	1 490	332
2017 III	2 506	2 174	697	1 475	332
2017 IV	2 486	2 172	662	1 507	314
2018 I	2 469	2 144	639	1 504	325
2018 II	2 573	2 236	691	1 541	337
2018 III	2 577	2 233	706	1 524	344
2018 IV	2 541	2 205	653	1 549	336
2019 I	2 513	2 174	632	1 539	339
2019 II	2 593	2 250	704	1 544	343
2019 III	2 600	2 253	698	1 552	347

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

10. TYÖLLISET NORMAALIN TYÖAJAN MUKAAN
EMPLOYED PERSONS BY NORMAL HOURS OF WORK

Vuosi ja neljännes	Työlliset - <i>Employed</i>					Osa-aikaisten osuus työllisistä
	Yhteensä	Tuntia viikossa - <i>Hours per week</i>				
Year and quarter	Total	1 - 29	30 - 40	41 -	Tuntematon <i>Unknown</i>	Proportion of part-time employed
1 000 henkilöä - <i>persons</i>						
1981	2 353	173	1 852	316	12	7.4
1982	2 377	181	1 859	322	15	7.6
1983	2 390	197	1 847	321	24	8.2
1984	2 413	201	1 874	312	26	8.3
1985	2 437	201	1 896	310	30	8.2
1986	2 431	195	1 895	308	32	8.0
1987	2 423	194	1 882	315	32	8.0
1988	2 431	177	1 907	319	28	7.3
1989 ¹	2 507	192	1 956	328	32	9.8
1990	2 504	186	1 959	328	32	9.5
1991	2 375	185	1 856	298	36	10.1
1992	2 206	176	1 711	285	34	10.5
1993	2 071	181	1 583	271	36	11.4
1994	2 054	180	1 556	280	39	11.5
1995	2 099	176	1 586	283	54	11.7
1996	2 127	174	1 603	298	52	11.5
1997	2 170	203	1 612	339	16	11.0
1998	2 222	213	1 639	358	12	11.4
1999	2 296	226	1 682	371	17	12.1
2000	2 335	240	1 701	372	22	12.3
2001	2 367	246	1 735	364	23	12.2
2002	2 372	260	1 736	358	19	12.7
2003	2 365	266	1 730	352	17	13.0
2004	2 365	266	1 739	344	16	13.5
2005	2 401	269	1 768	346	18	13.7
2006	2 444	278	1 800	345	20	14.0
2007	2 492	288	1 840	345	18	14.1
2008	2 531	290	1 855	372	13	13.4
2009	2 457	299	1 796	349	12	14.0
2010	2 447	304	1 778	351	14	14.6
2011	2 474	313	1 790	356	14	14.9
2012	2 483	321	1 791	358	13	15.1
2013	2 457	319	1 781	345	13	15.1
2014	2 447	324	1 763	346	15	15.4
2015	2 437	325	1 743	353	16	15.5
2016	2 448	341	1 735	356	17	16.3
2017	2 473	345	1 757	352	19	16.5
2018	2 540	356	1 802	366	16	16.7
2014 I	2 394	332	1 741	345	16	16.2
2014 II	2 490	316	1 806	355	13	14.9
2014 III	2 487	303	1 814	357	14	14.4
2014 IV	2 418	342	1 716	344	15	16.3
2015 I	2 391	335	1 701	338	18	16.1
2015 II	2 463	320	1 772	353	17	15.3
2015 III	2 481	302	1 797	368	15	14.4
2015 IV	2 412	343	1 703	353	14	16.3
2016 I	2 396	349	1 690	338	18	16.6
2016 II	2 477	336	1 761	363	16	16.1
2016 III	2 493	327	1 778	372	17	15.6
2016 IV	2 427	351	1 710	348	18	16.9
2017 I	2 407	360	1 677	350	19	17.1
2017 II	2 494	334	1 790	349	21	16.4
2017 III	2 506	324	1 806	356	20	15.4
2017 IV	2 486	360	1 752	359	15	17.2
2018 I	2 469	362	1 746	344	18	17.3
2018 II	2 573	354	1 822	377	19	16.2
2018 III	2 577	327	1 861	374	15	15.6
2018 IV	2 541	381	1 778	368	13	17.6
2019 I	2 513	396	1 739	367	12	18.1
2019 II	2 593	360	1 840	380	14	16.9
2019 III	2 600	340	1 860	384	15	15.9

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

11. TYÖTTÖMYYS JA TYÖTTÖMYYSASTEET TYÖVOIMATUTKIMUKSEN MUKAAN
UNEMPLOYMENT AND UNEMPLOYMENT RATES ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes	Työttömät - <i>Unemployed persons</i>			Työttömyysasteet - <i>Unemployment rates</i>			
	Mol. sukupuoli	Miehet	Naiset	Mol. sukupuoli	Miehet	Naiset	
	<i>Both sexes</i>	<i>Male</i>	<i>Female</i>	<i>Both sexes</i>	<i>Male</i>	<i>Female</i>	
	1 000 henkilöä - <i>persons</i>			Prosenttia - <i>Per cent</i>			
1961	26	18	8	1.2	1.5	0.8	
1962	28	20	7	1.3	1.7	0.8	
1963	32	24	8	1.5	2.0	0.8	
1964	33	27	7	1.5	2.2	0.6	
1965 ¹	30	20	10	1.4	1.6	1.0	
1966	33	22	11	1.5	1.8	1.2	
1967	63	52	11	2.9	4.2	1.2	
1968	85	70	15	3.9	5.7	1.6	
1969	61	46	15	2.8	3.8	1.6	
1970 ¹	46	35	11	2.0	2.7	1.1	
1971	55	38	17	2.4	3.0	1.6	
1972	62	42	20	2.7	3.3	1.9	
1973	57	32	25	2.4	2.5	2.3	
1974	44	21	23	1.8	1.6	2.1	
1975	62	35	27	2.6	2.7	2.4	
1976	92	60	32	3.9	4.7	2.9	
1977	140	88	52	5.9	6.9	4.7	
1978	172	106	66	7.3	8.4	6.0	
1979	143	82	61	6.0	6.4	5.4	
1980	114	61	53	4.7	4.7	4.7	
1981	121	67	54	4.9	5.1	4.6	
1982	135	73	62	5.4	5.5	5.2	
1983	138	76	62	5.5	5.7	5.2	
1984	133	72	61	5.2	5.4	5.0	
1985	129	73	56	5.0	5.5	4.6	
1986	138	82	56	5.4	6.1	4.6	
1987	130	78	53	5.1	5.8	4.3	
1988	116	68	48	4.5	5.1	4.0	
1989 ¹	80	43	38	3.1	3.2	3.1	
1990	82	49	33	3.2	3.6	2.7	
1991	169	106	63	6.6	8.0	5.2	
1992	292	178	114	11.7	13.6	9.6	
1993	405	235	170	16.3	18.1	14.4	
1994	408	235	174	16.6	18.2	14.9	
1995	382	204	178	15.4	15.7	15.1	
1996	363	186	176	14.6	14.3	14.8	
1997	314	160	154	12.7	12.3	13.0	
1998	285	143	142	11.4	10.9	12.0	
1999	261	130	131	10.2	9.8	10.7	
2000	253	122	131	9.8	9.1	10.6	
2001	238	117	121	9.1	8.6	9.7	
2002	237	123	114	9.1	9.1	9.1	
2003	235	124	111	9.0	9.2	8.9	
2004	229	118	111	8.8	8.7	8.9	
2005	220	111	109	8.4	8.2	8.6	
2006	204	101	103	7.7	7.4	8.1	
2007	183	90	93	6.9	6.5	7.2	
2008	172	85	87	6.4	6.1	6.7	
2009	221	122	99	8.2	8.9	7.6	
2010	224	126	98	8.4	9.1	7.6	
2011	209	117	91	7.8	8.4	7.1	
2012	207	115	92	7.7	8.3	7.1	
2013	219	122	97	8.2	8.8	7.5	
2014	232	129	103	8.7	9.3	8.0	
2015	252	137	115	9.4	9.9	8.8	
2016	237	126	111	8.8	9.0	8.6	
2017	234	125	109	8.6	8.9	8.4	
2018	202	106	96	7.4	7.4	7.3	
2016	I	255	140	115	9.6	10.2	9.0
	II	275	145	131	10.0	10.1	9.9
	III	204	104	100	7.6	7.4	7.7
	IV	212	115	98	8.0	8.4	7.7
2017	I	248	136	112	9.3	9.9	8.7
	II	275	145	130	9.9	10.1	9.8
	III	208	105	103	7.7	7.4	7.9
	IV	205	113	92	7.6	8.0	7.1
2018	I	237	122	115	8.8	8.8	8.8
	II	229	122	107	8.2	8.4	7.9
	III	180	88	91	6.5	6.2	6.9
	IV	162	89	72	6.0	6.4	5.6
2019	I	191	110	81	7.1	7.8	6.3
	II	215	120	95	7.7	8.2	7.1
	III	166	89	78	6.0	6.2	5.9

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

12. TYÖTTÖMYYSASTEET IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN, TYÖVOIMATUTKIMUKSEN PERUSTEELLA
UNEMPLOYMENT RATES BY AGE AND SEX, ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age										Keski-määrin	
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64		15-24
Year and quarter	Prosenttia - Per cent										Weighted mean	
Molemmat sukupuolet - Both sexes												
1998	32,2	19,6	12,5	9,8	8,5	9,3	8,5	8,8	15,4	6,3	23,5	11,4
1999	31,5	16,4	11,2	8,6	7,9	8,1	7,8	7,7	11,5	6,4	21,5	10,2
2000	30,5	16,8	10,7	8,8	7,0	7,7	7,2	7,4	10,4	5,4	21,4	9,8
2001	28,3	15,6	9,4	8,6	6,4	7,1	6,7	7,0	10,2	5,8	19,8	9,1
2002	31,9	15,8	10,2	7,6	6,2	6,7	6,7	7,2	9,1	5,1	21,0	9,1
2003	31,3	17,5	9,9	7,6	6,2	6,5	6,7	6,8	8,5	4,4	21,8	9,0
2004	30,4	16,5	9,6	7,2	6,9	6,7	7,2	6,3	8,0	4,5	20,7	8,8
2005	29,5	16,1	8,6	6,6	6,2	6,9	6,2	6,6	7,8	4,2	20,1	8,4
2006	27,6	14,9	7,7	6,1	5,3	5,5	6,2	6,1	7,7	4,4	18,7	7,7
2007	25,7	12,3	7,0	5,3	4,9	5,0	4,7	5,3	7,3	4,2	16,5	6,9
2008	26,6	11,7	6,7	5,0	4,6	4,4	4,0	4,9	6,3	3,6	16,5	6,4
2009	31,6	17,0	9,7	6,7	5,6	5,7	6,0	6,1	7,0	4,7	21,5	8,2
2010	31,6	17,0	9,7	6,7	5,6	5,7	6,0	6,1	7,0	4,7	21,5	8,2
2011	29,6	16,0	8,9	6,2	5,4	5,6	5,1	6,1	6,9	5,6	20,1	7,9
2012	29,4	14,4	8,9	6,2	5,0	5,5	5,8	6,8	6,2	19,0	7,7	
2013	29,6	15,8	9,5	6,4	6,3	5,8	5,6	6,2	7,2	6,5	19,9	8,2
2014	29,4	16,8	10,1	7,3	5,9	7,0	6,0	6,8	7,2	7,3	20,5	8,7
2015	30,9	19,0	11,3	7,5	7,0	6,7	6,8	7,2	8,2	7,7	22,4	9,4
2016	30,4	15,9	10,4	6,9	7,0	6,5	6,2	7,7	7,7	7,2	20,1	8,8
2017	29,0	16,4	9,3	8,1	6,2	6,3	6,3	6,4	7,4	8,4	20,1	8,6
2018	25,4	13,4	8,4	7,2	5,6	4,6	5,0	5,6	6,0	8,2	17,0	7,4
2018 I	31,7	17,0	10,3	8,6	6,0	5,4	5,8	7,3	6,8	9,9	21,1	8,8
2018 II	33,1	15,2	9,7	6,9	5,4	4,3	4,9	5,1	6,2	7,9	21,6	8,2
2018 III	15,6	10,7	7,2	7,0	6,1	4,4	5,1	4,9	5,7	7,4	12,1	6,5
2018 IV	17,2	10,2	6,5	6,2	5,0	4,3	4,3	4,8	5,3	7,6	12,2	6,0
2019 I	29,4	14,8	7,9	6,5	5,4	4,3	3,9	4,9	6,5	6,7	18,9	7,1
2019 II	33,3	16,1	7,3	5,9	4,6	3,9	4,2	4,7	5,9	7,5	22,5	7,7
2019 III	17,1	10,2	6,1	6,1	5,9	3,8	2,7	5,1	6,2	6,8	12,3	6,0
Miehet - Male												
1998	31,1	19,4	11,3	8,3	7,7	9,5	8,3	8,8	15,9	6,2	22,8	10,9
1999	30,4	16,4	9,7	7,7	6,7	7,8	8,2	7,9	12,6	6,5	20,8	9,8
2000	30,7	16,9	9,3	7,1	5,5	7,1	7,3	7,3	10,8	5,0	21,1	9,1
2001	29,1	15,5	7,6	7,5	5,3	6,8	7,0	7,2	10,6	5,5	19,6	8,6
2002	32,6	16,6	9,7	6,9	6,2	7,2	7,3	7,4	9,6	5,6	21,2	9,1
2003	31,6	18,2	9,8	7,4	6,5	6,8	7,3	7,6	9,0	3,7	21,9	9,2
2004	31,9	18,2	9,5	6,5	6,0	6,4	7,0	6,8	8,3	4,7	22,0	9,5
2005	28,5	17,6	8,0	6,1	5,8	6,6	6,2	6,0	8,4	3,6	20,6	8,2
2006	28,9	15,1	7,0	5,1	4,2	4,9	6,4	6,2	7,7	4,9	19,0	7,4
2007	27,4	11,9	6,7	4,4	3,3	4,8	4,8	5,6	8,1	4,1	16,4	6,5
2008	28,7	12,3	6,4	4,1	3,6	3,6	3,8	4,7	6,9	3,6	17,1	6,1
2009	36,2	19,6	10,1	6,8	6,2	5,8	6,4	7,1	7,5	6,1	24,1	8,9
2010	34,7	19,9	9,9	6,5	6,5	6,3	7,1	7,8	8,3	5,8	23,8	9,1
2011	30,9	18,4	9,4	6,2	5,9	6,0	5,4	7,1	8,5	5,9	21,8	8,4
2012	31,0	16,1	9,7	5,8	4,8	6,2	7,4	7,4	8,5	7,5	19,9	8,3
2013	33,4	19,3	9,7	6,2	6,1	5,9	6,1	7,4	8,2	8,0	22,9	8,8
2014	31,1	19,8	10,9	7,0	6,0	7,9	6,5	7,8	8,9	7,4	22,8	9,3
2015	34,6	22,1	11,2	7,3	6,4	7,5	7,5	7,6	9,6	8,4	25,4	9,9
2016	31,7	18,4	10,8	6,3	6,5	6,5	6,8	8,1	8,7	7,4	21,8	9,0
2017	29,3	18,0	9,7	7,8	6,1	6,0	6,6	7,3	8,4	9,1	20,9	8,9
2018	26,0	13,7	8,8	6,5	5,6	4,7	4,5	5,9	6,9	9,3	17,3	7,9
2018 I	36,4	16,3	10,3	8,1	5,8	5,1	4,9	8,7	7,6	10,5	21,3	8,8
2018 II	33,0	15,7	11,4	6,9	6,1	4,1	4,5	4,8	7,6	9,2	21,8	8,4
2018 III	14,2	10,2	7,6	4,6	5,9	4,3	4,7	4,8	6,5	7,4	11,3	6,2
2018 IV	17,6	12,7	6,1	6,5	4,5	5,3	4,1	5,1	5,8	9,9	14,0	6,4
2019 I	35,6	16,6	8,4	5,9	5,4	4,5	4,8	5,7	8,2	9,2	21,4	7,8
2019 II	36,1	18,8	7,0	5,6	4,5	4,2	4,4	4,6	7,6	9,8	24,7	8,2
2019 III	16,3	11,2	6,8	5,7	5,9	3,3	3,0	5,4	6,6	8,0	12,5	6,2
Naiset - Female												
1998	33,2	19,9	14,1	11,6	9,3	9,1	8,8	8,7	14,8	6,3	24,3	12,0
1999	32,5	16,4	13,2	9,7	9,2	8,6	7,4	7,5	10,5	6,3	22,1	10,7
2000	30,3	16,8	12,5	10,9	8,7	8,4	7,1	7,5	10,1	5,8	21,6	10,6
2001	27,7	15,7	11,6	10,0	7,6	7,4	6,3	6,8	9,8	6,0	20,0	9,7
2002	31,4	14,9	10,8	8,5	6,2	6,3	6,1	7,0	8,6	4,6	20,9	9,1
2003	31,2	16,6	10,0	7,9	6,7	6,3	6,1	5,9	8,1	5,3	21,6	8,9
2004	29,1	14,6	9,7	8,1	7,9	7,0	7,5	5,8	7,8	4,4	19,4	8,9
2005	30,4	14,7	9,4	7,1	6,5	7,1	6,7	7,2	7,1	6,9	19,5	8,4
2006	26,4	14,7	8,7	7,2	6,4	6,1	6,0	6,0	7,7	3,8	18,4	8,1
2007	24,2	12,7	7,4	6,4	6,8	5,2	4,7	5,0	6,6	4,3	16,6	7,2
2008	24,8	11,1	7,0	6,0	5,7	5,2	4,3	5,0	5,7	3,7	15,8	6,7
2009	28,2	14,1	9,3	6,6	5,0	5,6	5,6	5,2	6,5	3,4	19,0	7,6
2010	29,3	13,6	8,3	6,0	6,5	5,8	5,6	5,5	6,1	4,8	19,0	7,6
2011	28,6	13,4	8,2	6,2	4,8	5,1	4,8	5,1	5,4	5,3	18,4	7,1
2012	28,2	12,7	8,0	6,8	5,3	4,8	5,2	4,1	5,3	4,8	18,0	7,1
2013	26,9	11,9	6,2	6,6	6,3	5,6	5,1	6,4	6,4	4,9	17,1	7,5
2014	28,0	13,6	9,3	7,5	5,9	6,0	5,5	5,8	5,7	7,3	18,4	8,0
2015	28,0	15,9	11,6	7,8	7,6	5,9	6,2	6,8	7,0	7,0	19,7	8,8
2016	29,5	13,2	9,9	7,8	7,5	6,4	5,6	7,3	6,9	6,9	18,6	8,6
2017	28,8	14,7	8,9	8,4	6,4	6,7	6,0	5,5	6,4	7,8	19,3	8,4
2018	24,9	13,0	7,9	7,9	5,7	4,5	5,6	5,2	5,2	7,2	16,8	7,3
2018 I	28,2	17,6	10,3	9,2	6,2	5,6	6,8	5,9	6,1	9,4	20,9	8,8
2018 II	33,2	14,8	7,6	7,0	4,5	4,6	5,3	5,4	4,9	6,7	21,4	7,9
2018 III	16,8	11,3	6,8	9,8	6,3	4,4	5,5	5,1	4,9	7,3	12,9	6,9
2018 IV	16,8	7,7	7,0	5,7	5,6	3,3	4,6	4,6	4,8	5,3	10,4	5,6
2019 I	24,6	12,7	7,3	7,3	5,5	4,0	3,1	4,1	5,0	4,2	16,5	6,3
2019 II	30,9	12,8	7,6	6,2	4,8	3,6	3,9	4,8	4,4	5,2	20,3	7,1
2019 III	17,7	8,9	5,3	6,4	6,0	4,4	2,2	4,9	5,8	5,7	12,1	5,9

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

**13. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ SUKUPUOLEN MUKAAN SEKÄ LOMAUTETUT JA LYHENNETYLLÄ TYÖVIIKKOLLA OLEVAT
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY SEX, AND PERSONS LAID OFF AND ON REDUCED WORKING WEEK**

Vuosi ja neljännes <i>Year and quarter</i>	Työttömät työnhakijat - <i>Unemployed jobseekers</i>					Lomautetut <i>Laid off</i>	Lyhennetyllä työviikolla <i>On reduced working week</i>
	Yhteensä <i>Total</i>	Miehet <i>Male</i>	Naiset <i>Female</i>	Alle 25-vuotiaat <i>Under 25 years old</i>	Yli vuoden työttömänä <i>Unemployed over a year</i>		
Henkilöä - <i>Persons</i>							
1971	44 100	27 000	17 100	4 300	2 000
1972	59 500	36 800	22 700	4 700	2 100
1973	50 200	28 700	21 500	4 500	1 800
1974	40 100	20 300	19 800	4 300	2 100
1975	50 900	29 500	21 400	7 500	6 900
1976	80 200	51 400	28 800	10 800	8 900
1977	132 500	82 700	49 900	19 900	21 600
1978	175 200	106 800	68 400	17 000	24 700
1979	150 300	87 200	63 200	9 500	8 000
1980	109 500	58 300	51 200	6 600	5 000
1981	115 400	61 200	54 200	35 700	11 500	11 400	10 200
1982	138 100	75 000	63 100	40 900	14 000	15 600	14 200
1983	143 900	80 000	63 900	40 800	17 100	14 900	10 600
1984	135 300	76 100	59 200	37 600	15 500	11 400	7 800
1985	141 400	79 600	61 800	36 700	13 200	11 900	6 500
1986	150 700	87 100	63 600	36 900	14 800	14 800	5 300
1987	149 500	81 100	59 400	33 800	16 700	10 000	3 800
1988	127 600	71 100	56 500	28 600	12 100	8 400	3 400
1989	103 400	54 800	48 700	22 100	6 400	6 700	2 700
1990	103 200	59 500	43 700	21 800	3 000	9 700	2 400
1991	213 200	134 600	78 600	45 800	5 300	32 300	5 900
1992	363 100	221 500	141 600	77 800	29 200	43 600	11 000
1993	482 200	280 700	201 400	97 700	86 000	45 900	14 400
1994	494 200	276 900	217 300	92 200	133 600	26 800	12 900
1995	466 000	254 900	211 100	80 500	140 200	15 100	9 200
1996	448 000	241 400	206 600	68 600	134 900	13 900	8 000
1997	409 000	214 900	194 000	53 900	124 600	10 700	6 300
1998	372 400	190 200	182 200	46 900	112 600	10 000	4 900
1999	348 100	177 200	170 500	44 300	98 000	11 100	4 100
2000	321 100	161 600	159 500	39 300	89 000	9 500	3 200
2001	302 200	153 400	148 700	36 600	82 700	10 400	2 700
2002	294 000	154 500	139 500	35 800	77 700	12 700	2 400
2003	288 800	153 500	135 400	35 200	72 400	14 200	2 300
2004	288 400	152 200	136 200	34 900	73 000	13 200	2 100
2005	275 300	144 100	131 200	30 500	72 400	10 600	1 700
2006	247 900	128 800	119 100	26 800 ¹	64 400	8 000	1 300
2007	215 800	111 000	104 800	22 500	51 700	6 600	1 100
2008	202 900	107 400	95 500	22 400	43 100	9 000	1 100
2009	264 800	156 200	108 600	36 200	41 300	31 000	3 800
2010	264 800	154 300	110 500	34 600	54 000	21 300	3 700
2011	243 900	138 800	105 100	30 000	57 200	14 200	2 000
2012	253 200	144 800	108 400	32 100	61 200	15 200	2 300
2013 ²	294 100	168 200	126 000	38 800	73 700	21 400	4 600
2014	325 700	185 500	140 100	43 300	90 500	26 000	8 000
2015	351 900	198 700	153 100	47 100	109 300	28 800	9 300
2016	348 800	194 500	154 300	45 900	123 700	23 300	10 500
2017	303 400	166 200	137 200	38 200	104 800	15 000	9 000
2018	255 900	141 200	114 700	32 400	76 300	11 400	6 800
2016	I 360 000	208 400	151 600	46 400	121 800	29 900	10 900
	II 346 400	192 600	153 800	46 300	124 300	21 700	10 700
	III 350 100	188 600	161 500	47 800	126 800	18 700	10 100
	IV 338 500	188 300	150 200	43 100	122 100	22 800	10 300
2017	I 330 800	187 600	143 200	40 900	117 100	22 400	10 200
	II 305 300	166 500	138 800	39 200	107 200	13 900	9 200
	III 297 800	156 700	141 100	38 600	102 200	10 800	8 400
	IV 279 800	154 100	125 700	34 200	92 700	13 100	8 300
2018	I 275 400	156 500	118 900	33 700	86 300	16 300	8 000
	II 256 300	139 800	116 500	33 000	78 300	9 900	7 000
	III 253 100	134 200	118 900	33 200	73 600	8 200	6 000
	IV 238 700	134 300	104 300	29 800	67 100	11 100	6 100
2019	I 245 200	142 200	103 000	30 600	64 800	15 300	6 000
	II 236 800	131 500	105 300	30 800	63 100	9 800	5 500
	III 242 500	130 800	111 700	31 400	63 700	8 900	5 100

1. Vuoteen 2005 asti lomautetut poislukein. - *Until 2005 excluding laid off.*

2. Sisältää kaikki 1.7.2013 alkaen alkaneet kokoaikaiset lomautukset, siihen asti vain henkilökohtaisesti lomautetut. *Includes all fully laid off starting from 1 July 2013, up to that date only those individually laid off.*

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

14. TYÖTÖMÄT TYÖNHAKIJAT IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age										Yhteensä
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	
Year and quarter	Henkilöä - persons										Total
Molemmat sukupuolet - Both sexes											
1998	11 100	35 800	37 700	41 400	41 100	42 400	44 800	40 500	57 200	10 400	362 500
1999	10 900	33 400	33 100	37 200	37 700	38 400	40 900	40 300	53 900	11 300	337 100
2000	10 000	29 300	29 100	33 200	34 700	35 300	37 500	40 000	50 300	12 200	311 700
2001	9 700	26 900	26 600	29 600	32 400	32 900	35 500	38 000	47 300	12 900	291 800
2002	9 200	26 600	26 200	27 400	31 300	31 500	33 800	36 300	46 500	12 300	281 300
2003	8 600	26 600	26 200	25 300	29 800	30 400	31 900	34 100	49 200	12 300	274 600
2004	8 200	26 700	26 700	24 400	29 200	30 300	30 800	32 900	52 500	13 200	275 200
2005	6 700	23 800	24 900	22 900	27 100	29 200	29 500	31 600	55 500	13 200	264 700
2006 ¹	5 800	21 000	22 800	21 400	24 500	27 300	27 500	29 700	52 600	15 200	247 900
2007	5 200	17 400	19 500	18 300	20 000	23 200	23 500	25 800	46 100	16 700	215 800
2008	5 300	17 000	19 100	17 800	17 800	21 600	22 400	24 300	39 300	18 000	202 900
2009	8 400	27 800	29 000	25 500	23 700	28 600	29 600	30 800	40 000	21 100	264 800
2010	8 000	26 600	28 600	25 600	23 500	27 900	29 600	30 600	39 000	25 200	264 800
2011	7 000	23 000	25 400	23 000	21 100	24 200	26 700	27 600	36 400	29 300	243 900
2012	7 200	24 900	26 200	24 400	22 100	23 800	27 100	28 000	35 700	33 400	253 200
2013 ²	8 500	30 400	31 000	29 900	26 900	26 900	31 300	32 400	38 600	38 000	294 100
2014	9 500	33 800	34 100	34 300	30 800	29 000	34 300	36 700	40 600	42 500	325 700
2015	9 800	37 300	37 600	38 000	33 600	31 000	35 900	38 900	42 700	46 200	351 900
2016	9 400	36 400	37 400	37 700	33 700	30 700	34 400	38 600	41 800	47 500	348 800
2017	8 000	30 300	32 200	32 300	29 500	27 100	29 300	34 300	38 000	41 700	303 400
2018	6 900	25 500	27 700	27 200	25 500	23 200	23 600	28 900	32 500	34 300	255 900
2018 I	5 900	27 800	29 700	29 000	26 800	24 600	25 900	31 900	35 800	37 400	275 400
II	7 200	25 800	27 900	27 300	25 500	23 100	23 300	28 700	32 100	34 800	256 300
III	8 000	25 200	27 700	27 200	25 800	23 300	23 100	27 800	31 300	33 200	253 100
IV	6 600	23 300	25 300	25 200	23 900	21 800	21 900	27 400	30 900	31 800	238 700
2019 I	5 700	24 900	26 500	25 900	24 700	22 500	22 400	28 300	32 000	31 800	245 200
II	7 000	23 800	25 500	25 400	24 300	22 100	21 300	28 300	29 800	30 800	236 800
III	7 600	23 800	26 200	26 100	25 300	22 900	21 700	26 600	30 000	31 900	242 500
Miehet - Male											
1998	5 700	19 000	19 100	20 700	20 500	21 900	23 700	20 500	27 100	4 600	182 800
1999	5 700	17 500	16 500	18 300	18 800	19 600	21 400	20 400	25 500	4 900	168 800
2000	5 000	15 200	14 300	16 100	17 000	17 800	19 500	20 100	24 000	5 400	154 400
2001	4 900	14 100	13 200	14 400	16 000	16 600	18 500	19 300	22 600	5 900	145 600
2002	4 700	14 800	13 700	13 800	15 900	16 400	18 000	19 100	22 500	5 600	144 300
2003	4 400	15 000	13 800	12 500	15 200	15 800	17 000	18 100	24 100	5 700	142 000
2004	4 100	14 800	14 100	12 100	14 600	15 300	17 300	18 400	24 500	6 400	141 500
2005	3 400	13 200	13 200	11 300	13 500	15 100	15 600	16 600	27 200	6 300	135 600
2006 ¹	2 900	11 800	12 300	10 800	12 500	14 300	14 800	15 900	26 200	7 300	128 800
2007	2 600	9 700	10 300	9 200	10 000	12 000	12 500	13 700	23 000	8 100	111 000
2008	2 900	10 000	10 400	9 200	9 200	11 400	12 200	13 100	20 100	8 800	107 400
2009	5 000	18 600	17 900	14 900	13 600	16 600	17 700	18 200	22 200	11 300	156 200
2010	4 500	17 100	17 400	14 800	13 300	15 900	17 500	18 000	21 800	13 900	154 300
2011	3 900	14 300	14 900	12 500	11 700	13 600	15 400	16 000	20 300	15 600	138 600
2012	4 000	15 700	15 500	13 700	12 400	13 500	15 800	16 400	20 000	17 500	144 800
2013 ²	4 800	19 300	18 300	16 800	15 000	15 100	18 100	19 000	21 700	20 000	168 200
2014	5 300	21 100	19 900	19 200	17 000	16 200	19 700	21 200	23 100	22 500	185 500
2015	5 500	23 100	21 700	21 000	18 300	17 000	20 400	22 600	24 300	24 400	198 700
2016	5 200	22 200	21 300	20 600	18 000	16 700	19 300	22 100	23 500	25 100	194 500
2017	4 300	18 000	18 100	17 300	15 500	14 400	16 100	19 200	21 100	21 700	166 200
2018	3 800	15 300	15 700	14 700	13 600	12 500	12 900	16 200	18 200	18 000	141 200
2018 I	3 000	17 200	17 300	16 200	14 900	13 800	14 700	18 500	20 500	19 900	156 500
II	3 900	15 300	15 600	14 500	13 300	12 200	12 600	16 000	17 800	18 200	139 800
III	4 200	14 500	15 000	14 000	13 000	11 900	12 100	15 000	16 900	17 200	134 200
IV	3 800	14 200	14 700	14 100	13 100	12 000	12 300	15 400	17 500	16 900	134 300
2019 I	3 100	15 700	15 900	14 900	13 900	12 800	13 000	16 600	18 800	17 300	142 200
II	4 000	14 400	14 600	13 800	12 800	11 800	11 600	14 800	16 900	16 400	131 500
III	4 200	14 100	14 500	13 800	12 900	11 800	11 500	14 600	16 400	16 800	130 800
Naiset - Female											
1998	5 400	16 800	18 600	20 700	20 600	20 600	21 100	19 900	30 100	5 800	179 700
1999	5 300	15 900	16 600	18 900	18 900	18 900	19 500	19 800	28 400	6 300	168 500
2000	5 000	14 200	14 900	17 100	17 600	17 500	18 000	19 900	26 300	6 700	157 200
2001	4 800	12 800	13 400	15 200	16 400	16 200	17 100	18 600	24 600	7 000	146 200
2002	4 400	11 800	12 500	13 700	15 400	15 200	15 800	17 300	24 000	6 700	137 000
2003	4 300	11 700	12 400	12 500	14 700	14 500	14 800	16 000	25 100	6 600	132 600
2004	4 200	11 900	12 600	12 300	14 600	14 800	14 500	15 500	26 600	6 800	133 700
2005	3 300	10 600	11 800	11 600	13 600	14 100	13 900	15 000	28 200	6 800	129 100
2006 ¹	2 900	9 200	10 500	10 600	12 000	13 000	12 600	13 800	26 400	7 900	119 100
2007	2 600	7 700	9 200	9 100	10 000	11 200	11 000	12 100	23 100	8 600	104 800
2008	2 400	7 000	8 700	8 700	8 700	10 200	10 200	11 100	19 300	9 200	95 500
2009	3 400	9 200	11 100	10 600	10 100	12 000	11 900	12 600	17 800	9 800	108 600
2010	3 600	10 400	11 200	10 400	11 200	12 000	12 100	12 600	17 100	11 400	119 500
2011	3 200	8 700	10 400	10 000	9 400	10 600	11 200	11 500	16 100	13 700	105 100
2012	3 100	9 200	10 700	10 700	9 700	10 400	11 200	11 600	15 700	15 900	108 400
2013 ²	3 700	11 100	12 700	13 100	11 900	11 800	13 200	13 300	16 900	18 000	126 000
2014	4 200	12 700	14 200	15 100	13 800	12 800	14 600	14 900	17 500	20 000	140 100
2015	4 400	14 200	15 900	17 000	15 400	14 000	15 500	16 200	18 400	21 700	153 100
2016	4 300	14 200	16 100	17 200	15 700	14 000	15 100	16 400	18 300	22 400	154 300
2017	3 600	12 200	14 200	14 200	14 000	12 700	13 200	15 000	16 800	18 000	137 200
2018	3 200	10 200	12 000	12 400	11 900	10 800	10 600	12 700	14 300	16 200	114 700
2018 I	3 400	12 800	14 700	15 600	14 400	13 100	13 900	15 800	17 600	21 600	143 200
II	3 700	12 600	14 300	15 200	14 300	13 000	13 300	14 900	16 700	20 400	138 800
III	4 300	12 800	14 800	15 700	14 700	13 300	13 600	15 200	16 900	19 500	141 100
IV	3 100	10 800	12 800	13 500	12 600	11 600	12 100	14 200	16 200	18 500	125 700
2019 I	2 800	10 600	12 300	12 700	11 900	10 900	11 200	13 400	15 300	17 500	118 900
II	3 300	10 500	12 300	12 800	12 000	10 900	10 700	12 700	14 300	16 500	116 500
III	3 800	10 700	12 700	13 100	12 800	11 400	11 000	12 800	14 400	16 000	118 900
IV	2 800	9 000	10 600	11 100	10 800	9 900	9 600	11 900	13 400	14 900	104 300
2019 I	2 600	9 200	10 600	11 000	10 800	9 800	9 400	11 800	13 200	14 500	103 000
II	3 000	9 300	10 900	11 600	11 500	10 300</					

15. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkuu - *Continued*

		Ammatti - Occupation				
Vuosi ja neljännes	Johtajat	Erityisasiantuntijat	Asiantuntijat	Toimisto- ja asiakaspalvelutyöntekijät	Palvelu- ja myyntityöntekijät	
Year and quarter	Managers	Professionals	Technicians and associate professionals	Clerical support workers	Service and sales workers	
Henkilöä - persons						
2006	2 900	25 700	23 000	20 200	39 800	
2007	2 600	23 500	20 000	17 300	35 000	
2008	2 300	22 700	18 400	15 100	31 500	
2009	2 700	29 500	23 600	17 000	36 100	
2010	2 800	30 900	24 100	17 000	37 300	
2011	2 600	28 600	22 000	15 900	35 900	
2012	2 700	30 600	22 700	16 100	37 200	
2013 ¹	3 100	37 500	27 100	18 000	44 200	
2014	3 600	43 000	30 900	19 400	51 200	
2015	4 100	47 400	34 000	21 000	57 900	
2016	4 100	48 200	34 100	20 900	60 200	
2017	3 600	41 900	29 800	18 600	54 700	
2018	3 200	34 500	24 800	15 500	46 400	
2009	I	2 400	24 300	21 200	15 800	32 400
	II	2 600	29 700	22 700	16 400	34 600
	III	2 800	33 500	25 000	17 800	39 100
	IV	2 800	30 700	25 200	17 800	38 100
2010	I	2 800	30 300	25 100	17 600	36 900
	II	2 800	32 300	24 100	17 000	37 200
	III	2 800	33 300	24 300	17 200	38 900
	IV	2 600	27 900	22 800	16 100	36 200
2011	I	2 600	27 600	22 600	16 000	35 500
	II	2 500	29 300	21 600	15 700	35 200
	III	2 600	30 800	22 400	16 300	37 700
	IV	2 500	26 600	21 400	15 600	35 200
2012	I	2 600	27 500	22 100	15 700	35 000
	II	2 600	30 400	21 700	15 600	36 100
	III	2 900	33 300	23 400	16 500	39 300
	IV	2 900	31 200	23 600	16 500	38 300
2013	I	3 000	33 500	25 700	17 500	40 500
	II	3 100	37 100	25 900	17 500	42 700
	III ¹	3 300	40 800	28 000	18 500	47 400
	IV	3 300	36 400	28 700	18 600	46 200
2014	I	3 300	39 800	29 800	18 900	47 700
	II	3 400	43 000	29 900	18 900	49 600
	III	3 700	46 200	31 600	19 800	54 200
	IV	3 800	43 200	32 200	20 000	53 400
2015	I	4 000	44 700	33 600	20 900	54 600
	II	4 100	47 800	33 300	20 800	56 900
	III	4 200	50 800	34 700	21 300	61 300
	IV	4 100	46 400	34 400	21 100	58 800
2016	I	4 100	46 600	34 800	21 100	58 400
	II	4 100	48 700	33 600	20 800	59 700
	III	4 200	51 400	34 500	21 200	63 100
	IV	4 100	46 100	33 600	20 400	59 600
2017	I	3 900	43 700	32 400	19 900	56 500
	II	3 600	43 700	29 700	18 800	55 100
	III	3 500	43 400	29 500	18 400	56 300
	IV	3 300	36 900	27 700	17 300	50 800
2018	I	3 200	35 100	26 600	16 500	47 600
	II	3 200	36 100	24 800	15 500	47 100
	III	3 200	36 400	24 800	15 500	48 300
	IV	3 100	30 500	23 100	14 400	42 600
2019	I	3 100	30 300	23 100	14 100	41 400
	II	3 100	32 300	22 100	13 800	41 900
	III	3 200	33 700	22 700	14 000	44 100

1. Katso alaviite taulukkoon 13. - See note to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

15. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkuu - *Continued*

Ammatti - Occupation					
Vuosi ja neljännes	Maanviljelijät, metsätyöntekijät ym.	Rakennus-, korjaus- ja valmistustyöntekijät	Josta talonrakennukseen liittyvä työ	Prosessi- ja kuljetustyöntekijät	Muut työntekijät
<i>Year and quarter</i>	Skilled agricultural, forestry and fishery workers	<i>Craft and related trades workers</i>	Of which occupations related to construction of buildings	Plant and machine operators and assemblers	Elementary occupations
Henkilöä - persons					
2006	7 900	43 600	16 700	22 400	28 700
2007	6 700	36 400	14 200	19 000	24 500
2008	6 200	36 000	14 900	17 400	22 300
2009	6 900	59 700	22 800	25 300	25 900
2010	6 700	57 600	21 100	23 800	25 300
2011	6 400	49 800	19 200	21 400	23 600
2012	<u>6 500</u>	<u>51 500</u>	<u>20 600</u>	<u>22 300</u>	<u>23 900</u>
2013 ¹	7 200	60 600	23 800	25 100	26 300
2014	7 600	66 400	26 200	27 000	27 900
2015	8 000	69 800	27 500	28 400	29 100
2016	7 800	65 800	25 400	26 900	28 200
2017	7 100	53 000	20 400	22 200	24 500
2018	6 100	43 400	16 800	17 800	20 800
2009	I 8 500	57 400	24 800	24 200	26 100
	II 5 700	56 600	21 700	24 800	25 000
	III 5 500	58 800	20 400	25 000	25 400
	IV 7 700	66 100	24 300	27 200	27 200
2010	I 8 900	68 300	26 600	27 300	27 800
	II 5 600	55 900	20 000	23 300	24 800
	III 5 200	51 800	17 600	22 000	24 100
	IV 7 200	54 300	20 300	22 800	24 700
2011	I 8 400	58 200	23 700	23 700	25 600
	II 5 300	48 000	18 300	20 600	22 800
	III 4 900	45 100	16 100	19 800	22 500
	IV 6 900	48 100	18 900	21 400	23 400
2012	I 8 100	55 400	23 500	23 200	24 900
	II 5 400	47 300	18 900	20 800	22 800
	III 5 200	47 400	17 700	21 200	23 100
	IV 7 400	55 700	22 200	23 800	24 800
2013	I 8 800	64 700	26 900	26 300	27 000
	II <u>6 000</u>	<u>57 000</u>	<u>22 300</u>	<u>23 900</u>	<u>25 400</u>
	III ¹ 5 800	56 700	20 900	23 700	25 700
	IV 8 000	64 100	25 100	26 400	27 100
2014	I 9 200	70 500	29 300	28 400	28 900
	II 6 400	62 900	24 500	25 900	27 000
	III 6 200	62 100	23 200	25 400	27 100
	IV 8 500	70 000	27 600	28 500	28 700
2015	I 9 700	75 700	31 500	30 500	30 400
	II 6 900	67 100	26 400	27 700	28 500
	III 6 700	65 600	24 500	26 600	28 300
	IV 8 700	70 800	27 500	29 000	29 300
2016	I 9 800	74 300	30 200	29 600	30 100
	II 6 800	64 600	24 700	26 600	27 700
	III 6 400	61 300	22 300	25 200	27 300
	IV 8 400	62 900	24 100	26 100	27 600
2017	I 9 300	63 000	25 400	25 800	27 600
	II 6 100	52 500	19 900	22 200	24 300
	III 5 500	47 800	17 300	20 200	23 200
	IV 7 400	48 700	18 900	20 500	23 000
2018	I 8 300	50 500	20 600	20 600	23 200
	II 5 100	42 200	16 100	17 600	20 500
	III 4 600	39 400	14 300	16 400	19 900
	IV 6 400	41 600	16 300	16 900	19 800
2019	I 7 300	45 100	18 800	17 800	20 500
	II 4 500	38 800	15 100	16 000	18 300
	III 4 300	37 500	13 900	15 800	18 300

15. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkoa - *Continued*

		Ammatti - <i>Occupation</i>			
Vuosi ja neljännes	Sotilaat	Ammatteihin luokittelemattomat ryhmät	Yhteensä	Lomautetut	
<i>Year and quarter</i>	<i>Armed forces occupations</i>	<i>Work not classifiable by occupation</i>	<i>Total</i>	<i>Laid off</i>	
Henkilöä - <i>persons</i>					
2006	60	33 800	247 900	8 000	
2007	60	30 900	215 800	6 600	
2008	50	31 000	202 900	9 000	
2009	70	38 100	284 800	31 000	
2010	60	39 200	264 800	21 300	
2011	60	37 700	243 900	14 200	
2012	60	39 600	253 200	15 200	
2013 ¹	80	45 000	294 100	21 400	
2014	110	48 500	325 700	26 000	
2015	140	52 000	351 900	26 800	
2016	140	52 400	348 800	23 300	
2017	120	47 900	303 400	15 000	
2018	100	43 200	255 900	11 400	
2009	I	60	35 400	247 900	30 800
	II	70	37 800	256 200	30 400
	III	80	41 000	274 000	28 500
	IV	70	38 200	281 100	34 300
2010	I	60	39 500	284 500	32 800
	II	60	39 900	263 000	19 600
	III	70	40 900	260 700	14 700
	IV	70	36 400	251 000	18 000
2011	I	60	37 200	257 500	21 200
	II	60	37 900	238 900	12 500
	III	60	39 600	241 800	9 700
	IV	60	36 000	237 300	13 600
2012	I	60	38 100	252 700	19 500
	II	50	39 700	242 500	12 400
	III	60	42 100	254 400	10 700
	IV	60	38 800	263 000	18 100
2013	I	70	43 000	290 100	25 200
	II	80	44 900	283 400	17 400
	III ¹	80	48 000	297 900	17 200
	IV	80	44 200	305 100	25 900
2014	I	90	45 700	322 300	31 000
	II	90	48 400	315 600	22 900
	III	120	51 700	328 100	20 600
	IV	120	48 200	336 500	29 400
2015	I	160	49 800	354 000	33 900
	II	140	52 700	345 700	24 800
	III	150	55 600	355 200	21 100
	IV	130	49 900	352 600	27 400
2016	I	140	51 000	360 000	29 900
	II	140	53 700	346 400	21 700
	III	150	55 400	350 100	18 700
	IV	120	49 600	338 500	22 800
2017	I	150	48 500	330 800	22 400
	II	130	49 100	305 300	13 900
	III	120	49 800	297 800	10 800
	IV	110	44 100	279 800	13 100
2018	I	110	43 700	275 400	16 300
	II	100	44 100	256 300	9 900
	III	110	44 500	253 100	8 200
	IV	90	40 300	238 700	11 100
2019	I	90	42 300	245 200	15 300
	II	90	45 900	236 800	9 800
	III	100	49 000	242 500	8 900

16. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖTTÖMYYDEN KESTON MUKAAN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE
BY DURATION OF UNEMPLOYMENT

Vuosi ja neljännes	Työttömyyden kesto, viikkoa - <i>Duration of unemployment, weeks</i>						Yhteensä <i>Total</i>	Keskimäärin <i>Average</i>	
	0 - 4	5 - 12	13 - 26	27 - 52	53 - 104	Yli 104			
<i>Year and quarter</i>	<i>Henkilöä - Persons</i>							<i>Viikkoa Weeks</i>	
1981	28 000	27 100	22 500	15 000	7 200	4 300	104 000	24	
1982	30 600	30 100	27 500	18 200	9 700	4 400	122 400	25	
1983	30 000	31 200	28 400	22 300	11 400	5 700	129 000	27	
1984	29 900	29 800	27 400	21 300	9 900	5 700	123 900	27	
1985	30 900	32 200	30 000	23 400	8 800	4 400	129 500	25	
1986	29 600	33 400	31 400	26 800	10 900	3 900	136 000	25	
1987	29 800	31 900	29 200	22 900	11 700	5 000	130 500	26	
1988	29 700	31 100	26 400	20 000	7 800	4 300	119 300	24	
1989	27 200	26 500	21 600	15 000	4 400	2 000	96 700	20	
1990	29 300	28 000	20 500	12 500	2 300	7 10	93 500	15	
1991	44 900	52 800	47 800	30 400	4 400	540	180 900	16	
1992	54 900	70 700	88 300	79 400	24 900	1 300	319 500	22	
1993	58 200	77 000	106 100	114 700	70 100	10 100	436 300	30	
1994	56 700	73 500	98 400	112 000	94 100	32 700	467 500	39	
1995	56 200	71 600	91 000	96 200	82 200	53 600	450 900	45	
1996	58 100	71 100	86 000	87 800	72 000	59 000	434 100	48	
1997	55 000	67 300	76 700	77 300	65 000	57 000	398 300	51	
1998	53 600	62 900	70 900	64 200	56 200	54 700	362 500	52	
1999	54 000	61 800	66 400	58 700	45 800	50 600	337 100	52	
2000	50 700	56 000	62 500	55 700	43 300	43 500	311 700	51	
2001	48 900	54 100	57 400	50 100	42 100	39 200	291 800	51	
2002	47 400	52 600	55 700	49 200	39 900	36 400	281 300	50	
2003	48 300	52 900	55 100	47 300	37 700	33 300	274 600	47	
2004	49 400	51 000	56 000	47 900	39 000	31 800	275 200	46	
2005	<u>47 600</u>	<u>49 400</u>	<u>51 200</u>	<u>45 500</u>	<u>39 500</u>	<u>31 400</u>	<u>264 700</u>	<u>47</u>	
2006 ¹	52 100	47 600	45 700	38 700	35 000	28 800	247 900	45	
2007	49 800	43 300	39 700	31 800	26 400	24 800	215 800	43	
2008	51 000	43 200	37 600	28 900	22 600	19 600	202 900	40	
2009	64 000	61 000	57 100	41 800	25 300	15 500	264 800	32	
2010	57 500	54 500	53 100	46 500	36 900	16 300	264 800	36	
2011	51 800	50 300	47 300	37 900	33 600	23 000	243 900	40	
2012	<u>51 200</u>	<u>51 100</u>	<u>50 800</u>	<u>39 900</u>	<u>31 400</u>	<u>28 700</u>	<u>253 200</u>	<u>43</u>	
2013 ²	52 800	56 700	60 000	51 700	40 200	32 800	294 100	45	
2014	51 700	57 600	66 700	59 900	49 900	39 800	325 700	48	
2015	49 000	56 700	69 600	68 300	60 100	48 300	351 900	52	
2016	45 400	52 200	64 800	64 600	64 900	56 800	348 800	57	
2017	42 900	49 200	55 000	52 400	51 100	52 900	303 400	58	
2018	41 300	47 000	49 600	42 200	36 300	39 400	255 900	54	
2014	I	49 000	63 100	70 900	54 100	48 100	37 200	322 300	46
	II	55 500	48 700	63 600	60 400	48 900	38 500	315 600	48
	III	46 900	58 700	67 000	64 000	50 800	40 800	328 100	49
	IV	55 300	60 000	65 300	61 200	51 900	42 700	336 500	49
2015	I	44 300	65 100	77 700	65 400	55 800	45 700	354 000	50
	II	53 400	47 100	67 300	72 200	58 500	47 100	345 700	52
	III	44 800	58 500	68 200	71 800	62 500	49 400	355 200	53
	IV	53 300	56 100	65 200	63 700	63 500	50 800	352 600	53
2016	I	40 000	57 200	77 200	65 500	66 000	54 200	360 000	55
	II	51 000	43 200	61 600	69 100	65 300	56 200	346 400	57
	III	41 500	56 900	61 200	65 900	66 000	58 700	350 100	58
	IV	49 300	51 700	59 300	57 800	62 200	58 300	338 500	58
2017	I	38 300	55 300	64 400	56 900	58 200	57 800	330 800	58
	II	48 200	42 200	52 800	55 600	52 300	54 100	305 300	59
	III	39 300	52 000	53 600	51 300	49 800	51 800	297 800	58
	IV	45 900	47 200	49 000	45 600	44 100	47 900	279 800	56
2018	I	37 800	52 600	55 300	43 800	41 000	44 900	275 400	55
	II	47 400	40 800	47 100	43 300	37 000	40 600	256 300	55
	III	36 900	50 300	50 500	42 300	35 100	38 000	253 100	53
	IV	43 200	44 300	45 300	39 400	32 300	34 200	238 700	52
2019	I	37 100	51 300	52 400	40 200	31 900	32 400	245 200	50
	II	46 200	39 300	46 600	42 100	31 700	30 800	236 800	50
	III	37 400	48 700	50 200	43 100	32 800	30 300	242 500	49

1. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaanlukien. - *From 2006 including individually laid off.*

2. Katso alaviite taulukkoon 13. - *See note to table 13.*

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

17. PÄÄTTYNEIDEN TYÖTTÖMYYSJAKSOJEN KESKIMÄÄRÄINEN KESTO IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
AVERAGE DURATION OF THE COMPLETED SPELLS OF UNEMPLOYMENT BY AGE AND SEX

Vuosi Year	Ikä - Age										Yhteensä Total
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	
Viikkoa - Weeks											Total
Molemmat sukupuolet - Both sexes											
1991	8	10	12	13	14	14	15	17	20	43	13
1992	11	16	18	18	19	19	20	21	22	45	18
1993	15	18	20	21	22	22	23	25	28	53	21
1994	16	21	24	26	26	27	28	31	34	65	25
1995	13	19	22	25	26	27	28	31	38	92	25
1996	11	17	20	24	25	26	28	30	43	109	24
1997	8	14	17	21	22	24	26	28	46	119	22
1998	8	12	16	19	20	22	23	25	43	128	21
1999	7	11	14	17	18	20	21	23	39	131	19
2000	7	10	13	16	17	18	19	21	34	125	18
2001	7	9	12	15	16	16	17	18	28	130	18
2002	7	10	12	15	16	16	18	18	24	112	17
2003	6	9	12	14	15	15	17	17	22	104	16
2004	6	9	12	14	15	15	16	17	21	82	16
2005	6	8	12	14	15	16	17	24	85	16	
2006 ¹	5	7	11	13	15	15	16	17	20	66	15
2007	5	7	10	11	13	13	14	15	19	62	14
2008	5	6	9	10	11	12	13	14	17	60	13
2009	6	8	10	11	12	12	12	12	14	55	13
2010	6	9	12	13	14	15	15	16	16	34	14
2011	5	8	11	13	14	15	15	16	17	35	14
2012	7	9	12	14	15	16	16	17	18	44	15
2013	6	9	13	15	16	17	17	19	19	49	16
2014	7	11	15	18	18	19	21	21	23	56	19
2015	9	13	17	21	22	22	23	24	28	61	22
2016	9	15	19	23	24	25	27	28	31	73	25
2017	8	14	19	24	26	28	29	31	35	87	27
2018	8	13	17	21	24	26	27	30	33	68	25
Miehet - Male											
1991	9	11	13	14	15	16	17	19	22	41	14
1992	12	17	20	20	21	22	23	24	26	44	20
1993	16	20	23	23	25	26	27	29	33	52	24
1994	16	24	28	28	30	31	32	35	40	67	26
1995	14	21	27	29	31	32	34	37	44	97	28
1996	12	19	25	29	30	33	34	36	50	113	28
1997	9	16	22	26	28	30	34	36	52	122	27
1998	8	14	21	24	26	29	31	34	49	129	25
1999	8	13	19	22	25	28	30	31	46	130	25
2000	8	12	18	21	23	25	27	30	41	126	24
2001	8	11	17	20	22	24	26	28	36	129	23
2002	8	11	17	20	22	24	26	27	33	114	22
2003	7	11	15	19	21	23	25	27	32	110	22
2004	7	11	15	19	21	22	24	26	30	90	21
2005	7	10	15	19	21	22	23	25	37	95	21
2006 ¹	6	8	14	17	20	21	23	24	28	72	19
2007	5	7	12	14	16	18	20	21	27	70	18
2008	5	7	10	13	14	16	17	19	24	69	16
2009	7	9	11	12	13	14	14	15	18	58	14
2010	7	10	14	16	17	18	19	19	21	39	16
2011	5	8	13	16	18	19	19	21	23	45	16
2012	7	10	14	16	18	19	20	22	23	55	18
2013	7	10	14	16	17	19	20	20	23	57	18
2014	8	12	16	19	20	21	23	24	26	61	20
2015	9	14	19	22	23	24	25	27	30	64	23
2016	10	15	21	25	26	27	29	31	34	77	27
2017	8	14	21	27	29	32	33	35	39	92	29
2018	8	13	19	23	26	29	31	33	36	69	27
Naiset - Female											
1991	7	9	11	12	12	11	12	14	18	44	11
1992	10	13	16	16	17	17	17	18	19	46	16
1993	14	16	17	18	19	18	20	21	24	54	18
1994	15	18	20	23	23	24	25	27	29	64	22
1995	13	16	18	22	23	23	24	27	33	89	22
1996	10	14	16	20	21	21	23	25	37	106	20
1997	7	12	14	17	17	18	20	23	40	116	18
1998	7	10	12	15	16	17	17	19	37	128	17
1999	7	9	11	14	14	15	16	17	34	132	16
2000	7	9	10	13	13	13	14	16	29	124	15
2001	6	8	10	12	12	12	13	13	23	131	14
2002	6	8	10	11	12	12	13	13	19	111	14
2003	6	7	9	11	12	11	12	11	17	100	13
2004	5	7	9	11	11	11	12	12	15	76	12
2005	5	7	9	11	11	12	11	12	16	77	13
2006 ¹	5	6	9	10	11	12	12	12	15	61	12
2007	4	6	8	9	10	10	10	11	14	56	11
2008	4	5	8	9	9	10	10	10	13	54	11
2009	5	6	9	9	10	10	10	10	11	52	11
2010	5	7	10	11	11	12	12	11	12	29	11
2011	5	6	9	11	11	12	12	13	13	27	11
2012	6	8	10	12	12	13	13	14	14	35	13
2013	6	8	11	13	13	13	13	14	15	41	13
2014	7	10	13	16	16	17	18	18	20	50	17
2015	8	12	15	19	20	20	21	21	25	58	21
2016	9	13	17	21	22	22	24	25	28	69	23
2017	8	13	17	22	23	24	26	27	31	80	25
2018	8	13	15	19	21	23	24	26	30	66	24

1. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaanlukien. - From 2006 including individually laid off.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkuu - *Continued*

Ammatti - Occupation						
Vuosi ja neljännes	Johtajat	Erityisasiantuntijat	Asiantuntijat	Toimisto- ja asiakaspalvelutyöntekijät	Palvelu- ja myyntityöntekijät	
Year and quarter	Managers	Professionals	Technicians and associate professionals	Clerical support workers	Service and sales workers	
Henkilöä - persons						
2006	180	3 100	5 400	1 000	8 500	
2007	210	3 800	6 200	1 400	10 000	
2008	210	3 900	6 600	1 300	9 800	
2009	170	3 000	6 800	790	7 600	
2010	200	3 600	6 700	1 200	7 900	
2011	230	4 200	7 200	1 600	9 800	
2012	190	4 200	7 200	1 700	10 500	
2013	190	3 800	7 100	1 400	10 200	
2014	190	3 700	7 200	1 300	10 100	
2015	200	4 100	6 700	1 500	11 200	
2016	210	4 600	6 700	1 600	11 300	
2017	210	5 200	6 200	1 800	12 200	
2018	250	5 800	7 000	2 300	15 400	
2008	I	260	4 800	8 700	2 100	14 900
	II	210	4 200	6 100	1 200	9 000
	III	190	3 400	6 000	1 200	8 600
	IV	170	3 300	5 600	880	6 900
2009	I	200	3 800	9 100	1 500	11 800
	II	170	3 200	6 900	520	7 300
	III	150	2 500	6 300	610	5 900
	IV	160	2 500	4 900	770	5 600
2010	I	210	4 000	8 100	1 300	11 000
	II	200	3 800	7 000	810	7 300
	III	190	3 200	6 500	1 100	6 700
	IV	190	3 300	5 000	1 400	6 600
2011	I	260	5 100	9 600	2 200	14 700
	II	260	4 700	7 300	1 200	9 000
	III	210	3 500	6 300	1 400	8 100
	IV	190	3 500	5 800	1 800	7 600
2012	I	240	5 600	9 900	2 400	16 500
	II	200	4 400	7 400	1 200	10 200
	III	170	3 400	5 900	1 600	8 300
	IV	160	3 400	5 800	1 500	6 800
2013	I	230	5 400	10 600	2 400	15 500
	II	190	4 000	6 900	1 000	9 400
	III	180	2 800	5 500	990	8 400
	IV	180	2 900	5 500	1 200	7 600
2014	I	240	4 900	10 700	1 900	14 900
	II	200	3 900	7 100	960	8 300
	III	180	3 000	5 200	1 100	9 200
	IV	160	3 200	5 900	1 200	8 200
2015	I	220	4 900	9 200	2 300	15 700
	II	200	4 100	6 900	1 300	11 000
	III	180	3 400	5 700	1 300	9 400
	IV	180	3 800	5 000	1 200	8 500
2016	I	240	5 500	8 500	2 200	16 000
	II	210	4 700	6 500	1 600	10 700
	III	200	4 100	6 600	1 400	9 600
	IV	180	4 100	5 200	1 200	8 800
2017	I	230	5 900	8 300	1 900	15 600
	II	200	5 200	5 800	1 100	10 900
	III	200	4 600	5 300	2 000	11 600
	IV	200	5 200	5 400	2 200	10 600
2018	I	290	6 700	9 800	2 900	20 400
	II	240	6 300	6 600	1 600	14 100
	III	230	5 100	5 700	2 200	13 500
	IV	230	5 200	5 800	2 200	13 400
2019	I	280	7 800	11 300	3 300	27 800
	II	240	6 700	6 800	2 100	16 100
	III	300	5 500	6 400	2 800	16 100

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION
Jatkuu - *Continued*

Ammatti - Occupation						
Vuosi ja neljännes	Maanviljelijät, metsätyöntekijät ym.	Rakennus-, korjaus- ja valmistustyöntekijät	Josta talonrakennukseen liittyvä työ	Prosessi- ja kuljetustyöntekijät	Muut työntekijät	
Year and quarter	Skilled agricultural, forestry and fishery workers	Craft and related trades workers	Of which occupations related to construction of buildings	Plant and machine operators and assemblers	Elementary occupations	
Avoimia työpaikkoja - Vacancies						
2006	1 800	4 500	2 000	3 500	5 700	
2007	1 900	5 300	2 000	4 900	6 500	
2008	1 800	3 600	1 100	3 900	5 800	
2009	1 300	1 400	560	1 500	3 900	
2010	1 200	1 900	880	1 800	3 800	
2011	1 100	2 700	1 100	2 500	4 900	
2012	1 100	2 700	1 000	2 100	5 200	
2013	1 000	2 700	1 300	2 000	4 700	
2014	1 100	2 900	1 300	2 600	5 100	
2015	940	3 400	1 700	2 600	5 300	
2016	830	4 800	2 700	3 000	5 900	
2017	930	6 200	3 200	4 000	7 400	
2018	770	8 000	4 300	5 800	8 500	
2008	I	4 400	5 300	1 300	7 800	11 100
	II	1 900	3 900	1 600	3 200	5 400
	III	520	3 500	1 100	2 700	4 000
	IV	250	1 600	420	1 800	2 800
2009	I	3 300	1 800	480	2 900	8 000
	II	1 300	1 400	730	1 200	3 200
	III	180	1 400	630	860	2 300
	IV	240	1 000	390	900	2 100
2010	I	3 300	1 800	850	2 400	6 200
	II	1 200	1 900	940	1 600	3 300
	III	200	2 300	1 000	1 400	2 800
	IV	280	1 600	710	1 600	2 800
2011	I	3 000	2 600	780	4 900	9 200
	II	960	3 000	1 400	2 200	4 300
	III	260	3 200	1 300	1 800	3 200
	IV	330	2 100	820	1 200	3 100
2012	I	3 100	3 300	950	4 000	9 800
	II	790	3 000	1 300	2 000	5 000
	III	280	2 700	1 100	1 300	3 300
	IV	130	1 800	740	1 300	2 900
2013	I	2 900	2 900	1 100	3 400	8 200
	II	840	2 900	1 700	1 900	4 800
	III	250	3 000	1 400	1 500	3 200
	IV	160	2 000	860	1 300	2 700
2014	I	2 600	3 100	1 200	5 000	8 600
	II	1 300	3 300	1 500	1 900	5 000
	III	230	3 100	1 400	1 700	3 800
	IV	160	2 100	1 000	1 600	3 100
2015	I	2 800	3 300	1 400	5 100	7 800
	II	520	3 800	2 100	2 200	5 300
	III	180	3 700	2 000	1 500	3 900
	IV	260	2 600	1 300	1 600	4 100
2016	I	2 100	4 200	1 900	4 400	8 500
	II	510	5 200	3 300	2 400	5 600
	III	260	5 500	3 100	2 400	4 800
	IV	490	4 300	2 300	2 700	5 000
2017	I	2 600	6 300	3 100	6 000	10 400
	II	490	6 400	3 700	3 500	7 100
	III	230	6 900	3 500	3 200	6 400
	IV	360	5 500	2 600	3 200	5 900
2018	I	1 900	8 400	4 400	8 000	11 600
	II	550	8 400	5 000	5 800	8 200
	III	320	8 600	4 500	5 000	7 400
	IV	270	6 700	3 400	4 500	6 600
2019	I	2 800	9 400	4 800	10 100	13 900
	II	680	9 700	5 800	6 000	9 000
	III	420	10 200	5 500	5 000	9 600

18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkoa - *Continued*

		Ammatti - <i>Occupation</i>		
Vuosi ja neljännes		Sotilaat	Ammatteihin luokittelemattomat ryhmät	Yhteensä
<i>Year and quarter</i>		<i>Armed forces occupations</i>	<i>Work not classifiable by occupation</i>	<i>Total</i>
Avoimia työpaikkoja - <i>Vacancies</i>				
2006		230	340	34 400
2007		10	330	40 700
2008		20	300	37 200
2009		10	500	26 900
2010		10	430	28 600
2011		10	560	35 100
2012		10	520	35 400
2013		10	500	33 700
2014		10	450	34 600
2015		10	340	36 100
2016		10	260	39 200
2017		10	220	44 400
2018		0	270	54 100
2008	I	10	310	59 600
	II	10	320	35 400
	III	20	290	30 400
	IV	30	290	23 500
2009	I	10	710	42 800
	II	10	520	25 800
	III	10	370	20 500
	IV	0	390	18 600
2010	I	10	460	38 700
	II	10	470	27 600
	III	10	370	24 700
	IV	0	420	23 300
2011	I	0	580	52 000
	II	10	610	33 600
	III	10	520	28 400
	IV	10	520	26 200
2012	I	10	550	55 400
	II	10	490	34 500
	III	0	580	27 700
	IV	0	460	24 200
2013	I	0	440	52 000
	II	10	520	32 600
	III	10	510	26 300
	IV	0	540	24 000
2014	I	0	550	52 200
	II	10	490	32 400
	III	10	380	27 900
	IV	10	360	25 900
2015	I	10	400	51 700
	II	10	370	35 700
	III	10	310	29 600
	IV	10	280	27 600
2016	I	10	290	51 900
	II	10	280	37 700
	III	10	240	35 000
	IV	10	240	32 100
2017	I	10	220	57 500
	II	0	220	41 000
	III	10	230	40 600
	IV	0	210	38 600
2018	I	0	340	70 400
	II	10	270	52 100
	III	0	230	48 400
	IV	0	220	45 300
2019	I	10	160	86 800
	II	0	180	57 500
	III	0	220	56 400

19. TYÖNVÄLITYSTOIMINTA: TYÖNHAKIJAT
EMPLOYMENT SERVICE: JOBSEEKERS

Vuosi ja neljännes	Työnhakijat kuukauden aikana	Näistä työttömiä ¹	Uudet työnhakijat kuukauden aikana	Näistä työttömiä ¹	Päättäneet työnhaut
<i>Year and quarter</i>	<i>Jobseekers during a month</i>	<i>Of these unemployed¹</i>	<i>New jobseekers during a month</i>	<i>Of these unemployed¹</i>	<i>Ended jobseekings</i>
Henkilöä - Persons					
1981	205 200	128 800	40 900	27 400	31 600
1982	234 300	147 500	42 800	29 200	36 200
1983	251 100	154 000	38 400	26 500	36 300
1984	260 300	150 300	38 300	26 500	36 800
1985	273 400	155 100	38 400	26 900	37 000
1986	292 500	160 500	36 200	25 400	36 000
1987	298 600	156 300	35 000	25 000	36 600
1988	287 000	146 100	34 200	23 700	37 500
1989	260 300	122 100	33 500	21 800	36 100
1990	259 600	116 800	38 000	22 500	36 500
1991	396 300	208 400	52 400	25 800	38 300
1992	572 100	351 300	53 300	25 400	41 200
1993	714 000	470 800	49 200	23 400	41 800
1994	755 400	509 400	39 500	21 600	42 000
1995	729 200	513 700	39 000	21 400	42 100
1996	724 400	479 400	39 100	21 100	43 000
1997	691 700	444 300	36 400	19 700	47 400
1998	642 900	404 800	36 100	20 400	42 100
1999	618 800	377 700	36 700	20 100	42 200
2000	584 100	352 700	34 800	19 100	43 300
2001	556 000	329 700	35 200	19 100	41 600
2002	553 200	319 200	34 800	18 400	40 400
2003	552 400	311 500	35 000	18 100	40 700
2004	553 200	312 400	34 300	17 900	40 500
2005	534 200	<u>301 900</u>	33 000	<u>17 600</u>	42 400
2006	510 300	292 700	32 600	19 600	43 600
2007	472 300	258 300	31 800	19 100	43 700
2008	446 500	242 500	34 800	21 300	42 500
2009	521 800	310 700	43 500	26 600	46 800
2010	535 800	311 400	35 800	22 300	47 600
2011	500 600	284 300	33 800	22 100	45 400
2012	<u>495 700</u>	<u>292 800</u>	<u>35 200</u>	<u>23 200</u>	<u>43 100</u>
2013 ²	532 700	333 600	37 300	25 100	40 100
2014	596 300	365 500	35 200	19 600	32 800
2015	649 300	391 400	31 100	16 800	29 700
2016	672 500	386 200	28 200	15 300	29 900
2017	642 900	343 400	26 700	15 200	36 100
2018	582 700	293 900	26 200	14 800	34 100
2016 I	672 600	400 300	25 900	14 400	29 900
2016 II	671 600	383 400	32 100	16 600	28 900
2016 III	678 000	392 100	26 200	14 600	34 800
2016 IV	667 800	368 800	28 700	15 800	26 100
2017 I	670 900	372 800	24 000	14 000	33 100
2017 II	652 800	344 800	29 000	15 700	33 600
2017 III	638 700	344 300	25 400	14 700	45 100
2017 IV	609 200	311 600	28 400	16 500	32 600
2018 I	605 600	316 700	24 700	14 700	35 400
2018 II	589 100	295 100	29 100	15 600	33 900
2018 III	579 000	297 900	24 100	13 800	38 900
2018 IV	557 100	265 900	26 900	15 200	28 000
2019 I	563 400	284 100	25 700	15 100	33 300
2019 II	553 600	270 700	29 100	15 600	31 500
2019 III	552 300	284 100	25 700	14 800	36 400

1. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaan lukien. - From 2006 including individually laid off.

2. Katso alaviite taulukkoon 13. - See note to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

20. TYÖNVÄLITYSTOIMINTA: AVOIMET TYÖPAIKAT
EMPLOYMENT SERVICE: VACANCIES

Vuosi ja neljännes	Avoimet työpaikat kuukauden aikana	Näistä uusia	Täyttyneet työpaikat	Näistä TE-toimiston hakijalla	Avoinnaolon kesto keskimäärin	
<i>Year and quarter</i>	<i>Vacancies during a month</i>	<i>Of these new vacancies</i>	<i>Vacancies filled during a month</i>	<i>Of these filled with job-seekers at the Employment service</i>	<i>Average duration of vacancy</i>	
	Työpaikkaa - Vacancies				Päivää - Days	
1981	30 900	17 200	17 100	11 400	21	
1982	27 600	16 400	16 200	11 100	19	
1983	28 400	16 900	16 400	11 300	18	
1984	28 700	16 900	16 500	11 400	18	
1985	28 900	16 700	16 600	11 600	20	
1986	26 000	14 100	13 700	9 000	23	
1987	28 300	16 200	15 500	10 100	21	
1988	37 200	22 500	19 100	10 900	20	
1989	56 000	27 500	23 900	11 800	27	
1990	51 000	24 400	22 500	10 500	30	
1991	27 800	15 000	14 200	7 400	22	
1992	16 500	10 000	9 500	5 400	16	
1993	14 200	8 900	8 300	4 600	17	
1994	18 300	12 100	11 100	6 300	16	
1995	20 400	13 200	12 400	7 000	16	
1996	23 800	15 000	14 100	8 300	17	
1997	30 400	18 900	17 700	9 900	18	
1998	35 000	19 900	18 900	10 300	21	
1999	34 500	20 900	20 000	10 800	19	
2000	39 500	24 100	23 200	11 900	20	
2001	43 400	25 300	24 600	12 300	21	
2002	45 800	26 000	25 200	12 100	22	
2003	48 800	26 600	25 900	12 100	24	
2004	48 800	27 400	26 300	11 200	24	
2005	59 900	32 900	31 300	12 600	24	
2006	70 500	38 900	17 400 ¹	13 200 ¹	25	
2007	82 700	44 900	22 600	17 300	25	
2008	79 800	45 200	20 900	16 000	24	
2009	58 400	33 900	13 200	9 900	23	
2010	64 200	38 400	12 200	8 600	21	
2011	78 000	45 200	12 000	7 900	22	
2012	76 200	42 900	10 900	7 000	24	
2013	71 200	39 200	8 300	4 300	24	
2014	72 100	38 900	9 000	6 000	26	
2015	76 300	41 000	11 000	6 100	29	
2016	84 700	46 800	9 600	4 600	26	
2017	93 200	49 300	8 900	5 100	28	
2018	110 300	57 600	8 600	4 600	28	
2016	I	98 500	54 600	9 700	5 000	26
	II	91 600	49 200	11 300	5 700	27
	III	77 500	44 700	9 500	4 200	25
	IV	71 300	38 600	7 800	3 600	26
2017	I	108 200	58 500	9 100	5 000	29
	II	94 900	47 500	9 900	5 900	28
	III	85 100	46 700	8 500	4 900	28
	IV	84 500	44 700	8 300	4 400	27
2018	I	131 200	69 100	8 800	4 800	30
	II	114 300	57 600	9 700	5 400	28
	III	98 900	52 600	7 500	4 200	28
	IV	96 600	51 100	8 300	4 000	27
2019	I	154 700	79 400	11 300	4 200	29
	II	127 900	62 400	11 800	4 800	29
	III	113 200	61 900	10 100	4 100	27

¹ Vuodesta 2006 alkaen ehdokkaita riittävästi ja hakuaika päättynyt muutossyitä ei lasketa mukaan täyttyneisiin työpaikkoihin.

¹ As of the start of 2006 two reasons for change, 'sufficient numbers of candidates' and 'application period ended', will no longer be included in the figures for filled vacancies.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

21. AKTIVOINTIESTEEN LASKETTAVISSA PALVELUISSA
PERSONS COVERED BY SERVICES INCLUDED IN THE ACTIVATION RATE

Vuosi ja neljännes	Työllistetyt - Number of employed people										Yhteensä	Omaehtoinen opiskelu	Kuntouttava työtoiminta	Vuorottelu- vapaa sijaisena	Työ-/ koulutus- kokeilu	Valmennus	Työvoima- koulutus	Työ-/ koulutus- kokeilu	Työharjoittelu- valmennus	Rehabilitative work	Self-motivated studies	Palveluissa Yhteensä	Participating services Total
	Kunnallinen paikkatuki	Yksityis- sektorin paikkatuki	Valtiole työllistetyt	Startit- rahat	Muut työllistetyt	Yhteensä	Yhteensä	Labour market training	Training	Work/ training trials													
1981	15 000	13 500	6 900	-	1 100	36 500	14 800	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	27 400	27 400	
1982	16 900	9 700	6 300	-	1 500	34 400	16 900	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	40 200	40 200
1983	17 800	11 000	6 500	-	2 100	37 400	18 100	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	42 400	42 400
1984	18 400	9 500	6 700	-	3 400	36 300	17 400	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	52 300	52 300
1985	18 100	7 500	6 000	1 200	3 400	36 200	17 000	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	52 200	52 200
1986	17 800	3 600	6 300	1 800	2 200	31 700	15 400	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	47 100	47 100
1987	20 100	4 100	6 700	2 500	2 200	35 700	15 900	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	51 500	51 500
1988	18 100	5 700	7 400	2 000	1 610	34 500	16 600	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	56 100	56 100
1989	18 800	5 700	7 400	2 000	1 610	34 500	16 600	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	56 100	56 100
1990	16 400	4 500	7 900	1 500	2 80	30 500	16 800	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	47 300	47 300
1991	20 800	5 400	11 100	1 900	440	46 300	17 300	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	57 600	57 600
1992	21 500	6 000	11 900	2 100	590	49 200	18 400	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	64 000	64 000
1993	21 500	15 800	11 400	5 100	3 000	56 800	27 200	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	84 000	84 000
1994	25 400	19 200	12 000	4 900	4 800	66 400	28 400	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	98 400	98 400
1995	27 700	15 600	12 100	3 500	4 800	63 600	33 900	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	103 700	103 700
1996	30 500	12 900	11 800	2 800	6 500	64 600	42 300	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	118 500	118 500
1997	26 800	14 300	10 800	2 700	8 000	62 600	46 800	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	123 400	123 400
1998	21 400	17 000	7 800	2 500	8 400	57 000	41 400	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	113 300	113 300
1999	18 100	18 600	5 900	2 200	6 800	51 600	38 100	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	105 000	105 000
2000	18 000	17 600	3 200	1 900	4 500	43 100	30 900	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	89 200	89 200
2001	14 600	16 200	2 400	1 700	3 600	38 500	26 100	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	79 800	79 800
2002	13 600	17 000	2 500	1 800	3 300	38 300	26 300	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	78 300	78 300
2003	12 000	19 200	2 500	2 600	3 400	39 700	29 200	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	83 300	83 300
2004	12 000	19 200	2 500	2 600	3 400	39 700	29 200	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	83 300	83 300
2005	10 700	18 800	2 000	3 800	3 200	38 500	29 200	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	84 800	84 800
2006	10 200	18 500	1 900	4 200	3 200	38 000	26 900	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	86 500	86 500
2007	8 400	18 700	1 200	4 800	2 500	35 400	26 400	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	83 000	83 000
2008	7 500	16 700	1 200	5 000	2 500	33 000	27 900	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	83 800	83 800
2009	8 300	23 100	900	5 100	2 800	37 400	25 500	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	93 000	93 000
2010	8 600	17 800	1 500	5 400	890	34 100	32 800	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	100 100	100 100
2011	9 000	18 700	1 300	5 600	780	35 500	30 200	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	109 100	109 100
2012	8 000	16 900	810	4 300	520	32 500	27 600	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	107 500	107 500
2013	8 000	18 600	830	4 300	90	31 800	26 200	1 400	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	107 600	107 600
2014	8 300	23 100	900	5 100	-	37 400	25 500	2 100	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	122 100	122 100
2015	6 500	16 200	680	4 000	-	27 400	22 400	2 000	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	117 800	117 800
2016	6 100	12 000	580	3 600	-	22 300	20 700	2 100	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	118 400	118 400
2017	6 800	12 000	480	4 400	-	23 700	18 900	2 400	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	119 700	119 700
2018	7 600	12 900	460	4 400	-	25 300	18 600	2 600	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	123 900	123 900
2017 I	6 200	11 500	460	4 200	-	22 300	21 900	2 300	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	124 800	124 800
2017 II	6 900	12 400	520	4 400	-	24 300	19 000	2 700	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	120 200	120 200
2017 III	7 000	12 300	500	4 500	-	24 200	16 000	2 100	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	111 300	111 300
2017 IV	7 200	11 900	430	4 400	-	23 900	18 600	2 500	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	122 600	122 600
2018 I	7 500	12 100	450	4 500	-	24 500	18 400	3 000	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	126 500	126 500
2018 II	7 900	13 500	510	4 500	-	26 400	18 500	2 700	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	125 500	125 500
2018 III	7 500	12 700	430	4 200	-	24 800	19 100	2 500	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	126 500	126 500
2018 IV	7 500	12 700	430	4 200	-	24 800	19 100	2 500	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	126 500	126 500
2019 I	7 400	12 000	390	4 200	-	24 000	20 300	2 500	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	125 900	125 900
2019 II	7 200	12 000	510	4 200	-	24 900	19 200	2 400	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	125 200	125 200
2019 III	6 700	13 000	500	4 000	-	24 200	17 100	2 400	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	111 200	111 200

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriön Työvoimastatistia - Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

**22. TYÖVOIMAKOULUTUKSEEN HAKEMUKSIA, KURSSIN ALOITTANEET, SUORITTANEET TAI KESKEYTTÄNEET KUUKAUDEN AIKANA KESKIMÄÄRIN SEKÄ TYÖVOIMAKOULUTUKSESSA OLEVAT KUUKAUDEN LOPUSSA
APPLICATIONS FOR LABOUR MARKET TRAINING AND MONTHLY AVERAGE OF PERSONS WHO STARTED, COMPLETED OR DROPPED-OUT TRAINING AND PERSONS ATTENDING LABOUR MARKET TRAINING AT THE END OF THE MONTH**

Vuosi ja neljännes	Koulutukseen hakemuksia	Koulutuksen aloittaneet	Koulutuksen suorittaneet	Koulutuksen keskeyttäneet	Työvoimakoulutuksessa olevat
<i>Year and quarter</i>	<i>Applications for Labour market training</i>	<i>Started training</i>	<i>Completed training</i>	<i>Dropped-out training</i>	<i>On Labour market training</i>
Henkilöä - Persons					
1981	5 400	2 900	2 200	480	14 800
1982	6 000	3 200	2 400	480	16 900
1983	6 000	3 200	2 500	510	18 100
1984	5 000	2 800	2 200	420	17 400
1985	4 800	2 600	1 900	390	16 000
1986	4 700	2 500	2 000	370	15 400
1987	4 800	2 600	2 100	410	15 900
1988	3 700	2 500	2 100	360	15 600
1989	3 800	2 500	2 000	350	15 600
1990	4 300	2 800	2 100	340	16 800
1991	8 000	4 000	3 000	350	17 300
1992	11 600	5 700	4 100	370	26 300
1993	12 100	5 300	4 900	350	27 200
1994	14 300	6 900	5 600	570	28 400
1995	16 100	7 300	5 300	590	33 900
1996	18 200	8 400	7 000	760	42 300
1997	20 500	9 300	8 100	870	46 800
1998	18 100	7 500	6 600	760	41 400
1999	17 600	7 300	6 000	850	38 100
2000	17 000	6 400	5 500	820	30 900
2001	14 100	5 600	4 600	760	26 100
2002	14 300	6 000	4 300	720	26 300
2003	13 600	5 900	4 900	780	29 900
2004	14 900	6 100	5 000	850	30 700
2005	14 400	5 800	5 000	780	29 200
2006	15 400	6 500	5 000	980	26 900
2007	14 600	6 500	5 200	1 100	27 500
2008	13 700	5 900	4 700	1 000	25 000
2009	16 700	6 700	4 900	880	27 900
2010	17 600	7 000	5 300	1 100	32 800
2011	15 400	6 200	5 200	980	30 200
2012	14 000	5 700	4 300	880	27 600
2013	11 500	4 400	3 300	690	26 200
2014	12 600	4 500	3 400	710	25 500
2015	10 900	3 700	3 000	600	22 400
2016	9 900	4 000	3 100	610	20 700
2017	10 100	4 500	3 500	720	18 900
2018	9 700	4 000	2 900	660	18 600
2016 I	10 600	4 200	2 400	570	21 500
2016 II	7 800	3 100	3 800	530	20 200
2016 III	10 100	4 300	2 200	680	18 800
2016 IV	11 200	4 500	4 000	650	22 400
2017 I	13 000	5 600	3 000	800	21 900
2017 II	8 100	3 700	4 500	710	19 000
2017 III	8 400	4 100	2 400	690	16 000
2017 IV	10 900	4 600	3 900	680	18 600
2018 I	10 300	4 400	2 400	690	18 400
2018 II	8 200	3 500	3 800	700	18 500
2018 III	8 800	4 000	1 800	660	16 900
2018 IV	11 300	4 200	3 500	610	20 600
2019 I	10 700	4 900	2 600	760	20 300
2019 II	7 200	3 300	3 900	630	19 400
2019 III	9 400	4 200	1 800	640	17 100

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

23. TYÖTTÖMIEN TOIMEENTULOTURVA
UNEMPLOYMENT SECURITY

Vuosi ja neljännes	Työttömät työnhakijat	Työttömät kassan jäsenet	Työttömyyspe- ¹ ruspäivärahan saajat	Työmarkkina- ¹ tuen saajat	Työttömyyseläkkeellä olevat
<i>Year and quarter</i>	<i>Unemployed jobseekers</i>	<i>Unemployed members of insurance funds</i>	<i>Recipients of ¹ basic unemployment allowance</i>	<i>Recipients of ¹ labour market support</i>	<i>Recipients of unemployment pension</i>
Henkilöä - Persons					
1971	44 100	23 700	1 700	-	300
1972	59 500	28 100	9 500	-	500
1973	50 200	24 500	7 600	-	1 000
1974	40 100	20 600	4 500	-	1 300
1975	50 900	27 800	5 900	-	1 300
1976	80 200	41 000	16 900	-	1 600
1977	132 500	59 300	37 300	-	1 900
1978	175 200	71 500	61 200	-	3 800
1979	150 300	54 900	56 600	-	6 700
1980	109 500	37 400	42 400	-	13 200 ³
1981	115 400	49 600 ²	44 200	-	16 800
1982	138 100	61 600	53 000	-	21 600
1983	143 900	64 700	55 500	-	30 000
1984	135 300	60 100	51 400	-	41 000
1985	141 400	64 000	71 000 ⁴	-	50 200
1986	150 700	70 800	73 600	-	61 400
1987	140 500	42 500	72 800	-	68 800
1988	127 600	56 900	59 600	-	68 700
1989	103 400	46 900	39 200	-	65 200
1990	103 200	47 500	35 500	-	59 300
1991	213 200	109 500	87 700	-	52 000
1992	363 100	194 400	150 500	-	46 500
1993	482 200	268 200	195 900	-	45 500
1994	494 200	264 000	165 300	53 300	44 800
1995	466 000	238 700	76 400	142 700	39 800
1996	448 000	237 100	28 700	178 300	37 900
1997	409 000	208 500	25 500	173 300	41 100
1998	372 400	169 900	19 200	180 500	44 900
1999	348 100	150 000	16 700	175 900	48 000
2000	321 100	135 700	15 900	159 600	50 900
2001	302 200	122 400	15 800	153 500	52 700
2002	294 000	118 200	17 200	150 600	54 700
2003	288 800	121 600	19 100	144 400	53 000
2004	288 400	124 800	20 600	141 900	50 700
2005	275 300	122 100	19 800	134 200	47 600
2006	247 900	109 000	18 000	121 600	46 300
2007	215 800	91 700	15 600	105 200	46 100
2008	202 900	80 400	15 800	94 100	48 200
2009	264 800	114 200	25 600	103 000	49 800
2010	264 800	117 000	28 500	109 800	47 500
2011	243 900	107 000	25 000	115 200	37 700
2012	253 200	108 200	25 700	124 600	27 500
2013	294 100 ⁵	128 600 ⁵	29 000	145 000	16 300
2014	325 700	145 100	34 400	163 600	8 600
2015	351 900	156 700	39 200	187 800	1 700
2016	348 800	150 300	38 600	198 000	0
2017	303 400	122 100	33 200	198 500	0
2018	255 900	95 400	28 200	189 700	0
2017	I 330 800	141 500	37 600	204 800	0
	II 305 300	121 600	33 400	199 700	0
	III 297 800	114 400	31 000	195 000	0
	IV 279 800	110 900	30 800	194 600	0
2018	I 275 400	110 400	31 700	194 700	0
	II 256 300	95 100	28 400	189 000	0
	III 253 100	89 600	26 500	187 300	0
	IV 238 700	86 400	26 300	187 900	0
2019	I 245 200	90 300	27 300	189 400	0
	II 236 800	81 600	25 300	184 500	0
	III 242 500	83 000	0

1. Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. - According to the statistics of the Social Insurance Institution.

2. Vuoteen 1980 asti työttömyyskassatodistuksen saajat. - Up to 1980 recipients of certificates for unemployment insurance funds.

3. Vuoteen 1979 asti Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. - Up to 1979 according to the statistics of the Social Insurance Institution.

4. Vuoteen 1984 asti työttömyyskorvauksen saajat. Vuodesta 1985 alkaen Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. Since 1985 according to the statistics of the Social Insurance Institution.

5. Katso alaviite 2 taulukkoon 13. - See note 2 to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

24. SIIRTOLAISUUS
MIGRATIONS TO AND FROM FINLAND

Vuosi ja neljännes <i>Year and quarter</i>	Maahan muuttaneet <i>Immigrants</i>		Maasta muuttaneet <i>Emigrants</i>		Nettomaahanmuutto
	Yhteensä	Pohjoismaista	Yhteensä	Pohjoismaihin	<i>Net immigration</i>
	<i>Total</i>	<i>From Nordic countries</i>	<i>Total</i>	<i>To Nordic countries</i>	
	Henkilöä - <i>Persons</i>				
1981	15 800	13 000	10 000	7 500	5 700
1982	14 700	11 800	7 400	5 200	7 300
1983	13 600	10 200	6 800	4 600	6 800
1984	11 700	8 500	7 500	5 100	4 200
1985	10 500	7 500	7 700	5 400	2 700
1986	9 900	6 800	8 300	5 900	1 700
1987	9 100	5 800	8 500	5 900	670
1988	9 700	6 000	8 400	6 000	1 300
1989	11 200	6 500	7 400	5 100	3 800
1990	13 600	6 600	6 500	4 500	7 100
1991	19 000	5 200	6 000	3 800	13 000
1992	14 600	3 700	6 100	3 500	8 500
1993	14 800	3 300	6 400	3 400	8 400
1994	11 600	3 400	8 700	4 100	2 900
1995	12 200	3 900	9 000	4 000	3 300
1996	13 300	4 300	10 600	4 000	2 700
1997	13 600	4 000	9 900	4 600	3 700
1998	14 200	4 500	10 800	5 200	3 400
1999	14 700	4 600	12 000	5 500	2 800
2000	16 900	4 700	14 300	5 500	2 600
2001	19 000	5 000	13 200	5 300	5 800
2002	18 100	4 700	12 900	5 200	5 200
2003	17 800	4 900	12 100	4 800	5 800
2004	20 300	5 000	13 700	4 200	6 700
2005	21 400	5 100	12 400	4 300	9 000
2006	22 500	4 500	12 100	4 100	10 300
2007	26 000	4 400	12 400	4 100	13 600
2008	29 100	4 900	13 700	4 200	15 500
2009	26 700	4 500	12 200	3 800	14 500
2010	25 600	3 900	11 900	3 800	13 700
2011	29 500	4 400	12 700	3 800	16 800
2012	31 300	3 700	13 800	3 700	17 400
2013	31 900	3 500	13 900	3 800	18 000
2014	31 500	3 600	15 500	4 200	16 000
2015	28 700	3 400	16 300	4 400	12 400
2016	34 900	3 700	18 100	4 600	16 800
2017	31 800	3 900	17 000	3 900	14 800
2018	31 700	3 700	16 100	4 100	15 600
2012 I	6 400	780	3 000	810	3 300
2012 II	7 100	970	3 100	620	4 000
2012 III	10 300	1 200	4 800	1 600	5 600
2012 IV	7 400	760	2 900	680	4 500
2013 I	7 200	770	3 200	900	4 000
2013 II	7 200	990	2 900	630	4 400
2013 III	10 200	1 100	4 800	1 600	5 300
2013 IV	7 300	710	3 000	670	4 300
2014 I	6 900	770	3 300	920	3 600
2014 II	7 300	1 000	3 400	710	3 800
2014 III	10 400	1 100	5 000	1 900	5 300
2014 IV	6 900	770	3 700	730	3 200
2015 I	6 100	680	3 500	980	2 600
2015 II	6 500	880	3 900	720	2 600
2015 III	9 500	1 200	5 100	1 900	4 400
2015 IV	6 700	700	3 800	730	2 800
2016 I	6 200	780	3 600	1 000	2 600
2016 II	8 000	1 000	4 300	710	3 800
2016 III	11 600	1 100	5 500	2 100	6 100
2016 IV	9 000	780	4 700	810	4 300
2017 I	7 400	1 100	3 100	1 200	4 200
2017 II	7 500	1 000	2 800	620	4 700
2017 III	9 300	1 100	4 700	1 600	4 600
2017 IV	6 000	650	2 600	600	3 400
2018 I	7 100	790	3 800	1 000	3 300
2018 II	7 100	990	3 500	750	3 600
2018 III	10 100	1 100	5 500	1 700	4 600
2018 IV	7 400	770	3 300	630	4 100
2019* I	7 500	750	3 400	750	4 100
2019* II	7 700	1 000	3 000	540	4 700
2019* III	9 400	1 200	4 900	1 400	4 500

* Ennakkotieto - Preliminary data

Lähde : Tilastokeskus, Väestötilasto - Source : Statistics Finland, Population statistics

25. TYÖTTÖMYYSASTEET ERÄISSÄ OECD-MAISSA
UNEMPLOYMENT RATES IN SOME OECD COUNTRIES

Vuosi ja neljännes	Suomi	Ruotsi	Norja	Tanska	Itävalta	Ranska
	<i>Finland</i>	<i>Sweden</i>	<i>Norway</i>	<i>Denmark</i>	<i>Austria</i>	<i>France</i>
	Prosenttia - Per cent					
1991	6,6	2,9	5,5	10,5	5,8	9,4
1992	11,7	5,3	5,9	11,2	6,0	10,3
1993	16,3	8,2	6,0	12,3	6,8	11,7
1994	16,6	8,0	5,4	12,1	6,5	12,3
1995	15,2	7,7	4,9	10,2	6,6	11,6
1996	14,4	8,0	4,8	8,7	7,0	12,3
1997	12,4	8,0	4,1	7,8	7,1	12,5
1998	11,4	6,5	3,2	6,5	7,2	11,6
1999	10,2	5,6	3,2	5,6	6,7	10,8
2000	9,8	4,7	3,5	5,3	5,8	9,5
2001	9,1	4,0	3,6	5,1	6,1	8,7
2002	9,1	4,0	3,9	5,1	6,9	9,1
2003	9,0	4,9	4,5	5,5 ¹	4,3 ¹	9,9 ¹
2004	8,8	5,5	4,5	5,7	5,0	8,9
2005	8,3	7,3	4,5	4,8	5,2	9,3
2006	7,7	7,1	3,4	3,9	4,7	9,3
2007	6,9	6,1	2,6	3,8	4,4	8,4
2008	6,4	6,2	2,5	3,4	3,8	7,8
2009	8,2	8,3	3,1	6,0	4,8	9,5
2010	8,4	8,4	3,5	7,5	4,4	9,8
2011	7,8	7,8	3,3	7,6	4,1	9,6
2012	7,7	8,0	3,2	7,5	4,4	9,8
2013	8,2	8,0	3,5	7,0	5,4	10,3
2014	8,7	7,9	3,5	6,5	5,6	10,3
2015	9,4	7,4	4,4	6,2	5,7	10,4
2016	8,8	7,0	4,7	6,2	6,0	10,1
2017	8,6	6,7	4,2	5,8	5,5	9,4
2018	7,4	6,3	3,9	5,1	4,9	9,1
2018	I	8,0	6,2	3,9	5,0	9,2
	II	7,6	6,2	3,8	5,0	9,1
	III	7,3	6,5	4,0	4,9	9,0
	IV	6,8	6,2	3,8	5,1	8,9
2019	I	6,7	6,3	3,7	5,2	8,7
	II	6,7	6,4	3,4	4,9	8,5

Vuosi ja neljännes	Saksa	Iso-Britannia	USA	Kanada	Japani	Australia
	<i>Germany</i>	<i>United Kingdom</i>	<i>USA</i>	<i>Canada</i>	<i>Japan</i>	<i>Australia</i>
	Prosenttia - Per cent					
1991	7,3	8,0	6,7	10,4	2,1	9,6
1992	7,7	9,7	7,4	11,3	2,2	10,8
1993	8,9	10,3	6,8	11,3	2,5	10,9
1994	9,6	9,3	6,1	10,4	2,9	9,7
1995	9,4	8,0	5,6	9,6	3,1	8,5
1996	10,4	7,3	5,4	9,7	3,4	8,5
1997	11,5	5,3	4,9	9,2	3,4	8,3
1998	11,1	4,5	4,5	8,3	4,1	7,7
1999	10,5	4,2	4,2	7,6	4,7	7,0
2000	9,6	3,6	4,0	6,8	4,7	6,3
2001	9,4	5,1 ¹	4,7	7,2	5,0	6,8
2002	9,8	5,2	5,8	7,7	5,4	6,4
2003	10,5	5,0	6,0	7,6	5,3	6,1
2004	10,6	4,8	5,5	7,2	4,7	5,5
2005	10,6 ¹	4,8	5,1	6,8	4,4	5,0
2006	9,8	5,4	4,6	6,3	4,1	4,8
2007	8,4	5,3	4,6	6,0	3,9	4,4
2008	7,3	5,6	5,8	6,1	4,0	4,2
2009	7,7	7,6	9,3	8,3	5,1	5,6
2010	7,1	7,8	9,6	8,0	5,1	5,2
2011	6,0	8,0	9,0	7,5	4,6	5,1
2012	5,5	7,9	8,1	7,2	4,4	5,2
2013	5,2	7,6	7,4	7,1	4,0	5,7
2014	5,0	6,2	6,2	6,9	3,6	6,1
2015	4,6	5,3	5,3	6,9	3,4	6,1
2016	4,1	4,8	4,9	7,0	3,1	5,7
2017	3,8	4,4	4,4	6,3	2,8	5,6
2018	3,4	4,0	3,9	5,8	2,4	5,3
2018	I	3,5	4,2	4,1	5,8	5,5
	II	3,4	4,0	3,9	5,9	5,4
	III	3,4	4,0	3,8	5,9	5,2
	IV	3,3	3,9	3,8	5,6	5,0
2019	I	3,2	3,7	3,9	5,8	5,0
	II	3,1	3,8	3,6	5,5	5,2

Vuodesta 2005 lähtien kaikkien maiden tiedot ovat kausitasoitettuja lukuja työvoimatutkimuksesta. - From 2005 all figures are seasonally adjusted figures from Labour force survey.

1. Lähde muuttunut rekisteröidystä työttömyydestä työvoimatutkimukseen. - Source changed from registered unemployment to Labour Force Survey.

Lähde: OECD - Source: OECD

26. TYÖVOIMA ELINKENNO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
LABOUR FORCE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country															Lappi	Ahvenanmaa
	Koko maa Whole country	Uusimaa Uusimaa	Varsinais-Suomi Varsinais-Suomi	Satakunta Satakunta	Häme Häme	Pirkanmaa Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo Etelä-Savo	Pohj.-Savo Pohj.-Savo	Pohj.-Kanjala Pohj.-Kanjala	Kesk.-Suomi Kesk.-Suomi	Et.-Pohjanmaa Et.-Pohjanmaa	Pohjanmaa Pohjanmaa	P.-Pohjanmaa P.-Pohjanmaa	Kainuu		
	1 000 henkilöä - persons																
1991	2 544	690	227	123	184	218	163	86	124	83	123	96	120	164	44	98	
1992	2 499	685	225	117	180	212	160	85	121	81	122	95	115	165	41	95	
1993	2 476	677	221	119	180	213	159	81	118	79	120	95	113	162	41	96	
1994	2 463	678	223	120	174	213	157	80	115	79	120	95	113	159	42	95	
1995	2 481	693	224	118	172	216	157	80	117	79	120	94	112	164	42	93	
1996	2 490	704	223	117	173	214	156	79	116	78	122	94	115	166	42	91	
1997	2 484	710	229	117	172	216	151	77	112	77	117	93	114	166	42	91	
1998	2 507	722	233	116	173	216	153	76	112	77	117	92	115	167	41	90	
1999	2 557	762	238	115	170	223	153	75	112	77	119	96	115	172	40	90	
2000	2 588	772	241	115	180	227	152	77	116	77	120	96	118	173	40	90	
2001	2 585	784	241	114	181	227	152	75	115	78	126	90	118	176	40	89	
2002	2 610	790	244	112	179	229	152	74	114	78	124	90	119	178	39	88	
2003	2 600	788	244	112	180	226	151	74	115	76	125	89	117	179	38	86	
2004	2 594	788	240	110	178	230	150	74	115	75	124	90	118	178	38	86	
2005	2 620	798	246	110	178	234	151	73	116	77	125	90	118	181	39	84	
2006	2 648	810	251	109	178	234	150	74	114	78	128	92	120	182	39	85	
2007	2 678	824	252	110	183	242	150	74	114	77	130	92	122	182	38	83	
2008	2 703	840	255	112	183	243	151	74	115	76	129	93	124	188	38	85	
2009	2 678	837	251	109	179	245	149	69	115	74	131	92	122	185	37	84	
2010	2 672	836	252	108	182	244	146	69	117	77	128	92	120	185	36	84	
2011	2 682	843	233	106	182	247	148	69	116	78	129	93	120	186	36	84	
2012	2 690	852	235	107	182	248	143	70	116	75	127	93	122	186	36	83	
2013	2 676	853	232	106	176	245	140	71	117	75	125	92	121	189	35	83	
2014	2 679	859	229	103	176	246	140	68	118	75	128	94	120	189	35	82	
2015	2 689	869	228	104	178	246	139	67	115	75	126	93	123	186	35	86	
2016	2 685	872	231	103	176	245	137	66	116	74	128	91	122	190	32	85	
2017	2 707	884	233	101	177	251	135	67	115	75	130	91	122	198	31	86	
2018	2 742	902	240	102	179	256	137	66	115	73	130	91	120	198	32	84	
2016 I	2 651	863	227	104	174	241	134	65	116	76	126	89	120	182	34	85	
2016 II	2 752	890	233	104	182	249	141	72	118	77	129	94	125	199	34	87	
2016 III	2 697	871	233	104	177	249	139	65	116	74	130	92	124	192	30	84	
2016 IV	2 639	864	231	101	172	241	133	62	114	71	125	88	121	187	32	82	
2017 I	2 655	864	230	99	175	245	131	65	114	72	127	88	118	193	35	83	
2017 II	2 769	892	240	102	186	256	139	70	118	76	132	94	126	205	34	83	
2017 III	2 714	885	234	103	179	251	133	67	116	75	131	90	122	199	32	80	
2017 IV	2 690	896	231	99	169	250	136	64	116	70	128	90	120	195	32	80	
2018 I	2 706	897	235	99	175	252	138	64	113	74	129	89	119	193	32	82	
2018 II	2 802	910	242	104	184	262	141	69	118	77	133	95	124	207	33	87	
2018 III	2 757	907	243	102	178	258	137	64	117	75	131	93	119	197	32	85	
2018 IV	2 702	893	240	102	178	251	132	63	112	73	127	89	118	196	31	82	
2019 I	2 704	901	232	99	170	252	134	62	113	73	130	91	118	197	32	85	
2019 II	2 808	926	244	106	179	263	138	66	120	75	136	93	123	204	34	88	
2019 III	2 766	916	241	104	181	255	136	62	113	77	132	97	119	197	33	86	

1. Vuoteen 2009 asti Ahvenanmaa kuului Varsinais-Suomen alueeseen, mutta vuodesta 2010 lähtien se tilastoidaan erikseen.
Until 2009 Ahvenanmaa included into Varsinais-Suomi, but from 2010 it will be presented separately.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

27. TYÖLLISET ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district										Lappi	Ahvenanmaa			
		Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala	Keskisuomi			Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjanmaa
1 000 henkilöä - persons																
1991	2 375	680	216	113	171	202	151	79	115	75	112	89	112	150	40	90
1992	2 348	563	193	97	136	174	132	67	106	69	104	74	94	136	34	94
1993	2 348	563	193	97	136	174	132	67	106	69	104	74	94	136	34	94
1994	2 054	584	190	96	142	177	126	66	96	63	79	80	97	130	33	74
1995	2 099	609	194	98	144	180	132	66	96	63	80	80	97	136	33	73
1996	2 127	625	197	99	145	178	133	66	96	65	101	80	101	140	32	72
1997	2 170	643	205	101	149	188	132	67	94	63	99	79	105	140	32	73
1998	2 222	670	212	101	152	193	133	65	96	65	101	81	105	143	34	71
1999	2 296	704	219	101	159	201	133	66	101	65	103	81	105	149	34	75
2000	2 335	723	223	102	161	205	135	66	102	65	106	81	107	153	33	74
2001	2 367	741	222	102	163	206	138	65	101	66	111	82	110	155	33	74
2002	2 372	744	226	102	163	207	136	66	101	66	111	82	110	155	32	74
2003	2 365	737	225	102	164	203	136	67	102	64	111	82	109	159	32	74
2004	2 365	737	220	99	163	210	136	66	103	64	109	83	109	159	31	75
2005	2 401	750	230	100	162	214	137	65	104	67	110	84	111	163	32	72
2006	2 444	767	235	101	164	216	136	65	105	70	115	86	112	164	32	74
2007	2 492	782	237	103	169	227	138	66	103	67	119	88	116	170	32	74
2008	2 531	800	241	105	172	226	141	65	106	67	118	88	118	172	34	77
2009	2 457	784	233	101	164	220	135	62	102	65	116	85	114	167	34	74
2010	2 447	783	233	98	165	220	131	64	105	68	116	84	112	166	33	74
2011	2 474	793	214	100	166	223	133	64	104	68	117	89	113	170	33	75
2012	2 467	798	217	99	169	222	133	63	108	66	115	87	114	170	33	75
2013	2 457	796	212	98	167	222	129	63	108	66	115	87	114	170	31	74
2014	2 447	796	207	96	161	222	126	62	108	68	115	86	113	170	29	74
2015	2 437	800	205	95	162	220	124	60	104	67	112	85	115	167	30	76
2016	2 448	808	209	93	163	219	123	60	105	64	114	84	116	172	29	76
2017	2 473	816	213	92	164	225	123	59	106	65	116	84	113	180	29	73
2018	2 540	839	224	96	166	233	125	60	106	68	118	87	114	184	28	76
2016 I	2 396	794	202	93	161	212	118	59	105	65	112	80	112	162	29	74
2016 II	2 403	818	219	94	164	225	125	60	106	64	114	86	110	170	29	75
2016 III	2 417	816	219	94	164	225	125	60	106	64	114	86	110	170	29	75
2016 IV	2 427	806	209	93	159	217	122	55	104	60	112	83	116	171	28	75
2017 I	2 407	794	209	91	161	217	115	56	106	63	111	82	112	172	30	73
2017 II	2 494	817	214	91	167	228	124	61	106	67	119	87	114	184	28	73
2017 III	2 506	820	215	95	170	228	124	61	106	66	119	84	115	186	29	73
2017 IV	2 486	834	215	91	159	226	123	58	107	63	116	84	113	180	29	72
2018 I	2 469	828	216	90	159	223	123	57	103	65	116	84	111	177	28	74
2018 II	2 573	840	238	98	166	236	125	62	107	68	120	90	116	193	28	75
2018 III	2 573	840	238	98	166	236	125	62	107	68	120	90	116	193	28	75
2018 IV	2 541	840	225	98	170	232	123	59	106	69	117	86	113	185	28	76
2019 I	2 513	843	219	93	161	231	123	57	104	67	119	85	112	180	29	77
2019 II	2 593	859	228	97	169	239	127	61	110	66	124	88	117	185	31	79
2019 III	2 600	859	226	99	172	239	128	59	108	70	124	88	115	183	30	79

1: Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

28. TYÖLLISYYSASTEET ELINKIENO-, LIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN TYÖVOIMATUTKIMUKSEN PERUSTEELLA
EMPLOYMENT RATES BY ADMINISTRATIVE DISTRICT ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkieino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district										Lappi	Ahvenanmaa				
		Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjo-Savo	Pohjo-Karjala	Keskisuomi			Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjo-Pohjanmaa	Kainuu
Prosenttia - Per cent																	
1991	70,0	75,8	72,0	67,0	70,1	69,6	66,6	66,7	61,9	64,2	66,0	68,3	70,5	66,1	62,0	65,8	
1992	70,8	76,9	73,9	67,0	70,9	69,9	67,3	63,1	63,1	54,2	67,7	69,2	64,9	61,6	54,4	58,8	
1993	61,4	66,9	62,7	58,5	63,0	59,7	59,0	57,3	61,4	53,4	57,7	59,8	62,9	56,5	52,3	55,0	
1994	60,6	66,1	63,0	58,7	58,7	60,2	57,5	57,1	59,0	53,8	56,4	59,0	61,2	55,7	52,8	54,4	
1995	61,1	66,9	64,1	58,7	60,6	60,3	59,5	57,1	60,2	54,0	57,0	60,6	61,2	57,8	53,2	53,9	
1996	61,9	67,9	64,8	60,2	60,8	60,4	60,2	57,7	56,4	55,2	57,7	61,3	63,3	59,4	51,9	53,4	
1997	62,9	68,9	66,8	61,7	62,3	63,2	60,2	58,8	55,5	54,7	57,3	61,3	65,8	59,4	51,2	54,4	
1998	64,1	70,8	67,8	62,5	63,1	64,8	61,0	56,8	56,6	56,8	56,8	63,2	67,2	60,1	55,1	53,6	
1999	66,0	73,4	70,3	63,2	66,5	67,5	63,6	60,3	60,9	59,6	61,0	64,0	67,0	62,1	57,0	57,0	
2000	66,9	74,3	70,2	64,6	66,5	67,5	62,6	60,6	61,3	57,2	61,0	64,2	67,0	63,3	54,6	57,2	
2001	67,7	75,3	70,0	64,7	67,5	68,0	64,2	60,1	59,8	58,6	62,8	64,8	69,1	63,7	56,5	57,8	
2002	67,7	74,9	70,6	65,2	67,7	67,8	63,6	61,1	60,4	58,6	62,2	65,1	69,5	63,4	56,1	58,2	
2003	67,3	73,5	70,0	65,9	68,1	66,1	64,0	63,0	63,5	62,5	65,8	65,3	68,3	64,5	55,3	57,9	
2004	67,2	73,2	69,3	64,6	67,6	67,9	64,1	63,1	62,1	57,4	61,2	66,1	68,9	64,2	54,3	60,2	
2005	68,0	73,9	71,1	66,2	66,9	68,1	65,0	63,0	63,3	60,6	61,5	66,8	69,8	65,1	56,9	58,1	
2006	68,9	74,7	72,6	66,8	67,6	68,2	64,7	62,7	63,8	62,6	64,5	68,4	70,6	65,2	58,0	59,9	
2007	69,9	75,3	72,7	68,8	69,0	71,1	65,9	64,3	66,9	62,5	67,2	69,6	72,4	67,2	59,3	59,9	
2008	70,6	76,0	73,4	70,7	69,5	69,9	67,2	64,8	64,7	60,9	65,6	70,0	73,6	67,7	61,9	62,3	
2009	68,3	73,9	70,7	67,9	66,6	67,5	64,8	62,3	62,2	58,9	64,2	67,5	70,7	65,0	62,2	60,5	
2010	67,8	73,2	69,3	66,2	66,7	67,3	62,9	63,8	63,7	61,6	63,9	66,8	69,9	64,1	61,6	60,7	78,0
2011	68,6	73,9	69,5	67,8	66,9	68,1	64,6	65,2	63,6	62,1	64,6	68,5	70,4	65,4	63,5	61,9	78,5
2012	69,0	73,7	69,7	67,8	68,7	68,5	65,9	65,2	65,4	60,9	63,9	69,3	72,0	64,9	61,3	62,1	80,7
2013	68,5	73,0	69,2	68,0	66,8	67,8	63,9	65,8	67,1	60,9	62,8	69,3	72,6	65,8	60,8	62,4	78,7
2014	68,3	72,6	67,0	67,2	66,9	67,7	63,6	65,2	67,2	63,3	64,7	70,9	71,1	65,3	58,3	62,5	81,7
2015	68,1	72,3	66,7	68,0	67,9	66,9	63,3	64,6	65,6	63,0	63,0	70,2	72,8	64,1	60,2	65,0	81,8
2016	68,7	72,8	67,7	67,9	68,9	66,4	63,1	64,8	67,0	60,6	64,8	70,2	74,1	65,8	62,7	65,3	81,8
2017	69,6	72,9	69,1	67,7	70,6	68,2	63,9	65,1	68,0	62,7	68,3	71,5	73,3	69,0	63,7	63,9	83,0
2018	71,7	74,3	72,5	71,3	72,2	70,6	67,0	66,9	68,7	66,6	68,1	75,2	74,3	70,4	64,5	67,7	81,7
2016 I	67,1	71,7	65,6	67,8	67,6	64,5	60,8	63,4	66,7	61,3	63,9	67,0	71,2	61,6	62,6	64,2	82,9
2016 II	69,5	73,6	69,2	67,6	70,7	67,0	62,7	68,6	67,4	61,9	64,6	71,2	74,9	67,7	64,9	65,4	83,0
2016 III	70,1	73,7	69,5	68,4	69,5	68,7	65,7	66,2	67,5	61,2	66,5	72,3	76,6	68,2	62,4	66,4	82,7
2016 IV	68,1	72,2	67,7	68,0	67,7	65,7	63,4	61,0	66,4	58,2	64,3	70,5	73,5	65,6	60,9	65,0	78,5
2017 I	67,7	71,2	67,9	66,6	68,8	65,9	60,5	61,4	68,0	60,4	63,4	69,2	71,6	65,7	64,4	63,7	81,8
2017 II	70,2	73,1	69,3	66,8	70,9	68,9	64,9	67,2	67,8	64,2	68,1	73,8	73,4	70,6	62,0	64,2	83,6
2017 III	70,6	73,2	69,7	70,3	73,4	69,7	65,1	68,0	68,0	64,1	67,6	71,2	74,2	71,3	63,7	63,7	86,6
2017 IV	70,0	74,2	69,4	67,3	69,3	68,4	65,1	63,9	68,4	62,0	66,1	72,0	74,0	68,6	64,6	63,9	81,1
2018 I	69,7	73,5	70,0	67,0	69,4	67,6	65,1	64,1	66,8	63,5	66,7	71,9	71,9	68,5	62,6	66,1	77,6
2018 II	72,6	74,7	72,9	72,8	73,1	72,3	66,9	68,8	69,3	67,0	69,3	76,9	76,4	72,2	66,2	70,1	86,6
2018 III	72,7	75,0	73,0	72,5	72,5	72,3	69,1	67,9	70,3	68,7	69,6	77,7	74,7	70,2	64,3	67,6	79,9
2018 IV	71,7	74,2	73,2	72,6	73,8	70,0	66,9	66,7	68,5	67,3	66,8	74,4	74,1	70,8	64,7	67,2	84,0
2019 I	71,0	74,3	71,5	69,2	70,3	69,9	66,6	64,7	67,2	65,5	68,5	73,4	73,5	69,7	66,5	68,6	77,9
2019 II	73,3	75,4	74,6	72,3	73,6	72,4	69,3	70,3	71,6	66,2	71,2	75,9	76,0	71,3	71,3	71,3	82,9
2019 III	73,6	75,2	73,8	74,5	75,1	72,3	71,2	67,9	71,2	69,4	71,3	80,7	75,7	70,6	70,5	71,2	82,7

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

29. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkuu - *Continued*

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - <i>Administrative district</i>									
	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala	
<i>Year and quarter</i>	<i>Avoimia työpaikkoja - Vacancies</i>									
1991	3 100	1 100	560	1 000	910	730	590	1 900	510	
1992	1 300	550	350	530	460	330	250	1 200	240	
1993	1 100	490	190	400	470	240	130	1 500	160	
1994	1 300	730	410	470	720	370	160	990	360	
1995	1 700	770	440	570	710	520	200	810	390	
1996	2 200	910	570	800	740	610	320	1 000	370	
1997	3 500	1 300	950	1 000	1 100	750	540	1 100	360	
1998	5 400	1 400	920	1 300	1 300	980	500	1 100	450	
1999	3 900	1 400	770	1 100	1 100	880	480	970	430	
2000	5 200	1 800	760	1 200	1 300	950	450	960	490	
2001	5 800	2 000	890	1 300	1 700	1 100	550	1 300	580	
2002	6 700	2 200	1 300	1 400	1 800	1 300	590	1 100	560	
2003	7 100	2 900	1 100	1 500	1 900	1 500	660	1 200	530	
2004	7 100	2 500	1 200	1 400	1 900	1 400	580	1 100	660	
2005	9 300	3 100	1 700	1 900	2 400	1 700	720	1 200	680	
2006 ²	10 700	3 000	1 700	2 000	2 600	2 000	700	1 400	900	
2007	13 100	3 400	1 700	2 000	3 100	2 100	940	1 700	910	
2008	11 300	2 900	1 500	2 400	2 800	1 800	910	1 500	760	
2009	7 100	1 800	1 200	1 900	1 900	1 400	740	1 200	550	
2010	7 800	1 800 ¹	1 100	2 000	2 000	1 300	840	1 200	610	
2011	10 700	2 400	1 300	2 300	2 700	1 700	1 000	1 500	740	
2012	10 900	2 300	1 300	2 200	2 800	1 800	880	1 500	760	
2013	10 900	2 300	1 200	1 900	2 700	1 700	860	1 400	780	
2014	11 100	2 500	1 100	1 800	2 600	1 500	900	1 300	760	
2015	12 000	2 400	1 200	2 000	2 800	1 600	910	1 500	690	
2016	13 400	2 800	1 400	2 100	3 500	1 500	1 000	1 600	840	
2017	13 600	3 800	1 800	2 500	4 800	1 600	1 100	1 900	870	
2018	17 000	4 800	2 000	3 200	5 300	2 000	1 200	2 400	1 100	
2014	I	15 600	3 900	1 900	2 900	3 600	2 200	1 500	1 700	990
	II	9 800	2 500	890	1 600	2 800	1 600	840	1 300	880
	III	10 000	1 900	820	1 500	2 300	1 200	590	1 100	620
	IV	9 000	1 800	710	1 200	1 800	1 100	630	1 000	560
2015	I	15 800	3 600	2 100	3 000	3 600	2 400	1 700	1 800	870
	II	11 400	2 400	1 100	2 300	3 000	1 800	790	1 500	760
	III	10 700	1 900	830	1 400	2 500	1 300	630	1 400	620
	IV	10 000	1 800	1 000	1 500	2 200	1 100	540	1 300	490
2016	I	16 000	3 700	2 100	2 900	4 300	2 400	1 300	2 000	1 500
	II	13 500	2 700	1 200	2 000	3 300	1 300	1 200	1 600	760
	III	13 100	2 400	1 000	1 800	3 400	1 200	780	1 600	550
	IV	11 100	2 400	1 100	1 600	3 000	1 100	790	1 300	590
2017	I	15 700	5 100	2 500	3 300	6 300	2 300	1 800	2 100	1 100
	II	12 500	3 700	1 500	2 400	4 500	1 400	910	1 800	830
	III	13 500	3 200	1 800	2 300	4 200	1 400	710	1 800	760
	IV	12 600	3 100	1 500	2 000	4 200	1 300	840	1 800	740
2018	I	20 300	6 300	3 000	4 200	7 400	2 900	1 800	3 000	1 300
	II	16 300	4 700	1 900	3 300	5 400	1 800	1 100	2 300	1 100
	III	16 400	4 300	1 500	2 700	4 400	1 800	1 000	2 200	860
	IV	15 100	3 800	1 400	2 500	3 900	1 700	950	2 000	920
2019	I	25 600	6 600	2 900	5 300	7 900	3 000	2 700	4 200	2 300
	II	18 300	5 000	1 700	3 600	5 400	2 000	1 300	3 100	1 000
	III	19 300	4 700	1 500	2 800	5 000	1 900	1 200	3 000	920

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - *See note to table 26.*2. Vuoteen 2005 toimistopohjainen, vuodesta 2006 kuntapohjainen
Until 2005 office-based, from 2006 municipality-based

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: *The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics*

29. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkoa - *Continued*

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - <i>Administrative district</i>									
	Keski-Suomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjois-Pohjanmaa	Kainuu	Lappi	Ahvenanmaa	Ulkomaat	Koko maa - <i>Whole country</i>	
<i>Year and quarter</i>	<i>Avoimia työpaikkoja - Vacancies</i>									
1991	510	390	540	830	190	490			13 400	
1992	240	200	490	440	140	270			7 100	
1993	180	200	280	390	130	170			5 900	
1994	210	230	470	590	150	220			7 400	
1995	320	280	560	690	130	250			8 300	
1996	360	320	650	770	140	300			10 100	
1997	500	380	720	900	170	440			13 700	
1998	480	490	880	890	260	530			16 800	
1999	520	430	800	990	190	630			14 600	
2000	610	430	840	1 200	300	580			17 100	
2001	770	500	1 000	1 100	300	650			19 600	
2002	800	500	1 000	1 200	340	650			21 600	
2003	760	680	1 000	1 200	320	740			23 300	
2004	740	780	1 100	1 200	350	1 100			23 500	
2005	930	890	1 200	1 300	430	1 100			29 100	
2006 ²	970	1 200	1 500	1 500	350	1 200		2 100	34 400	
2007	1 400	1 400	1 800	1 800	460	1 600		2 000	40 700	
2008	1 400	1 100	1 800	1 900	400	1 700		2 800	37 200	
2009	920	910	1 400	1 700	340	1 200		2 800	26 900	
2010	1 200	1 000	1 600	1 800	340	1 400	170 ¹	2 400	28 600	
2011	1 100	1 300	1 800	2 200	360	1 300	220	2 400	35 100	
2012	1 100	1 300	1 600	2 100	380	1 200	210	2 900	35 400	
2013	1 000	1 300	1 600	2 000	350	1 100	210	2 400	33 700	
2014	1 000	1 400	1 600	2 100	340	1 300	200	3 100	34 600	
2015	1 200	1 400	1 500	2 300	430	1 500	240	2 400	36 100	
2016	1 400	1 400	1 400	2 400	470	1 600	250	2 200	39 200	
2017	1 500	1 500	1 700	2 900	470	2 000	250	2 100	44 400	
2018	2 100	2 000	2 200	3 400	650	2 200	310	2 300	54 100	
2014	I	1 300	2 400	2 900	3 100	380	1 900	350	5 300	52 200
	II	1 100	1 300	1 600	2 100	370	1 100	200	2 600	32 400
	III	940	640	940	1 700	330	1 200	130	1 800	27 900
	IV	680	1 100	860	1 500	280	920	120	2 700	25 900
2015	I	1 300	2 500	2 800	3 500	400	2 000	340	3 800	51 700
	II	1 300	1 000	1 500	2 400	500	1 300	240	2 500	35 700
	III	1 000	720	890	1 700	440	1 500	190	1 700	29 600
	IV	950	1 200	820	1 600	380	1 100	190	1 600	27 600
2016	I	1 700	2 500	2 600	3 200	670	1 900	400	2 900	51 900
	II	1 400	1 000	1 200	2 400	500	1 400	280	2 100	37 700
	III	1 200	750	910	2 000	360	1 800	160	2 100	35 000
	IV	1 200	1 300	910	2 000	350	1 400	160	2 000	32 100
2017	I	1 800	2 600	3 200	3 500	490	2 300	390	2 900	57 500
	II	1 400	1 200	1 300	3 100	410	1 700	240	2 100	41 000
	III	1 400	980	1 200	2 700	530	2 500	180	1 700	40 600
	IV	1 400	1 300	1 200	2 400	460	1 700	200	1 800	38 600
2018	I	2 700	3 000	3 700	4 200	790	2 300	510	3 000	70 400
	II	1 900	1 800	1 800	3 400	610	2 000	330	2 400	52 100
	III	1 800	1 300	1 700	3 100	600	2 700	210	1 800	48 400
	IV	1 700	1 800	1 700	3 000	620	1 800	210	2 200	45 300
2019	I	3 800	4 000	4 300	5 800	1 100	2 500	570	4 300	86 800
	II	2 400	2 200	1 800	4 200	800	2 200	340	2 200	57 500
	III	2 100	1 700	1 600	4 200	820	3 600	190	2 000	56 400

30. TYÖTÖMYYSSASTEET ELINKENO-, LIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN TYÖVOIMATUTKIMUKSEN PERUSTEELLA
UNEMPLOYMENT RATES BY ADMINISTRATIVE DISTRICT ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district										Lappi	Ahvenanmaa			
		Uusimaa Suomi	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohj.-Savo	Pohj.-Karjala	Kesk.-Suomi			Et.-Pohjanmaa	Pohjanmaa	P.-Pohjanmaa
Prosenttia - Per cent																
1991	6,6	4,2	4,8	7,8	6,9	7,4	7,7	7,8	7,5	9,5	9,1	7,6	6,6	8,4	10,4	9,0
1992	11,7	9,0	10,0	13,9	13,1	13,4	12,1	12,7	12,2	14,6	13,5	11,4	10,2	13,5	17,1	15,9
1993	16,3	13,2	14,8	17,2	18,5	17,8	16,8	17,8	20,6	17,6	19,6	16,6	14,2	19,0	20,3	21,4
1994	16,6	13,9	15,0	17,4	18,4	17,2	17,7	17,1	17,6	19,7	17,5	16,8	14,2	18,5	20,7	22,0
1995	15,4	12,0	13,5	17,0	16,6	16,6	15,7	16,5	17,9	20,0	19,0	15,1	13,8	17,1	22,4	21,2
1996	14,6	11,2	11,6	15,7	16,4	16,5	15,0	15,9	17,5	17,5	18,9	14,8	12,3	15,8	22,6	21,1
1997	12,7	9,5	10,4	13,4	12,9	12,4	12,4	13,8	15,6	17,4	16,2	11,5	8,7	15,5	23,5	20,4
1998	11,4	7,6	9,4	12,6	12,3	11,5	13,3	13,3	14,7	15,1	15,2	11,5	8,4	15,0	18,1	19,8
1999	10,2	6,4	8,1	12,2	10,8	10,2	12,5	13,6	12,6	15,1	13,5	11,1	9,4	13,6	15,9	16,3
2000	9,8	6,3	7,6	10,9	10,4	10,4	11,4	13,8	12,6	15,1	12,0	10,4	9,0	11,7	19,4	17,6
2001	9,1	5,5	8,0	10,3	9,9	9,3	10,6	12,5	13,1	14,8	11,7	9,1	7,7	12,0	17,7	16,3
2002	9,1	9,1	7,4	10,4	8,6	9,6	9,7	11,3	12,0	14,3	11,0	8,9	6,8	12,0	16,7	16,3
2003	9,0	6,5	8,1	9,1	8,6	10,1	9,2	11,3	10,7	15,3	11,5	7,8	7,1	11,5	17,0	15,6
2004	8,8	6,5	8,0	10,0	8,3	8,8	9,2	10,8	10,7	14,5	12,1	7,7	7,7	10,5	17,5	12,9
2005	8,4	6,1	6,7	9,0	8,7	8,9	9,1	10,1	10,0	13,1	11,8	6,5	6,7	10,3	16,6	14,0
2006	7,7	5,4	6,3	7,3	8,0	7,9	9,2	11,5	9,8	10,4	10,3	7,3	6,4	9,8	17,1	12,4
2007	6,9	4,0	5,6	6,6	6,5	7,2	7,7	9,7	7,8	12,9	8,9	6,1	5,0	8,2	15,7	10,9
2008	8,2	4,5	7,3	7,5	8,0	10,0	9,1	9,8	10,8	13,0	11,2	7,6	6,1	10,3	9,3	11,8
2010	8,4	6,4	8,1	8,8	9,0	9,7	10,6	7,9	10,0	12,5	9,9	8,2	6,7	10,2	9,0	11,3
2011	7,8	5,8	7,9	6,1	7,8	9,6	10,2	7,7	10,3	12,3	9,6	7,4	6,1	8,7	8,3	10,2
2012	7,7	6,3	7,7	7,4	7,5	9,2	7,3	9,1	8,2	11,7	9,1	7,0	5,7	9,6	11,4	10,4
2013	8,2	6,7	8,9	7,7	7,5	9,4	8,8	10,8	8,1	12,5	10,0	7,6	5,3	9,9	11,5	10,5
2014	8,7	7,3	9,6	7,5	8,5	9,5	10,2	9,7	8,6	10,4	10,4	7,9	6,3	10,2	16,9	9,7
2015	9,4	8,0	10,2	9,1	8,9	10,7	11,1	9,6	9,7	10,7	11,5	8,9	6,6	10,3	14,9	11,8
2016	8,8	7,4	9,6	9,5	7,5	10,8	10,3	10,1	9,3	14,4	10,6	7,8	5,2	9,8	10,4	10,7
2017	8,6	7,7	8,7	8,7	7,3	10,5	9,8	11,2	8,3	11,8	10,6	7,2	6,6	8,8	12,4	10,5
2018	7,4	6,9	6,9	6,0	7,0	9,0	8,7	8,6	7,7	8,9	8,9	4,4	5,3	7,3	10,8	8,9
2015 I	9,7	8,3	10,3	9,9	9,2	11,4	11,3	8,9	10,1	12,3	9,3	10,9	7,4	11,2	15,3	11,3
2015 II	10,7	9,2	11,1	12,3	9,9	11,7	12,3	9,7	12,4	13,9	13,9	9,6	7,6	10,7	14,6	13,5
2015 III	8,4	6,4	8,4	6,6	6,7	8,4	9,1	10,4	7,2	9,3	10,6	6,5	6,4	8,9	14,4	9,9
2015 IV	8,7	7,2	10,3	7,0	6,7	10,9	11,6	10,4	7,0	6,3	10,6	8,5	6,1	8,9	15,0	11,1
2016 I	9,6	8,0	10,8	10,1	7,1	12,0	11,8	9,9	9,5	14,8	10,6	10,1	6,3	11,2	12,6	3,1
2016 II	10,0	8,7	9,9	10,6	8,1	11,4	12,5	11,8	10,4	14,4	11,8	9,6	6,4	11,8	10,7	12,8
2016 III	7,6	6,0	8,4	9,7	7,1	9,8	8,6	10,7	13,5	10,4	10,0	6,1	3,9	7,5	5,4	4,7
2016 IV	8,0	6,8	9,5	7,7	7,5	9,9	8,3	7,9	8,5	15,1	10,0	5,3	4,1	8,6	12,7	8,8
2017 I	9,9	8,2	9,2	7,8	8,0	11,6	11,8	14,0	7,1	12,2	12,4	7,7	4,9	10,3	15,2	2,1
2017 II	7,7	7,3	7,8	7,8	5,3	9,1	7,2	8,5	10,2	12,7	10,3	7,6	9,5	6,3	16,4	2,2
2017 III	7,6	6,9	6,8	7,7	5,6	9,9	9,4	9,3	7,6	8,4	9,7	6,0	6,3	7,6	9,2	2,6
2017 IV	7,6	6,9	6,8	7,7	5,6	9,9	9,4	9,3	7,6	9,9	9,7	6,0	6,3	7,6	8,4	9,5
2018 I	8,8	7,7	8,4	9,2	8,8	11,4	10,3	10,6	9,3	12,3	10,1	6,3	6,6	8,1	13,5	9,1
2018 II	6,2	6,4	4,8	4,8	6,4	7,7	10,9	6,7	7,3	10,6	7,9	9,6	4,4	7,1	9,9	3,6
2018 III	6,4	6,4	6,4	4,6	4,6	7,5	6,8	7,1	4,9	5,7	7,7	3,4	3,9	5,7	10,3	9,0
2018 IV	6,0	6,0	6,3	4,5	4,6	7,5	6,8	7,1	4,9	5,7	7,7	3,4	3,9	5,7	10,3	7,4
2019 I	7,1	6,5	5,7	6,4	5,4	8,1	8,5	9,0	8,2	9,2	8,2	6,9	5,2	8,4	8,1	8,8
2019 II	7,2	6,4	6,4	9,0	5,7	9,1	8,0	6,8	8,2	11,8	8,8	5,9	5,1	9,1	7,7	9,6
2019 III	6,0	6,3	6,2	5,2	4,9	6,6	5,8	4,9	4,5	9,6	6,0	2,6	3,7	7,3	6,0	2,2

1. Käiso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

31. TYÖTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkuu - Continued

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district								
	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala
Year and quarter	Henkilöä - Persons								
1991	36 000	16 700	12 700	15 600	21 800	15 900	8 500	12 000	9 300
1992	77 100	28 400	20 100	27 600	34 700	25 200	13 400	19 000	14 100
1993	108 900	40 200	24 900	37 700	44 600	32 600	17 600	24 700	17 600
1994	114 100	40 200	25 500	38 700	44 300	33 400	18 500	25 200	18 800
1995	108 400	36 200	23 700	35 700	41 100	31 500	17 500	24 600	18 700
1996	101 900	33 700	22 900	34 700	40 200	30 300	16 800	23 800	18 800
1997	89 900	30 500	21 300	31 600	37 000	28 900	15 500	22 000	17 900
1998	77 200	28 500	19 400	28 600	34 000	26 600	14 200	20 500	16 900
1999	67 400	27 300	19 400	26 800	31 700	25 800	13 400	19 400	15 700
2000	59 400	25 300	18 200	24 500	30 000	24 200	12 600	18 400	14 800
2001	55 800	23 000	16 900	22 800	28 200	22 200	11 900	17 600	14 100
2002	57 700	23 100	16 100	22 100	27 700	21 500	10 700	16 100	13 500
2003	59 900	22 800	15 600	21 600	27 900	20 700	9 900	15 300	13 100
2004	62 000	23 000	15 900	21 400	27 600	20 400	9 800	15 000	12 900
2005	60 000	20 800	14 400	20 600	26 100	19 700	9 400	14 400	12 300
2006 ²	54 700	18 200	12 400	19 100	22 800	17 600	8 500	13 100	11 400
2007	46 400	15 800	10 600	16 300	20 000	15 700	7 400	11 700	10 500
2008	41 800	14 800	9 600	15 300	19 700	15 000	6 900	11 000	10 200
2009	57 300	20 800	11 700	20 800	27 900	18 500	8 200	14 100	11 900
2010	60 500	22 600 ¹	11 600	20 900	28 300	18 100	8 100	13 400	10 700
2011	55 700	21 400	10 900	18 700	25 200	17 300	7 400	12 200	9 900
2012	57 800	22 300	10 900	18 900	25 800	17 900	7 800	12 400	10 700
2013 ³	70 800	26 100	12 100	21 700	31 300	19 300	8 400	13 700	11 600
2014	82 900	28 400	13 100	23 800	34 600	21 100	9 000	14 400	11 600
2015	93 800	30 100	14 300	25 200	36 900	22 400	9 800	15 800	12 400
2016	95 800	29 700	14 300	23 900	37 500	22 200	9 400	15 200	12 600
2017	84 700	25 400	11 900	21 600	30 000	20 000	8 200	13 500	11 900
2018	74 000	21 400	9 700	18 900	23 200	16 700	6 800	11 700	10 100
2014 I	79 000	27 800	13 100	23 900	34 400	21 300	9 200	14 700	12 000
2014 II	81 000	27 400	12 600	22 900	33 500	20 500	8 600	13 800	11 300
2014 III	86 400	29 200	13 100	23 700	34 700	20 600	8 800	14 100	11 500
2014 IV	85 400	29 400	13 800	24 700	35 700	22 000	9 300	15 200	11 800
2015 I	90 700	30 200	14 700	26 000	37 300	22 800	10 000	16 300	12 600
2015 II	92 900	29 300	13 800	24 800	36 000	21 700	9 500	15 400	12 400
2015 III	97 900	30 600	14 100	25 000	37 000	22 000	9 600	15 700	12 400
2015 IV	93 800	30 100	14 400	25 100	37 300	23 100	10 000	15 900	12 300
2016 I	96 400	30 500	14 800	25 300	38 200	23 500	10 100	16 300	12 900
2016 II	96 000	29 500	13 800	23 500	37 200	21 800	9 300	15 100	12 600
2016 III	98 900	30 200	13 900	23 500	38 000	21 400	9 200	14 700	12 500
2016 IV	91 800	28 800	14 800	23 300	36 600	22 200	9 100	14 600	12 300
2017 I	89 600	27 700	13 600	23 400	33 700	22 200	9 300	14 800	12 700
2017 II	85 700	25 400	11 900	21 700	29 400	19 800	8 200	13 600	12 200
2017 III	85 600	25 300	11 400	21 000	29 400	19 000	7 600	13 100	11 600
2017 IV	78 100	23 400	10 800	20 300	27 300	18 800	7 600	12 600	10 900
2018 I	76 600	22 600	10 600	20 400	26 100	18 600	7 700	12 800	10 900
2018 II	74 600	21 300	9 400	19 000	23 100	16 700	6 800	11 500	10 300
2018 III	75 500	21 800	9 400	18 600	22 600	16 000	6 300	11 300	10 100
2018 IV	69 200	19 900	9 300	17 800	21 000	15 600	6 400	11 200	9 300
2019 I	70 200	20 000	9 600	18 200	22 700	15 900	6 700	11 500	9 300
2019 II	70 300	19 200	8 900	17 100	22 100	14 800	5 900	10 700	9 200
2019 III	73 500	20 000	9 300	17 000	23 000	14 900	6 000	10 600	9 300

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

2. Katso alaviite taulukkoon 29. - See note to table 29.

3. Katso alaviite 2 taulukkoon 13. - See note 2 to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

**31. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
 UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT**

Jatkoa - Continued

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district									
	Keski-Suomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjois-Pohjanmaa	Kainuu	Lappi	Ahvenanmaa	Ulkomaat	Koko maa - Whole country	
Year and quarter	Henkilöä - Persons									
1991	12 600	8 500	9 300	16 100	5 900	12 400			213 200	
1992	20 100	13 300	15 000	26 100	9 100	19 900			363 100	
1993	26 800	18 000	19 700	34 000	10 900	24 000			482 200	
1994	28 100	18 100	19 900	34 600	10 500	24 500			494 200	
1995	26 400	16 800	18 200	32 800	10 500	24 000			466 000	
1996	25 100	15 600	17 400	31 900	10 800	24 000			448 000	
1997	23 600	13 600	15 700	29 000	10 100	22 400			409 000	
1998	22 300	11 800	14 400	27 600	9 200	21 300			372 400	
1999	21 300	11 300	13 800	26 100	8 700	20 000			348 100	
2000	19 600	10 300	12 700	23 800	8 600	18 700			321 100	
2001	18 900	9 900	11 600	23 300	8 400	17 700			302 200	
2002	18 100	9 300	10 700	23 200	8 000	16 200			294 000	
2003	17 800	8 900	10 400	22 600	7 400	15 000			288 800	
2004	17 500	8 500	10 200	22 400	7 100	14 600			288 400	
2005	17 100	8 100	9 700	21 600	6 900	14 300			275 300	
2006 ²	15 700	7 100	8 300	19 700	6 200	13 000		20	247 900	
2007	14 300	6 200	6 800	17 500	5 400	11 100		20	215 800	
2008	13 600	6 000	6 300	17 300	4 900	10 400		30	202 900	
2009	16 400	8 700	8 700	22 100	5 500	12 200		60	264 800	
2010	16 200	7 900 ¹	8 500	21 100	5 000	11 500	430	50	264 800	
2011	15 400	6 800	7 500	19 800	4 500	10 700	400	40	243 900	
2012	16 400	7 200	7 700	21 100	4 600	11 100	460	60	253 200	
2013 ³	18 700	8 100	8 800	24 800	5 400	12 700	510	90	294 100	
2014	20 900	8 800	9 800	26 700	6 000	13 600	580	120	325 700	
2015	22 000	9 600	10 600	28 400	5 900	13 900	560	150	351 900	
2016	21 100	9 200	11 200	27 400	5 100	13 300	540	160	348 800	
2017	17 500	7 700	9 800	24 500	4 300	11 600	550	140	303 400	
2018	15 000	6 300	7 900	20 100	3 700	9 800	540	110	255 900	
2014	I	21 300	9 200	9 500	26 500	6 200	13 600	590	120	322 300
	II	20 500	8 000	9 300	26 000	5 800	13 700	570	110	315 600
	III	20 700	8 400	10 000	26 800	5 800	13 600	570	120	328 100
	IV	21 200	9 600	10 300	27 700	6 200	13 600	610	130	336 500
2015	I	22 600	10 200	10 800	28 900	6 200	13 900	600	150	354 000
	II	21 900	8 900	10 300	28 000	5 900	14 100	530	150	345 700
	III	22 100	9 300	10 800	28 500	5 700	13 900	530	150	355 200
	IV	21 600	10 000	10 700	28 000	5 800	13 700	580	160	352 600
2016	I	22 000	10 100	11 400	28 500	5 700	13 700	570	170	360 000
	II	21 100	8 900	11 000	26 900	5 300	13 800	520	160	346 400
	III	21 100	8 900	11 600	27 400	4 800	13 300	530	160	350 100
	IV	20 400	9 000	10 900	26 700	4 700	12 600	530	160	338 500
2017	I	19 700	8 800	10 800	26 700	4 700	12 400	590	150	330 800
	II	17 600	7 400	9 800	25 200	4 400	12 200	540	140	305 300
	III	16 700	7 400	9 900	23 800	4 000	11 300	530	150	297 800
	IV	16 200	7 200	8 600	22 400	4 200	10 600	560	120	279 800
2018	I	16 200	7 200	8 600	22 000	4 300	10 300	600	120	275 400
	II	15 000	6 000	8 000	20 200	3 700	10 200	530	100	256 300
	III	14 600	6 000	7 900	19 500	3 400	9 500	520	90	253 100
	IV	14 200	6 100	7 000	18 600	3 400	9 000	500	110	238 700
2019	I	14 700	6 400	7 400	19 200	3 600	9 000	560	120	245 200
	II	14 100	5 600	7 200	18 500	3 300	9 200	500	100	236 800
	III	14 400	5 600	7 500	18 700	3 200	9 000	520	120	242 500

32. TYÖTTÖMYYDEN KESTO KESKIMÄÄRIN ELINKEINO-, LIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
THE AVERAGE DURATION OF UNEEMPLOYMENT BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district										Ulkomaat							
		Uusimaa Uusimaa	Varsinais-Suomi Varsinais-Suomi	Satakunta Satakunta	Häme Häme	Pirkanmaa Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo Etelä-Savo	Pohjo-Savo Pohjo-Savo	Pohjo-Karjala Pohjo-Karjala	Kesk-Suomi Kesk-Suomi		Etä-Pohjanmaa Etä-Pohjanmaa	Pohjanmaa Pohjanmaa	P.-Pohjanmaa P.-Pohjanmaa	Kainuu Kainuu	Lappi Lappi	Ahvenanmaa Ahvenanmaa	
		Viikkoa - Weeks																	
1991	16	13	17	19	16	17	17	17	17	15	15	15	15	19	15	17	14	13	13
1992	22	24	23	26	23	23	23	23	23	21	21	21	21	24	21	22	20	19	20
1993	30	33	31	32	32	31	31	30	30	28	28	28	28	32	28	29	28	26	26
1994	39	44	40	40	44	40	40	38	34	30	30	30	30	42	37	39	34	27	29
1995	45	51	45	46	51	45	47	45	38	34	36	41	41	50	41	44	39	29	32
1996	48	54	47	48	55	49	50	48	43	43	41	41	53	41	41	42	32	36	36
1997	51	57	48	50	62	52	53	50	46	46	45	45	57	38	52	44	36	41	41
1998	52	59	51	51	65	53	53	50	48	48	48	48	59	37	54	46	36	43	43
1999	52	58	52	51	65	52	51	50	43	43	43	43	59	36	52	45	37	45	45
2000	51	56	53	52	64	51	52	50	41	41	41	41	59	35	52	44	37	44	44
2001	51	55	50	53	64	51	54	52	42	42	42	42	58	35	51	44	38	44	44
2002	50	53	47	50	63	51	51	52	41	41	41	41	56	34	50	43	37	44	44
2003	47	50	45	50	60	49	50	47	39	47	39	47	54	33	46	42	35	38	38
2004	46	50	44	48	59	49	49	44	38	47	47	47	52	33	45	41	34	35	35
2005	47	51	45	49	57	49	50	43	37	48	48	48	51	33	45	41	35	35	35
2006 ^{2,3}	45	49	44	48	51	48	46	42	35	46	46	46	48	33	45	39	35	34	34
2007	43	47	41	49	49	47	45	43	35	43	47	47	47	32	43	36	34	32	32
2008	40	42	37	37	46	36	34	31	30	34	35	35	45	31	38	34	31	29	29
2009	32	32	29	37	37	35	34	35	30	34	35	35	38	26	28	30	26	25	25
2010	36	35	34	38	41	40	37	37	30	35	35	35	42	21	31	33	27	28	26 ¹
2011	40	39	40	42	47	46	45	43	44	39	38	36	47	33	36	36	30	32	28
2012	43	42	43	47	48	49	45	41	44	42	42	42	51	34	39	38	34	36	27
2013 ⁴	45	42	42	48	48	54	46	45	45	45	45	45	52	34	40	40	35	39	29
2014	48	48	45	50	52	55	48	47	47	46	46	46	56	35	42	43	39	45	29
2015	52	55	50	53	56	53	51	50	49	47	47	47	61	37	44	47	43	46	30
2016	57	64	55	51	61	59	55	54	55	52	52	52	66	39	46	51	47	49	28
2017	56	56	56	52	62	57	56	53	59	56	56	56	60	40	49	53	49	49	28
2018	54	59	56	46	61	50	51	50	57	56	57	57	50	34	48	52	43	44	33
2016 I	55	61	53	51	58	55	52	53	50	49	49	49	63	37	44	50	45	49	28
2016 II	57	64	54	53	62	58	56	55	55	55	55	55	67	40	46	48	47	48	44
2016 III	58	64	55	52	62	59	57	55	57	53	53	53	68	40	46	51	50	50	51
2016 IV	58	65	56	47	61	59	55	53	57	54	54	54	68	38	48	51	45	50	28
2017 I	58	65	58	51	61	60	56	53	57	55	55	55	65	40	49	52	44	50	27
2017 II	59	64	59	53	63	59	59	55	59	59	59	59	62	42	42	42	45	48	30
2017 III	58	63	58	53	62	56	57	55	59	57	57	57	57	45	50	54	47	47	62
2017 IV	56	62	59	51	61	54	54	51	51	59	59	59	53	37	51	53	44	48	29
2018 I	55	60	58	50	61	54	53	50	56	56	56	56	53	35	50	53	43	47	30
2018 II	56	59	58	48	62	53	53	50	59	59	59	59	51	35	48	47	45	44	34
2018 III	53	58	54	45	61	48	51	51	58	59	59	59	50	35	47	52	45	45	54
2018 IV	52	59	54	41	60	45	47	48	56	56	56	56	49	32	48	51	41	41	33
2019 I	50	57	51	41	57	42	45	42	55	51	51	51	48	30	44	48	38	39	33
2019 II	50	56	50	42	56	42	45	45	58	49	49	49	48	31	45	48	40	37	38
2019 III	49	56	48	41	55	41	45	45	58	49	49	49	48	31	45	48	40	37	38
2019 IV	49	56	48	41	55	41	45	45	58	49	49	49	48	31	45	48	40	37	38

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

2. Katso alaviite taulukkoon 29. - See note to table 29.

3. Vuodesta 2008 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaanlasket. - From 2008 including individually laid off.

4. Katso alaviite 2 taulukkoon 13. - See note 2 to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto - Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

Taulukoiden selityksiä

Käytetyt symbolit:

0,0 Suure pienempi kuin puolet käytetystä yksiköstä

. Tieto on epälooginen esitettäväksi

.. Tietoa ei ole saatu, se on liian epävarma esitettäväksi tai se on salassapitosäännön alainen

- Ei yhtään havaintoa

* Ennakkotieto

1. Yleistä

Taulukoiden luvut ovat useimmissa tapauksissa alkuperäisen tilaston kuukausiluvuista laskettuja neljännesvuosi- ja vuosikeskiarvoja. Työ- ja elinkeinoministeriön laatimien tilastojen alkuperäiset kuukausiluvut julkaistaan Työllisyyskatsauksessa, joka ilmestyy kuukausittain.

Pyöristysten vuoksi taulukoissa esiintyvien prosenttilukujen summan ei tarvitse aina olla = 100.

2. Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen käsitteet

Työikäiseen väestöön luetaan maassa asuva 15–74-vuotias väestö.

Työvoima on työllisten ja työttömien summa.

Työlliseksi luokitellaan henkilö, joka on tutkimusviikolla tehnyt ansiotyötä jonkin verran (vähintään tunnin) palkkaa tai luontaisetua vastaan tai voittoa saadakseen tai oli työpaikastaan tilapäisesti poissa. Työllinen voi olla palkansaaja, yrittäjä tai perheenjäsenen yrityksessä palkatta avustava.

Työttömäksi luokitellaan henkilö, joka on tutkimusviikolla työtä vailla, on etsinyt työtä aktiivisesti viimeisen neljän viikon aikana ja voisi vastaanottaa työtä kahden viikon kuluessa tai odottaa sovitun työn alkamista kahden viikon kuluessa. Myös opiskelija, työpaikastaan toistaiseksi lomautettu ja työttömyyseläkkeellä oleva voi olla työtön, mikäli edellä mainitut aktiivisen työnhaun ja työn vastaanottamisen kriteerit täyttyvät.

Työvoimaosuus on työvoimaan kuuluvien prosenttiosuus työikäisestä väestöstä.

Työllisyysaste on työllisten osuus 15–64-vuotiaasta väestöstä.

Työttömyysaste on työttömien prosentiosuus työvoimasta.

3. TIETOJEN LÄHTEET JA LUONNE

Taulukot 1–12, 26–28, 30: Työvoimatutkimus, laatija Tilastokeskus. Työvoimatutkimus perustuu 15–74-vuotiaasta väestöstä poimittuun otokseen. Otokoko on neljännesvuodessa 36 000 henkilöä. Otos on jaettu kolmeen 12 000 henkilön kuukausiotokseen. Tiedot kerätään kuukausittain pääasiassa puhelimitse haastatteleamalla. Vuoden 2000 alussa tietojen keräämisessä siirryttiin jatkuvaan tutkimusviikkoon. Aikaisemmin kuukausitiedot kerättiin yhdeltä viikolta, joka oli kuukauden 15. päivän sisältävä viikko. Otoksesta saatavat tiedot suurennetaan vastaamaan perusjoukkoa eli 15–74-vuotiaista väestöä.

Työvoimatutkimuksen tuloksiin liittyy otoksen satunnaisvaihtelusta johtuva virhe. Lukuihin voi sisältyä muitakin virheitä, mm. kadosta johtuvia. Mitä yksityiskohtaisempi tietojen luokitus on, sitä epävarmemmat tiedot ovat.

Taulukot 13–16, 18, 29, 31–33: Työnvälitystilaston tilannekatsaus, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Työttömien työnhakijoiden ja avoimien työpaikkojen tilasto kerätään työnvälitystoiminnan yhteydessä: vuoteen 1980 asti kunkin kuukauden puolivälissä sekä vuodesta 1981 alkaen kuukauden viimeisen työpäivän mukaan.

Avoimella työpaikalla tarkoitetaan työnvälitykselle ilmoitettua työpaikkaa, joka laskentapäivänä on ollut avoinna työ- ja elinkeinotoimistossa. Kaikkia avoimia työpaikkoja ei ilmoiteta työnvälitykselle. Arviolta noin 40–50 % niistä tulee työnvälityksen tietoon.

Työttömäksi työnhakijaksi luetaan ne laskentapäivänä työnhakijoina olevat, jotka eivät ole työsuhteessa eivätkä työllisty päätoimisesti yritystoiminnassa tai omassa työssään ja joka ei ole päätoiminen opiskelija. Työnhakijoina ole-

vat kokoaikaisesti lomautetut lasketaan mukaan työttömien työnhakijoiden kokonaismäärään.

Vuodesta 1980 alkaen työttömyyseläkkeen saajia ei ole laskettu mukaan työttömiin työnhakijoihin. Tarkemmin työnvälitystilasto peittää ne työttömät, jotka ovat työttömyysturvan piirissä. Muista työttömistä osa saattaa jättää ilmoittautumatta työnvälitykseen.

Taulukko 17: Päättyneiden työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto. Saadaan työnvälitystilaston vuositilastosta, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat koko vuoden aikana päättyneiden työttömyysjaksojen keskimääräistä kestoja, jossa on mukana paljon lyhytaikaisia työttömyysjaksoja. Käsite eroaa kuukauden lopussa työtömänä olleiden päättymättömien työttömyysjaksojen kestoista (taulukot 16 ja 32), joka on keskimäärin pidempi, koska siinä painottuvat pidempiaikaiset työttömyysjaksot.

Taulukot 19 ja 20: Työnvälitystoiminta. Saadaan työnvälitystilaston kuukausikertomustauluista, jotka kuvaavat toimintaa koko kuukauden ajalta.

Taulukko 21: Aktivointiasteeseen laskettavissa palveluissa olevat, tilaston laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat palveluissa olevia keskimäärin kuukauden lopussa. Eri palveluiden sisällöt saattavat vuosittain muuttua.

Taulukko 22: Työvoimakoulutuksen tiedot saadaan työvoimakoulutuksen kuukausitilastosta, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat keskiarvoja kuukauden aikana, paitsi viimeisen sarakkeen tieto työvoimakoulutuksessa olevat, joka kuvaa koulutuksessa olevien määrää keskimäärin kuukauden lopussa olevana laskentapäivänä.

Taulukko 23: Työttömyysturva. Työttömyyden aikaisen toimeentulon turvaamiseksi on kaksi eri järjestelmää: Kelan hoitama perusturva (peruspäiväraha ja työmarkkinatuki) ja vakuutusmuotoinen ansioturva. Ansiosidonnaista päivärahaa saa lain vaatimukset täyttävä työtön kassan jäsen. Jos työtön ei ole oikeutettu ansioturvaan, hän voi saada valtion maksamaa

perusturvaa. Saadakseen työttömyyspäivärahaa työttömän tulee olla työnhakijana työ- ja elinkeinotoimistossa. Työmarkkinatuki on tarveharkintainen, mutta sen maksamiselle ei ole enimmäisaikaa.

Perus- ja ansiopäivärahaa maksetaan kerrallaan enintään 500 työttömyyspäivältä. Vuosina 1950–1954 syntyneelle, joka on täyttänyt 59 vuotta tai vuonna 1955 tai sen jälkeen syntyneelle, joka on täyttänyt 60 vuotta ennen enimmäisajan umpeutumista ja on ollut työssä vähintään 5 vuotta edellisen 20 vuoden aikana, maksetaan päivärahaa kunnes hän täyttää 65 vuotta.

Yli 60-vuotias ennen vuotta 1950 syntynyt, laissa tarkemmin määritelty pitkään työttömyysurvaan saanut työtön työnhakija on oikeutettu työttömyyseläkkeeseen. Työttömyyseläkkeen saamisaikana tulee saajan olla työnhakijana työ- ja elinkeinotoimistossa.

Taulukko 24: Muuttoliiketilasto. Lähde: Tilastokeskus, väestötilasto.

Taulukko 25: Työttömyysasteet eri maissa. Lähde: OECD, Main Economic Indicators.

4. LUOKITUKSET

Ammattiluokitus. Työ- ja elinkeinoministeriön työvälistilastossa käytetään ammattitehtäin laadittavissa tilastoissa luokitusta, joka perustuu taitotasopohjaiseen ISCO-luokitukseen (International Standard Classification of Occupations). Ammattiluokitus, Työ- ja elinkeinoministeriö, 2014.

Toimialaluokitus. Toimialaluokituksessa Suomessa käytetään kansainvälisesti sovitua luokitusta (Nomenclature Générale des Activités Economiques dans les Communautés Européennes, NACE). Vuodesta 2005 lähtien Toimialaluokitus TOL 2008, Tilastokeskus.

Vuoteen 2009 asti Ahvenanmaa kuului Varsinais-Suomen työ- ja elinkeinokeskuksen alueeseen. Vuoden 2010 alusta lähtien Ahvenanmaa tilastoidaan erikseen aluehallintouudistuksen vuoksi.

Työvälistilaston alueelliset tiedot esitetään vuodesta 2006 lähtien kuntapohjaisina entisen toimistopohjaisuuden sijasta. Kuntapohjaisissa tiedoissa alueen tiedot lasketaan siihen kuuluvien kuntien summaksi. Kunnan tiedot perustuvat esim. työnhakijana olevan henkilön asuin-kuntaan ja työnantajan ilmoittaman työpaikan sijaintikuntaan. Aikaisemmin käytetyt toimistopohjaiset tiedot perustuvat henkilön ja työnantajan asiointitoimistoon.

Explanatory notes

Symbols used:

0,0 Magnitude less than half of unit employed

. Category not applicable

.. Data not available or too uncertain for presentation, or subject to secrecy

- Magnitude nil

* Preliminary data

1. General

Most of the figures in the tables are quarterly and annual averages computed from monthly data of original series. The Ministry of Economic Affairs and Employment's original monthly figures appear in Employment Bulletin. The sum percentage in a table does not always equal 100 because the figures are rounded.

2. Definitions of the labour force survey of statistics finland

Working-age population, all persons aged 15 to 74 resident in Finland.

Labour force, the sum of employed and unemployed persons.

Employed persons, all persons who during the survey week did some work (for at least an hour) for a pay or fringe benefit or to gain profit or were temporarily absent from work. The employed may be employee, self-employed person or unpaid family worker.

Unemployed persons, all persons who for the whole survey week were without work, had been seeking a job actively in the past four weeks for pay or profit, and could accept a job within two weeks or have arranged to start a work within two weeks but not yet begun it. A student, a temporarily laid-off person and a unemployment pensioner are also considered unemployed if person meets the above mentioned job seeking and job acceptance criteria.

Labour force participation rate, the ratio of all persons in the labour force to the total population of working age.

Employment rate, the ratio of the employed to the population aged 15 to 64.

Unemployment rate, the ratio of the unemployed to all persons in the labour force.

3. SOURCES AND NATURE OF THE STATISTICS

Tables 1–12, 26–28, 30: Labour Force Survey compiled by Statistics Finland, basing on a sample of the population aged 15 to 74. The sample numbers 36,000 per quarter and is divided into three monthly samples of 12,000. Data are gathered mainly by telephone interviews. Since January 2000, data have been collected for every week of the month, whereas previously they were only collected for the week containing 15th day of the month. The figures obtained are increased to correspond to the base group (the population aged 15 to 74).

The results of the Labour Force Survey are subject to an error due to the randomness of the samples. The figures sometimes contain other errors due to non-response, etc. The more detailed a classification is, the greater is the risk of error.

Tables 13–16, 18, 29, 31–33. Employment Service Statistics of the Ministry of Economic Affairs and Employment. Statistics on vacancies and unemployed jobseekers were compiled at the middle of each month upto 1980, and have been compiled at the end of each month (last working day) since 1981.

Vacancies refer to vacancies reported to Employment and Economic Development Offices, which had not yet been filled on the reference dates. It is estimated that only 40 % to 50 % of all vacancies in Finland are notified to employment services.

Unemployed jobseekers comprises all job-seekers who does not have an employment relationship, does not work full-time as an entrepreneur or self-employed worker and is not a full-time student. Jobseekers are also considered unemployed if they are fully laid off.

Since 1980 unemployment pensioners have been counted as jobseekers, but not as unemployed persons. The Employment Service Statistics relate to persons receiving unemployment compensation, for which they have to register with unemployment services. Some unemployed persons not receiving such benefits do not register with employment services.

Table 17. Average duration of completed spells of unemployment. Taken from the annual Employment Service Statistics of the Ministry of Economic Affairs and Employment. The figures in the table denote average durations of completed spells for the entire year. This differs from duration of unemployment up to the reference date in tables 16 and 32, which is longer. That is because the figures in tables 16 and 32 seldom include short spells (which are contained in the average duration of completed spells), so they are weighted by long spells.

Tables 19 and 20. Employment services proper. Taken from tables in the Employment Service Statistics, which depict activity during entire months.

Table 21. Number of persons participating services included in the activation rate, compiled by the Ministry of Economic Affairs and Employment. Average figures at the end of each month. The types of services vary in time.

Table 22. Data on labour market training, taken from monthly labour market training statistics, compiled by the Ministry of Economic Affairs and Employment. The figures in the table denote averages for whole months, except for the last column, on labour market training, which gives average numbers of trainees on course on the reference date at the end of the months.

Table 23. Unemployment security. State compensations (basic unemployment allowance and labour market support) are the basic modes of security and earnings-related unemployment allowance is a form of unemployment insurance that is limited to members of an unemployment fund. Unemployed persons not entitled to them can obtain state compensation. For both types of benefit the applicant must be registered at an Employment and Economic Development Office. Labour market support is means-tested but it has not a maximum payment period.

A basic and an earnings-related unemployment allowance can be paid for a maximum period of 500 working days. Persons born in 1950-1954 and are over 59 or born 1955 or thereafter and are over 60 before maximum period has accrued and has been in employment at least 5 years during past 20 years can be paid an allowance until they are 65.

A long-term unemployed person born prior year 1950 and over 60 years old can receive an unemployment pension under terms laid down by law. While in receipt of such a pension, person must remain a jobseeker at an Employment and Economic Development Office.

Table 24. Statistics on migration. Source: Statistics Finland, Population Statistics.

Table 25. Unemployment rates in some countries. Source: OECD, Main Economic Indicators.

4. CLASSIFICATIONS

Occupational classification. The classification used in Ministry of Economic Affairs and Employment's Employment Service Statistics is based on the International Standard Classification of Occupations (ISCO). Occupational Classification, Ministry of Economic Affairs and Employment, 2014.

Industrial classification. NACE (Nomenclature Générale des Activités Economiques dans les Communautés Européennes) is used in Finland. From 2005 Standard Industrial Classification TOL 2008, Statistics Finland.

Until 2009 Ahvenanmaa (Åland) included into Varsinais-Suomi administrative district. From 2010 Ahvenanmaa (Åland) will be presented separately based on the revision of the administrative districts.

From 2006, regional data of Employment Service Statistics will be presented for each local authority rather than for each office, as used to be the case. In the data for the local authorities, information for the region in question will be jointly assembled for all municipalities included within the region. Data for a local authority will be based, for example, on the jobseeker's municipality of residence and the municipality in which the workplace is located as notified by the employer. The previously used data, which is office-based, rely on data supplied by the person's and employer's customer service agency.

Työpoliittinen aikakauskirja

Työpoliittisen Aikakauskirjan tarkoituksena on edistää työpolitiikkaan liittyvää tutkimukseen ja asiantuntijuuteen perustuvaa keskustelua sekä tukea työ- ja elinkeinoministeriön strategiatyötä.

Ohjeita kirjoittajille

Työpoliittinen aikakauskirja julkaisee kirjoituksia kolmessa osastossa: artikkeleita, katsauksia ja keskustelua sekä uutta työ- ja yrittäjyystutkimuksen alalta.

Artikkeleita-osastossa julkaistaan tieteellisen artikkelin tyyppisiä, aiemmin julkaisematomia esityksiä. Lähdeviitteet on mainittava. Alaviitteitä olisi kuitenkin vältettävä, viitteiden tulisi olla tekstissä. Artikkeleista tulisi toimittaa 1/2 liuskan pituinen englanninkielinen tiivistelmä. Lisäksi kirjoittajia pyydetään toimittamaan ammatti- ja koulutusnimikkeensä, sekä suomeksi että englanniksi. Työnantaja on myös mainittava. Ellei työnantajaa ole, ilmoita kotipaikkakuntasi.

Katsauksia ja keskusteluja-osastossa julkaistaan muita työpolitiikkaan liittyviä artikkeleita sekä kirjallisuusarvioita. Lähdeviitteiden käyttöä ei edellytetä.

Uutta työ- ja yrittäjyystutkimuksen alalta-osastossa julkaistaan tutkimusten tiivistelmiä.

Artikkeleiden ohjepituus on enintään 15 liuskaa 1 1/2 rivivälillä sekä katsauksia ja keskustelua-kirjoitusten 6 liuskaa.

Lähteet toimitetaan seuraavien esimerkkien mukaisesti:

Andreassen, T., Drange, I., Thune, T. ja Monkerud L. (2007) På vej mot integrert velferdsforvaltning? AFI-rapport 4. Oslo: Arbeidsforskningsinstituttet.

Valtakari Mikko, Hannele Syrjä ja Pertti Kiuru (2008). Julkisen työvoimapalvelun palvelurakenteen uudistamisen vaikuttavuus. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja. Työ ja yrittäjyys. 19/2008. Helsinki.

Schmid, G. (2002b), Transitional Labour Markets and the European Social Model: Towards a New Employment Pact, teoksessa: G. Schmid ja B. Gazier (toim.): The Dynamics of Full Employment. Social Integration through Transitional Labour Markets, Cheltenham, UK: Edward Elgar, 393–435.

Artikkelit on toimitettava sähköpostitse (heikki.raisanen@tem.fi tai sirpa.kukkala@tem.fi). Excel- ja Word-kaaviot on toimitettava erillisinä alkuperäistiedostoina. **Kaavioissa ei saa käyttää värejä.**

Kirjoittajan tulee ilmoittaa myös yhteystietonsa (nimi, osoite, puhelin, e-mail). Toimitus voi pyytää asiantuntijalausuntoja julkaistavaksi tarjotuista artikkeleista. Toimitus pidättää itsellään oikeuden lyhentää ja muokata artikkeleita julkaisua varten. Julkaistuista kirjoituksista maksetaan palkkio ministeriön ulkopuolisille kirjoittajille.

Painettu
ISSN 0787-510X
ISBN 978-952-327-484-6
Verkkojulkaisu
ISSN 1797-5085
ISBN 978-952-327-485-3

Paino: Grano Oy, Helsinki 2019

